

அறுவடைகள்

வெல்கம ரீம்ஸா முஹம்மத்

அறுவடைகள்

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

நூலாசிரியரின் பிற வெளியீடுகள்

01. வங்கிக் கணக்கிணக்கக் கூற்று (கணக்கீடு) 2004
02. கணக்கீட்டுச் சுருக்கம் (கணக்கீடு) 2008
03. கணக்கீட்டின் தெளிவு (கணக்கீடு) 2009
04. தென்றலின் வேகம் (கவிதை) 2010
05. ஆடம்பரக் கூடு (சிறுவர் கதை) 2012
06. என்ன கொடுப்போம் (சிறுவர் கதை) 2012
07. பாடல் கேட்ட குமார் (சிறுவர் கதை) 2013
08. இதுதான் சரியான வழி (சிறுவர் கதை) 2013
09. கவிதைகளுடனான கைகுலுக்கல் ஒரு பார்வை
(விமர்சனம்) 2013
10. வண்ணாத்திப் பூச்சி (சிறுவர் பாடல்) 2014

அறுவடைகள்

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

வெளியீடு

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்,
இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்
இல. 9 - 2/1, நெல்சன் இடம்,
கொழும்பு - 06.
தொலைபேசி - 0112364124

முதற் பதிப்பு - 2015

அறுவடைகள் (விமர்சனங்கள்)

© வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

21 ஈ, ஸ்ரீ தர்மபால வீதி, கல்கிசை.

தொலைபேசி - 0775009222, 0719200580

ISBN 978-955-50020-6-6

கணினி வடிவமைப்பு - தியத்தலாவ எச். எப். ரிஸ்னா

வெளியிடுபவர் :

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்,

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்.

First Edition - 2015

Aruwadaihal (Reviews)

© Weligama Rimza Mohamed

21 E, Sri Dharmapala Road, Mount Lavinia, Sri Lanka.

TP - 0775009222, 0719200580

ISBN 978-955-50020-6-6

Computer Layout - Diyatalawa H. F. Rizna

Published by:

London Tamil Literary Association,

Sri Lanka Tamil Literary Association.

அணிந்துரை

சோ. பத்மநாதன்

தென் மாகாணத்தின் வெலிகம பகுதியைச் சேர்ந்தவர் ரிம்ஸா முஹம்மத். இதழியல் மற்றும் கணக்கீட்டுத் துறைகளில் பட்டம் பெற்றவர். கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்துத் துறையில் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறவர். வலைத்தளம் மற்றும் இணைய இதழ்களினூடாகப் பரந்ததொரு வாசகர் கூட்டத்தோடு தொடர்பாடல் செய்து வருபவர் ரிம்ஸா. இந்த இளம் வயதிலேயே பல விருதுகளையும் பரிசுகளையும் வாங்கிக் குவித்திருக்கும் இப்பெண் எழுத்தாளர் நம்மையெல்லாம் வியக்க வைக்கிறார். பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவர் அவ்வப்போது எழுதிய விமர்சனங்களின் தொகுப்பே 'அறுவடைகள்' என்ற பெயரில் தற்போது நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

கவிதை நூல்கள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், நாவல்கள், சிறுவர் இலக்கியம் மற்றும் நானாவித வெளியீடுகள் பற்றிய ரிம்ஸாவின் பார்வைகளை 'அறுவடைகள்' பதிவு செய்கிறது.

ஆழியாளுடைய 'கருநாவு' தொகுதியில் வரும் கவிதை இது:

'வார்த்தைகளாலும் பாஷைகளாலும்
பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத
எல்லாவற்றையும்
மிகச் சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது
துப்பாக்கிச் சன்னங்களால்'

இலங்கை அரசியலில் சில தசாப்தங்களாக இதுவே நியதியாகிவிட்டாலும், லஸந்த விக்கிரமதுங்க என்ற துணிச்சல் மிக்க 'நீதிக்காகப் போராடிய' ஒரு பத்திரிகையாளனுடைய அநியாயச் சாவு பற்றிய எதிர்வினை இது என்றறியும்போது நெஞ்சு அதிரவே செய்கிறது.

இந்தத் தலைமுறைக் கவிஞர்களுடைய படைப்புக்களில் ஆங்காங்கே மின்னும் புதிய கற்பனைகள் ஆச்சரியமுட்டுபவை.

‘பகலவன் வெம்மையில்
படியிறங்கக் காணுமொரு பொலித்தீனாய்
தினந்தினம் வெம்பி வெளுக்கிறதென் மென்மனசு
உன் தொடர் புறக்கணிப்புக்களால்’

என பாயிஸா அலி பயன்படுத்தும் உவமை தற்புதுமையானது. கவிஞர்கள் - எல்லாக் கலைஞர்களுமே தம் சூழலைக் கூர்ந்து நோக்குபவர்களாக இருப்பர். அப்படி அவதானிப்பவர்களால் தான் நல்ல படைப்புக்களைத் தரமுடியும்.

எஸ். முத்துமீரான் நிந்தவூரைச் சேர்ந்தவர்; வழக்கறிஞர்; சிறுகதைகள், உருவகக் கதைகள், கவிதைகள் எனப் பரந்துபட்டுக் கிடக்கின்றன அவர் படைப்புக்கள். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள், வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் பழமொழிகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டு அரும்பணி புரிந்தவர் முத்துமீரான்.

அவருடைய ‘அண்ணல் வருவானா?’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பு தமிழ் நாட்டின் நேர்நிரைப் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எதையெதையோ கவிதையென்று படிக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று நொந்து போயிருக்கும் என். மனசுக்கு முத்துமீரான் கவிதைகள் ஒத்தடமாயிருக்கின்றன.

வண்ணக்குருவியாய் என்னைப் படைத்து நீ
வானில் பறக்கவிடு - நான்
கண்ணீரில் வாடிக் கதறியழும் மக்கள்
கவலையைப் போக்கிவர.
வையம் செழித்து வளங்கள் பெருகிட
வாழ்த்தி எனையனுப்பு..
படைப்புக்கள் எல்லாமே பிரமனின் சொத்தென்று
பறையை அடிப்பதற்கு - நான்

பாடிப் பறந்துபோய் ஓடியே வந்திட
பாதையைக் காட்டிவிடு!

என வீறுநடை போடுகிறது முத்துமீரான் கவிதை.

கல்வியுலகிலும் எழுத்துலகிலும் தம்பெயர் நிறுவியவர் கலைவாதி கலீல். அவருடைய 'ஓ பலஸ்தீனமே நஜீ அல் அலியும் ஹன்ஸ்ல்லாவும்' (மன்னார் படிப்பு வட்ட வெளியீடு) என்ற நூலை அறிமுகம் செய்கிறார் ரிம்ஸா. பலஸ்தீன விரோதப் போக்கைக் கடைப்பிடிப்போரைக் கண்டித்து நஜீ அல் அலி வரைந்த கூடார்த்த சித்திரங்களுக்கு கலீல் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். இது புதுமையானதொரு முயற்சி.

பதுளை சேனாதிராஜாவின் 'குதிரைகளும் பறக்கும்' மற்றும் நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய 'நினைவுகள் அழிவதில்லை' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் பற்றிப் பயனுள்ள குறிப்புக்கள் தந்துள்ளார் ரிம்ஸா.

ஆக்க இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் தடம்பதித்தவர், சாகித்திய விருதுகள் பெற்ற சாதனையாளர் திக்வல்லை கமால். 'வீடு' என்ற அவருடைய அற்புதமான நாவல் ரிம்ஸா தேர்ந்துள்ள அறிமுகங்களில் மிக முக்கியமானது எனலாம். இரண்டு தலைமுறையைச் சேர்ந்த குடும்பங்களை 'வீடு' என்ற பிரச்சினை எவ்வாறு ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதை வாசகர் மனசைத் தொடுமாறு சித்திரிக்கிறார் கமால்.

இலங்கையின் தென்கோடியிலுள்ள இரண்டு முஸ்லிம் பிரதேசங்களைக் களமாகக்கொண்டு கதை நகர்கிறது. இஸ்லாமியருடைய வாழ்வியல் - பண்பாட்டு அம்சங்கள் யதார்த்தமாக இந்நாவலில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

'அறுவடைகள்' சிறுவர் இலக்கியம், திறனாய்வு முதலிய துறைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. தியத்தலாவை எச்.எப்.ரிஸ்னா, கே.எஸ். சிவகுமாரன் முதலியோருடைய படைப்புக்கள் குறித்த மதிப்பீடுகள் பயனுள்ளவை.

மொத்தத்தில், இந்நூல் வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மதின் பரந்துபட்ட வாசிப்புக்கும் ஓயாத உழைப்புக்கும் சான்றாக மிளிர்கிறது. அவரை வாழ்த்துகிறேன்!!!

‘ஏரகம்’

பொற்பதி வீதி,

கொக்குவில்.

வாழ்த்துரை

வவுனியூர் இரா. உதயணன் - இலண்டன்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் படைப்புக்களை எழுதுபவர்களின் வீதம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. ஆனால் அந்த படைப்புக்கள் பற்றி மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும் பணியைச் செய்பவர்கள் மிகவும் குறைவு. கே.எஸ். சிவகுமாரன், மா. பாலசிங்கம், கே. விஜயன், தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் போன்ற மூத்த தலைசிறந்த விமர்சகர்களின் வரிசையில் தற்போது வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மதும் இணைந்திருக்கிறார்.

அறுவடைகளின் போது சிறந்த விளைச்சல்களே பெற்றுக்கொள்ளப்படும். அதேபோல ஒரு படைப்பு குறித்த சிறந்த பதிவுகளே 'அறுவடைகள்' என்ற இந்தத் தொகுதியிலும் வியாபித்திருக்கின்றது. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த நூல்களின் விமர்சனங்களே இந்த நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எழுத்தாளர்கள் விடுகின்ற சிறியசிறிய தவறுகளை பூதாகரமாக்கி அவர்களை இலக்கிய உலகத்தைவிட்டே ஓட வைக்கின்ற விமர்சனங்கள்கூட இன்று ஒருசிலரால் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அவை சுயவிமர்சனம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றனவா என்ற ஐயம் எழுகின்றது.

ஒரு படைப்பை உருவாக்குதல் என்பது இலகுவான காரியமல்ல. மனதில் தோன்றுகின்ற உணர்வுகளுக்கு உயிரளித்து எழுதப்படுவதே இலக்கியமாகும். அவ்வாறு எழுதும் படைப்பு பற்றி தரக்குறைவாக பேசுவதை விடுத்து பக்கச்சார்பின்றி நடுநிலமையாக விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

ஏனைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் குறித்த விமர்சனங்களைச் செய்வதற்கு பரந்துபட்ட மனது இருக்க வேண்டும். அத்தகையோர்களால் தான் சமநிலையில் நிற்குகொண்டு, தான் வாசித்த படைப்பு குறித்த ஆழமான

தகவல்களை பக்கச்சார்பின்றி தர முடிகின்றது. அந்த வகையில் வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத், தான் வாசித்த நூல்கள் குறித்த தனது பார்வையை வாசகர்களுக்கு விருந்தாக்கியிருக்கும் பாங்கு சிறப்பானது. அவரது பணி மகத்தானது. கண்டன விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதநேயக் கருத்துக்களடங்கிய விடயங்களே இதில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளமை அவதானத்துக்குரியது.

பல்துறைகளிலும் விற்பன்னர்களாயிருக்கின்றவர்கள் இலக்கியவாதிகளாகவும் செயற்படுகின்றனர். அதனால் பற்பல அனுபவங்களை ஏந்திய படைப்புக்கள் அவற்றுக்கூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். சமாந்தரமான தளங்களிலிருந்து எழுதுவதற்கு அப்பாற்பட்ட மிக முக்கியமான முயற்சிகள் இப்படைப்புக்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். அவற்றையெல்லாம் தற்போது ரிம்ஸா முஹம்மத் வெளியிட்டுள்ள அறுவடைகள் தொகுதியில் ஒருசேர தரிசிக்கின்ற வாய்ப்பு நம் அனைவருக்கும் வாய்த்திருக்கின்றது.

இவ்வாறான முயற்சிகளில் மனம் தளராமல் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுவரும் இப்பெண் எழுத்தாளர் பாராட்டுக்குரியவர். அவரது முயற்சிகள் மேலும் விண்ணை எட்ட வேண்டும். அவருக்காக நாங்கள் கைதட்ட வேண்டும். அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் மேலும் மேலும் சிறப்பாக தொடர்வதற்கு எனது இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்கள்!!!

தலைவர்,

இலண்டன் மற்றும் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

02, Blue Cedars, Warren Road,

Banstead, Surry SM7 1

NT,

UK.

என்னுரை

படைத்து பரிபாலிக்கும் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதர் நபிக்கும் முதற்கண் எனது ஸலாத்தை எத்தி வைக்கின்றேன்.

இலக்கியத் தளத்தில் நின்று நிலைக்க வேண்டும் என்ற எனது கனவின் இன்னொரு பரிணாம வளர்ச்சிக் கட்டம் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. ஆம் இது எனது பதினொராவது நூல் வெளியீடாகும். அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்.

இதற்கு முதல் நான் வெளியிட்ட நூல்களுடன் இத்தொகுதியையும் வெளியிடுவதற்கு நீங்கள் தந்த உற்சாகமே பெரிதும் கைகொடுத்திருக்கின்றது. முன்னேறி வரும் ஒரு இளம் படைப்பாளியை ஆரம்பத்திலேயே தட்டிக்கொடுக்காமல் வெட்டிப் போட்டிருந்தால் இன்று இந்த நிலையை என்னால் அடைந்திருக்கவே முடியாது, எனினும் நீங்கள் காட்டிய அக்கறையினாலும் அனுசரணையினாலும் நான் இன்று இந்த நிலையில் இருக்கின்றேன்.

‘கவிதைகளுடனான கைகுலுக்கல் ஒரு பார்வை’ என்ற எனது முதலாவது விமர்சனத் தொகுதி வாசகர் மத்தியில் அதிக வரவேற்பைப் பெற்றது. மூத்த இலக்கியவாதிகள், இளம் படைப்பாளிகள் என்று அனைவரதும் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

அதேபோன்று ‘கவிதைகளுடனான கைகுலுக்கல் ஒரு பார்வை’ என்ற நூல் வெளிவந்ததன் பின்னர் நான் பத்திரிகைகளில், வலைத்தளங்களில் எழுதிய ஏனைய விமர்சனங்களையும் தொகுத்து நூலுருவாக்க வேண்டும் என பலர் என்னை கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதற்கிணங்க நான் புதிதாக எழுதிய விமர்சனங்கள் யாவற்றையும் திரட்டி அவற்றைத் தொகுப்பாக்கி ‘அறுவடைகள்’ என்ற பெயரில் இன்று இந்த நூலை வெளியிடுகிறேன்.

நாம் வாசிக்கின்றவற்றில் இரசனைக்குரிய அம்சங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றை ஏனையவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தி, குறித்த எழுத்தாளர் பற்றிய அறிமுகத்தையும், நூல் பற்றிய அறிமுகத்தையும் செய்வதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

படைப்பு என்பது சாதாரணமானதல்ல. அது ஒரு படைப்பாளியின் ஆழ் மனதிலிருந்து உருவாகும் எண்ணங்களின் மறுவடிவமாகும். ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் ஒவ்வொரு விடயம் பற்றி மிக அழகாக எழுதியிருப்பார்கள். அவர்களுக்கென்றே தனித்துவமான மொழிநடையினைக் கொண்டிருப்பார்கள். தாம் வாழ்ந்த சூழல், கலாசாரம், மரபுகள், பண்பாடுகள் போன்ற அம்சங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் மாறுபட்ட அநுபவங்கள் காணப்படும். அவற்றை தத்தமது எழுத்துக்களினூடாக ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள். அவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்ட பலதரப்பட்ட விடயங்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரே பார்வையில் பார்த்திட 'அறுவடைகள்' என்ற இந்தத்தொகுதி மிகவும் உறுதுணையாகின்றது.

எழுத்தாளர்கள், நூல்கள் பற்றிய விபரங்களுக்கும், ஆய்வுகளுக்கும் சிறந்த உசாத்துணையாகவும் இந்த நூல் நிச்சயம் உதவி புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

பல்வேறு வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் எனது இந்த நூலுக்கு கனதியான அணிந்துரையைத் தந்த சோ. பத்மநாதன் அவர்களுக்கும், அழகான வாழ்த்துரையைத் தந்த வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்களுக்கும், நூலுக்காக சிறந்ததொரு பிற்குறிப்பைத் தந்த கலைவாதி கலீல் அவர்களுக்கும், இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட உதவிசெய்த (திரு. வவுனியூர் இரா. உதயணன்) இலண்டன் மற்றும் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்துக்கும், தம்பு சிவ சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

அத்துடன் அட்டை வடிவமைப்பு, கணினி வடிவமைப்பு ஆகியவற்றை செய்து தந்த சகோதரி தியத்தலாவ எச்.எப்.

ரிஸ்னாவுக்கும், எனது படைப்புக்களைப் பிரசுரித்து உதவிய தேசிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வலைத்தளங்கள், மற்றும் தொலைக்காட்சி, வானொலி அலைவரிசைகள் அனைத்துக்கும், எனது முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டி உதவி செய்யும் சகலருக்கும் என் இதயபூர்வமான நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகும்.

என்றும் மித்ர நேயங்களுடன்,

Weligama Rimza Mohamed,
21E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia, Srilanka.

Mobile : 077 5009 222, 0719 200 580

E - Mail : poetrimza@gmail.com

FB : Rimza Mohamed

Skype : Rimza123

Websites : www.rimzapoems.blogspot.com
: www.rimzastory.blogspot.com
: www.rimzavimarsanam.blogspot.com
: www.rimzasongs.blogspot.com
: www.rimzachildarticle.blogspot.com
: www.rimzapublication.blogspot.com

படுகொலை செய்யப்பட்ட
ஊடகவியலாளர்களுக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

உள்ளடக்கம்

* கவிதை நூல்கள்

- 01 கருநாவு
 02 தீ குளிக்கும் ஆண் மரம்
 03 பாயிஸா அலி கவிதைகள்
 04 இறகுகளினால் ஒரு மாளிகை
 05 சடலத்தின் வேண்டுதல்
 06 கடலின் கடைசி அலை
 07 ஆனாலும் திமிருதான் அவளுக்கு
 08 முள்மலர்கள்
 09 ஓ பலஸ்தீனமே
 10 கடவுளிடம் சில கேள்விகள்
 11 அமைதிப் பூக்கள்
 12 இரும்புக் கதவுக்குள்ளிருந்து
 13 உயிர் வலித்த கணம்
 14 என் எல்லா நரம்புகளிலும்
 15 நகர வீதிகளில் நதிப் பிரவாகம்
 16 தடம் தொலைத்த தடயங்கள்
 17 அண்ணல் வருவானா?
 18 அன்புள்ள தோழியே
 19 சொல்லில் உறைந்து போதல்
 20 மரண வலிகள்
 21 தாலாட்டு
 22 சுட்ட பழமே சுவை அமுதே
 23 எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு
 24 பாலமுனை பாசுக் குறும்பாக்கள்

* சிறுகதை நூல்கள்

- 25 கடைசி வேரின் ஈரம்
 26 குதிரைகளும் பறக்கும்

- 27 நினைவுகள் அழிவதில்லை
 28 நினைவு நல்லது வேண்டும்
 29 வடக்கே போகும் மெயில்
 30 காவி நரகம்
 31 விதி வரைந்த பாதை
 32 தியாகம்
 33 அழகைகள் நிரந்தரமில்லை
 34 ஆஷா நாயும் அவளும்

* **நாவல்**

- 35 கொல்வதெழுதுதல் 90
 36 வீடு

* **சிறுவர் இலக்கியம்**

- 37 தென்றலே வீசி வா
 38 பூவும் கனியும்

* **ஏனையவை**

- 39 ஓர் ஈர நெஞ்சனின் உளவியல் உலா
 40 கலை இலக்கியப் பார்வைகள்
 41 ஒளி அரசி சஞ்சிகை
 42 திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை
 43 திறனாய்வு

கவிதை நூல்கள்

01

கருநாவு

திருகோணமலையில் பிறந்து, தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் மதுபாஷினி (1968) என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட ஆழியாளின் முன்றாவது கவிதைத் தொகுதியே கருநாவு ஆகும். இவர் ஏற்கனவே 2000 இல், உரத்துப் பேச... என்ற கவிதைத் தொகுதியையும், 2006 இல் துவிதம் என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் இலக்கிய உலகுக்குத் தந்தவர்.

முதார் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்தில் பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்று ஆழியாள், மதுரை மீனாட்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் கலைமணிப் பட்டப் படிப்பையும், நியூ சவுத் வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில முதுமாணிப் பட்டப் படிப்பையும், தகவல் தொழினுட்பத்தில் பட்ட மேற்படிப்பு டிப்ளோமாவையும் பெற்றவர். அத்துடன் ஆனாலும் நவீன தமிழ் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு, படைப்பிலக்கியம், விமர்சனம் சார்ந்த விடயங்களில் அதி தீவிர வாசிப்பும், தேடலும் மிக்கவராக காணப்படுகிறார். இவர் ஆங்கில விரிவுரையாளராக யாழ். பல்கலைக் கழக வவுனியா வளாகத்தில் 1992 - 1997 காலப் பகுதிகளில் சுமார் 05 வருடங்கள் பணிபுரிந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய விடயமாகும்.

உரத்துப் பேச..., துவிதம் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை விட மாறுபட்ட வகையிலேயே தனது முன்றாவது கவிதைத் தொகுதியியை முன் வைத்துள்ளார். மாற்று பதிப்பு கத்தினூடாக 77 பக்கங்களில் கைக்கு அடக்கமான அளவில் வெளிவந்துள்ள இந்தத் தொகுதியில் 25 கவிதைகளும், 07 மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கருநாவு என்ற பதம், சொன்னது பலிக்கும் என்ற கருத்தைக் கொண்டது. நம்மில் யாராவது ஏதாவது சொல்லி அது பலித்துவிட்டால் கருநாக்கால் சொன்னது நடந்துவிட்டது என்று கூறும் வழக்கம் இருக்கின்றது. பலருக்கும் இது உண்மையாக நடந்திருப்பதால் கருநாக்கு என்ற சொல் இன்னும் பாவனையில் இருந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்தத் தொகுதியில் உள்ள சில கவிதைகளை இனி நோக்கலாம்.

மௌனம் சம்மதத்துக்கான அறிகுறி என்பது காலங்காலமாக இன்று வரை சொல்லப்பட்டு வரும் ஒரு கூற்றாகும். மௌனத்தை சாதகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் போக்கே நவீன காலத்திலும் நாகரீகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் இன்றைய சூழலில் மௌனத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வலியாகவும், வேதனையாகவும், சகிக்க முடியாத அல்லது வெளிக்காட்ட முடியாத துக்கித்தலின் வெளிப்பாடு என்பதும் உணரப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

கோபத்திலும், எதிர்ப்பிலும் ஏன் இயலாமையிலும் கூட மௌனமே மொழியாக பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகின்றது. கண்ணீருக்கும் மௌனத்துக்கும் ஒற்றுமை இருக்கிறது. அதுதான் உதடு பிரிக்காமல் மனதில் உள்ளதை வெளிப்படுத்துதல் என்பதை மௌனம் (பக்கம் 17) என்ற கவிதை விளக்குகின்றது.

மௌனம் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி
சம்மதம் இன்மைக்கும் அறிகுறி
அது
எதிர்ப்புணர்வின் அறிகுறி
எதற்கான அறிகுறியுமே அல்ல.

மௌனம்
சினத்தின் இறுக்கம்
இயலாமையின் துயரம்

மௌனம் ஒரு பாவனை
கூர்ந்து கவனித்தலின் குணாம்சம்
அல்லது

ஒட்டாமல் இருத்தலின் வெளிப்பாடு

கொப்பித் தாளில் கிடந்த (பான் கீ மூனுக்கு விளங்காத) குறிப்பு யாருடையது? (பக்கம் 35) என்ற கவிதை போரின் வடுக்களை வலிமையாக மனதில் பதியச் செய்கின்றது. ஒன்றாக கூடிக் குலாவியிருந்த குடும்பம் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஒரு சிறிய கவிதையில் கூறியிருப்பது ஆழியாள் என்ற ஆளுமைப் பெண்ணின் திறமையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

காணாமல் போன பட்டியலில் இருப்பவர்கள் பற்றிய தகவல்களோ அல்லது அவர்களுக்கு உண்மையில் நேர்ந்த கதிகளோ இன்று வரை அறிவிக்கப்படாமல் அக்குடும்பத்தினரை வதைக்கிறது. இந்த விடயம் மனசாட்சி கொண்ட எல்லோரையும் வேதனை விளிம்புக்கு இட்டுச் செல்லும். அந்தத் தாக்கத்தினை கீழுள்ள வரிகள் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

என்ர ஊர் சின்ன ஊர் பெரியம்மா, பெரியப்பாக்களாலும் மாமா அத்தை சித்தி சித்தப்பாக்களாலும், கிளி மாமி, விஜி மாமி, வடிவு அன்ரி, வனிதா அன்ரி, சொக்கா அங்கிள்களாலும் நிறைஞ்ச ஊர். அம்மம்மா, அம்மப்பாவும் அப்பப்பா, அப்பம்மாவும் தாத்தா பாட்டி ஆச்சிகளும் எனக்கு இருந்தார்கள்.

ஒரு நாள் விக் கிப் போன செல்லம்மா பாட்டியை மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்துக்குக் கீழே கூறாக்கி வீசினார்கள்.. பெரிய மாமாவும், ராஜி அத்தையும் வெள்ளவத்தைப் பெற்றோல் நெருப்பில் கருகினர். பிறகு ரவிச் சித்தப்பா இயக்கத்துக்குப் போனார். வனிதா அன்ரி இன்னோர் இயக்கத்துக்குப் போனார். சேகர் சித்தப்பா காணாமல் போனார். சித்தி சின்னா பின்னமாகி செத்துப் போனா (என்றை ஆசைச் சித்தி) ஆச்சியையும் போட்டுத் தள்ளினாங்கள்.

நாட்கள் வரும் (பக்கம் 44) என்ற கவிதை சிறைச்சாலையில் நடக்கின்ற சித்திரவதைகளை ஞாபகமூட்டிப் போகிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக அல்லது தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக சிறை சென்றவர்களை அங்குள்ள அதிகாரிகள் இப்படியெல்லாம்

கொடுமைப்படுத்துவார்களா? என்ற கற்பனையில் மனது விரிகிறது.

எல்லாக் கதவுகளையும்
எங்களின்
முகத்தில் அடித்து முடுங்கள்!

எங்களுக்கான ஜன்னல்களை
அறைந்து சாத்துங்கள்!

காற்றுப் புகும் வழிகளையும்
வெளிச்சம் கசியும் எல்லாத் துளைகளையும்
இறுக்கி அடையுங்கள்!

உங்களில் எவர் தன்னும்
எங்கள் பாண் துண்டுகளுக்கு
தித்திக்கும் பழப்பாகையோ - ஒரு கரண்டி
வெண்ணையையோ பூசாதீர்கள்!

வழக்கறிஞராகவும், த சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் முதன்மை ஆசிரியராகவும் இருந்த லசந்த விக்கிரமதுங்க (1958 - 2009), தனது கட்டுரைகள் மூலம் இலங்கை அரசுக்கும், எல்பிடிஈ மீதும் காரசாரமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தார். இந்த நிலையில் 2009.01.08 ஆம் திகதி வேலைக்குச் செல்லும் போது கொழும்பில் இனந்தெரியாத ஆயுததாரிகளால் சுட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இந்த நிகழ்வுகளை மறக்காத கவிஞர், என் அண்ணன் லசந்தவுக்கு அவர்கள் கூறியதாவது... (பக்கம் 51) என்ற தலைப்பிலான கவிதை மூலம் தனது துயரைப் பகிரந்து கொள்கிறார். ஊடகவியலாளர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவது இன்று நேற்று நடந்து வருவதல்ல. உண்மைகளை உரத்துச் சொல்கின்ற காரணங்களுக்காக அநியாயமாக சுட்டுக் கொல்லப்படுவதும், தங்குமிடங்களை அடித்து நொறுக்குவதும், தனிப்பட்ட ரீதியில் அவர்களை மிரட்டுவதும், அவர்களிடமிருந்து பணம் பறிப்பதும் ஆதிக்கத்தின் அடக்குமுறையாக காணப்படுகின்றது. இந்த தாற்பரியங்களை

தத்துவார்த்தமாக தனது கவிதையில் பதியச் செய்திருக்கிறார் கவிஞர் ஆழியாள்.

வார்த்தைகளாலும் பாஷைகளாலும்
பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத
எல்லாவற்றையும்
மிகச் சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது
துப்பாக்கிச் சன்னங்களால்

எவ்வளவு சுலபமாக,
ஒரு பிஸ்கோத்தை
மொறு மொறுவெனக் கொறிப்பது போல
எவ்வளவு இலகுவாக

பகல் விமானம், பால்பெல்போரா - நடனம் முடிந்துவிட்டது, கொடுத்து வைத்த குட்டிப் பெண், காக்கைச் சிறகுகள், வெளி பற்றிய கனவில், கங்காரு, செந்தைல மரங்களும் நானும்... ஆகிய தலைப்புக்களில் 07 மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும், மூலக் கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் நூலின் கடைசிப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன.

இளம் தலைமுறை கவிஞர்கள் ஆழியாளின் தொகுதிகளை வாசிப்பதினூடாக கவிதையின் நுணுக்கங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். கவிதையின் இரசனை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். காத்திரமான தொகுதியாக காணப்படும் இத்தொகுதி அனைவராலும் வாசிக்கப்பட வேண்டியது மட்டுமல்ல, நேசிக்கப்படவும் வேண்டியதாகும்!!!

நூல் - கருநாவு
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஆழியாள்
ஈமெயில் - aazhiyaal@hotmail.com
வெளியீடு - மாற்று
விலை - இந்திய ரூபாய் 60.

02

தீ குளிக்கும் ஆண் மரம்

கிண்ணியாவில் இருந்து இலக்கியத்தில் ஆழக் காலூன்றி வருகின்ற ஜே. பிரோஸ்கான் தனது இரண்டாவது தொகுதியாக தீ குளிக்கும் ஆண்மரத்தை வேரூன்றியிருக்கிறார். பேனா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 84 பக்கங்களில் வெளிவந்து இருக்கின்றது இந்தத்தொகுதி. இவர் ஏற்கனவே இதுவும்

பிந்திய இரவின் கனவுதான் என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“தீ குளிக்கும் ஆண் மரம் கவிதைத் தொகுதி பிரோஸ்கானின் மனதைச் சொல்கிறது. பிரோஸ்கானின் கவிதைகள் அவரின் வாழ்க்கைச் சூழலைச் சுற்றியே அமைந்திருக்கின்றன. தன்னுடைய வாழ்க்கையின் நெருடல்களையும், அவலங்களையும் சொல்வதன் மூலம் சமூகம் உள்வாங்கியிருக்கின்ற அரசியலைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்” என இந்தத்தொகுதி பற்றிய தனது உரையில் கவிஞர் நீரோ குறிப்பிடுகின்றார்.

தான் இந்தத்தொகுதியை வெளியீடு செய்வதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நூலாசிரியர் பிரோஸ்கான் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நேற்றைய கவிதை வடிவங்களைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாய வரம்புக்குள் காலம் என்னை மிக வேகமாக இழுத்துச் சென்றதன் பிரதிபலிப்பே இந்தப் படைப்பு. ஒரு

படைப்பாளன் நீண்ட வாசிப்பின் நெருங்குதலால் கவரப்படுதல் என்பது ஆச்சரியமில்லை. அவ்வகையான குறிக்கோளுடன் நவீன படைப்புக்களை முயன்ற வரை மேய்ந்ததன் விளைவே இந்தத் தீக்குளிக்கும் ஆண் மரம்” என்கிறார்.

நாம் நினைப்பவை எல்லாம் நினைத்தவாறு நடந்துவிடுவதில்லை. ஆசை ஆசையாக கற்பனை பண்ணுபவை வெறும் கனவுகளாகவே ஆகவிடுகின்ற நிலமை யாவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். அத்தகையதொரு நிகழ்வை தனது முதல் கவிதையில் அழகாக வடித்திருக்கிறார் கவிஞர். காப்பக்க ஆசைப்பட்டு பூத்த முருங்கைப்பூ (பக்கம் 09)

இரவுத் துயிலின் ராஜ கனவுடன் உறங்கி விழித்த போது
ராத்திரி பெய்த மழையில் உதிர்ந்து மடிந்து போயிருந்தது
எனதான கனவும்
காயாக மாறிவிடுவேன் என்ற கர்வத்தோடு
பூத்த முருங்கைப் பூவும்!

எந்த ஒரு விடயமும் நமக்கருகில் இருந்தால் அதன் பெறுமதி புரியாது. காலக்கிரமத்தில் அப்பொருளோ, அல்லது மனிதரோ நம்மைவிட்டு தூரமான பின்புதான் அதன் அருமை பெருமை புரிய ஆரம்பிக்கும். ஆனால் காலம் கடந்த நிலையில் அதை மீண்டும் பெறுவது முயற்கொம்பாகவிடும். இழப்பு (பக்கம் 13) என்ற கவிதை வரிகள் இதை நிதர்சனப்படுத்துகின்றன.

இப்படித்தானொன்று அருகாமையிலிருக்கும் போது
அதன் இருத்தலின் வலிமை புரியாது
அது இல்லாமல் போகும் போதுதான்
கஷ்டமும் கவலையும் காற்றைப் போல
வீசிக்கொண்டிருக்கும் போல!

தனக்கு என்ன நடக்க இருக்கிறது என்பதை யாருமே அறிந்திருப்பதில்லை. எனினும் மற்றவர்களின் விடயங்களைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்களை நாம் சொல்லிக்கொண்டிருப்போம்.

வருத்தம் (பக்கம் 38) என்ற கவிதை கோழிகளுக்கு மட்டுமானதல்ல. அதை குறியீட்டுக் கவிதையாகக் கொண்டால் பல விடங்கள் புலப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

கிணற்றடிப் புழுக்களின் கனவு பற்றியும்
 ஈசல்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம் பற்றியும்
 அறியாது போல
 பாவம்தான் இன்று கல்யாண வீட்டிற்கு
 கறியாகிப் போவது பற்றியும்
 தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை
 பசிக்காகத் தீனி மேய்க்கின்ற கோழிகளுக்கு!

விபச்சாரிகள் என்று சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களிலும் பலர் கண்ணீருக்குச் சொந்தமானவர்கள். விரும்பி வருபவர்கள் சிலர். வற்புறுத்தலில் அகப்பட்டவர்கள் சிலர். எந்த ரகமாயிருந்தாலும் சமூகத் தளத்தில் நின்றுகொண்டு அவர்களால் சுயமாக இயங்க முடியாது. முகமூடி அணிந்து கொண்டு சுதந்திரமாக வாழ இயலாது. ஆணின் முகம் தெரியாமலேயே அவனிச்சைக்கு உடன்படுபவர்கள் எல்லாம் விரும்பித்தான் இத்தொழிலை மேற்கொள்கின்றனரா? இல்லை என்கிறது மூன்று (பக்கம் 46) என்ற கவிதையின் கீழுள்ள வரிகள். இவ்வரிகள் அவர்களின் வேதனையை கூறுவதைப் போல் இருக்கிறது.

மலர்ந்த பூக்களெல்லாம்
 அவை பிரியப்பட்டு
 பறிக்கப்படுவதல்ல,
 பறிப்பவர்களெல்லாம் அவற்றைப்
 பிரியத்தோடு பறிப்பதுமில்லை!

மனிதன் தவறு செய்கையில் யாரும் கண்டுவிடவில்லை என்று எண்ணித்தான் அதில் ஈடுபடுகின்றான். படைத்த இறைவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதைக்கூட மறந்து பலர் தவறுகளைச் செய்கின்றனர். இறைவன் தண்டிப்பதற்கு முன்பே மனச்சாட்சி மனிதனைத் தண்டித்துவிடுகிறது. தப்பிப்பதென்பது

யாது? (பக்கம் 79) என்ற பின்வரும் கவிதையில் பிரோஸ்கான் அதைத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றார்.

நேற்றுச் செய்த தவறிலிருந்து
எவர் கண்களுக்குள்ளும்
மாட்டிக்கொள்ளாமல்
வீடு வந்ததும்
மாட்டிக்கொண்டேன்
மனசாட்சியிடம்!

இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு, பேனா சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டுவரும் ஜே. பிரோஸ்கான் இன்னும் பல படைப்புக்களை இலக்கிய உலகுக்குத்தர வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

நூலின் பெயர் - தீ குளிக்கும் ஆண் மரம்
நூலாசிரியர் - ஜே. பிரோஸ்கான்
தொலைபேசி - 0779300397
ஈமெயில் - firosmi.pena@gmail.com
வெளியீடு - பேனா பப்ளிகேஷன்
விலை - 250 ரூபாய்

03

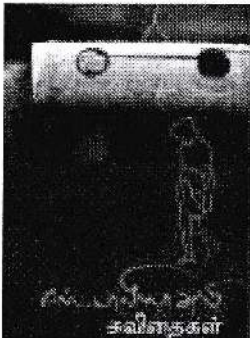
பாயிஸா அலி கவிதைகள்

1987 இல் தினகரன் சிறுவர் பகுதியில் அன்பு எனும் சிறுவர் கவிதையோடு தொடங்கி எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் திருமதி பாயிஸா அலி அவர்கள் பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியர் ஆவார். இலங்கையில் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களில் முக்கியமான ஒருவர். கவிதைகள், சிறுகதைகள், சிறுவர் படைப்புக்கள், நூல் விமர்சனங்கள் போன்ற

துறைகளிலும் கால் பதித்துள்ள இவர் சிகரம் தொடவா, தங்க மீன் குஞ்சுகள் ஆகிய சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளார்.

இவரது கவிதைத் தொகுதி கிண்ணியா நெட்டினால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 45 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக 90 பக்கங்கில் வெளிவந்துள்ள இந்தக் கவிதைத் தொகுதியானது தேசிய நூலபிவிருத்தி சபையின் அனுசரணையுடன் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலுக்கு அழகொளிரும் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிட்டு காத்திரமானதொரு முன்னுரையை அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார்.

“ஒரு கவிதை அது சொல்லப்படும் மொழி விதம் பொருள் ஆகியவற்றால் அழகும் உயிரும் பெறுகிறது. அவற்றை வாசிக்கும் போதெல்லாம் நமது உள்ளம் ஏதோ ஒரு உணர்வுத் தாக்கத்துக்கு

உள்ளாகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களால் செதுக்கப்படும் ஒரு கவிதை நம்மை கிளர்ச்சியூட்டுகிறது. மகிழ்விக்கிறது. ஓர் இளம் பெண்ணின் நளினத்தை, ஒரு குழந்தையின் சிரிப்பை, ஒரு மலரின் மென்மையை, ஒரு வாளின் கூர்மையை, இரத்தத் துளி ஒன்றின் கனதியை, கண்ணீர்த்துளி ஒன்றின் கவிதையை, வியர்வைத் துளி ஒன்றின் உழைப்பை நம்மீது படரவிட்டு பாடாய்ப் படுத்துகிறது. நவீன கவிதைகளில் அழகொளிரும் எழுத்துப் போக்கை சகோதரி பாயிஸா அலியின் கவிதைகளில் நான் பார்க்கிறேன். அவர் பேசும் கவிதை மொழி என்னை அசத்திவிட்டிருக்கிறது. இன்று வெளிவரும் நவீன கவிதைகளில் இதுவரை நான் கண்டிராத அழகு அது” என்று அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன் அவர்கள் தனதுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூலாசிரியர் பாயிஸா அலி அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “குடும்பம் வீட்டு வேலை பாடசாலை பத்திரிகைப் பணி எனப் பரபரப்பாக இயங்குகிற என் போன்றதோர் இல்லத்தரசிக்கு எல்லாம் கவிதை என்பது ஒரு பகற்கனவாகவோ இல்லை திணறடிக்கும் பாரச் சுமையாகவோ தான் அமைந்துவிடுகிறது. ஆனாலும் கூட வாசிப்பும் தேடலும் சார்ந்த ஒரு தளத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தும் வருவதானால் தானோ என்னவோ ஓய்வெனக் கிடைக்கும் சொற்ப நேரத்தையும் எழுத்து சார்ந்தே இயங்கிடத் தோன்றுகிறது. எனினும் இவ்வாறான மிகக் குறுகிய கணங்களுக்குள்ளே மிகப் பெரிய படைப்பாளியாகவெல்லாம் மாறிவிட முடியாதெனும் யதார்த்தம் உணர்ந்து சில கணங்களே உணர்வுகளுக்குள் உரைந்து கரையும் அக புற அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாய் விரியும் சின்னச் சின்னப் பதிவுகளை இங்கே தொகுத்திருக்கிறேன்”.

கவிதை என்றாலே காதல் என்றாயிருந்தது. பிறகு ஒரு காலத்தில் யுத்தம் பற்றியே கவிதைகளில் பேசப்பட்டது. பாயிஸா அலியின் கவிதைகளில் அழகியல் சார்ந்த விடயங்கள் மிகையாக பேசப்பட்டுள்ளமை மனதுக்கு ரம்மியமாக இருக்கின்றது. வண்ணாத்தி, அணில் பிள்ளை, சிட்டுக்குருவி, கால் முளைத்த வெண் பஞ்சு மேகங்கள், தும்பி, பசுஞ் சோலை போன்ற

சின்னச்சின்ன அழகியல் வசனங்களால் வாசகரை கட்டிப் போடுகின்றார். கனவுப் பூக்களும் கண்ணாடிக் கண்களும் (பக்கம் 20) என்ற கவிதையின் முதல் ஒரு சில வரிகளிலேயே அதை நாம் உணரலாம்.

அது

கனவுப் பூக்கள் மகரம் சிந்திய
கார்காலம்.
இலட்சியத் தேடல்களைத்
தேசியக் கொடியாய் உயர்த்தி
நூலேந்திய வேளையிலே
ஈரத் தென்றலாய் கேசம் தழுவினாய்
விசாலித்த வான் பரப்பில்
உதிர்ந்து வீழும் விண்கற்களிடையே
ஒற்றைச் சூரியனாய் ஜொலித்தாய்.

பொதுவாக யாருக்கும் தோன்றாத விடயங்கள் கூட நூலாசிரியரின் பார்வையில் கவிதையாக உருக்கொள்வது வியப்புத்தான். அயல்வீட்டு பீர்க்கங்கொடியையும், உம்மம்மாவின் பீர்க்கங்காய் பால்கறியையும் இணைத்து எப்படியொரு கவிதையை யாத்திருக்கின்றார் என்று ரசியுங்கள். அயல்வீட்டுப் பீர்க்கங்கொடி (பக்கம் 22)

அந்தரத்தில் நடனமிடும்
பச்சைத் தேவதையாயும்
அணில் பிள்ளைகள் ஆடிமகிழும்
ஊஞ்சலாயும்
பூ பிஞ்சுகளை அள்ளிச் சுமந்தவாறே
மெலிந்த தத்துக் கரங்கள் வீசியபடி
பிரிசுவர் தாண்டியும் மிக மென்மையாய்
நடைபயிலுது அயல்வீட்டுப் பீர்க்கங்கொடி.

நாவூறச் செய்கிறது
சின்ன வெங்காயமும் கடுகும் தாளித்த மணம்

கூரைக்கு மேலாயும் வழிந்தோட
 வற்றாளையும் வெள்ளிறாலும்
 சேர்த்தாக்கிய
 உம்மம்மாவின் பீர்க்கங்காய் பால்க்கறிதான்

தனது தொடர் பயணத்தின்போது தினமும் காண்கின்ற சிறு சிறு விடயங்கள் கூட பாயிஸா அலி அவர்களின் கண்களில் பட்டுத் தெறித்துவிடுகின்றன. இலைக்குள் மறைந்து காணப்படுகின்ற ஒரு பூவைக்கூட அவரது கண்கள் அல்லது கவிதை மனம் விட்டு வைக்கவில்லை. மற்றவர்களின் வளர்ச்சியைக் காட்டாதிருக்க சிலர் தம்மை மாத்திரம் வெளிக்காட்டிக் கொள்வார்கள். சிலரோ எத்தகைய பெருமையும் இன்றி தம்பாட்டில் வாழ்ந்து பிறருக்கு உதவி செய்வார்கள். ஒளி விசிறும் சிறு பூ... (பக்கம் 32) என்ற கவிதை, வாழ்வின் அத்தகையதொரு தாற்பரியத்தை உணர்த்துவதற்காகத்தான் எழுதப்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது.

தூரத்து வளைவில்
 புதர் மண்டிய சந்தில்
 தன் ஒளிரும் பிரகாச இதழ்களை
 தன்னில் வீழ்ந்த இலையொன்றுக்குள்
 ஒளித்துக் கொண்டபடி சிறு பூ...
 காலத்தை விஞ்சிய அதன் தனிமையை
 என் வழிப் பயணத்தின்
 கணநேர அண்மையால்
 தவிர்த்திட இயலாதுதான்...

மெல்லிய காதல் உணர்வுகள் இழையோடும் கவிதையாக இனியும் மொழியேன்... (பக்கம் 42) என்ற கவிதை காணப்படுகின்றது. ஆழ் மனக் காயங்களுக்கு மருந்தாவதும், அந்த காதலே வாழ்க்கையில் தழும்பாவதும் அவரவர் விதியைப் பொறுத்தது. புறக்கணிப்புக்களால் புண்பட்டுப்போன ஒரு ஆன்மாவின் சோகம்.. விரக்தி இந்த வரிகளினூடே வெளிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

கத்தி முனையில் நடப்பதாகவும்
 நொறுங்கும் மெலிதான
 கண்ணாடி இருக்கையில் அமர்வதுமான
 நுண்ணிதானங்களோடும்
 எச்சரிக்கையோடும்
 அலுவலகத்தில் வேணுமென்றால்
 தொடர்பாடலாம்.
 ஆனாலும் உன்னோடுமா?

பகலவன் வெம்மையில்
 படியிறக்கங் காணுமொரு பொலித்தீனாய்
 தினந்தினம் வெம்பி வெளுக்கிறதென் மென்மனசு
 உன் தொடர் புறக்கணிப்புகளால்..

மிக மிக முக்கியமானதொரு அம்சத்தை உனக்கே உனக்காய்...
 (பக்கம் 65) என்ற கவிதை சொல்லி நிற்கின்றது. கல்விப்
 பெறுபேறுகள் போதாமையால் மனமுடைந்து தம் வாழ்க்கையை
 அழித்த எத்தனை மாணவர்களை பற்றி அறிந்திருக்கிறோம்.
 பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறோம். பெற்றோரின் வசை பாடல்,
 நண்பர்களின் கேலிப்பேச்சு, உறவினர்களின் ஏளனப் பார்வை
 போன்றவற்றை எல்லாம் தாங்க முடியாத பிஞ்சு மனங்களுக்கு
 ஒரு ஒத்தடமாக, காயத்தை போக்கும் மூலிகையாக இந்தக்
 கவிதை இருக்கின்றது. சமுதாயப் பிரச்சனை பற்றி பேசி
 விளிப்பூட்டியிருக்கின்றது.

இந்தப் பெறுபேறும் பொய்த்துப் போனதற்காய் வருத்திக்
 கொள்ளாதே உன்னுணர்வுகளை. கல்வித்தரம் வேண்டுமென்றால்
 உறுதிப்படுத்தப்படலாம் பெறுபேறுகளால். ஆனாலும் ஒருபோதும்
 தீர்மானித்து விடுவதில்லை பெறுபேறு மட்டுமே ஒருவரின்
 வாழ்க்கைத் தரத்தை. வடிந்து போகா வெள்ளமொன்றை வரலாறு
 சொல்லவில்லை. இந்தப் பாதை முடிந்தாலென்ன திரும்பிப்
 பார் இன்னமும் ஆயிரம் பாதைகள் வாசல் கதவு திறந்து

வைத்தே வழிபார்த்துக் காத்திருக்கு மாலைகளோடு உனக்கே
உனக்காய்..

ஒரு ஆசிரியராகவிருந்து எப்படி தலைமைத்துவமிக்க
சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்றாரோ அதே போல் கவிதை
வழி நின்றும் நிறைய சாதித்து நல்ல புத்திஜீவிகளை
உலகுக்குத்தர வேண்டுமென்று பாயிஸா அலி அவர்களை
வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - எஸ். பாயிஸா அலி கவிதைகள்

நூலாசிரியர் - எஸ். பாயிஸா அலி

முகவரி - முனைச்சேனை வீதி, குறிஞ்சாகேணி - 03,
கிண்ணியா.

ஈமெயில் - sfmali@kinniyans.net

www.faiza.kinniya.net

sfmali08@gmail.com

வெளியீடு - கிண்ணியா நெட்

விலை - 250 ரூபாய்

04

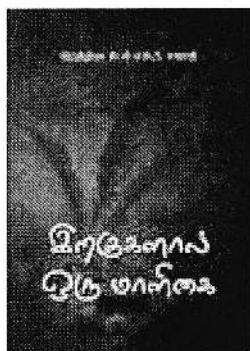
இறகுகளால் ஒரு மாளிகை

கிழக்கு மாகாணத்தின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைந்த கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த எம்.ரீ. சஜாத்தின் இரண்டாவது நூலே இறகுகளால் ஒரு மாளிகை கவிதைத் தொகுதியாகும். இவர் ஏற்கனவே செல்லமே (2012) என்ற சிறுவர் பாடல் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். கிண்ணியா கலை

இலக்கிய மன்றத்தின் வெளியீடாக 100 பக்கங்களில் 58 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ள இத்தொகுதியில் உள்ள அனைத்துக் கவிதைகளும் மரபுக் கவிதைகளாக இருப்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க விடயமாகும். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது தன்னை ஒரு மரபுக் கவிஞராக நிலை நிறுத்த முனைகிறார் என்று சொல்லலாம்.

செல்லமே என்ற இவரது சிறுவர் பாடல் தொகுதி 2013 இல் கிழக்கு மாகாணத்தின் சிறந்த சிறுவர் இலக்கிய நூலுக்கான பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. அதுபோல் 2013 இல் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் சிறந்த சிறுவர் இலக்கிய நூலுக்கான பரிசையும், 2013 இல் தேசிய சாகித்திய மண்டல சிறுவர் இலக்கியச் சிறப்புச் சான்றிதழையும் பெற்றுள்ளது.

கிண்ணியா கலை இலக்கிய மன்றத்தின் 15 ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு இவர் கவிதைத் துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புக்களுக்காக கவிச்சுடர் என்ற பட்டம் வழங்கி பொன்னாடை போர்த்தி

கௌரவிக் கப்பட்டுள்ளார். அதுபோன்றே சிறுவர் இலக்கியத்துக்காக ஆற்றிய பங்களிப்புக்காக கண்டி கலை இலக்கிய மன்றம் இவருக்கு இரத்தினதீபம் என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்துள்ளது. இவை இவரது இலக்கிய ஆற்றலுக்கு கிடைத்த வெற்றிகளாகும்.

அந்தந்த காலகட்டங்களில் பத்திரிகையிலும், சஞ்சிகைகளிலும், கவிதைப் போட்டிகளுக்கும் என்று எழுதப்பட்ட பல கவிதைகளை உள்ளடக்கியே இந்தத் தொகுதியை கவிஞர் வெளியிட்டுள்ளார். ஆன்மீகம், சுனாமி, காதல், இயற்கை, மானிட நேயம், உழைப்பு, இன ஒற்றுமை, தத்துவம், போதனை, வாழ்த்து, இரங்கல் போன்ற பல கருப்பொருட்களை உள்ளடக்கியதாகவே கவிதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன.

இந்த நூலுக்கு கலாநிதி கலாபூஷணம் அகலாங்கன் அணிந்துரையையும், காப்பியக் கோ ஜின்னாஹ் சரிபுத்தீன் நயவுரையையும், கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அலி அவர்கள் ஆரோக்கியமான கவிதை ஜனிக்காது கவிஞன் என்று காசிளி கணிக்காது என்ற தலைப்பில் கருத்துரையையும், எச்.எம். ஹலால்தீன் மனநிறை மகிழ்சியும் மகிழ்வறும் உயர்ச்சியும் என்ற தலைப்பில் உரையொன்றையும், நூலுக்கான பின்னட்டைக் குறிப்பை கவிஞர் கிண்ணியா அமீர் அலியும் வழங்கியுள்ளனர்.

இளந்தலைமுறைக் கவிஞர்கள் வரிசையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய கவிஞர் சஜாத்தின் சில கவிதை வரிகளை இனி இரசனைக்காக எடுத்து நோக்குவோம்.

சுழன்று அடித்த சுனாமியே! (பக்கம் 25) என்ற கவிதையானது ஒரு நொடியில் மக்களின் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்த கொடிய சுனாமியைப் பற்றி பேசியிருக்கின்றது. உயிர்கள், உடமைகள் என்ற பாகுபாடின்றி அனைத்தையும் தன் பசிக்கு இரையாக்கி கடல், மக்களின் சந்தோசங்களையெல்லாம் சொற்ப நேரத்துக்குள் ஏப்பம் விட்டது இன்றுபோல் இருக்கின்றது. 2004 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 26 ஆம் திகதி ஏற்பட்ட சுனாமி ஏற்படுத்திய

தாக்கம் இன்றுவரை அதே வலி அல்லது வடு கொஞ்சமும் மாறாமலேயே மக்கள் மனதில் அனலாய் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது. அது பற்றி கவிஞரின் வரிகள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

உயிரைக் குடித்து உடைமையை யழித்து வயிற்றில் அடித்து வாழ்வை யொடித்து சொத்துச் சுகங்கள் சொந்தம் இழந்து கத்திக் கதறிக் கலங்க வைத்தாய்! காலைப் பொழுதுக் கடலே! அந்த நாளை நினைத்தால் நடுங்குது நெஞ்சம் மதியமாகுமுன் மயானமானதோர் இதயம் கனத்து இன்று மழுகுதே! கரையிலே வாழ்வைக் கழித்த மாந்தர் தரையிலே தமதுயிர் நீத்துக் கிடந்தனர்! கணன்றே எழுந்த கடலலையே! நீ சுழன்று வந்து சோகந் தந்தாய்! பொங்கி எழுந்து பொருந்தி கடலே! எங்கும் ஓலம் எழுந்திட வைத்தாய் வறுமைக் கோட்டில் வாழ்வைக் கொடுத்து வெறுமை ஆக்கி விட்ட சனாமியே!

இணையிலாத இயற்கை பார்த்தேன்! (பக்கம் 35) என்ற கவிதையானது கவிஞர் இயற்கை மீது கொண்ட காதலை மொழிபெயர்ப்பு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. இயற்கையைப் பார்த்து இரசிக்(வியக்)காத ஒருவரும் இல்லை. சாதாரணமான ஒருவன் மழையாகப் பார்ப்பதை கவிஞன் வானத்தின் கண்ணீராகக் காண்கின்றான். தவளையின் கத்துதலை எரிச்சாகப் பார்ப்பவர் மத்தியில் கவிஞன் அதை இசையாகக் கேட்கின்றான். உவமைகள் பொருத்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கவிதை இவ்வாறு தொடங்குகின்றது.

சோலைகள் சுமந்த பூவில் சுகங்காணும் வண்டைப் பார்த்தேன்.. வாழைகள் விரித்த தண்டை வளைக்கின்ற தென்றல் பார்த்தேன்.. கவலைகள் நிறைந்த வானில் கண்ணீராய் மழையைப் பார்த்தேன்.. தவளைகள் இசையெழுப்பித் தலைநீட்டும் எழிலைப் பார்த்தேன்.. வான் மீது வெண்ணிலாவும் வருகின்ற வண்ணம் பார்த்தேன்.. பொன்னந்தி மாலை நேரம் பொழிகின்ற அழகைப் பார்த்தேன்.. கரையோடு வந்து மோதிக் கலக்கின்ற அலையைப்

பார்த்தேன்.. இறையேனின் அருளாம் இயற்கை அளிக்கின்ற
எழிலைப் பார்த்தேன்..

தியாகத் திருநாளே! (பக்கம் 39) என்ற கவிதையானது பிறை
பார்க்கும் பரவச நிலையினை எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றது.
முஸ்லிம்களைப் பொருத்தவரை ஒவ்வொரு புதிய மாத
தொடக்கமும் ஆரம்பிப்பது தலைப் பிறை தென்பட்ட பிறகுதான்.
அதிலும் நோன்பு தொடங்குவதற்கும், நோன்புப் பெருநாளைத்
தீர்மானிப்பதற்கும், ஹஜ் பெருநாளைத் தீர்மானிப்பதற்கும் பிறை
பார்க்கும் நிகழ்வு விசேட நிகழ்வாகக் காணப்படுகின்றது.
மேற்சூறப்பட்டவைகளுக்காக பிறையைக் கண்டவுடன்
அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி பொங்கிப் பிரவாகிக்கும். அது பற்றிய
பதிவை கீழுள்ள வரிகளில் அவதானிக்கலாம்.

பிறையொன்று அடிவானில் பூக்கும்! அப் பிறைதன்னை கோடிக்
கண்கள் பார்க்கும்! இத் தரையன்று குதூகலத்தில் சிலிர்க்கும்!
உள்ளம் சந்தோஷப் புனலிடையே மிதக்கும்! உதித்திட்ட
பிறைக் கீற்றைப் பார்ப்பார்! தம் உள்ளத்தில் உவகைப்பூ
கோர்ப்பார்! நெஞ்சில் பதித்திட்ட உள்ளன்பை வார்ப்பார்!
ஹஜ்ஜிப் பண்டிகையின் பண்புநலன் காப்பார்!

ஒற்றுமைப் புனலில் உள்ளங் குளிக்கட்டும்! (பக்கம் 41) என்ற
கவிதையானது சமாதானத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு சிறந்த
கவிதையாகும். ஓசை நயம் இதில் சிறப்பாக காணப்படுகின்றது.
ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்ற கூற்றுக்கிணங்க மக்கள்
ஒருதாய் மக்களாக வாழ்ந்தால் தம்மைப் பிடித்துள்ள சோகங்கள்,
துவேசங்கள் களையப்படும். அன்பு பெருகி சந்தோச வெள்ளம்
வரும். எல்லோரும் இதற்காக தனிப்பட்ட ரீதியல் போராட
வேண்டும். பொறாமை, வஞ்சகம், கோள் முட்டுதல் போன்ற
தீய குணங்களை விட்டுவிட்டு இறைவன் படைப்பில் அனைவரும்
சமம் என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் போன்ற
விடயங்கள் கீழுள்ள வரிகளை வாசிக்கும் போது
ஏற்படுகின்றதெனலாம்.

ஒற்றுமை நாட்டில் ஓங்கட்டும்! மனிதா ஒன்று பட்டு வாழட்டும்!
குற்றம் யாவும் அகலட்டும்! மனக் குறைகள் விட்டு விலகட்டும்!
மற்றோர் வாழ்வும் செழிக்கட்டும்! மனித நேயம் ஓங்கி வழியட்டும்!
முற்றும் இன்பம் பெருகட்டும்! முட்டி மோதும் குணங்கள்
அருகட்டும்!

உழைத்து உயர்வாய்! (பக்கம் 45) என்ற கவிதையானது உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. சொந்தமாக உழைத்து சாப்பிடும் சாப்பாட்டைவிட வேறு சிறந்த உணவு இல்லை என்று கூறப்படுவது இதற்காகத்தான். மற்றவர்களை எதிர்பார்த்து வாழாதல் என்பது கானல் நீரை குடிக்க ஆசைப்படுவது போலாகும். உழைக்காமல் சோம்பேறியாக இருந்துகொண்டு அடுத்தவர்களை அண்டி வாழ்வதால் எந்தப் பயனும் கிடையாது. மாறாக நாம் உழைத்து எம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உதவி புரியும்போது மனதில் திருப்திகரத் தன்மை நிரம்பிவிடுகின்றது. உழைத்து வாழ வேண்டும் என்பதை கீழுள்ள வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பட்டினியாலே வாடினாலும்.. நம்மை அயலவன் வந்து பார்ப்பானா? எட்டு நாட்கள் படுத்தாலும்.. வந்து என்ன என்று கேட்பானா? வட்டி சுரண்டற் கொள்கையிலே.. வாழும் இந்தக் காலத்திலே எட்டுத் திக்குஞ் சென்றேனும் ஏழ்மை நீங்க உழைத்துயர்வாய்!

எல்லாமே நீதான்! (பக்கம் 57) என்ற கவிதையானது காதலிக்காக அல்லது மனைவிக்காக எழுதப்பட்ட சிறந்ததொரு காதல் கவிதையாகும். கவிஞர் தன் துணையிடம் கொண்ட காதல் பிரவாகித்துப் பாய்வதை இக்கவிதையை வாசிக்கையில் உணர முடிகின்றது. வாழ்க்கையின் பாதியாக, எல்லாமாக இருக்கும் துணையை எண்ணி எழுதப்பட்ட இக்கவிதையின் வரிகளை வாசித்துப் பாருங்கள்.

கண்ணுக்குள் கருவிழியாய் வந்தவளும் நீதான்.. என் நெஞ்சுக்குள் புது ராகம் தந்தவளும் நீதான்.. தனிமையிலே

என்னோடு இருப்பவளும் நீதான்.. என் தாகத்தை எந்நாளும் தணிப்பவளும் நீதான்.. எண்ணத்தில் கவியாக உதிப்பவளும் நீதான்.. என் இதயத்தைப் பெரிதாக மதிப்பவளும் நீதான்.. அன்னம் போல் அழகாக நடப்பவளும் நீதான்.. என் அன்புக்குள் அகப்பட்டு கிடப்பவளும் நீதான்..

பேச்சு! (பக்கம் 83) என்று கவிதை மெனத்தின் சிறப்பம்சங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நாவைப் பேணிக்கொள் என்று பெரியோர்கள் வெறுமனே சொல்லவில்லை. வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிட்டால் அதன் பிறகு அதைப் பொறுக்கவும் முடியாது. சொன்ன சொற்களை மற்றவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ளவும் முடியாது. வாய் மூடி மௌனமாக இருந்தால் அது நிறைய பிரச்சினைகளில் இருந்து நம்மை பாதுகாக்கும் என்பதை இக்கவிதை கூறிநிற்கின்றது.

மௌனம் போலொரு மருந்தில்லை.. மனத் தாயம் அதனால் விளைவதில்லை.. மௌனம் பூணும் மனிதர்க்கு வீண் வாதம் வம்பும் வருவதில்லை.. வாயை விட்டுப் போகும் வரைக்கும் நம் வார்த்தை நமக்கு அடிமையாம்.. வாயை விட்டுப் போய் விட்டால் அவ் வார்த்தைக்குப்பின் அடிமை நாம்..

சிறுவர் இலக்கியத் துறையிலும் தனக்கானதொரு நிலையான இடத்தை தக்க வைத்துள்ள நூலாசிரியர் எம்.ரீ. சஜாத் கவிதையிலும் தன்னை இனங்காட்டியுள்ளார். அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் தலைப்பு - இறகுகளால் ஒரு மாளிகை

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - எம்.ரீ. சஜாத்

தொலைபேசி - 0779787002

ஈமெயில் - sajathprima@yahoo.com

வெளியீடு - கிண்ணியா கலை இலக்கிய மன்றம்

விலை - 300 ரூபாய்

05

சடலத்தின் வேண்டுகல்

மிகிந்தலை மண்ணுக்கு பெருமை சேர்க்கும் விதமாக வெளிவந்திருக்கிறது இளந்தலைமுறை எழுத்தாளரான மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸின் சடலத்தின் வேண்டுகல் என்ற கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி. படிகள் பதிப்பகத்தினூடாக 78 பக்கங்களில் வெளிவந்திருக்கும் இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் சமூக நோக்குடைய 29 கவிதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன. காதல்

கவிதைகளை இந்த நூலில் சேர்க்காமல் இந்த நூல் வெளியிடப்பட்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய விடயமாகும்.

இவர் தினமுரசு, மித்திரன், உதயசூரியன், மெட்ரோ நியூஸ், சுடர் ஒளி, தினக்குரல், தினகரன், விடிவெள்ளி போன்ற பத்திரிகைகளிலும், ஞானம், ஜீவநதி, பூங்காவனம், படிகள் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் கவிதைகளை களப்படுத்தி வந்துள்ளதூடன் சூரியன், வசந்தம், வர்ணம், சக்தி, தமிழ், தென்றல் போன்ற வானலைகளிலும் தனது கவிதைகளை வாசகர்களுக்கு தனது குரலிலேயே வழங்கியுமுள்ளார். தனது நூலை தமிழ் பேசும் மக்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

இராணுவ வீரனின் இதயக் கைச்சாத்து என்ற தலைப்பில் தனது கருத்தை பின்வருமாறு பாரிஸ் முன்வைத்துள்ளார். “எனக்குள் எழுந்த உள்ளுணர்வுகளை ஊமையாக்கி விடாமல் எனக்கு தெரிந்த மொழி வடிவில் கவிதையாக மொழி

பெயர்த்தேன். அவற்றை தூங்கவிட்டு விடாமல் உடனுக்குடன் வானொலி, பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் பறக்கவிட்டு பரவசம் அடைந்தேன். பறந்த என் கவிக் குஞ்சுகளின் இறக்கைகளை துண்டித்துவிடாமல் சிலவற்றை தேடிப்பிடித்து ஒருங்கிணைத்து ஒற்றை ஏட்டில் பதித்து பங்கிட்டளிப்பதில் பன்மடங்கு பரவசமடைகிறேன். நான் சற்று உயரப் பறந்தாலும் என்னிதயத்தை கவலை ஒன்று இரைகொள்கிறது. என்னைக் கண்டு அஞ்சிய மக்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர்களுடன் என் உபதேசம் இப்படி உரையாடுகிறது. என் தொழில் இராணுவம். நான் அணிவது என் கடமை நேரச் சீருடை மட்டும்தான். எனக்குள்ளும் இதயம் இருக்கிறது. நீங்கள் மேலோட்டமாய் நோக்குவது என் இதயமல்ல என் சீருடை என்று மட்டும் திடமாகக் கூறுகிறேன்” என்கிறார்.

இந்த நூலுக்காக ‘உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுவது வரலாறு. உள்ளதை உணர்ந்தவாறு கூறுவது இலக்கியம்’ என்ற தலைப்பிட்டு தனது கருத்துரையை முன்வைத்துள்ளார் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய கற்கைகள் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அஷ்ஷேக் எம்.டி.எம். நிஸ்வி அவர்கள். அவரது கருத்துரையின் சில பகுதி,

“இலக்கியப் பிரசவங்களுள் ஒன்றே கவிதைகளால் கருத்துக்கள் வெளிப்படுவது. கால மாற்றம், சமூக எழுச்சி, அறிவியல் முன்னேற்றம் போன்ற காரணிகள், மனித சிந்தனைகளின் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. 21 ஆம் நூற்றாண்டு மாற்றங்களை நோக்கிய பயணத்திற்கான நூற்றாண்டு எனலாம். அம்மாற்றங்கள் இலட்சிய கவிதைகளால் ஏற்படுத்தப்படமுடியும் என்பதை உணர்ந்து அநுராதபுரக் கவிஞர் பாரிஸ் சிறந்த இலட்சியக் கவிதைகள் படைத்துள்ளார். அருமையான கருத்துணர்ந்தும் கவிதைகள் அவை. உணர்வுகள் உறங்கிக் கிடந்த மனிதர்களை இலட்சியக் கவிஞர் அல்லாமா இக்பாலின் கவிதைகள் உசுப்பிவிட்டது போல, இலட்சியத் துடிப்புள்ள இளைஞன் பாரிஸ் போன்ற இளம் தலைமுறையினரின் கவிதைப் படைப்புகளும் சமூக மாற்றத்திற்கான ஆரம்பமாக அமையும்.”

அடுத்து இது ஊன மனங்களின் ஊமை ரணங்கள் என்ற தலைப்பிட்டு கவிஞர் கிண்ணியா அமீர் அலி அவர்கள் நூலுக்கான உரையொன்றை வழங்கியுள்ளார். அவர் அதில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“அடிப்படையில் மனித நேயம் மிகுந்தவர்கள் எப்படையில் இருந்தாலும் எதையாவது படைக்கத்தான் செய்வர். இயல்பாக சமூகத்தை நேசிக்கும் உள்ளத்தில் தான் இசையாக வந்திணைகிறது கவிதை. நாடக மாந்தர் தம் நடைமுறைச் சிக்கலைச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனைத் தூண்டுதல் கவிஞர், ஏ. பாரிஸ் அவர்களது சடலத்தின் வேண்டுகல்.. நீ எழுதும் கவிதை உன்னைக் காட்டிக் கொடுக்கும் என்பார்கள். கண்டு கொண்டேன். போர்காலச் சூழல் இவரை ஒரு கவிஞராக மாற்றியிருக்கிறது. கவியுறும் உள்ளம் பிறரின் ஈனநிலை கண்டு துள்ளும் என்ற பாரதியின் பாட்டு, இதற்கு பாரிஸின் பாட்டு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. போதும் என்ற மனம், போதாது என்று போர் தொடுக்கும் காலத்து, மோதும் பிரச்சினைகளை முன் வைக்கின்றார். அதற்கான தீர்வுகளையும் பின்வைக்கின்றார். சதாகாலமும் சமூகத்தின் மீதே கண் வைக்கிறார். இதனால் இவர் முன் நிற்கிறார். முன்று தசாப்தத்தின் முச்சுத்திணறலைக் கவிதைகளாக்கி மூர்ச்சையற்றுக் கிடக்கும் சமூகத்தின் முனங்களைப் பதிவாக்கித் தருகிறார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனி நூலில் இடம்பிடித்துள்ள 29 கவிதைகளில் சில கவிதைகளை இரசனைக்காக எடுத்து நோக்குவோம்.

வீட்டை எரிக்கும் நிலா (பக்கம் 10) என்ற கவிதை ஒரு ஏழை மீனவத் தந்தையின் இதயத்தை பறைசாற்றியிருக்கிறது. கடன்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து அவர்கள் நல்லதொரு நிலையை அடைந்தால்தான் பெற்றவர்களுக்குப் பெருமை. அதைவிடுத்து வீணான காரியங்களில் ஈடுபட்டு கல்வியை குழப்பிக்கொள்வது தன் பெற்றோருக்கும் நாட்டுக்கும் செய்கின்ற துரோகமாகும்.

அத்தகையதொரு பெற்றோரின் மனப்பதிவு இக்கவிதையில் பின்வருமாறு...

தணல் மணலில் பாதணி இல்லாமல் நடைப் பயணம் செய்து கட்டு மரம் ஏறுவேன்.. கடல் கொந்தளித்தால் கடன்காரனாய் வீடு சேருவேன்.. மணலில் தணல் உருவாக்கும் சூரியனுக்கும் தெரியாது சொந்தக் கதை.. எனக்கு பாதணி வாங்காமல் என் மகனின் கல்விக்கு செலவிடுவது.. பாதம் சுடும் மணலுக்கும் தெரியாது பரிதாப நிலை.. கடல் கொந்தளித்ததால் கடன் சுமக்கிறேன் என்பது கடலுக்கு தெரியாதது நியாயம்தான்.. அத்தனையும் தெரிந்திருந்தும் பெத்த மகன் பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு பகிஷ்கரிப்பில் குதித்து அரசியல்வாதிக்கு இலாபம் கொடுக்கிறான்.. அப்பன் நெஞ்சில் அடுப்பு எரிக்கிறான்!!

மகுடக் கவிதையான சடலத்தின் வேண்டுகல் (பக்கம் 12) என்ற கவிதை கடல் மாதாவிடம் ஒரு சடலம் கதை கூறுவது போன்ற பாணியில் அமைந்திருக்கின்றது. மீனவத் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கை மிகவும் பரிதாபகரமானது. கடலுக்குச் சென்றால் வீடு திரும்புவோமா என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியாத வாழ்க்கை. அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் இறந்து போன ஒரு தந்தை.. தன் குடும்பத்தாரின் எதிர்கால நலன் கருதி கீழ்வருமாறு கடலிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்ற முறை வாசகர் மனதில் அதிர்ச்சியையும், மீனவர்கள் பற்றிய இரக்கத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றதெனலாம்.

சமுத்திரமே..! சமூக சேவையின் சிகரம் நீ! எங்கள் செவிலித் தாயும் நீ தான்! எங்கள் உடல் உன்னுடையதுதான்! நீ போடும் பிச்சையில் தான் எங்கள் பசி போக்குகிறோம்.. நேற்று உன்னிடம் வந்தேன்.. நீ பிச்சை போடுவாய் எனும் திட நம்பிக்கையில் என் குடும்பமும் உன்னை நம்பியிருக்கிறார்கள்.. என்னைவிட அதிகம் நம்பிக்கை வைத்தவர்களாய்.. எங்கள் நம்பிக்கையில் என்னிடமில்லை இப்போது என் குருதி

குடித்ததால் நான் சடலமானேன்.. என் உறவுகள் காத்திருப்பார்கள் என் வரவுக்கும் உன் பிச்சைக்கும்!!

விவசாயியின் விசும்பல் (பக்கம் 15) என்ற கவிதை, வானம் பொய்த்துப் போனதால் வாழ்க்கை சூன்யமாகிப் போனதைப்பற்றி கவலையாய் பேசியிருக்கின்றது. பருவகால மழை பெய்யாததால் வயல்கள் காய்ந்து வயிற்றுக்கு வஞ்சகம் நேர்ந்ததை கவிஞர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் பாங்கு அர்த்தபூர்வமானது.

எங்கள் கிராமம் சிரமத்தில் சிக்கிவிட்டது.. செழிப்புகள் செத்துவிட்டன.. தேசமும் கூடத்தான்.. வானம் அழும் காலத்தில் சிரித்து எங்கள் வாழ்க்கையை சுவைத்துவிட்டன.. மேல் நோக்கி நகைக்கும் பச்சைப் பயிர்கள்தான் எங்கள் வாழ்க்கைச் சக்கரம் வானம் கண்ணீர் சிந்தாததால் நாங்கள் சிந்துகிறோம்.. எங்கள் கண்ணீரால் எந்த விவசாயி வாழப்போகிறான்? எவர் வாழ்வு மீளும்?... மழை இருந்திருந்தால் வலை வீசியிருப்பார்கள்.. வானமே ஏமாற்றிவிட்டபோது மனிதன் ஏற்றுக்கொள்வானா? இப்போதெல்லாம் வயல் முழுவதும் பொருக்கு வெடித்து கிடக்கு புற்களும் சருகு முட்களும் சண்டித்தனம் காட்டுகிறது!!

எம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற ரிசானா நபீக்கை இன்று பலரும் மறந்திருக்கக்கூடும். அவருக்கு அவ்வாறானதொரு முடிவு வருவதற்குக் காரணம் வறுமைதான். வறுமையினால் வாடிய, வாடுகின்ற பல குடும்பங்கள் இன்றும் உள்ளன. ஆனாலும் ஈகை எனும் பண்பு இன்று எம்மவர்களுக்கு இல்லாமலே போயிருப்பதுதான் மனவருத்தம் தருகின்ற விடயமாகும். சமூக சீர்த்திருத்தம், சமூக அக்கறை என்று பேசுவவர்களில் சிலர் வெறும் எழுத்துக்குள்தான் தன் கருத்தைச் சுருக்குகின்றனரே தவிர, நடைமுறை வாழ்வில் அவர்களும் பூச்சியம்தான். எனவே இந்த அவலநிலை மாறி அனைவரும் அனைவருக்காகவும் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தருகின்றது வறுமையின் வலியும் நிறமும் (பக்கம் 22) என்ற கீழுள்ள கவிதை வரிகள்.

நம்பிக் காத்திருந்தோம் நல்லதோர் தீர்மானம் கரணமடித்த வழக்கு மரணம் கொடுத்துவிட்டதே! எஐமான் கண் திறக்கும் வரை காத்திருந்தோம் குருடன் என்று தெரியாமல்! இதயம் இருக்கும் மனிதனாய் நினைத்தோம் இரும்பால் உருவான மிருகம் என்று தெரியாமல்! வறுமை வாழ்விடவில்லை கழுத்தை அறுத்தே கொடூரம் செய்துவிட்டது! வறுமையின் வலி நிறம் தெரியாதவர்கள் ரிசானா நபீக்கின் கொலையிலிருந்து அறிந்திருப்பார்கள்! குடும்பம் வாழ குஞ்சு சிறகடிக்க நினைத்தது இருளுக்கு ஒளி கொடுக்கலாம் எனும் நம்பாசையில்...!!

தொடரும் (பக்கம் 33) என்ற கவிதை விலையேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் இன்றைய விலையேற்றத்தில் அனைத்துப் பணமும் கரைந்து போய்விடுகின்றது. மலை போன்ற விலை அதிகரிப்பால் பல குடும்பங்கள் திக்கித் திணறுகின்றன. குடும்பச் செலவு, பிள்ளைகளின் படிப்புச் செலவு, வாழ்க்கைச் செலவு என்று இருக்கையில் திடீரென விலையேற்றம் செய்வது மக்களின் வாழ்வு குறித்த பீதியை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. அதை வைத்து பின்னப்பட்ட கவிதையின் சில வரிகள் இதோ...

வறுமை அஞ்சுகிறது உழைப்பைக் கண்டு.. உழைப்பை மிஞ்சுகிறது விலையேற்றம்.. இப்படித்தான் எல்லோர் வாழ்க்கையிலும் வறுமை போக்க உழைப்பும் உழைப்பை வெல்ல விலையேற்றமும் போட்டி போட்டுக்கொள்கிறது.. ஒரு பொருள் வாங்குவதற்கு விலை விசாரித்தேன் பன்மடங்கு விலையேறிவிட்டு.. மீண்டும் சேமிக்கிறேன் அதுவும் நிராசையாக போகலாம் ஆனாலும் என் நம்பிக்கை என்றும் மாறாது!!

மூவரும் சகோதரர்கள்தான் (பக்கம் 46) என்ற கவிதை சமகாலத்தில் நிகழும் நாட்டு நடப்புகளைப் பற்றி எடுத்தியம்பியிருக்கின்றது. மூவினங்களுக்கு இடையிலான சகோதரத்துவம் மேலோங்க வேண்டும் என்று பாடசாலை பிள்ளைகளில் இருந்து பெரியோர் வரைக்கும் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். வெறும் மேடைப் பேச்சுக்களில் முழங்குவதை

விட்டுவிட்டு அதை யதார்த்த வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவரவர்க்கு அவரவரவர் மதம் பெரிது. அதை கடைப்பிடிப்பது ஒவ்வொரு மனிதனதும் தனிப்பட்ட மனித உரிமையாகும். அதில் கைவைப்பது யாருக்கும் முடியாது என்ற கருத்தைத் தருகின்றது கீழுள்ள கவிதை வரிகள்.

உன் புழுக்கையாகவே நான் இருக்கவேண்டுமென நீ விருப்பம் கொண்டுள்ளாய் சில வேலைகளில் காற்றுச் சமந்து வந்து உன் வீட்டுக்குள் அடையும் தூசியாய் காண்கிறாய் என்னையும் அவனையும்.. கடதாசியில் மேடை அமைத்து விழா நடத்தி மகிழ்கிறாய் மேகம் இருள்கிறது மழை வந்துவிடும் கவனத்தில் கொள்.. தாயிடம் இருக்கும் உரிமை மூவருக்கும் சமம்.. நாம் மூவரும் ஒரு தாய்க் குழந்தைகள் என்பதால் எனக்கு மதம் மாறும் உரிமை உண்டு.. என் வணக்கஸ்தலம் உடைக்கும் உரிமை உனக்கெப்படி வந்தது? எத்தனை வணக்கஸ்தலம் அமைத்தாலும் நானும் நீயும் அவனும் சகோதரர்களே!!

வாழ்க்கை என்பதன் பெறுமதி தெரியாமல் இன்று சின்ன விடயத்துக்கும் மரணத்தின் கதவைத் தட்டும் பலர் பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். காதல் தோல்வி, பரீட்சைத் தோல்வி, பேஸ்புக் காதல், பெற்றோர் - பிள்ளை பிரச்சனை, கணவன் - மனைவி சண்டை, நட்பின் துரோகம் போன்ற காரணங்களுக்காக இவை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளிலிருந்து எதிர்நீச்சல் போடாமல் சாவின் கைகளுக்கும் தஞ்சம் புகுவது உண்மையில் கோழைத்தனமாகும். சாகத்துணிந்த துணிச்சலை வாழ்வதற்காக காட்டியிருந்தால் சாதனையின் உச்சத்தைத் தொட்டிருக்கலாம். இது பற்றி தற்கொலைகள் மரணிக்கட்டும் (பக்கம் 63) என்ற கவிதை சொல்லியிருக்கிறது.

இப்போதெல்லாம் இளையோர்களின் மனம் திடமாக இல்லை.. திண்டாடுகிறது தெளிவில்லாமல்.. காதலால் தோல்வி அடைந்தால் வாழ்க்கையில் தோல்வியுற்றவனாய் நினைத்து வாழ்க்கை துறந்து மரணம் தேடுகிறார்கள்.. குடும்பத்தில் பிணக்கு

வந்தால் குழந்தைகளுக்கும் தனக்கும் தரமற்ற மரணம் கொடுத்து தற்கொலை தீர்வு வழங்கும் கோழைகளாய் மாறிவிடுகிறார்கள்.. பரீட்சையில் தோல்வியுற்றால் அடுத்த நகர்வை ஆரம்பிக்காமல் இறுதித் தீர்வு இதுதான் என்று மாணவர் சமூகம் மரணம் தேட முயல்கிறது!!

இவ்வாறு சமூக தளங்களில் நின்று தனது படைப்புக்களை எழுதும் மிகிந்தலை ஏ பாரிஸ், எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல காத்திரமான படைப்புகளை தர வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - சடலத்தின் வேண்டுகல்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்

தொலைபேசி - 0775945970

மின்னஞ்சல் - mihinthalefaariz@gmail.com

வெளியீடு - படிகள் பதிப்பகம்

விலை - 280 ரூபாய்

06

கடலின் கடைசி அலை

பொலிகையூர் சு.க. சிந்துதாசனின் கடலின் கடைசி அலை கவிதைத் தொகுதி 53 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக, 128 பக்கங்களில் அலைகரை வெளியீட்டகத்தின் மூலம் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிந்துதாசனின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியே கடலின் கடைசி அலை என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுதியாகும். ஏற்கனவே இவர் 2004 இல்

ஓரிடம் என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உட்காயங்களைப் பேசும் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிட்டு த. அஜந்தகுமார் தனதுரையை முன்வைத்துள்ளார். அதில் சிந்துதாசன் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “கவியரங்குகள் பலவற்றில் பங்குகொண்டவர். மெல்லிசைப் பாடல்கள் எழுதுவதிலும் வல்லவர். சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்களும் எழுதி வருபவர். இவரது கவிதைக் குரல் அனைவரையும் கட்டிப்போடும் ஆற்றல்கொண்டது. அறிவிப்பு, பாடல் துறைகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இறுதிப் போர்க் காலத்தில் வன்னியில் அகப்பட்டு வாழ்ந்தவர்”

பொலிகையூர் சு.க. சிந்துதாசன் தனதுரையில் “இத்தோடு என் வாழ்வு முடிந்ததாய் எண்ணிய தருணங்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்னுள் உயிர்ப்புற அவ்வப்போது என் விழிகளுடன் சேர்ந்து நான் கொட்டியவையே இக்கவிதைகள். இவையெல்லாம் கனவுதானா என்ற சந்தேகங்கள் நம்பமுடியாதபடி அடிக்கடி

இன்றும் என்னுள் வந்து போகிறது. என்னைச் செதுக்கும் ஏதோவொரு சக்தி நான் செதுக்கவும் துணை புரிவதாய் ஒரு உணர்வு. எவை எவையெல்லாம் என்னை அழுத்திப் போனதோ அவற்றையெல்லாம் கவிதைகளாக்க நான் முயன்றுள்ளேன். நெருடல்களில் உழன்று நித்திய வலியில் தவித்து எதையும் எவருடனும் பரிமாற முடியா சம்பவிப்புக்களை என் நெஞ்சத்துள் புதைத்து ஏக்கங்களை அளவுக்கதிகமாய் தேக்கி நான் வீங்கி வெடித்ததன் விளைவே இக்கவிதைகள்” என்கிறார்.

சாயம் போன சுவர் (பக்கம் 15) என்ற கவிதை போருக்கு பின்னரான சூழலை நம் கண் முன்னே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. பணக்காரர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் ஆசை ஆசையாக கட்டிய வீடுகளும், வீடு போன்ற ஒன்றை கட்டிக்கொண்டு அன்றாடம் தமது வாழ்வைக் கழித்தவர்களும் இன்று எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு சில வீடுகள் இருந்த தடயங்கள் எதுவுமே இல்லாதிருப்பதையும், இன்னும் சில வீடுகள் இடிபாடுகளுக்கு மத்தியில் எப்படி உருக்குலைந்து இருக்கின்றது என்பதைப் பற்றியும் நன்கு உணர்த்துகின்றது இக்கவிதை. மனிதர் தவிர்ந்த ஏனைய ஜீவராசிகள் வாழ்ந்துவரும் ஒரு பாழடைந்த இடம் பற்றி அக்கவிதை மூலம் நமக்கு உணர்த்தப்படுகின்றது.

சாயம் போன சுவர்
ஆங்காங்கே,
மின்னல் கீற்றுக்களாய்
வெடிப்புக்கள்.

வெடிப்புக்களை நிறைத்தபடி
எறும்புகளின் ஊர்வலம்.

வர்ணப் பூச்சுக்கள்
பட்டை பட்டைகளாய் கிளம்பி
முகங்காட்டும்,
பல தோற்றங்கள்.

துடைப்பான் பட்டு

பலகாலம் ஆனதை உணர்த்தும்
தூசிப் படலம்..

நீ பற்றிய என் புரிதல் மொழி (பக்கம் 24) என்ற கவிதை
காதலின் வலியையும், சுமையையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.
காதலின் ஆழத்தை உணர்த்தும் இக்கவிதையில் அவள் பற்றிய
புரிதலை, மௌனம் என்பது மொழியாக்கிவிடுமா? என்று
கேட்டிருக்கும் விதம் ரசனைக்குரியது.

உனது இறுதிப் பார்வைகளை
இன்றும்,
மொழிபெயர்க்க முடியாதவனாய்
நான்.

என்னை நிறைக்கிறது
நீ தந்துபோன சுமை.
உன் ஞாபகங்களை
மீட்கிறது,
ஊதிப்பெருத்த வலி..

போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் மனிதர்கள் அனைவரும் ஒருவித
அச்சத்தோடுதான் தமது வாழ்க்கையை கடத்தி வந்தார்கள்.
எந்த நேரத்தில் எங்கு குண்டு வெடிக்கும் என்றே தெரியாத
அந்த இக்கட்டான சூழ்நிலை சராசரி மனிதனது அன்றாட
வாழ்வியலில் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பதையே
கீழுள்ள வரிகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ள இயலுகிறது. அதாவது
நேரடியாக கண்ட அல்லது கேள்விப்பட்ட விடயங்கள் கனவிலும்
வந்து அச்சமுட்டுவது இதன் மூலம் புலனாகின்றது.
சொப்பனத்தில் ஒரு போர் (பக்கம் 29) என்ற அந்த கவிதையின்
சில வரிகள் பின்வருமாறு

இனந்தெரியாத் திசைகளில் இருந்து
ஏவப்பட்ட பல்வேறு குண்டுகள்
எனைச் சுற்றி
வீழ்ந்து வெடிக்கின்றன..

அப்பளம் பொரிவது போல்
சுற்று முற்றிலும்,
துப்பாக்கி ரவைகள்
வெடித்துக் கொண்டிருந்தன..

புரியாத பாஷைகளில் பேசியவாறு
மூர்க்கமாய் படைவீரர்கள்
எனை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்..
திடுக்கிட்டு எழுகிறேன்
படுக்கயறை பூட்டிக்கிடந்தது.

ஒரு இரவைத் தின்ற கிரவல் வீதிப் பயணம் (பக்கம் 38) என்ற கவிதை இரவுகளில் பயணம் செய்வதில் உள்ள அவஸ்தையைப்பற்றி அழகாக விளக்கி நிற்கின்றது. சிறிய கவிதை என்றாலும் அது சொல்லியிருக்கும் செய்தி ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. யுத்தத்தினால் சிதைவடைந்த வீதிகள் குன்றும் குழியுமாக காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மாத்திரம் குன்றும் குழியுமாக இருப்பது நினைவில் இருந்தாலும், எதிர்பாராத இடங்களில் இருக்கும் குழிகளில் தடுக்கி விழப்போவது பற்றி கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது. அத்துடன் பயந்து வருவதிலேயே பயணமும் முடிந்துவிடுகின்றது என சொல்கின்றார் கவிஞர் சிந்துதாசன்.

கடும்பனி குளிரெடுக்க
முன்னும் பின்னும் அசைந்தவாறு
உந்துருளியின் வேகத்தை
ஆரோகணிக்கிறேன்..
முடியவில்லை..
குளிரும் அதனுடன்
இணைகிறது..

கணக்கு வைத்திருந்த
சில குழிகளைத் தவிர
மற்றையவை எல்லாம்
எனைத் திடுக்கிடச் செய்தன..

எனது சேரிடம்
வந்தபோது
இரவைப் பயணம் தின்றிருந்தது!

உயிர்ப்புறம் ஞாபகங்களில் சமையும் கணங்கள் (பக்கம் 64) என்ற கவிதையும் போரின் வடுக்கள் பற்றியே பேசியிருக்கின்றது. ஒரு வரலாற்றின் பக்கத்தையே மாற்றியமைத்த யுத்தமானது மக்களின் ஜீவிதத்தையே கேள்விக்குறியாக்கியது. எல்லாமே மாறிப்போன அந்த போர் சூழலில், நேற்று போல் இன்றும் மணம் வீசியபடியிருக்கும் காட்டுமல்லி மட்டும், இன்னும் அதேபோல் வாசம் வீசுகிறது என்று ஒரு உண்மையும் அழகாக சொல்லியிருக்கின்றார்.

விட்டுப்போன குடிவளவை எண்ணித் தேய்ந்த, நாட்களின்.. நம்பிக்கைகள்.. உடைந்து நொறுங்கிற்று.. கறையான்களுக்கு உணவளித்தபடி உருக்குலைந்து போகும் வளவு வேலிக் கம்பிக் கட்டைகள்.. எனைக் குடிபெயர்த்த இறுமாப்பில் மனை நிலத்தின் மையத்தில், இயந்திரத் தகடாய் ஒரு பேய்க் குடில், அதில் பல்லிளித்தபடி தெரிகிறது கோரமுகம்.. பேய்கள் தின்ற வாழ்வில் ஞாபகங்களை உயிர்ப்பிக்கிறது.. என் குடிமனை முற்றத்து ஆத்தி மரக் கொப்பில் தொங்கும், வெளிறிக் கிழிந்த உடுதுணி.. எல்லாமே மாறிற்று.. நேற்றுப் போல் இன்றும் மணம் வீசியபடி இருக்கும் காட்டுமல்லியைத் தவிர..

இந்தத் தொகுதியில் போரியல் சார்ந்த பல கவிதைகளும், அகம் சார்ந்த ஒரு சில கவிதைகளும் இடம் பிடித்திருக்கின்றன. அவரது எதிர்கால இலக்கியப் படைப்புக்கள் இன்னும் சிறப்பாக வெளிவர என வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - கடலின் கடைசி அலை

நூல் வகை - கவிதை

தொலைபேசி - 0778737131, 0774516854

ஈமெயில் - sinthuthasansk5@gmail.com

நூலாசிரியர் - பொலிகையூர் சு.க. சிந்துதாசன்

வெளியீடு - அலைகரை

விலை - 250 ரூபாய்

07

ஆனாலும் திமிருதான் அவளுக்கு

இலங்கை நாட்டின் கிழக்கு மாகாணத்தின், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அமைந்த காத்தான் குடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் எம்.எஸ். அப்துல் மஜீத் என்பவர். இவர் பெரும்பாலும் தனது கவிதைகளை மதியன்பன் என்ற புனைப்பெயரிலேயே எழுதிவருகின்றார். காத்தான் குடி

அஸ்ஸஹ்ரா வெளியீட்டுப் பணியகத்தின் மூலம் 97 பக்கங்களில் 36 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக “ஆனாலும் திமிருதான் அவளுக்கு” என்ற மகுடத்தில் அமைந்த தனது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தத் தொகுதியிலுள்ள அனைத்துக் கவிதைகளும் ஏற்கனவே பத்திரிகைகள், வானொலிகள், இணையத்தளம், முகநூல், மதியன்பனின் வலைப்பூ போன்றவற்றில் வெளிவந்த கவிதைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

தான் வாழுகின்ற சமூகத்தில் காணுகின்ற பிரச்சினைகளை கைகட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல் அதனை துணிவோடு

யதார்த்தபூர்வமாக மக்கள் மயப் படுத்துவதே ஒரு கவிஞரின் தார்மீகப் பொறுப்பாகும் என்ற கூற்று கவிஞர் மதியன்பனுக்கும், அவரது கவிதை களுக்கும் மிக மிகப் பொருந்திப் போகின்றது. ஏனெனில் இந்தத் தொகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான கவிதைகள் இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக நடந்துகொண்டிருக்கும் அடக்கு முறைகளை, அட்டூழியங்களை,

அநியாயங்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளன.

எங்கோ ஒரு மூலையில் எதையுமே செய்ய முடியாமல் சமூக சிந்தனையோடு முடங்கிப் போய்க் கிடக்கும் அந்த நல்ல உள்ளங்களுக்காகவே தனது நூலை முற்போக்கு எழுத்தாளர் மதியன்பன் சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்த நூலுக்கான அணிந்துரையை நிலாத் தெருவில் ஒரு உலா என்ற தலைப்பிட்டு கவிஞர் அஷ்ரப் ஷிஹாப்தீனும், மதிப்புரையை மலரின் இதழ்களாகிப் போன மதியன்பனின் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிட்டு கவிஞர் ரீ.எல். ஜவ்பர்கானும், ஆசியுரையை மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் மதியன்பன் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிட்டு பொறியியலாளர் அப்துர் ரஹ்மானும், வெளியீட்டுரையை ஒரு தாயின் கன்னிப் பிரசவம் என்ற தலைப்பில் எம்.எல்.ஏ. அனீஸ் அவர்களும், நூலின் பின்னட்டைக் குறிப்பை நூலாளர் பற்றி என்ற தலைப்பில் மாறன் ஆகியோரும் வழங்கியுள்ளனர்.

எண்பதுகளில் கவிதை இலக்கியத் துறைக்குள் நுழைந்தவர் கவிஞர் மதியன்பன். ஆனாலும் அண்மைக்காலம் இவர் கவிதைத் தொகுதியொன்றை வெளிக்கொண்டுவர நாட்டம் காட்டாமலேயே இருந்து வந்துள்ளார். ஆயினும் இவரிடம் பல கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிடுவதற்கான பல கவிதைகள் குவிந்து கிடப்பதாக அறிய முடிந்தது. இனிவரும் காலங்களில் அவற்றை தொகுத்து பல காத்திரமான கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிடுவார் என நம்பலாம்.

“ஆனாலும் திமிருதான் அவளுக்கு” என்ற இந்தத் தொகுதியில் அரசியல், ஆன்மீகம், போராட்டம், சுனாமி, தேர்தல், போதை, இயற்கை, நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியதான உணர்வுபூர்வமான பல கவிதைகள் விரவிக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக சமகாலத்தில் நடக்கின்ற இடர்களை இயம்புவதாகவே இத்தொகுதி அமைந்துள்ளது

குறிப்பிடத்தக்கது. இனி இவரது ஒரு சில கவிதைகளை இரசனைக்காக எடுத்துக்கொள்வோம்.

வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் இடைப்பட்டதே வாழ்க்கை. அதற்குள் எத் தனையோ போராட்டங்கள், கழுத்தறுப்புகள், காட்டிக்கொடுப்புகள், வஞ்சனைகள் என்று மனிதன் எதை எதையோவெல்லாம் கற்றுக்கொண்டு பிறருக்கு அநியாயம் செய்கின்றான். வாழ்கின்ற காலத்தில் யாரையும் மதிக்காமல் தன்னைத்தானே பெருமை பேசிக்கொள்ளும் பலர் இருக்கின்றார். நாம் வாழ்கின்றபோது யாரை எல்லாம் சந்தோசமாக சிரிக்க வைத்தோமோ அவர்கள்தான் நாளை நாம் இறந்தால் நமக்காக அழுவார்கள். அதல்லாமல் அவர்களை இப்போது கண்ணீர் சிந்த வைத்தால் எம் இறப்புக்கு பின் சந்தோசப்படுவார்கள். இன்று பட்டம், பதவி, பணம், அந்தஸ்து எல்லாம் இருந்தாலும் மரணித்த பின் மையித் (சடலம்) என்ற பெயரே மனிதனுக்கு எஞ்சுகின்றது. இவ்வாறான வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை விலகிச் செல்லும் விட்டில் பூச்சிகள் (பக்கம் 01) என்ற கவிதையினூடாக கவிஞர் சொல்லியிருக்கின்றார்.

விளக்கு ஒளியிழக்கும் போது விலகிச் செல்லும் விட்டில்களாய் வந்தவர்கள் விசாரித்து விட்டுப் போகிறார்கள்.. உறவுகள் மட்டும் அங்கே ஒட்டிக் கிடக்கிறது அவனை அடக்கி விட்டுச் செல்வதில் அத்தனை அக்கறை அவர்களுக்கு.. இப்போதெல்லாம் அவனுக்கு பெயர்கூட சொந்தமில்லை மையித் மரக்கட்டை என்றாயிற்று..

விமானமும் விஞ்ஞானமும் (பக்கம் 15) என்ற கவிதை காணாமல் போன மலேசியா விமானத்தைப் பற்றியதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞானம் என்று உலகம் வியக்கும் வித்தைகளின் நடுவேயும் ஒரு விமானம் காணமல்போய் உலகத்தவர்களை அதிசயிக்க வைத்தபோது எழுதப்பட்ட கவிதை இது. எத்தனையோ தினங்களாகத் தேடியும் அதுபற்றிய தகவல்களை அநியாமல் உலகமே அதிசயத்தில் மூழ்கியிருந்ததை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

விமானம் விழுந்ததா.. கடத்தலா.. காற்றில் பறக்கிறதா..? இன்னும் தெரியாமல் வியப்பில் கிடக்கிறது உலகம்.. அதி உயர அண்டனாவையும், டவரையும் நம்பிய அமெரிக்கா கூட இப்போது வெம்பிப்போய் விழி பிதுங்கி நிற்கிறது.. சாட்டலைட்டில் சாதித்தவர்களெல்லாம் இப்போது சாத்திர காரர்களிடம் சரணடைந்து கிடக்கிறார்கள்.. தேடும் பணிகள் கூட இன்மேல் தேவையற்றுப் போகலாம்.. ஓடும் விமானங்களும் தாமாகவே ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளலாம்..

சேமிப்பும் புத்தகமும் (பக்கம் 24) என்ற கவிதையை வாசித்துப் போகையில் பணத்தை சேமித்தல் என்ற கற்பனையே ஏற்பட்டது. ஆனால் இறுதியில்தான் அது மறுமை நாளுக்கான நன்மையை சேகரிக்கும் விடயம் பற்றி எழுதப்பட்டதாக அறிய முடிந்தது. அந்தளவுக்கு வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டு இக்கவிதை எழுதப்பட்டிருக்கின்றமை கவிஞரின் திறமையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

நிறையவே சேமித்திருக்கிறேன்.. ஆனால் இருப்பு எவ்வளவு என்று இன்னும் தெரியவில்லை.. அதிகாரிகள் கூட இன்னும் அறிவிக்கவில்லை.. வைப்புப் புத்தகத்தை வழங்கவில்லை.. இரவு பகலாக உழைத்தே இத்தனையும் சேமித்திருக்கிறேன்.. அதற்காக தூக்கமிழந்தேன்.. சாப்பாட்டைத் தவிர்த்தேன்..

இந்தக் கவிதையின் இறுதிப் பகுதி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

மறுமைநாள் மஹ்சரில் எனக்கு வைப்புப் புத்தகம் வழங்கப்படும்.. சேமிப்பையும் சேமிக்கச் சொன்னவனையும் என்னால் காணமுடியும்..

பெட்டைகளின் உடும்பும் பெடியன்களின் கடுப்பும் (பக்கம் 35) என்ற கவிதை நகைச்சுவை பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கவிதை இன்றைய இளம் பெண்களின் போக்கை நன்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றது. பெண் சுதந்திரத்துக்கு உதாரணமாக ஆடைக் குறைப்பைத்தான் சில பெண்கள் கூறுகின்றார்களோ

என்று ஐயப்படுமளவுக்கு அவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை அமைந்திருக்கின்றது. கடைத் தெருக்களில், பூங்காக்களில், பஸ்களில் எல்லாம் குறித்த சில பெண்களை அருவருப்புடன் நோக்கும் நிலையும், ஆபாசத்துடன் ரசிக்கும் நிலையும் காணப்படுகின்றது.

பெட்டைகளின் இடுப்பும் அதுகள் போடுற உடுப்பும் எங்கிட பொடியன்மார கடுப்பேத்துதாம்.. நாகரிகம் மிஞ்சிப் போய் அவங்கிட உடுப்பெல்லாம் இப்போ நடுவால பிஞ்சி போச்சுதாம்.. இடுப்புத் தெரிய பொம்புள கட்டுற புடைவையைப் பார்த்து இளசுகள் இடைத்தேர்தல் நடத்துதாம்.. இளைஞர்களின் இடுப்பின் மடிப்போடு இறங்கிப் போச்சுதாம்.. பெட்டைகளின் உடுப்பு குறையக் குறைய பெடியங்கள் மனசு நிறைஞ்சு போகுதாம்..

போதையின் தீதைக் கேளாய் (பக்கம் 61) என்ற கவிதையும் சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு கவிதையாகும். அன்பு, ஞானம், அறிவு போன்ற எத்தனையோ விடங்களை கற்று சிறப்பாக வாழ்வதை விட்டுவிட்டு போதை தரும் இழிவான மதுவிற்குள் வாழ்க்கையைத் தொலைத்தவர்கள் எத்தனைப் பேர்? கருத்துக் கணிப்புகளிலும் குடியை மறந்தவர்களின் தொகை காலத்துக்குக் காலம் குறைவதாகத் தெரிவதில்லை. எத்தனை விளம்பரங்கள், அறிவுறுத்தல்கள் செய்தாலும் குடிக்கின்ற கூட்டம் குடித்துக் கொண்டே தான் இருக்கின்றது. மதுவை மறந்து குடிக்க வேண்டியவை எவை என்பதை கீழுள்ள கவிதை வரிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

நான் சொல்கிறேன் குடி.. குடித்துவிட்டுத்தானே எழுதுகிறது பேனா மையை.. குடித்துவிட்டுத்தானே மழை பொழிகிறது மேகம் நீரை.. குடித்துவிட்டுத்தானே உயிர் வாழ்கிறது நுளம்பு குருதியை.. இப்படி எல்லாமே குடித்திருக்க நீ மட்டுமேன் குடிக்கக் கூடாது, குடி.. அன்பெனும் மதுவைக் குடி.. அறிவெனும் மதுவைக் குடி.. ஆன்மீகம் எனும் ஞானத்தைக் குடி.. இப்படி அழகான குடிகள் அணிவகுத்திருக்க எதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்தாய் இந்த இழிவு தரும் குடியை..

சொர்க்கத்துக்கு சொந்தக்காரி நிஸானா (பக்கம் 82) என்ற கவிதை சவூதிக்குப் போய் தன்னுயிரை இழந்த நிஸானா நபீக் கின் மறைவையொட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. நிஸானாவுக்கான மரண தண்டனையைக் கேட்டு உலகே ஸ்தம்பித்து நின்றது. எல்லா உள்ளங்களும் அவளுக்காகப் பிரார்த்தித்தது. வறுமையை போக்க வெளிநாட்டுக்குச் சென்று அங்கு நடந்த சம்பவத்தால் நிஸானாவின் தலைவிதியே மாறிப்போனதை உலகம் வெகுசீக்கிரம் மறந்துதான்விட்டது. இன்றும் நம் நாட்டில் எத்தனையோ நிஸானாக்கள் போலி பாஸ்போட்டுடன் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவது அவர்களின் அறியாமையா என்றுகூட எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நிஸானாவுக்காக கவிஞரின் பேனா இவ்வாறு கண்ணீர் சிந்தியிருக்கின்றது.

அழக்கூட முடியவில்லை அடைத்துப் போகிறது நெஞ்சு.. உள்ளத்தில் உறைந்தவளே நிஸானா! உன் மரணச் செய்தி இன்னும் மரணித்துப் போகவில்லை எங்களை விட்டும்! சுவனத்துக் குயிலே உன் விடுதலைக்காய் எத்தனை உள்ளங்கள் இரவு பகல் அழுதன தெரியுமா? எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.. இறைவன் அழைத்துக் கொண்டான் உன்னை என்று நம்புகிறோம் ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.. நிஸானா! செல்லமாய் விளையாடும் சின்ன வயதில் சிறை சென்ற வண்ண மொட்டு நீ..

இனவெறியர்கள் ஆடும் ஆட்டத்தில் அப்பாவி பொதுமக்கள் தமது உயிர்களை இழக்கின்றனர். மதங்கள் சமாதானத்தை போதித்துக் கொண்டிருக்கையில், சமாதானத்தை வேண்டி போர் நடத்தும் சில முடர்களினால் ஒரு நாட்டின் வரலாறே சிவப்பாக மாறியிருக்கின்றது. யுத்தம், சண்டை என்று தொடர்ந்தால் அது உலகத்தின் அமைதிக்கே பங்கம் விளைவிக்கின்றதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் குறித்த நாடுகளுக்கிடையில் போராட்டங்கள் நிகழும் போது மற்ற நாடுகள் மௌனித்துவிடுகின்ற துரதிஷ்ட நிலைமையும் கண்கூடாக

நடந்துவரும் பேருண்மை எனலாம். உன்னால் மட்டும் முடியும் என்பதால் (பக்கம் 89) என்ற கவிதை வரிகள் அதை கீழுள்ளவாறு கூறியிருக்கின்றன.

கொடிய பருந்திடம் மாட்டிக்கொண்ட கோழிக் குஞ்சுகளாய் இன்று காஸா முஸ்லிம்கள் கருவறுக்கப்படுகிறார்கள்.. இஸ்ரேல் நாய்களின் இரத்தப் பசிக்கு இஸ்லாமியக் குழந்தைகள் இரையாக்கப்படுகின்றனர்.. சொந்த மண்ணிலே அகதிகாய் இப்போது நொந்து போய்க் கிடக்கிறது நம் சொந்தங்கள்..

நடைமுறையில் நிகழ்கின்ற சம்பவங்களை கருவாகக் கொண்டு கவிதை படைக்கின்றார் கவிஞர் மதியன்பன். சமகாலத்தின் நடக்கின்ற விடயங்கள் அவர் பேனைக்குள் புகுந்து சமூகப் பற்றுமிக்க கவிதையாக வெளிவருகின்றன. பலரும் பேசத் தயங்கும் சில விடயங்களையும் மிகத் துணிச்சலாக எழுதியிருக்கின்றமை கவிஞரின் மனத் தைரியத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். யதார்த்தவாதியாக தன்னை கவிதைகளுக்குகூடாக இனங்காட்டிக் கொள்ளும் கவிஞரின் படைப்புக்கள் எதிர்காலத்திலும் நூலுருவம் பெற்று வெளிவர வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - ஆனாலும் திமிருதான் அவளுக்கு

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - காத்தான்குடி மதியன்பன்

தொலைபேசி - 0776684848

ஈமெயில் - mathysm@gmail.com

வெளியீடு - அஸ்ஸஹ்ரா வெளியீட்டுப் பணியகம்

விலை - 300 ரூபாய்

08

முள்மலர்கள்

முள்மலர்கள் என்ற பெயரில் இனியவன் இஸாருதீனின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி 138 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. இவர் ஏற்கனவே மழை நதி கடல் என்ற தனது கன்னிக் கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார். முள்மலர்கள் கவிதைத் தொகுதியில் 33 கவிதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு நல்ல கவிஞனோடு கை குலுக்குகிறேன் என்ற தலைப்பில் தனது வாழ்த்துரையை புதுக் கவிதைகளின் தாத்தா, மு. மேத்தா அவர்கள் பின்வருமாறு முன்வைத்துள்ளார்.

“இலங்கைக் கவிஞர் இனியவன் இஸாருதீன் தன் இதயத்தை திறந்து காட்டியிருக்கிறார். உயிர்த் துடிப்பாய் உணர்ச்சிப் பூச்சரமாய் உள்ளத்தின் வெள்ளப் பெருக்காய் இவரது கவிதைகள் காட்சியளிக்கின்றன. சொற்களின் சூரத்தனமும் இதில் இல்லை. கவித்துவத்தின் கஞ்சத்தனமும் இதில் இல்லை. யாப்பின் அதிகாரமும் இதில் இல்லை. புதுமையின் அகங்காரமும் இதில் இல்லை. அனுபவக் களஞ்சியமாக அறிவின் நதியோட்டமாக விளங்கும் ஒரு நல்ல கவிஞனோடு கைகுலுக்குகின்றேன். ஒரு நல்ல மனிதனை என் இதயத்துள் குடியமர்த்துகின்றேன். கவிதை பல பேரிடம் பொய்யாக இருக்கிறது. இவரிடமோ மெய்யாக இருக்கிறது.”

கவிஞர் வேதாந்தி என்று அழைக்கப்படும் சேகு இஸ்ஸதீன் அவர்கள் தனது விதந்துரையில் நம்பச் சொல்லுகிறேன் என்ற தலைப்பிட்டு, 'கொக்குப் பறக்கும்

- புறா பறக்கும் - குருவி பறக்கும் - குயில் பறக்கும் - நக்குப் பொறுக்கிகளும் பறப்பர். நான் ஏன் பறப்பேன்? என்று மார்தட்டி தனது எழுதுகோலில் ஈட்டி முனைகளைச் சொருகி இனியவன் இஸாறுதீன் முள் மலராய் மாறி முதுகெலும்புகளை நிமிர்த்தி வைக்கிறார்' என்கிறார்.

சமூக உணர்வினால் பாதிக்கப்பட்ட கவிஞர் என்ற தலைப்பிட்டு தனது அணிந்துரையை முன்வைத்துள்ளார் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித் துறைத் தலைவர் கலாநிதி றமீஸ் அப்துல்லாஹ் தனதுரையில் 'கிழக்கிலங்கை கவிவளம் நிரம்பிய பிரதேசம் வீட்டிலும், வெளியிலும், வயலிலும், வாய்க்கால் வழியிலும் மக்கள் கவி பாடிக் களிக்கும் பிரதேசம். இம்மண்ணின் மக்களுக்கு கவி ஒரு வரம். இந்தத் தொடர்ச்சி செந்தமிழ்க் கவிதையிலும் அவர்களுள் பலரை வல்லவராக்கியுள்ளது. அவ்வகையில் அட்டாளைச் சேனையில் பலருக்கும் அறிமுகமானவர் இனியவன் இஸாறுதீன் எனும் கவிஞர். முள் மலர்கள் தொகுதி மூலம் முற்றிலும் சமூக விமர்சனக் கவிதைகளைத் தொகுத்திருக்கிறார்' என்கிறார்.

உரிமையைத் தாருங்கள் (பக்கம் 39) என்ற கவிதையானது யதார்த்த வாழ்வில் முஸ்லிம்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசுகின்றது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இடம் பெறுகின்ற நடத்தைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கும் இக்கவிதையானது, எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும் அல்லாஹ்வை நாம் வணங்குவதை யாராலும் தடுக்க முடியாத ஈமான் (நம்பிக்கை) எமக்கிருக்கிறது என்பதை ஆழமாக எடுத்தியம்புகின்றது.

நாங்கள் தொழும் மஸ்ஜித்

நாங்கள் ஓதும் வேதம்

நாங்கள் அணியும் ஆடை

நாங்கள் உண்ணும் ஆகுமான உணவு

எல்லாவற்றையும் எங்களுக்கு எதிராய்

இகசியமாகவும் பரகசியமாகவும் சிதைக்கலாம்

ஆனால் தடுக்க முடியுமா உங்களால்

அல்லாவறவிடம் நாங்கள்
பணிவதையும் கேட்பதையும் தியாகிப்பதையும்...?

கரிப்புக்கை வாழ்வு (பக்கம் 46) என்ற கவிதையில் வாழ்க்கை பற்றிய தத்துவத்தை அழகாக வடித்திருக்கின்றார் கவிஞர். மகிழ்ச்சியை விட வாழ்க்கையில் துயரங்களே தலைவிரித்தாடுகின்றன என்பதை சிமிணி விளக்குக்கு உவமித்திருக்கும் பாங்கு ரசிக்கத்தக்கது. வறுமையில் வாடும்போது அணைக்க வேண்டிய கைகள் ஆணி அறைகின்றன என்று துயருருவதை கீழுள்ள வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

சிமிணி உடைந்த விளக்குபோல நம் வாழ்வு
வெளிச்சத்தை விட
கரிப்புக்கையே அதிகம்

ஆரத்தழவி அணைக்க வேண்டிய கைகள்
ஆணி அறைகின்றன என்னில்
இல்லாமையால் நான்
தனிமையிலும் வெறுமையிலும் தவிக்கும் போது

இன்றைய உலகை இயக்க வைப்பதில் முக்கிய பங்கு கணனிக்குரியது. உலகத்தின் சுழற்சி கணனியில் தங்கியிருக்கின்றது என்று சொன்னால் மிகையில்லை. கணனியின் பயன்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் கணனியில் நான்கு மதங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் இருந்தாலும் அவை ஒவ்வொன்றும் மனிதர்களைப் போல் மதத்துக்காக முரண்படுவதில்லை என்ற உண்மையை அழகாக கணினி (பக்கம் 59) என்ற கவிதை உணர்த்துகின்றது.

குர்ஆன் பையில் பகவத்கீதை
எல்லாவற்றையும் உனக்குள்
நீ வைத்திருந்தாலும்
அவை ஒன்றை ஒன்று மதவெறியில்
அடித்துக்கொள்வதுமில்லை
அழித்துக்கொள்வதுமில்லை

நீ ஒரு விமானம்
கடவுச் சீட்டில்லாமலும்
பயணச் சீட்டில்லாமலும்
எல்லோரும் உனக்குள்ளேயே
உலகம் சுற்றிப் பார்க்கலாம்

சின்ன அரும்புகளும் சில கேள்விகளும் (பக்கம் 63) என்ற கவிதை யுத்தம் பற்றிப் பேசுகின்றது. சிறுவர்களின் பிஞ்சு மனங்களில் யுத்தம் பற்றிய கணிப்பு எப்படியிருக்கும் என்பதை கீழுள்ள வரிகள் விளக்கம் தருகின்றன. மக்களுக்கு எந்தவித நலன்களுமே இல்லாத ஒரு போராட்டத்தால் அவர்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டு, விலைவாசிகள் அதிகரிக்கப்பட்டு வாழ்க்கைக் கோலமே மாறிவிட்டது. யுத்தத்துக்காக கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவாகின. அந்த யுத்தம் பற்றிய சிறுவர்களின் கேள்வி வரிகள் இதோ..

இதுவரை
உங்கள் போராயுத்தத்தால்
உரிமையையா வென்றீர்கள்?
உயிர்களைத்தானே
கொன்றீர்கள்
கோடி கோடியாய்க் கொட்டிக் கிடந்த
மக்கள் பணத்தில்
கொலையாயுதங்கள்தானே
கொணர்ந்தீர்கள்...
அதில் என்ன எங்களுக்கு
கல்விக்கூடமா திறந்தீர்கள்?

இறுதிவலி (பக்கம் 102) என்ற கவிதையில் சிறுபான்மைச் சமூகம் அனுபவிக் கின்ற கொடுமைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலத்துக்கும் ஏதாவது ஒரு சிறுபான்மை சமூகம் சின்னா பின்னமாக்கப்படுவதை கவிதையின் கீழுள்ள வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

இதுவரை
மதங்கொண்ட வேட்டைப் பற்களால்

சுவைக்கப்பட்ட மனிதம்
சக்கையாக்கப்பட்டு சிதைந்தது
சிறுபான்மைச் சமூகம்

கானல்நீராகிப் போன காதல் பற்றி வெள்ளைக் காகிதம் (பக்கம் 110) என்ற கவிதை கூறி நிற்கின்றது. தடயங்கள் மட்டும் இருக்கின்ற ஒரு காதல் வலி இக்கவிதையில் மிக ஆழமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. தன் கனத்துப்போன மனசைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் ஊராரின் வாய்வார்த்தைகளைப் பற்றி சிந்தித்து காதலை இல்லாமலாக்கிக்கொண்ட காதலிக்கு, காதலன் எழுதும் வரிகளாக இவை காணப்படுகின்றன.

ஒரு நாள்
பக்கத்து வீட்டாரின்
பார்வைக்குப் பயந்து
நீ
என் விழிகளை விட்டே
விரண்டோடி விட்டாய்
சிரிப்பதற்குக் கூட
சிலருடைய சம்மதம்
வேண்டும் உனக்கு

முள்மலர்கள் என்ற இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள் பெரும்பாலும் அரசியல் சார்ந்த விடயங்களையும், சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகளையும் கொண்டுள்ளது. ஒரு கவிஞன் சமூகம் பற்றிப் பேசாவிட்டால் அவன் கவிஞனாக இருக்கவே முடியாது. அந்த வகையில் தன் தேசத்தவருக்காக குரல் கொடுக்கும் கவிஞர் இஸாறுதீனுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - முள்மலர்கள்
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - இனியவன் இஸாறுதீன்
தொலைபேசி - 0672278404
மின்னஞ்சல் - isarudeen@gmail.com
விலை - 400 ரூபாய்

09

ஓ பலஸ்தீனமே

உலகின் எந்த மூலை முடுக்குகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சித்திரவதை நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. வல்லரசுகள் அதற்குக் கீழுள்ள நாடுகளை சித்திரவதைப்படுத்துவது என்பது வரலாறு கண்ட பேருண்மை. காலங்காலமாக நிகழ்ந்து வரும் இத்தகைய நிகழ்வுகள் சர்வதேசம் குறித்த பார்வையை மக்களுக்கு

தெரிவித்தபோதும் அது குறித்த இறுதி மதிப்பீடுகள் இன்று வரை ஏற்பட்டதில்லை என்பதுதான் நிதர்சனம்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அவ்வப்போது இஸ்ரேல், பலஸ்தீனம் மீது ஏற்படுத்திய தொடர் தாக்குதல்களால் எத்தனை எத்தனை மக்கள் உயிரிழந்தார்கள்? சொத்து சுகங்களை இழந்தார்கள்? அந்த யுத்தம் ஒரு நிறுத்தத்துக்கு ஐக்கியப்படாமல் இன்று இந்த நிமிடம் வரை தொடர்ந்துகொண்டிருப்பதுதான் பெரும் துரதிஷ்டவசமான நிகழ்வாகும். இது குறித்த கருத்தாடல்கள் அல்லது கண்டனங்களை பல நாடுகள்

மேற் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனபோதும் யுத்த முடிவு ஒன்றை பலஸ்தீனம் எதிர்காலத்திலாவது காணுமா என்பது ஐயத்துக்கும் அச்சத்துக்கும் உரிய விடயமாகவே காணப்படுகின்றது. 2014 நடுப்பகுதியில் சுமார் ஒன்றரை மாதங்களாக இஸ்ரேலினால், பலத்தீனர்கள் மீது காஸாவில் நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதலில் சுமார் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் மரணித்தது யாவரும்

அறிந்ததே. இதில் 500 இற்கும் மேற்பட்ட பச்சிளம் பாலகர்கள், 250 இற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள், 100 இற்குக் கிட்டிய முதியோர்கள் உள்ளடங்குவர்.

கலை, இலக்கியம் இரண்டும் கலைவாதிக்கு கண்கள் போன்றவை. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம், நடிப்பு, இசைப்பாடல், ஓவியம், மேடைப் பேச்சு போன்ற சகல துறைகளிலும் அவரது ஆளுமை வெளிப்பட்டு நிற்கும். இந்த வகையில் பல்கலை வேந்தன் என்ற பட்டம் இவருக்கு கிடைக்கப் பெற்றமை மிகவும் பொருத்தமானதே. பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றில் இவரது பங்களிப்பு சற்று அதிகமாகவே இருந்துள்ளது. இருந்துவருகின்றது. தற்போது நவமணி பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராக பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

தர்காநகர் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் முன்னாள் பீடாதிபதியான கலைவாதி கலீல் அவர்கள் மன்னார் படிப்பு வட்டத்தின் ஊடாக 68 பக்கங்களில் வெளியிட்ட “ஓ பலஸ்தீனமே! நஜீ அல் அலியும் ஹன்ஸல்லாவும்” என்ற நூல் குறித்த பார்வையை பதிவு செய்வது காலத்தின் தேவையாகும். கலைவாதி கலீல் அவர்கள் ஏற்கனவே உலகை மாற்றிய உத்தமர் (இயல் - இசைச் சித்திரம்), ஒரு வெள்ளி ரூபாய் (சிறுகதைகள்), கருவறையிலிருந்து கல்லறைக்கு (புதுக் கவிதைகள்), நோணியோக்கள் வாழுமா? (ஆய்வு நூல்) ஆகிய நான்கு நூல்களை வெளியிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது வெள்ளி ரூபா என்ற சிறுகதைத் தொகுதி எழுத்தாளர் தேசியக் கவுன்ஸில் விருது பெற்றுள்ளது.

இந்நூல் இஸ்ரேலுக்கும் பலஸ்தீன விரோதப் போக்கை கடைப்பிடிக்கும் அரபு ஆட்சியாளர்களுக்கும் எதிராக நஜீ அல் அலி என்பவரால் வரையப்பட்ட கூடார்த்த சித்திரங்களுக்கு எழுதப்பட்ட வரிகள் கலைவாதியின் கவிதைகளாக மலர்ந்திருக்கின்றது. இது தழுவலோ மொழிபெயர்ப்போ அல்ல.

சித்திரங்களைப் பார்த்து கவிஞரின் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள்.

இஸ்ரேலால் கைப்பற்றப்பட்ட காஸா, மேற்குக் கரைப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்த போராட்டம் மிகுந்த காலப்பகுதியில் இனந்தெரியாதோரால் இந்த நஜீ அல் அலி கொலை செய்யப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

உண்மைகளை உரத்துச் சொல்லும் எவருக்கும் வாழ்வதற்கான உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது என்பதற்கு நஜீ அல் அலியின் கொலையும் வரலாற்று சான்றாக அமைந்துள்ளது. யதார்த்தபூர்வமான சித்திரங்களை தத்ருபமாக வரைந்ததினாலோ என்னவோ அவருக்கு அந்தக் கொடுமை நிகழ்ந்துவிட்டது. இனி அவரது சித்திரங்களுக்கு நூலாசிரியர் கலைவாதி அவர்கள் எழுதிய கவிதைகளில் சிலதை நோக்குவோம்.

பிஞ்சின் கரத்தில் அக்கினிக் குஞ்சு (பக்கம் 17) என்ற கவிதை பின்வருமாறு அமைகின்றது.

உயிர் நீங்கி ஓய்ந்த போதும்
உதிரமே உடலாய் மாறும்
கரம் வீழ்ந்து சாய்ந்த போதும்
குருதியே கரமாய் மாறும்

ஒரு கரம் ஓயும் போது
மறுகரம் கல்லை மாற்றும்
ஒரு உயிர் சாயும் போது
மறு உயிர் கல்லை ஏந்தும்

பச்சிளங் கரங்களுக்கும்
பாரிய வலிமையுண்டே
நிச்சயம் அல் அக்ஸா
நிச்சயம் பலஸ்தீனம்!

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக எழுந்த ஒரு எழுச்சிக் குரலாக மேலுள்ள கவிதையை நோக்கலாம். உயிர்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மாண்ட போதும் சத்தியத்துக்காக போராடும் மக்கள் இருக்கின்றனர் என்ற கருத்து புலப்பட அவர் எழுதியிருக்கின்றார் என்பது எனது அவதானம்.

அதேபோல தீ (பக்கம் 20) என்ற கவிதையும் உணர்ச்சித் தீயை வாசகர் மனதில் எரித்துவிட்டுச் செல்கின்றமை கவிதையின் சிறப்பம்சமாகும்.

கல்லில் கசியும் குருதித் துளிகள்
கானகப் புவை மலர்விக்கும்
கல்லைப் பிளந்தும் செடி துளிர்க்கும்
பூக்கள் மலர்ந்து தீ கக்கும்

கையின் உறுதி கல்லின் வலிமை
காபிர் கூட்டம் நடுநடுங்கும்
வெள்ளைப் பிறையும் வெண் போர் வாளாய்
துள்ளி எழுந்தே துணை சேர்க்கும்.

பூக்கள் மலர்ந்தால் கூட அவை தீ கக்கும் வீரத்துடன்தான் இருக்கின்றன. அதுபோல வெள்ளைப் பிறையும் போர் புரியத்தக்க வாளாய் மாறி துணை சேர்க்கும் என்ற கற்பனை கவிஞரின் மன வேதனையையும், வீராவேசத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றதெனலாம்.

இஸ்ரேலின் பிடிக்குள் சிக்குபட்ட பலஸ்தீனம் பற்றியும், பலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்தவர்களுக்குமாக கல் என்ற கவிதையில் (பக்கம் 31) கவிஞர் இப்படிக்கூறுகின்றார்.

முள்ளின் படுக்கையில்
முகங் குப்புறக் கிடக்கிறது பலஸ்தீனம்
அதனுள் அழிந்து எழ, எழ முயன்று

ரணத்துள் வழக்கம்
மஸ்ஜிதில் அக்ஸா!

வாணை நோக்கும்
கைகள் ஏந்தத்
துவக்கு இல்லையென்றால்...
கல்லை ஏந்தும்
அது சிறு கல்லை ஏந்தும்!

கல்லைக் கொண்டு
யானைப் படையை
பூண்டோடு அழித்த
புரட்சி வரலாறு
எம்மிடம் உளது ஜாக்கிரதை!

பல வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டபோதும் இந்த நூல் இன்றைய காலத்துக்கு மிகவும் பொருந்துகின்றது. பல்துறை ஆளுமை கொண்ட கலைவாதி கலீல் அவர்கள் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு நிறைய களம் அமைத்துக் கொடுப்பவர். பலரது மனதிலும் மரியாதைக்குரியவராக வலம் வருபவர். சுமார் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக சளைக்காமல் எழுதிவரும் கலைவாதி கலீல் அவர்களது பல்வேறு வகையான காத்திரமான அனைத்து ஆக்கங்களும் நூலுருபெற்று வெளிவர வேண்டும் என்பது எல்லோரது எதிர்பார்ப்புமாகும். அவர் அந்த எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கை நிறையவே இருக்கிறது. வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - ஓ பலஸ்தீனமே நஜீ அல் அலியும் ஹன்ஸல்லாவும்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - தாஜுல் உலூம் கலைவாதி கலீல்

வெளியீடு - மன்னார் படிப்பு வட்டம்

தொலைபேசி - 0785659319

ஈமெயில் - kalaiwathykaleel@gmail.com

10

கடவுளிடம் சில கேள்விகள்

இன்று இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம், நூல் விமர்சனங்கள் போன்றவற்றில் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வருவது கண்கூடு. இந்த வகையில் முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த வே. தீபனும் தனது கவிதை, கட்டுரை போன்ற படைப்புக்களை தினக்குரல், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் களப்படுத்தி தனக்கென்ற ஒரு அடையாளத்தை

பதித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்.

முல்லைத்தீபன் என்ற புனைப் பெயரிலேயே பெரும்பாலும் தனது கவிதைகளை பத்திரிகைகளில் களப்படுத்திவரும் இவர், கடவுளிடம் சில கேள்விகள் என்ற கவிதை நூல் மூலம் இலக்கிய வாசகர்களுக்கு விருந்து படைக்கின்றார். முல்லைத்தீபன் எனும் மண் வாசனையுடன் எழுத்துலகில் கால் பதிப்பது ஊரின் மீது தான் கொண்ட பற்றை, நேசித்தலை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவரது வலி சார்ந்த படைப்புக்கள்

நிச்சயம் சமூகத்தில் ஒரு மாறுதலை உண்டு பண்ண முயற்சிக்கும் என்பது திண்ணம். அகம் சார்ந்த கவிதைகள், சமூக சீர்திருத்தக் கவிதைகள், போரியல் சார்ந்த கவிதைகள் இத்தொகுதியில் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் 28 ஆவது நூல் வெளியீடாக 75 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக 25 கவிதைகளைத் தாங்கி இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பைத் தொடரும் மாணவரான இவர் தற்போது தனியார் கல்வி நிறுவனத்தில் க.பொ.த சாதாரணதர, உயர்தர மாணவர்களுக்கு வரலாறு, புவியியல் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நூலுக்கு கலாபூஷணம், தமிழ்மணி, கலாநிதி அகளங்கள் அவர்கள் வழங்கிய அணிந்துரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மண்பற்றுக்கொண்ட தீபன், முல்லைத்தீபனாக கவியுலகில் அறிமுகத்தைப் பெறுகிறார். கவிதை மட்டுமன்றி வில்லுப்பாட்டு, தாலைய நாடகம், இசை நாடகம், வடமோடி, தென்மோடி நாட்டக் கூத்துகள், சமூக நாடகங்கள் என கலைத் துறையில் பங்குபற்றி அனுபவம் பெற்றுள்ளார். செட்டிக்குளம் நலன்புரி நிலையத்தில் ‘நம்பி(க்)கை வை’ என்ற தலைப்பில் கவிதை நூலொன்றைக் கையெழுத்துப் பிரதியாக 2009.11.03 இல் வெளியிட்டு யாவற்றையும் இழந்து வந்திருந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டினார். சிறுவயதிலிருந்தே கலை இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டிருந்த இவர், வாசிப்பை சுவாசிப்பாகக் கொண்டவர். பாடசாலை அதிபரான தாய்க்கு தனித்த பிள்ளையாக, தந்தையை இழந்த துயரில் தவித்த பிள்ளையாக இருக்கும் இவரின் கவிதைகளில் இவரது அனுபவம் வெளிப்படுகிறது.”

அடுத்து இந்த நூலுக்கு கவிஞர் சமரபாகு சீனா உதயகுமார் நயப்புரை ஒன்றையும், யாழ். பல்கலைக் கழக ஆங்கில விரிவுரையாளரான கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்கள் பதிப்புரை ஒன்றையும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

நூலாசிரியர் வே. முல்லைத்தீபன் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “கற்பனை என்பது வேறு. நினைவுகள் என்பது வேறு. அவ்வப்பொழுது என்னுள் எழும் உணர்வுகளுக்கு உயிருட்டி எழுதப்பட்ட சில கவிதைகளை ஒன்று சேர்த்துள்ளேன். மனிதம் தொடர்பாக சமூகத்திடம் அதிகமதிகமாக கேள்விகள் கேட்க வேண்டும் போலுள்ளது. விடை காணாப் புதிர்கள் ஏராளம் எம்மில் மலிந்து போய்க் கிடக்கின்றன. விரக்தியும், வேதனையும் வெகுண்டெழும் போது வடிகால்களைத் தேட முற்படுகின்றேன்.

தனிமையின் கொடுமைகள் உதைக்கின்ற போது எழுதுகோலையே அதிகம் காதலித்ததுண்டு. உணர்வுகளும், வார்த்தைகளும் புணர்கின்ற போது ஏற்பட்ட பிரசவத் தொகுப்பே இந்நூலாகும். யாருக்காகவும் எவராவது இருக்கிறார்களா? என்றால்... எவருக்காகவும் எவரும் இல்லை என்பதே விடையாகும்.”

இனி இந்த நூலிலுள்ள ஒரு சில கவிதைகளைப் பார்ப்போம்.

வாழ்க்கை என்றால் ஒன்று மாறி ஒன்றைப் பிடிக்க ஆசைப்பட்டு இறுதியில் எதுவுமே கிடைக்காமல் போவது என்று ஒரு அறிஞர் கூறிய கருத்துக்களை நிதர்சனமாக்கியது போன்று முல்லைத்தீபனின் வாழ்க்கை (பக்கம் 01) என்ற கவிதை அமைந்திருக்கின்றது. வாழ்வென்றால் இதுவா.. இல்லை அதுவா என்று எதையோவெல்லாம் யோசித்து புரிந்துகொள்வதற்கு முதலே வாழ்க்கை நம்மைவிட்டு போய்விடுகின்றது என்பதை கீழுள்ள வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

வாழ்க்கை என்றால்
என்னவென்று
தெரிந்து கொள்ளவே
வாழ்நாள் முடிந்து போகிறது..
இப்படியிருக்கையில்
எப்படித்தான்
வாழ்க்கை முழுமையாவது...?

நீ எங்கே...? (பக்கம் 13) என்ற கவிதை தொலைந்த காதல் பற்றி பேசுகின்றது. இதயத்தைப் பரிமாறியவர்கள் எல்லாம் இல்லறத்தில் சேர்வதில்லை. யுத்தத்தில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு யுத்தமே ஒரு எதிரியாக மாறி விட்டதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்திருக்கின்றோம். அந்த வலி இந்த வரிகளினூடாகவும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றதைப் பாருங்கள்.

நாடக மேடையிலே நான்
நடித்திருந்த வேளை

நயனங்களாகியவள் நீ!

வாழ்வுப் போரிலே - நான்
வெற்றி பெற்றிருந்த வேளை
வாழ்த்திக் களிப்புற்றவள் நீ!

வேதனையிலே - நான்
வாழ்ந்திருந்த வேளை
விரதமிருந்தவள் நீ!

ஒரு காலிழந்தே - நான்
ஊனமுற்றிருந்த வேளை
ஊன்றுகோலாகியவள் நீ!

குருத்தின் கவலை.. (பக்கம் 18) என்ற கவிதை பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை எண்ணி சொல்வது போன்ற உவமானத்தை ஒத்ததாக இருக்கின்றது. தமது வாழ்க்கையைப் பற்றி எந்தக் கவலையும் படாமல் தம் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை எண்ணியே கவலைப்படுவார்கள். அத்தகைய ஒரு உண்மையை இவ்வரிகள் இயம்பி நிற்கின்றன.

குருத்தோலையொன்று
வாய்விட்டு அழுகிறது
காய்ந்து விழும்
காவோலைகளை நினைத்தல்ல
நாளை
துளிர்ப்பதற்காய்
காத்திருக்கும்
ஆயிரமாயிரம்
குருத்தோலைகளை நினைத்து!

ஓரிதயத்தினுள்ளே... (பக்கம் 22) என்ற காதல் கவிதை உடல் உறுப்புக்களை வைத்து ஒரு வித்தியாசமான கற்பனையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. நாடிகளும் நாளங்களும் காதலுக்காக

தூது செல்கின்றன என்று தன் கற்பனையை அழகாக வடித்திருக்கின்றார் கவிஞர் முல்லைத்தீபன்.

வலது

இதய அறையில் - நீ

இருந்து கொண்டு

இடது

இதய அறையிலிருக்க

அனுமதித்தாய் என்னை..

ஏக்கம் (பக்கம் 38) என்ற கவிதை சந்தம் பொதிந்த ஒரு கவிதையாக அமைந்திருக்கின்றது. கனவிலும், வலியிலும் கழியும் காலம் பற்றி கவிஞர் எடுத்துரைக்கின்றார். போலியான இந்த உலகில் வேஷமாக பழகும் மக்களும், சந்தர்ப்பத்துக்கு விலகிடும் கயவர்களும் இருப்பதாகச் சாடி இருக்கின்றார். எல்லாக் காலத்திலும் ஏமாற்றுபவர்கள் இருந்துகொண்டுதான் வருகின்றனர். ஆனால் காலம் செல்லச்செல்ல உலகமானது கலியுகமாக மாறிவிட்டிருப்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இன்று நம்பிக்கைக்காக பழகிவிட்டால், நாளை காலை வாரிவிடுபவர் அவராகத்தான் இருப்பார். ஒவ்வொருவருக்கும் இதில் தனித்தனி அனுபவங்கள் நிச்சயம் இருக்கலாம்.

கனவினூடே நகருது - நம்

கனிவான நினைவுகள்

வலியுனூடே வளருது - எம்

வாலிப வயதுகள்

வேதனைகள் தந்திங்கு - மடல்

விழிகளும் நனையுது..

பாகங்கள் வலித்திங்கு - உடல்

பாழ்பட்டுப் போகுது

வேசமாய்ப் பழகியே - கடும்

நாசங்கள் நடக்குது..

மோசமாய் உருகியே - பெரும்

பாசங்கள் உடையது!

வதங்கியே வெடிக்குது - மனசு
விம்மியே வேகுது..
போலியே உலகிது - இதன்
பொய்மையே விலகிடு!

தன் பராமரிப்பில் இருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கும்போது கோபுரங்களுக்காக கொட்டிக்கொடுத்து புகழ் தேடுபவர்கள் பலர் உள்ளனர். வெறும் பெயருக்காகவும் பெருமைக்காகவும் இவ்வாறெல்லாம் நடப்பவர்கள் மனிதாபிமானம் துளியுமின்றி திமிராக நடந்துகொள்வதான வலியை கவிஞர் எங்களுக்கும் வெளிநாட்டில் சொந்தக்காரருண்டு (பக்கம் 55) என்ற கவிதையினூடாக பிரதிபலிக்கின்றார்.

கோபுரத்திற்கு
கொட்டிக் கொடுப்பதுடன்
அதைச் சுற்றியுள்ள
குடில்களுக்கு ஆயிரத்திலாவது
சூரையமைத்துக் கொடுத்தலென்ன
குறைந்தா போய்விடும்?

வாசிப்பினூடாக இன்னும் தன் ஆளுமையை வளர்த்து எதிர்காலத்தில் இன்னும் நல்ல கவிதைகளை கவிஞர் முல்லைத்தீபன் தர வேண்டும். அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் யாவும் வெற்றி பெற மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூலின் பெயர் - கடவுளிடம் சில கேள்விகள்

நூலின் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - வே. முல்லைத்தீபன்

தொலைபேசி - 0771265859

ஈமெயில் - tholainokki@hotmail.com

வெளியீடு - வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

விலை - 240 ரூபாய்

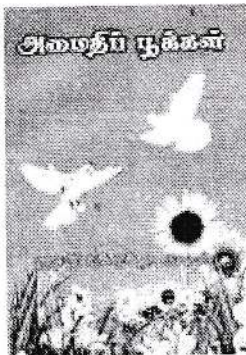
11

அமைதிப் பூக்கள்

அமைதிப் பூக்கள் என்ற கவிதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் மூதூர் எம்.எம்.ஏ. அனஸ் ஆவார். இவர் ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். சீறாப்புராணத்தின் பதுறுப் படலத்திற்குத் தெளிவுரை எழுதிய மூதூர் உமர் நெய்நார் புலவரின் மகள் வழிப் புத்திரர். அவரின் இலக்கியப் பார்வையும்

சொற்களை இலாவகமாகக் கையாளும் திறனும் இந்த நூலாசிரியரிடம் வந்திருப்பது வியப்பதற்கான ஒன்றல்ல. ஏன் என்றால் இலக்கியப் பாரம்பரிய குடும்பத்தில் பிறந்த இவரிடம் கவிதை உணர்வு வெளிப்படாவிட்டால்தான் அதிசயப்பட வேண்டும். ஆகவே கவிதா உணர்வு இவரது பாரம்பரியம். கண்ணியமும் சமூகப் பற்றும் தந்தை வழி வந்தது. இத்தனைக்கும் மேலாக அரசியலில் நன்னோக்குள்ள முனைப்பு. இத்தனை குணம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் கருத்தியல் வாத்ததை இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் தரிசிக்க முடிகிறது.

மூ. மேத்தாவின் கண்ணீர்ப் பூக்கள் கவிதைத் தொகுதியை இவரது அமைதிப் பூக்கள் என்ற கவிதை நூலின் தலைப்பு ஞாபகப்படுத்திப் போகிறது. 62 பக்கங்களில் ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸின் மூலம் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் உள்ள கவிதைகள் அனைத்தும் அரசியல், சமூக சீர்திருத்தங்கள், மனித நேயம், ஜீவகாருண்யம் பற்றி பேசும் கவிதைகளாக மட்டுமே உள்ளது குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க விடயமாகும்.

சிறியதும் பெரியதுமான 46 கவிதைகளே இந்த நூலில் இடம்பிடித்துள்ளன.

இந்த நாட்டில் அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்று அயராது உழைத்துவரும் முஸ்லிம் மீடியா போரம், முஸ்லிம் கவுன்சில், அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணிகளின் சம்மேளனம் ஆகியவற்றின் தலைவரான அல்ஹாஜ் எம்.என்.எம். அமீனுக்கே தனது நூலை நூலாசிரியர் அனஸ் சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்த நூலுக்கான முன்னுரையை வாசக நோக்கு என்ற தலைப்பில் முதுர் இலக்கிய வட்டத் தலைவர் கலாபூஷணம் எம்.எஸ். அமான்னூல்லா எழுதியுள்ளார்.

நூலாசிரியர் தனதுரையில் “உலகையே அழிவின் விளிம்பிற்குக் கொண்டுசென்ற அணுஅற்றலைக் கண்டுபிடித்த உலகப் பெரும் விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டைனை நிருபர்கள் பேட்டி கண்ட போது உலகத் தையே அழிக் கக் கூடிய அணுகுண்டைக் கண்டுபிடித்துவிட்டீர்கள். இதிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற ஏதேனும் வழியண்டா? எனக் கேட்டபோது, ஆம் இருக்கிறது. அதுதான் சமாதானம் என்று கூறிய வரலாற்று நிகழ்வும் என் இதயப் பரப்பில் சமாதானத்திற்கான விதையைத் தூவிக் கொண்டிருந்தன. அதன் அடையாளமாகத்தான் அமைதிப் பூக்கள் எனும் இந்நூல் என்னால் எழுதப்பட்டது.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனி இந்நூலில் இடம்பிடித்துள்ள சில கவிதைகளைப் பார்ப்போம்.

உள்ளத்திலும், உலகத்திலும் அமைதியை வேண்டாதவர்கள் எவருமே இல்லை. இன்று உலகெங்கும் பொதுவாக சமாதானம் எட்டாக்கனியாக இருக்கும் வேளையில் அதை வேண்டி தினமும் மக்கள் துடியாய்த் துடிக்கின்றனர். மனதுக்கு அமைதி கிடைத்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் நிம்மதி பிறந்துவிடுகின்றது. ஆனால் அமைதி என்பது எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவரவரின் எண்ணங்கள்

என்றும் கூறலாம். அழுக்கு எண்ணங்களை மனதிலிருந்து அகற்றிவிட்டாலே அமைதி பிறந்துவிடுகின்றது. அமைதி பற்றிக் கூறும் அமைதிப் பூக்கள் (பக்கம் 08) என்ற மகுடத் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையின் சில வரிகள்...

உலகெங்குமுள்ள உன்னத மக்கள் உவக்கும் உயரிய பூக்கள் இவை. கோடான கோடி உள்ளங்கள் இவற்றை நுகர்வதற்கான வழியைத் தேடி வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றன. வேண்டிய வேளையெல்லாம் இலகுவில் எல்லோரும் பெற்றுவிடக்கூடிய பூவல்ல இவை. இவற்றைப் பெறுவதற்கு மனப்பக்குவம், விட்டுக்கொடுப்பு, பொறுமை போன்ற வெகுமதிகளை வழங்க வேண்டும். அமைதிப் பூக்களின் அவதாரத்தை மக்கள் வெண்புறாக்களின் உருவில் பார்ப்பதுமுண்டு.

ஒடிக்கப்பட்ட மனுதர்மத்தின் கரங்கள் (பக்கம் 13) என்ற கவிதையில் பின்வரும் கருத்து சொல்லப்படுகிறது. நிகழ்காலத்தில் நிலவும் சில அசம்பாவித நிகழ்வுகள் சமாதானத்தின் கதவுகளை மெதுமெதுவாக மூடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒடிக்கப்பட்ட மக்களின் ஓலங்கள் இன்னு(று)ம் ஈரமுள்ள நெஞ்சங்களுக்குள் பாரமாக இருக்கின்றன. அமைதியான வாழ்வைத் தொலைத்துவிட்டு அவலக்குரல் எழுப்பும் இன்றைய வேளையில் அமைதியின் தேவை நன்றாக உணரப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றை மையப்படுத்திய வரிகளை கவிஞர் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றார்.

இன்று நாட்டு நந்தவனத்தில் புரிந்துணர்வுப் பூக்கள் துவேசச் சுடர்களால் சுட்டெரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மனுதர்மத்தின் கரங்கள் ஒடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் தினமும் மரண ஓலங்களே.. எங்கள் காதுகள் வாங்கும் கதைகளாக உள்ளன.

வீரம் என்பது ஒருவரை ஒருவர் வெட்டி வீழ்த்துவதல்ல. மாறாக கோபத்தைக் கூட அடக்கிக் கொள்வதுதான் என்று கூறப்படுகின்றது. சமாதானம் பற்றி பேசுகையில் பேசுவரை

பயந்தாங்கொள்ளியாக எண்ணுவதும், அமைதி பற்றி கதைக்கையில் அவரை ஆண்மையற்றவன் என்பதும், புரிந்துணர்வு பற்றி பேசுகையில் புரிந்துகொள்ளாமல் நடப்பதும் தொடர்கதையானதால் என் பயணம் (பக்கம் 16) என்ற கவிதையில்,

இப்போது சமாதானம் பற்றிக் கதைப்பதங்கு எனக்குத் தயக்கமாய் இருக்கிறது. சமாதானம் பற்றி கதைக்கும் போது சண்டையிடச் சக்தியற்றவன் என்று எல்லோராலும் எள்ளிநகையாடப்படுகிறேன்.. என்று கவிஞர் கூறுகின்றார். இதனால் சமாதானம் பற்றி கதைப்பதற்கே தயக்கமாக இருக்கின்றது என்பதிலிருந்து கவிஞரின் உள்ளத்து வேதனை நன்கு புலப்படுகின்றதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நூலின் தலைப்புக்கு ஒப்ப அநேகமான கவிதைகள் மனிதநேயம், துவேசமில்லாத நாடு, போரில்லாத வாழ்வு என்பவற்றையாசித்தே புணையப்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தப் புயல்கள் ஓயுமா? (பக்கம் 26) என்ற கவிதையும் சமாதானம் பற்றியே பேசியிருக்கின்றது. இக்கவிதையில் காணப்படும் படிமங்கள் ரசிப்புக்குரியதாக காணப்படுகின்றது. அதில் சில வரிகள் பின்வருமாறு..

போர் இருளால் போர்த்தப்பட்டிருக்கும் எம் மண்ணை மீண்டும் சமாதான உதயம் உவக்குமா? நாட்டு நந்தவனத்தில் மனித மலர்களை உதிரச் செய்யும் யுத்தப் புயல்கள் ஓயுமா? துப்பாக்கி வானின் குண்டு மழையில் நனையாதிருக்க சமாதானம் இங்கு குடை பிடிக்குமா?

நூல்கள் (பக்கம் 57) என்ற கவிதை நல்ல புத்தகங்களின் அத்தியவசியம் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. அறியாமை எனும் இருளை அகற்றி மக்களின் வாழ்வில் வெளிச்சம் தருவது கல்வியாகும். அக்கல்வியைப் பெறுவதற்கு வாசிப்பு மிக முக்கியமாகும். அதுபோல உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற கசப்பான நிகழ்வுகளை மறக்கச்செய்வது இலக்கியமாகும். அவ்வாறான

இலக்கிய நூல்களை வாசிக்கையில் இதயம் இலேசாகும். எனவே புத்தகங்கள் ஒரு மனிதனை செதுக்குகின்றன. கவிஞர் கீழுள்ள வரிகள் மூலம் இதனை நிதர்சனமாக்குகின்றார்.

மனிதனின் அறியாமைச் சுமையை அகற்ற உதவும் நெம்புகோல்.. வாழ்க்கைக் காரிருளில் மானுடத்திற்கு வழிகாட்டும் ஒளிச்சுடர்.. மனிதக் களனியின் செழுமைக்கு அறிவு மழை பொழியும் கார் மேகம்.. அறிவுப் பசியைப் போக்கும் அட்சயப் பாத்திரம்.. உலகை ஞான வலம்வர உதவும் ஊன்றுகோல்.. இது அறிஞர்களின் அனுபவக் களஞ்சியம்..

நூலாசிரியர் எம்.எம்.ஏ. அனஸ் அமைதிப் பூக்கள் என்ற கவிதைத் தொகுதியைத் தவிர ஊர் துறந்த காவியம், மனிதம் என்ற நூல்களை வெளியிட்டுள்ளதுடன், மூதூர் உமர் நெய்நார் புலவர் கவிதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாகவும் அதனை வெளியிட்டுள்ளார். இந்த அடிப்படையில் இலக்கியத்துக்கு காத்திரமான பங்களிப்புக்களைச் செய்து வரும் நூலாசிரியரிடம் மேலும் பல கனதியான தொகுதிகளை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் இவரது இலக்கியப் பணிகளுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்!!!

நூல் - அமைதிப் பூக்கள்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - எம்.எம்.ஏ. அனஸ்

தொலைபேசி - 0776288299

வெளியீடு - ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸ்

விலை - 240 ரூபாய்

12

இரும்புக் கதவுக்குள்ளிருந்து

விவேகானந்தனார் சதீஸ் எழுதிய இரும்புக் கதவுக்குள்ளிருந்து என்ற கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி 119 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக யாழ்ப்பாண கலை இலக்கியக் கழகத்தின் மூலம் வெளிவந்துள்ளது. தான் வாசிப்பின் மீது காட்டிய நேசிப்பின் காரணமாக உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட உணர்வினால் 66 கவிதைகளை வாசகர்களுக்கு இந்நூலின் மூலம்

தருகின்றார்.

இந்நூலுக்கு யாழ்ப்பாணம் செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் ஆசியுரையையும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அணிந்துரையையும், யாழ்ப்பாண மாநகர சபை உறுப்பினர் மு. கோமகன் வாழ்த்துரையையும், வவுனியா க. சத்தியசீலன் முன்னுரையையும், கலாநிதி நல்லையா குமரகுருபரன் நூலுக்கான பிற்குறிப்பையும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

நூலாசிரியர் சதீஸ் தனதுரையில் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சங்கத்தமிழ் இலக்கணத்தையோ, தொல்காப்பிய இலக்கணத்தையோ நான் தொட்டுப் பார்க்கவில்லை. கண்டதையும் வாசிக்க காலம் இடங்கொடுக்காததால் கையில் கிடைத்தவற்றை வாசித்தேன். எமது சமுதாயம் எதிர்கொள்ளும் சடுதியான மாற்றங்களும் எனக்குள்ளே கனன்று கொண்டிருக்கும் குறிப்பிட்ட

உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளும் நான் எழுத கால்கோளிட்டது. என்னுடைய வாழ்க்கையின் துன்பங்களும், எதிர்பார்ப்புக்களும், கற்பனையும் இக்கவிதைத் தொகுப்பில் அடங்கியிருந்தாலும் வாசிப்போரின் மனதில் சமூக உணர்வுடனான நற்பண்புகளை மீள் நிறைக்க உதவுமென என்னுள் எண்ணுகிறேன்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

உலகில் தாயின் அன்புக்கு ஈடாக எதனையும் குறிப்பிட முடியாது. தன்னைப் பெற்ற தாயை கவிஞரும் மறவாமல் இந்நூலின் முதல் கவிதையை, பிரசவித்த பேரன்னையை வாழும்போதே வாழ்த்துகின்றேன் (பக்கம் 02) என்ற தலைப்பிட்டு தனது தாய்க்காகவே எழுதியுள்ளார். அக்கவிதையில் உள்ள சில வரிகள் இதோ..

ஐயிரண்டு திங்கள்
அகவயிற்றில் எனைத்தாங்கி
அழகாய் ஈன்றெடுத்து
உலகைக் காண்பித்த
உத்தமி நீயே அம்மா!

குருதியைப் பாலாக்கி
வியர்வையை நீராக்கி
நிறைவான அமுதாட்டி - நீ
பசியோடிருந்த நாட்களை
மறக்கவில்லை அம்மா!

விவேகானந்தனூரில்
விபரமாய் எனை வளர்த்து
கனகாம்பிபையூரில்
கச்சிதமாய் கல்வி நல்கிய
முதற் குரு நீதான் அம்மா!

கண்கள் சொன்னவை (பக்கம் 15) என்ற கவிதை காதலின் வலியைப் பறைசாற்றுகின்றது. சிறையில் வாடும் தலைவனின்

காதல் உணர்வுகள் இச்சிறிய கவிதையில் உள்வாங்கப் பட்டிருக்கின்றது. பல சித்திரைகள் கடந்தும் கம்பிக்கூட்டு வாழ்வு விடியவில்லை என்ற வரிகள் மனதில் அதிர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

நித்திரையின்றி
 நித்தமும் துடிக்குமென்
 கண்கள் - பல
 சித்திரைகள் கடந்தும்
 கம்பிக்கூட்டு வாழ்வில்
 விடியா வினாவாகவே
 விளைகின்றது!

மணி (பக்கம் 23) என்ற கவிதை வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை ஒப்புவித்திருக்கின்றது. பாடசாலைக் காலங்களில் எல்லா பாடவேளைக்கும், இடைவேளைக்கும் மணி ஒலிக்கும். மணியோசைக்கு பழக்கப்பட்டு விட்ட வாழ்வு சிறையினுள்ளும் தொடருவதை கீழுள்ள வரிகளின் மூலம் கவிஞர் உணர்த்துகின்றார்.

அன்று மணிக்குப் பணிந்தேன் பள்ளியில் பாடம் கற்பதற்கு..
 இன்று மணிக்குப் பணிகின்றேன் சிறையில் வாழ்க்கைப் பாடம்
 கற்பதற்கு.. கற்றது கை மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு -
 என்ற அரும்பதத்தின் அர்த்தத்தை புரிந்துகொண்டேன் நன்றாய்!

பு(ப)கை வேண்டாம் (பக்கம் 40) என்ற கவிதை சிகட்டுகளால் சீரழிவோருக்காக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. சிகரட் பெட்டியில் காணப்படும் 'புகைத்தல் புற்று நோயை உண்டாக்கும்' என்ற வாசகத்தை வாசித்து வாசித்தே புகைத்தலை மேற்கொள்பவர்களை என்னவென்பது? எத்தனையோ ஆய்வுகள் செய்து, எவ்வளவோ கருத்தரங்குகள் வைத்து, எத்தனையோ கட்டுரைகளை எழுதி சமூக சீர்திருத்தத்தை செய்ய முனைந்தபோதும் அது தோல்வியாகவே இன்று வரை காணப்படுகின்றது. புகைத்தலின் பால் நாளாந்தம் இளைஞர்கள்

இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றார்கள். புகைத்தலில் தொடங்கி போதை வரை செல்கின்றார்கள். அதனால் மற்றவர்களிடம் மதிப்பை இழக்கின்றார்கள். குடும்ப வாழ்வில் தன் மனைவியை இழக்கின்றார்கள், மொத்தத்தில் வாழ்வையே இழக்கின்றார்கள்.

புகைக்காதே தம்பி
 புகைக்காதே
 புகைத்தலின் ஈரலை
 இழக்காதே
 தன்னாலே
 புற்று நோய் வரும்
 புகைக்காதே
 சுருள் புகை நீவிட்டு
 திரியாதே
 சுற்றத்தார்
 சுவாசிக்க வைக்காதே
 நீ தினம் புகைப்பது
 நிக்கொட்டின்
 நஞ்சென்பதை அறிவாயா?

கொலை வெறி (பக்கம் 63) என்ற கவிதை இன்றைய வாழ்வியல் சார்ந்த விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. வாகன நெரிசல், விபத்துகள், விலையேற்றம், ஆர்ப்பாட்டம், கண்ணீர் புகை என்று பல விடயங்கள் இக்கவிதையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

வாகனங்களின் பெருக்கம்
 வீதிகளின் நெருக்கம்
 பயணிகளின் கலக்கம்
 சாரதிகளின் மயக்கம்

விபத்துக்கள் அதிகரிப்பு
 வீணான உயிரிழப்பு
 தரமற்ற ஊர்திகளின்

தரமான புகைப்பு
தாரில்லா வீதிகளில்
தினம் புளுதி குளிப்பு

எண்ணெய் விலையேற்றம்
மக்கள் தடுமாற்றம்
வீதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம்...

எப்படி இருக்கிறார்கள்? (பக்கம் 71) என்ற கவிதை நடந்து முடிந்த யுத்த கால நினைவுகளை ஞாபகப்படுத்தி மனதை ரணப்படுத்துகிறது. சொந்த பந்தங்களை, வீடு வாசல்களை எல்லாம் இழந்து அகதிகளாக்கப்பட்டவர்களின் சோகம் இதில் தத்ருபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. நன்றாக வாழ்ந்தவர்கள் நாய்படாதபாடு படுவதை இதிலுள்ள வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. அரவணைத்த உறவுகளை இழந்து, அரிசி தந்த வயல் காணிகளை இழந்து, தனி மரமாக, அதுவும் பட்ட மரமாக தவிக்கும் பலருக்கு இந்தக் கவிதை வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

உங்களை காணாத கண்ணொன்று
கண்ணீர் சொரிகிறது
கன்னங்கள் பழுக்க கதறி அழுகிறது
என்னினமே என் உறவுகளே
எப்படி இருக்கிறீர்கள்?
அன்னையில்லையாம்
அம்மாவோடு
குடும்பமே செத்ததாம்
அப்பா காணாமல் போனாராம்
ஆவி தூடித்தேன்
ஆரத்தழுவிய கரங்கள் இல்லையாம்
ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்த
கண்கள் இல்லையாம்
ஊன்று கோலிலே உங்கள் கால்களாம்...

இத்தொகுதியில் உள்ள அநேக கவிதைகள் சிறையில் வாடும் உள்ளத்தின் வேதனை வெளிப்படுத்தலாகவும், அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்வுகளை மையப்படுத்தியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை கடந்து போன காலத்தின் தழும்புகளாகவும் இருக்கின்றன. நடைமுறை வாழ்க்கையை கவிதையாக சித்தரித்திருக்கும் சதீஸை வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூல் - இரும்புக் கதவுக்குள்ளிருந்து

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - விவேகானந்தனார் சதீஸ்

தொலைபேசி - 0775032803

வெளியீடு - யாழ். கலை இலக்கியக் கழகம்

விலை - 230 ரூபாய்

13

உயிர் வலித்த கணம்

சுந்தர மூர்த்தி செந்தூரன் என்ற இயற் பெயரைக் கொண்ட வன்னியூர் செந்தூரனின் இரண்டாவது தொகுப்பாக மலர்ந்திருக்கிறது உயிர் வலித்த கணம் என்ற கவிதைத்தொகுதி. கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவனான இவர் நிலவைத் தேடும் வானம் என்ற கவிதைத் தொகுதியை 2013 இல்

வெளியிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

66 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக செந்தணல் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள உயிர் வலித்த கணம் என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் 29 கவிதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன. இதிலுள்ள இவரது அநேகமான கவிதைகள் யுத்த கால நிலவரங்களை எடுத்தியம்புகின்றன. ஒரு சில கவிதைகள் காதல் நினைவுகளை மீட்டிச் செல்வதுடன் சமூகப்பாங்கான கவிதைகளும் இதில் காணப்படுகின்றன. பரவலாக நோக்குமிடத்து கடந்து வந்த கற்பாதைகள் இவர் கவிதைகளுக்கு கருவாயிருக்கின்றன. பட்ட அடிகள் அடித்தளமிடுகின்றன.

இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள கவிஞர் சமரபாகு சீனா உதயகுமார் அவர்கள் தனதுரையில் “பொதுவாக கவிதை வடிவங்களை செய்யுள், கவிதை, புதுக் கவிதை, பின்னவீனத் துவக் கவிதைகள் என்று வகைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர் இன்றைய நவீன இலக்கிய வல்லுனர்கள். எப்படியிருந்த போதும் கவிதைகள் மொழிகளால் திரட்சியுறும் போது அவை வாசகர்

நெஞ்சங்களில் ஒரு மிளிர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். அந்த மிளிர்ச்சியானது உளம் சார்ந்து ஆய்வு செய்யப்படும் ஒன்றாகவே இருந்துவிடப் போகின்றது. அதாவது குறித்த கவிதைகளை வாசிக்கின்றபோது ஒரு சிலிர்ப்பு அல்லது சிரிப்பு அல்லது வியப்பு அல்லது நெஞ்சை நெருட்டும் விம்மல் அல்லது ஒரு கேள்வி என்று பலவித அருட்டுணர்வுகளைத் தோற்றுவித்தாக வேண்டும். இதில் ஏதோ ஒன்று சம்பவிக்கவில்லை எனின் நாம் வாசித்தது ஒரு சம்பவத்திற்கான கட்டுரைப் பந்தி அமைப்பாகவே இருக்க வேண்டும். முல்லைத்தீவு மண் அரிய பல இலக்கிய ஜாம்பவான்களைத் தந்த இலக்கியப் பொழில் பூமி. அப்படியான வீர மண்ணிலிருந்து இன்று இளைய கவிஞர்கள் பலரும் முகிழ்ந்து எழுந்து வருகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவராகவே வன்னியூர் செந்தூரனும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மு/கற்சிலைமடு அ.த.க. பாடசாலை அதிபர் திரு சி. நாகேந்திரராஜா நட நட முன்னேறு நடை தளர்வின்றி என்ற தலைப்பிட்டு தனது கருத்துரையை பின் வருமாறு முன்வைத்துள்ளார். “வன்னியில் வாழ்ந்து போரில் மீண்ட மாந்தர் ஒவ்வொருவருக்கும் உயிரின் பெறுமதி நன்கு தெரிந்திருக்கும். அதிலும் உயிர் வலித்த கணங்கள் எத்தனையோ? கணக்கிட முடியாத, எழுதப்படாத கணங்களுள் ஒரு கணத்தை தன் பேனா முனைகளால் எம்மிடம் தருகிறான் செந்தூரன். வேர்களில் பாய்ச்சப்பட்ட வேல்களால் விருட்சம் இலை கொட்டிப்போக, நிழலின்றி நாணல்கள் துவண்டு நிற்கின்ற போதும் வேரிலிருந்து வழியும் ஈரத்தால் நாணல் சருகாகாது உயிர் வாழ்கிறது வேல்கள் வேர்களில். அதனால் வேதனையும் வலியும் வேர்களுக்கு மட்டுமே. வேல்களைப் பாய்ச்சியோர் யாராகிலும் விருட்சம் மொட்டையாகிப் போனபோது அவர்கள் வலியை அறிந்திருக்கவேயில்லை. மொட்டையாய் போனது விருட்சங்கள் மட்டுமல்ல.. ஆக கவிஞர்கள் வலிகளை வரிகளால் வார்த்திருக்கிறார்கள். சமகாலக் கவிஞர்களின் இவ்வரவுகள் இன்று புதிய படைப்புக்கள், இவை நாளை வரலாற்று

ஆவணங்கள். செந்தூரனின் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவரையும் பேச வைக்கும்.”

நூலுக்கான வாழ்த்துரைகளை கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் திரு மு. இரவீந்திரனும், பூங்காவனம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும், எழுத்தாளருமான ரிம்ஸா முஹம்மதும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

நூலாசிரியர் வன்னியூர் செந்தூரன் தனதுரையில் “அவலம் சுமந்த மண்ணில் தினம் அழுகின்ற, தூயரம் சுமக்கின்ற கனமான மனக் கவலைகளோடு வாழுகின்ற எம்மவர்க்கு என் கவிகள் ஓர் திடமூட்டி வலுச் சேர்க்கும் என நம்புகிறேன். கலைகளின் அரசியான கவிதையை கற்பனையின் ஊற்றில் வடிவெடுப்பன என சிலர் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அவற்றையும் தாண்டி வாழ்க்கை சொல்லுகின்ற பாடங்கள், வலிகள் கற்றுத் தருகின்ற அனுபவங்கள் ஆனது சமூகத்திற்கு பயனுள்ள சிறந்த கவிப் படைப்பாளிகளை உருவாக்கும் என்பது என் கருத்து. மரணத்தின் வலியை உணர்ந்தவனாலேயே அதன் நிலை பற்றிப் பேச முடியும். எதிர்கால சந்ததிக்கும் ஏதோவோர் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும். உண்மையிலேயே அந்த இரத்தக் கறை படிந்த தொலையாத நினைவுகள் மறையாத கறையாகி இன்றும் மனதை அரித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இவற்றை இலக்கியப் பதிவாக்கும்போது ஓரளவாவது மனச் சுமை குறையும் என நம்புகிறேன்.” என்கிறார்.

இனி இவரது கவிதைகளுள் ஒரு சிலவற்றை இரசனைக்காக எடுத்து நோக்குவோம்.

யாரது நடுநிசியில் (பக்கம் 18) என்ற கவிதை மர்ம உலகத்துள் அழைத்துச் செல்வது போன்ற உணர்வை உருவாக்கிவிடுகின்றது. ஆவிகள் அலைகின்ற அமானுஷ்ய உலகத்தை உணர்த்துமாற்போல கவிதைப் பாங்கு அமைந்துள்ளது. மரத்தடியில் காதலும் நடக்கின்றது, கதைச் சத்தமும் கேட்கிறது ஆனால் உருவம் இல்லை என்று சொல்வதினூடாக இதை

உணர முடிகின்றது. அவர் கவிதையை கையாண்டுள்ள விதம் வியப்பு தருகின்றது.

ஆல மரத்தடியில்
காதலும் நடக்குது
கதைச் சத்தமும் கேட்குது
ஆட்களின் உருவமில்லை
அலையுதோ ஆவிகள் ?

சிரிப்பொலிகள் சிலநேரம்
அழுகை ஓலம் சிலநேரம்
அன்றைய பதுங்கு குழியோரம்
அடிக்கடி வருகுது சாமத்தில்
அலையுதோ ஆவிகள்?

அழியா நிமிடங்கள் (பக்கம் 21) என்ற கவிதை போரினால் ஏற்பட்ட இழப்பைப் பற்றி பேசுகின்றது. கூரையில் நெருப்பும், வீட்டுக்குள் பிணங்களுமாய் கழிந்த காலங்களின் வலி இக்கவிதையிலே தெரிகின்றது. மழலைகள் தம் செல்லப் பிராணிகள் இறந்ததற்காய் அழுகின்றனர். ஆனால் தன் தாய் தந்தையர் சந்தியடியில் வைத்து குண்டு துளைத்து இறந்ததை எப்படித்த தாங்குவர்? என்று வாசகர்களிடம் கேள்வி கேட்கிறார் கவிஞர் செந்தூரன்.

குண்டு மழை நனைக்க
கந்தகக் காற்று தாலாட்ட
சோக கீதம் ராகமிசைக்க
இரத்த நதியில் குளித்து
சாவு வாசல் தினம் தொடடோம்

பானையிலே உணவு
அடுப்பிலே நெருப்பு
அடுக்களையில் கண்டிடலாம்
கூரையில் நெருப்பு

வீட்டுக்குள் பிணங்கள்
போர் மழையில் கண்டோமே

சுவரில் துளைச்ச குண்டு
மைபூச அது மறஞ்சிடும்
மனசில் விதைச்ச சோகமும்
மண்ணுள் போன மாணிக்க
மழலைகளின் ஏக்கங்களும்
எதை பூச மறையுமிங்கு...?

இப்படியும் இன்று (பக்கம் 26) என்ற கவிதை தற்காலத்தில் ஏற்படும் சில காதல்கள் பற்றி சிறப்பாக எடுத்தியம்புகின்றது. தெய்வீகமாக நேசிக்கப்பட்ட காதல்கள் இன்று உணர்ச்சிகளின் உந்துதலாக மாறியிருக்கின்றது. பவ்வியமாக பார்க்கப்பட்ட காதல்கள் பள்ளியறைக் காதல்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் அசிங்கம் ஒருசிலரால் இன்று நடந்தேறுகின்றது, அத்தகையவர்களால் கற்புக்கான பெறுமதி காணாமல் போயிருக்கிறது. இத்தகைய விடயங்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட கவிதையின் சில வரிகள் பின்வருமாறு..

நாகரீக சிகரத்தில் பெண்
நாணம் பள்ளத்தில்
தமிழ் மானம் பதியுது
பாவாடை கட்டையாகுது

கைபேசிக் காதலால்
காசிழந்தார் காளையர்கள்
காலவோட்டக் காதலால்
கற்பிழந்தார் சில காரிகையர்

ஒருத்தியின் பதறல் (பக்கம் 64) என்ற கவிதையிலும் போர் தந்து சோகம் பற்றியே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சைக்கிளை விற்று மூன்று கிலோ அரிசி வாங்கியும், மோதிரத்தை விற்று ஒரு தேங்காய் வாங்கியும் பிழைப்பை ஓட்டும் துயரமான

வாழ்க்கை போர்ச் சூழலில் வாழ்ந்த அந்த மக்களுக்கிருந்தது. சேர்த்து வைத்த சொத்துப் பத்துக்கள் வீணாக தீக்கிரையாகின. சாமம் சாமமாக இடம்பெறும் இத்தகைய கொடுமையால் நாளை விடிவதற்கு முன் எத்தனை உயிர்கள் வீணாக மாய்ந்திருக்குமோ என்று ஏக்கம் கொள்வதாக அமைந்த அக்கவிதையின் சில வரிகள் இதோ..

மரணம் தின்று
மரணியா நிமிடங்கள்
மறையாத கறையாகி
மனதை அரிக்கும் துயர்

துள்ளித் திரிந்த குழவிகள்
துருத்துருவாய் ஆன கதை
பள்ளிக் கட்டடங்கள்
மனித இறைச்சிக் கடைகள்

சேலைப்பை மண்மூட்டைகளும்
கூரைமரக் கட்டுகளும்
மண்மூடிக் கவசத்துடன்
அக்கால வசந்த மாளிகையாய்

மோட்டார் சைக்கிள் விற்று
மூன்று கிலோ அரிசி வாங்கினோம்
மாத்து மோதிரத்தை விற்று
தேங்காய் ஒன்றும் வாங்கினோம்

காதலைப் பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை என்பதற்கேற்ப இந்த கவிதை நூலிலும் என்னவளோ (பக்கம் 66) என்ற கவிதை இடம்பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. காதலை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட இக்கவிதையில் பள்ளிக்காதல் பற்றிய நினைவுகள் இழையோடுகின்றது.

ஆதிமுதல் அந்தம் வரை

அழகு நிறை அணங்கே
சோதியாய் உணர்வெழுப்பும்
சொர்க்க மலர்த்தேனே

அந்தி அரும்பும் வேளை
அன்னமுன் விழிவேலை
எந்தன் மீது ஏறிவாய்
எழில் சிந்தும் மாணே

பள்ளியில் படிக்கும் போதே
பக்கப் பார்வை வீசவேன்
பாவையுன் நினைவில் மூழ்கி
பாரிலென் நினைவை மறப்பேன்

காலம் தந்த சந்தோஷங்களும், காலத்தால் தரப்பட்ட காயங்களும் சிலரை சந்தர்ப்ப கவிஞர்களாக மாற்றியிருந்தாலும், அடிப்படையில் இரசனை உள்ள அனைவருமே கவிஞர்கள்தான். தாம் பார்த்து, கேட்டு ரசித்தவற்றை தம் உணர்வுகள் வழியாக, கவிதைகளினூடாக சொல்லி முடிக்கும் திறனில்தான் கவிஞன் முழுமையடைகின்றான்.

அந்த வகையில் வன்னியூர் செந்தூரன், சமூகத்தின் இருப்பு நிலை குறித்த கவிதைகளையும், இறந்த கால நினைவுகளையும் தத்ருபமாக சொல்லி வாசகர் மனதை கவர்ந்து விடுகின்றார். எதிர்காலத்தில் கவிதைத் துறையில் மட்டுமல்லாது ஏனைய துறைகளிலும் அக்கறை செலுத்தி பல்துறைப் படைப்பாளியாக மிளிர் வேண்டும். இவரது இலக்கியப்பணி சிறப்புப் பெற முழுமனதுடன் இவரை வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூலின் பெயர் - உயிர் வலித்த கணம்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - வன்னியூர் செந்தூரன்
தொலைபேசி - 0775484651
ஈமெயில் - vanniyoorsenthuran@gmail.com
வெளியீடு - செந்தணல் வெளியீடு
விலை - 240 ரூபாய்

14

என் எல்லா நரம்புகளிலும்

பேனா பதிப்பகத்தின் மூலம் 48 பக்கங்களில் 39 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்திருக்கிறது ஜே. பிரோஸ்கானின் என் எல்லா நரம்புகளிலும் கவிதைத் தொகுதி. இந்தக் கவிதைத் தொகுதியானது ஜே. பிரோஸ்கானின் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாகும். இவர் ஏற்கனவே இதுவும்

பிந்திய இரவின் கனவுதான் (2009), தீ குளிக்கும் ஆண் மரம் (2012), ஒரு சென்ரி மீட்டர் சிரிப்பு பத்து செகன்ட் கோபம் (2013) ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என் எல்லா நரம்புகளிலும் பயணிக்கின்ற குருதி வார்த்தைகள் என்ற தலைப்பிட்ட தனதுரையில் பிரோஸ்கான் “என் படைப்புக்கள் சமூகத்தை நெருங்கிவிட நம்பிக்கையூட்டும் அடையாளத்தோடு, என் தலைமீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் மனித உணர்வுகளின் தேடல்களை உண்மைக்கு, உண்மையாய் பகிர்ந்து கொள்வதின் மற்றுமொரு பதிவுதான் என் எல்லா நரம்புகளிலும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

குழலின் சாயல்களை தன்னுடன் பிணைத்து கவிதை இயக்கத்தை நிர்மாணிக்க முயலும் கவி என்ற தலைப்பிட்டு திரு. கருணாகரன் அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “எதிலும் புதியவையும் புதிய முகங்களும் வருவது மகிழ்ச்சியை அளிப்பது. ஜே. பிரோஸ்கான் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் தன்னுடைய கவிதை களுடன் அப்படி முன்தெரிகிறார். இன்றைய கவியின் ஆர்வத்தோடும் முனைப்போடும்,

இந்த உலகம் முழுவதையும் நடந்து தீர்த்துவிடத் துடிக்கும் வேட்கையுடன், தன் முதலடிகளை எடுத்து வைக்கும் குழந்தையிடமிருக்கும் ஆவல் பிரோஸ்கானிடமிருக்கிறது. இந்த வேட்கை அவரை உந்தி முன்தள்ளுகிறது. ஒரு குழந்தை நடக்க முயற்சிப்பதும், நடப்பதும் இயல்பானது. அது ஓடுவது கூட இயல்பானதே. ஓட்டத்திலும் பாய்ச்சலிலும் அது முதல்நிலை வகிப்பதே சாதனை. அதிலேயே அதனுடைய முதலடிகளின் பெறுமதி, முனைப்பின் பெறுமானம், வேட்கையின் அடைதல் எல்லாம் தங்கியுள்ளன. இங்கே பிரோஸ்கான் அப்படித்தான் ஒரு ஓட்ட வீரனாகும் வல்லமையுடைய ஆற்றலாளன் என்பதற்குரிய அடையாளங்களைக் காட்டி நம்பிக்கையளிக்கிறார். இந்த ஓட்டம் கவிதைத் துறையிலானது.

ஒரு கவியிடத்தில் எழுச்சியுறும் அகநிலையே படைப்பின் உள்ளீட்டைத் தீர்மானிக்கிறது. இந்த அகநிலையின் விரிவிலும் ஆழத்திலுமே அந்தக் கவியை நாம் அடையாளம் காண்கிறோம். இந்த அகவிரிவு அந்தக் கவியின் அனுபவம், அறிதிறன், புரிதல், மனப்பாங்கு போன்றவற்றினால் ஏற்படுகிறது. பிரோஸ்கானிடம் இந்த அகவிரிவுக்கான தளம் உள்ளது.” என்கிறார்.

நதியானது மனித வாழ்க்கையோடு ஒன்றிப்போய்விட்டதொரு இயற்கையின் கொடையாகும். பிரோஸ்கான் நதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவை தம்மைப் பற்றிய கதைகளை சொல்வதாக கவிதையை அமைத்திருக்கின்றார். நதி, தன் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்போது மரமானது பூக்களைச் சொரிந்து ஆறுதல் கூறுவதாக அவரது கவிதை உள்ளம் எண்ணியிருக்கின்றது. மரங்களைப் போன்ற தயாள குணம் வேறு யாருக்குத்தான் வரும் என்று கவிதையின் இறுதியில் தொடுத்திருக்கும் வினா சிந்திக்க வைக்கின்றது. மரங்கள் குறித்துப் பேசும் நதிகள் (பக்கம் 02) என்ற கவிதையின் சில அடிகள் கீழ்வருமாறு..

நான் இடைவிடாது பயணித்துக் கொண்டிருப்பவை
தடைகள் எனக்கு புதிதல்ல
மேலிருந்து கீழாக குதித்து
விளையாடுவதிலேயே எனக்கு இஷ்டம்

பல தடவை எனக்குள் வேருன்றியிருக்கும் மரங்களின் வேர்களை பிய்த்துக் கொண்டு தொடர்ந்திருக்கின்றேன் என் பயணத்தினை பாறைகளிலிருந்து தினம் கற்சில்லுகளை பிரித்து அங்குமிங்குமாக சேர்த்திருக்கிறேன் இல்லை சிதைத்திருக்கிறேன் ஒரு நாளும் மரங்களோ பாறைகளோ என் மீது கோபித்ததில்லை..

கடைசி இரவு (பக்கம் 09) என்ற கவிதை மரணத்தைப் பற்றி பேசுகின்றது. மரணத்தின் பீதி நிலையையும், நடுநிசிப் பயங்களையும் இக்கவிதை படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. தனிமையில் இரவில் சின்னதொரு சத்தம் கேட்டாலே உடல் வெடவெடத்துப் போகும். அப்படியிருக்க மரணம் பற்றிய பேச்சைப் பேசி.. நரிகளின் ஊளைச் சத்தமும் கேட்டால் அந்த இரவு எந்தளவு பயங்கரமானதாக இருக்கும் என்பதை யாருக்கும் எளிதில் ஊகித்துக்கொள்ள முடியும்.

நீ மரணம் பற்றி அந்த இரவு முழுவதும் பேசிக்கொண்டேயிருந்தாய் பயம் எனக்குள் அமிலத்தைப் பரப்பி சிரித்தது..

உன் முகத்தில் நான் என்றைக்குமே கண்டிடாத புன்னகையையும் உன் வார்த்தையின் தெளிவையும் கண்டு நான் ஒரு நீள் தெருவில் நடப்பதான எண்ணத்தில் பயணிக்கிறேன்..

நடுநிசியில் நரிகள் ஊளையிடும் சப்தம் என் கன்னத்தில் அறைதலாகி விழுகிறது மரணம்... மரணம்... மரணம்...

இப்படியாய் சகோதரி உன் பேச்சு விகசித்துக் கொண்டிருந்தது..

அப்போது எனக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை..

நீ அறிந்திருந்தாயா?

உனது கடைசி இரவை???

விஷப் பூச்சிகள் தீண்டிய பின் அந்த இடம் சிவந்து வீங்கிவிடும். ஒருவகை நமைச்சல் காணப்படும். அந்த அவஸ்தையைக் கூட கம்பளிப் பூச்சி வரைந்த ரயில் பாதை (பக்கம் 20) என்று கவிதையாக்கியிருக்கிறார் பிரோஸ்கான். கம்பளிப் பூச்சியினால் ஏற்பட்ட தழும்பை குழந்தையின் கிறுக்கல் சித்திரத்துக்கு உவமித்திருக்கும் பாங்கு ரசனைக்குரியது.

என் உடலின் மேலாக
குட்டிக் கம்பளிப் பூச்சியொன்று
ஊர்ந்து உதிர்த்து விட்டுச்சென்ற
மயிர்க்கால்கள் எங்குமாக படர்ந்து
தழும்புகளை ரயில்ப் பாதையாய்
வரைந்து விட்டிருந்தது..
குழந்தையின் கிறுக்கல் சித்திரம் போல..

எதுவும் பேசாத தவாத்தி சுவர்களிடம் எதைத்தான் பேசி இருப்பாய் நிசானா..? (பக்கம் 39) என்ற கவிதை முதூர் பணிப்பெண் நிஸானாவுக்கானது. உலகத்தையே ஒரு கணம் தன்னைத் திரும்பிப் பார்க்க வைத்து, எல்லோர் மனதிலும் புயலை உருவாக்கிவிட்ட சகோதரி நிஸானாவின் மரணதண்டனை இன்று ஒரு சம்பவமாக மட்டுமே இருக்கின்றது. காரணம் அத்தனை பிரச்சனைகள் நிகழ்ந்தலும் கூட தமது வறுமை நிலையைப் போக்க பலர் இப்போதும் வெளிநாட்டுக்கு பணிப்பெண்களாகச் செல்கின்றார்கள். அனுப்பப்படுகின்றார்கள். தூக்குத்தண்டனை கொடுத்தாலும், கழுத்தறுத்துக் கொன்றாலும் நம்மவர்கள் இன்றும் வெளிநாட்டு மோகத்தை விரும்பத்தான் செய்கின்றார்கள். அந்த நிஸானாவுக்கு, பிரோஸ்கான் எழுதிய கவிவரிகள் கண்களில் கண்ணீரை மீண்டுமொருமுறை வரவழைக்கிறது.

நீ வருவாய் நீ வருவாய்
என்ற பேச்சுக்கள் தான்
நம் ஊர் மண்ணின் புழுதியில்
கூட கலந்திருந்தது
நிசானா உன் மரணத்தின்
முன்னான நாட்களில் பத்திரிகைச்

செய்திகள் சந்தோசிக்கச் செய்தது
நீ வருவாய் வந்துவிடுவாய் என்று..

இப்போ நான் எப்படிச் சொல்வேன்
நீ பாடம் கற்ற பள்ளிக்கூடத்திற்கு
மார்க்கம் கற்ற குர்ஆன்
மதர்ஸாவுக்கு அந்த அடுப்பங்கரைக்கும்
ஆட்டுப் பட்டிக்கும் எப்படிச் சொல்வேன்
நீ இனி வரவே மாட்டாயென்று..

நீபும் சகோதரியுமாய்
ஊஞ்சல் ஆடிய புளியமரமும்
தும்பி பிடித்து விளையாடிய
அந்தக் கவளப் பற்றைகளும்
உன்னைத் தேடுமே...

கவிதைகள் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு
உன்னதமான இலக்கிய வடிவமாகும். கவிஞனால் மாத்திரமே
எல்லாக் கோணங்களில் இருந்தும் சிந்தித்து படைப்புக்களை
படைக்க முடிகின்றது. கவிஞனின் ரசனை உலகில்
சௌந்தர்யங்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. பிரோஸ்கானின்
கவிதைகளும் அவரது மன வெளிப்பாடுகளை வாசகர்களுக்கு
எடுத்தியம்புகின்றன. அவரிடமிருந்தும் இன்னும் பல காத்திரமான
படைப்புகளை எதிர்பார்க்கிறோம். கவிஞர் ஜே. பிரோஸ்கானுக்கு
எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - என் எல்லா நரம்புகளிலும்
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - ஜே. பிரோஸ்கான்
தொலைபேசி - 0779300397
ஈமெயில் - firosmi.pena@gmail.com
வெளியீடு - பேனா பப்ளிகேஷன்
விலை - 200 ரூபாய்

15

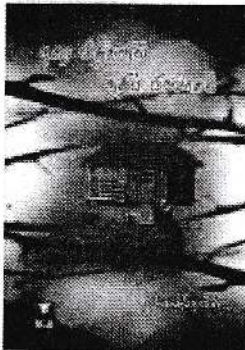
நகர வீதிகளில் நதிப் பிரவாகம்

ஜீவநதியின் 31 ஆவது வெளியீடாக 100 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின் நகர வீதிகளில் நதிப் பிரவாகம் என்ற கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது. இது இவரின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியாகும். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியான செம்மாதாளம்பூ 2010 இல் வெளிவந்துள்ளது என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும், சட்டத்துறைத் தலைவருமான கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் தனது முன்னுரையில் “1970 களின் பிற்கூறுகளில், தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த வேளை கவிதை எழுதத் தொடங்கிய ஷெல்லிதாசனின் நாற்பதாண்டு கால அறுவடைகள் 2010 இலேயே வெளிவர முடிந்தது என்ற ஆதங்கநிலை கடந்து, அதன் பின்பான மூன்றாண்டுகளில் அவர் எழுதிய படைப்புக்களின் தொகுப்பான இந்நூலின் வரவானது,

கவிஞர் ஷெல்லிதாசனின் நிதானமான பார்வையையும், முற்போக்குச் சிந்தனைகளில் அவர் கொண்ட பற்றுறுதியையும் சமகால நடப்புகளைத் தீர்க்கமாக நுனித்தாயும் அவரது ஆற்றலையும் பதிவு செய்ய ஏதுவாகின்றது. ஈழத்து இடதுசாரி முன்னோடிகளில் முக்கியமானவராகக் கொள்ளப்படும் தோழர் மு.கார்தகேசன் அவர்களின் அரசியல் வகுப்புக்களின் பால் ஈர்க்கப்பட்டு, இடதுசாரிச்

சிந்தனைகளில் பயிற்சி பெற்று, இடதுசாரி இயக்கத் தோழர்களான கே. டானியல், இளங்கீரன், யோ. பெனடிசுப் பாலன் போன்ற படைப்பாளியாக வரவேண்டும் என்ற தன்னார்வத்தை வளர்த்துக்கொண்டவர் கவிஞர் ஷெல்லிதாசன்” என்கிறார்.

இந்த நூலை, மக்கள் கவிஞனாகத் திகழ்ந்த சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்களின் 18 ஆவது நினைவு தினத்தை நினைவுறுத்தி அன்னாருக்கு சமர்ப்பிப்பதில் கவிஞர் ஷெல்லிதாசன் மன நிறைவுகொள்கிறார்.

கவிஞர் தனதுரையில் “அன்றாடம் எனது உணர்வுத் திரையில் பிம்பங்களாக விழுந்த செய்திகள், காட்சிப் படிமங்கள், அவற்றினூடாக நான் பெற்ற அனுபவங்கள் நகர வீதிகளில் நதிப் பிரவாகமாக உங்களது கைகளில் தவழுகின்றது. பல்வேறுபட்ட தன்மைகளை உள்ளடக்கிய கவிதைகளாக இவை அமைந்தாலும், மனித சமூகங்களிடையே புரையோடிப் போயிருக்கும் இன, மத, மொழி, சாதிய வேறுபாடுகள், அடக்குமுறைகள் என்பவற்றிற்கு எதிராக ஏதோ ஒரு விதத்தில் இவை பங்களிப்புச் செய்வதாகவே நான் நம்புகின்றேன்” என்கிறார்.

இடதுசாரிச் சிந்தனைகள்தான் அவரின் கவிதைகளின் ஊற்றுக் கண்ணாக விளங்குகின்றன என்பதை இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள பல கவிதைகள் கட்டியம் கூறுகின்றன. மிகவும் இலகுவான மொழிநடையைக் கையாண்டு காத்திரமான முறையில் தனது கருத்துக்களை கவிதை வடிவில் கவிஞர் ஷெல்லிதாசன் அழகாக இந்தத் தொகுதியில் பதிவு செய்துள்ளார். இந்தத் தொகுதியில் 69 கவிதைகள் உள்ளன.

கண்ணில் ஒரு கங்கையாறு (பக்கம் 03) என்ற கவிதையானது மூதூரைச் சேர்ந்த சகோதரி ரிஸானா நபீக் பற்றிய பதிவை விதைத்துச் செல்கின்றது. குடும்ப நலன் கருதி தன் தலையை அடமானம் வைத்த அவளது தியாகம் உலகத்தையே

கதிகலங்கச் செய்ததொன்று. அவளுக்கான மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு விதியின் கைகளுக்கும் அவள் முச்சடங்கிவிட்டபின், இலங்கையில் அவளது குடும்பத்தினருக்காக வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. உதவிகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் இவை எதுவுமே ரிஸானா என்ற தனியொருத்திக்கு ஈடாகாது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. ரிஸானாவைப் பற்றின கவிஞரின் பார்வை இவ்வாறு பதிவாகியிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

பாலை நிலத்தில்
கானல் நீரை
பருக விரைந்த மான்குட்டி

கங்கையாற்று வெள்ளம்
கரை புரள்கிறது கண்களில்
உனது சிரசு கொய்து
உயிர் உருவிய
அரபுச் சீமன்களின்
அபார மனதாபிமானத்தால்..

புனிதத்தைப் போற்றும் நிலங்கள்
மனிதத்தையும் மகிமைப்படுத்துமென
மனப்பால் குடிக்கும்
மடத்தனம் - இந்த
மண்ணுக்கே உரியது.

நோட்டுக்களின் நோட்டம் (பக்கம் 05) என்ற கவிதையானது இன்று புழக்கத்தில் இருக்கின்ற நோட்டுக்களைப் பற்றி பேசியிருக்கின்றது. வர்ணமயமான நோட்டுக்கள் இன்று அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தாலும், அவற்றின் பெறுமதி குறைந்தே காணப்படுகின்றது. சில்லறை நாணயங்கள் கவிதையில் சொன்னாற்போல உண்டியல்களில் கூட காணக்கிடைப்பதில்லை. பொதுவாகப் பார்த்தால் சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஆயிரம் ரூபாய் காணப்பட்டால் ஒரு நாளைக்கான அத்தியவசியப்

பொருட்களை வாங்க அது போதுமானதாக இருக்கும். இன்றைய நிலைமையில் ஒரு பால் மா பக்கற்றை வாங்கிவிட்டால் ஆயிரம் ரூபாயும் முடிந்து போகும். பணத்தின் பெறுமதியானது குறைந்து வரும் இக்காலத்தில் விலைவாசி மாத்திரம் ஏறிக்கொண்டே செல்வதுதான் வாடிக்கையானதும், வேடிக்கையானதுமான விடயமாகும்.

மரியாதை முகவரியை
இழந்து தவிக்கும்
மனித உரிமைகளைப் போல
கரன்சி நோட்டுக்களின் மதிப்புக்களும்
கடுகதி வேகத்தில் சரிந்தபடி

காணாமற் போய்விட்ட
நீதியாக
சதங்களின் சலசலப்பை
உண்டியல்களில் கூட
காணமுடியவில்லை..
துடுப்பாட்டத்தில் மட்டும்
சதம் - தனது பெயர்
உச்சரிக்கப்படுவதைக் கேட்டு
உள்ளூர ஆனந்தப்படுகிறது..

ஆயிரமான மயில் நோட்டின்
ஆட்டமும் உரு மாறியபோதும்
சந்தைக்குப் போனால்
ஒரு பொலித்தீன் பையில்
அடக்கமாகிவிடுகிறது..

இன்றைய வாழ்க்கையில் மனிதர்களிடம் மனிதநேயம் என்ற விடயம் மரித்துப்போய் காணப்படுகின்றது. காசுக்காக எதையும் செய்ய விளைபவர்கள் ஒரு மனிதனின் துன்பத்திற்குக்கூட உதவும் மனப்பாங்கு அற்றவர்களாகவே வாழ்கின்றார்கள். பண்பும், பாசமும் இன்று விலைமதிப்பில்லாமல் போய்விட்டது.

செயற்கையாகப் பழகும் தன்மையே இன்று எம் சமூகத்தினர் மத்தியில் புரையோடிப் போயிருப்பது அவதானத்திற்குரியது. இன்றைய சமூகத்தில் முனைப்பு பெற்றிருக்கும் இத்தகைய சிந்தனைகள் மனிதம் என்ற செல்நெறியிலிருந்து அனைவரையும் மாற்றியிருக்கின்றது என்பது நிதர்சனத்துக்குரியது. அந்தப் பண்புகளை மண் புதைத்த மனிதங்கள் (பக்கம் 11) என்ற கவிதை சுட்டிநிற்கின்றது.

குடிதானிருக்கு குடித்தனத்தைக் காணவில்லை சில குடும்பங்களில்.. அடிதானிருக்கு அன்பு பாசம் காணவில்லை பலர் வாழ்க்கையிலே.. பணந்தானிருக்கு பண்பு அங்கு பறந்து போச்சு காற்றினிலே.. படிப்புதானிருக்கு பகுத்தறிவைக் காணவில்லை சிலர் நடத்தையிலே.. பதவிப்படி ஏற ஏற பாறாங்கல்லின் கனமும் உடனேறிக் கொள்கிறது கனவான்களின் உச்சியிலே.. பசையிருந்தால் மட்டுமே அண்ணன் தம்பி உறவும் ஒட்டுகிறது பெரும் பாசத்திலே.. அசையும் அசையாச் சொத்துக்களையும் அந்தஸ்துக்களையும் ஆராய்ந்தே சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணங்கள் கூட இன்று நிச்சயமாக்கப்படுகின்றன எமது இல்லங்களிலே..

அடிமையின் மோகம் (பக்கம் 15) என்ற கவிதையானது அடக்குமுறைக்கு எதிரான ஒரு கவிதையாக நோக்கத்தக்கது. இன்றைய சமுதாயத்தில் நலிவுற்றவர்களுக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்படும் வியூகங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஒரு இனம் சார்ந்து அல்லது ஒரு மொழி சார்ந்து எழுகின்ற சில போக்குகள் அடிமட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை மாத்திரமன்றி பணம் படைத்தவர்களிடையேயும் தாக்கம் செலுத்திவிடுகின்றது. இன, மத, குலம் போன்றவற்றைத் தவிர்த்து மனிதம் என்ற வட்டத்துக்குள் வைத்து எல்லோரையும் நோக்கும் சமத்துவம் பேணப்படுமானால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள இனங்களுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகள் வலுவற்றதாகிப் போய்விடக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் அதிகரிக்கும். கீழுள்ள அடிகளில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஏக்கத்தையும் காண முடிகின்றது.

குதிரையாய் கழுதையாய்
முதுகினைக் கொடுத்தோம்
சவாரிகள் நடக்குதடா

அவர்
கொடுப்பதை உண்டு
அடிப்பதை வாங்கி
அடிமைச் சீவியம் தொடருதடா

மலையில் ஒரு பனித்திரை (பக்கம் 27) என்ற கவிதையானது மலையக மக்களின் வாழ்வு குறித்து பேசியிருக்கின்றது. தேயிலை மலையில் காலநிலைக் குளிராலும், சுட்டெரிக்கும் வெயிலினாலும் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் சுமக்கின்ற பாரத்துக்கான கூலிச் சம்பளமோ மிகக்குறைவுதான். மலையக மக்கள் என்றால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினராக கருதி வந்த காலம், தற்போதைய இளைஞர் யுவதிகளின் கல்வியறிவினால் மாற்றப்பட்டு வருகின்றது என்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயம். எனினும் அவர்களின் யதார்த்த வாழ்வியலை நோக்கும்போது அன்றாட செலவுகளையே சமாளிக்க முடியாமல் அவர்கள் திண்டாடுகின்றனர். துரைமார்களோ சுகபோக வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகொண்டிருக்க, தொழிலாளர்களின் பாடு அந்தோ கதியாகத்தான் இன்னமும் இருக்கின்றது என்பதை கீழுள்ள வரிகள் தொட்டுக் காட்டியிருக்கின்றமை மனவேதனையைத் தரும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

நானோ திருமலையில்
நீயோ தேயிலை மலையில்
உன் நிலையைக் கண்டு
எனது மனோ நிலையோ
ஒரு நிலையிலில்லை தோழா

இருவருக்கும் சுதந்திரம்
ஏனோ கேள்விக் குறிதான்
இருவருமே பேசுமொழி

இன்பத் தமிழே அதனாலேதான்

ஐயாமார் சம்பளத்தில்
ஐந்து வீதமும் உனக்கில்லை நீ
கொய்யாமல் இருந்துவிட்டால் நாளை
குடி மூழ்கும் தேசமடா

அடிமைச் சீவியத்தை
அடி வருடி உனக்களித்து
பெருமை பேசுபவர்
பெருந்தவறை (நீ) உணர்வதெப்போ?

மனம்விட்டுச் சிரிக்க வா (பக்கம் 99) என்ற கவிதையானது சிரிப்பின் மகத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. அழகான புன்னகை ஒன்றின் மூலம் பல விடயங்களை சாதிக்க முடியும். ஆறுதல் கேட்டு தவித்திருக்கும் ஒரு இதயத்துக்கு அன்பானவரின் புன்னகை ஒன்றே மருந்தாக ஆகிவிடுகின்றது. ஆனால் ஏழையின் சிரிப்பை வறுமை இல்லாமலாக்குகின்றது. கன்னியரின் சிரிப்பை சீதனம் பறித்துக் கொள்கின்றது. கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் தொழிலாளியின் சிரிப்பை முதலாளி வர்க்கம் இல்லாமலாக்குகின்றது. இப்படி சிரிப்பு கூட இன்று பணத்தில்தான் தங்கியிருக்கின்றது என்ற பேருண்மையை இக்கவிதை சொல்லி நிற்கின்றது.

சிரிக்காமலிருந்த நாள் பாழென ஆகுமாம்.. செம்மையாய் வாழ்ந்திட சிரித்திட வேண்டுமாம்.. அகத்தினிலே இருந்தெழும் புன்னகை மலர்களால் ஆனதான நோய்களும் அகன்றேதான் ஓடுமாம்..

ஏழையின் சிரிப்பை இல்லாமை பறித்தது.. இருப்பவன் சிரிப்பை, அவன் இருப்பு அதே பறித்தது.. கன்னியர் சிரிப்பினை சீதனம் பறித்தது.. காளையர் சிரிப்பை காவலும் தடுத்தது..

உழைப்பவன் சிரிப்பினை உறிஞ்சுவோன் பறித்தனன்..
உயர்ந்தவன் சிரிப்பதை பொய்மையும் மறைத்தது..

மமதையில் இங்கே மத யானை சிரிக்குது.. மடிகளை நிரப்பியே
மந்திகள் சிரிக்குது.. ஏமாற்றி உள்ளூர நரிகளும் சிரிக்குது..
இடையிடை ஓநாயும் சேர்ந்தேதான் சிரிக்குது.. கழுகுகள்
பிணங்களைக் கொத்தியே சிரிக்குது.. கலர்களை மாற்றியே
பச்சோந்தி சிரிக்குது..

மனிதனைத்தவிர இங்கு எல்லாமே சிரிக்குது.. அவன்
மனம்விட்டுச் சிரிக்கின்ற நாள் எந்த நாளோ?

இலங்கையின் மூத்த கவிஞர்கள் வரிசையில் அழியாத நாமம்
கவிஞர் ஷெல்லிதாசனுக்கும் உரியது. மனிதநேயம் சார்ந்த
அவரது சிந்தனைகள் கவிதை வழியே பிரவாகிக்கின்றன.
இளைய எழுத்தாளர்கள் இக்கவிஞரின் நூலை படிப்பதன் மூலம்
தங்களது இலக்கியப் பாதையில் வெற்றி பெறலாம் என்பதற்கு
இவரது கவிதைகள் தக்க சான்றாக அமைகின்றன. கவிஞர்
ஷெல்லிதாசனுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - நகர வீதிகளில் நதிப் பிரவாகம்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - ஷெல்லிதாசன்

தொலைபேசி - 0773255973

வெளியீடு - ஜீவநதி

விலை - 250 ரூபாய்

16 தடம் தொலைத்த தடயங்கள்

நிகழ் காலத்தில் நிலவுகின்ற பிரச்சினைகளை ஒரு படைப்பாக வெளிக்கொணரும் போது அது மனதுக்கு ஓரளவு திருப்தியையும், மனிதர்களிடத்தில் விழிப்புணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இப்படைப்புக்களை காலம் கடந்து வாசிக்கின்றபோது கடந்துபோன சமுதாயத்தின் அல்லது காணாமல் போன வரலாற்றின் எச்சங்களை நிரூபிக்கின்றது. காலத்தின் கண்ணாடியாக இலக்கியம் கொள்ளப்படுவது இதனாலேயாகும்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழும் கவிஞர்கள் அந்தந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவை பற்றி படைப்பு இலக்கியங்களினூடாக பதிவு செய்திருப்பதால் அந்தந்த காலத்து மக்களின் மனநிலைகள், வாழ்க்கைப் போக்குகள், எண்ணப்பாடுகள், கொள்கைகள், சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். பிரகாசக்கவி எம்.பீ அன்வர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் தடம் தொலைத்த தடயங்கள் என்ற இந்தத் தொகுதி இலங்கையில் நடந்த யுத்த சூழலையும், அது தந்த வடுக்களையும், அரசியல்கள நிலவரங்களையும் சுட்டிக்காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் முஸ்லிம்களின் எழுச்சிக்கு குரல் கொடுப்பதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஓவியா பதிப்பகத்தின் மூலம் 112 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக பிரகாசக்கவி எம்.பீ. அன்வர் தடம் தொலைத்த தடயங்கள் என்ற தனது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்டைப்படம் மிகவும் அழகான முறையில் அமைந்து வாசகர்களை வசீகரித்துக் கொள்கிறது.

இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள சென்னை, அண்ணாநகர் கிழக்கு, வள்ளியம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, தமிழ்த்துறை, உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் ப. பானுமதி (ஆதிரா முல்லை) அவர்கள், சரித்திரம் படைக்கும் சமுதாயக் கவிஞர் என்ற தலைப்பிட்டு தனது கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார். அதில் “கவிதை என்பது தம்மின், தம் நாட்டின், மொழியின் பெருமை பேசுவதோ அல்லது சிறுமையைக் கண்டு கொதிப்பதோ மட்டுமல்ல. அது தன் வேகம் நிறைந்த விவேகம் நிறைந்த, எழுச்சிமிகுந்த கருத்தால் சிறுமையை களையும் பக்குவத்தோடு வெளிப்படல் வேண்டும். எதிர்காலப் புலனோடு மட்டுமன்றி சமுதாயத்தை முன்னேற்றப் பாதை நோக்கி இயக்கக்கூடிய விசையாக இருக்க வேண்டும். தனக்கான பாதையில் மட்டுமன்றி தான் பிறந்த நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் ஓர் அடையாளத்தை விட்டுச் செல்வதாக இருக்க வேண்டும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள கவிஞர் றியாஸ் குரானா அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “மிகவும் எளிமையான கவிதை அமைப்பு. வாழைப் பழத்தை உரித்து ஊட்டிவிடுவதைப் போன்ற கவிதை சொல்லல், மரபின் இசைத் தன்மை கூடிவருகிற வசனங்கள். வாசி்க்கவும், நினைவில் பதிந்துவிடவுமான ஒருவகை கவிதை சொல்லல். நமது மூதாதையரின் கவிதை மனமும், கவிதைக்கான சொல்லுதலும் இந்த இசைத் தன்மையும், எளிமையும் நிறைந்தவைதான். அதைத்தான் நாம் நாட்டார் பாடல் என இன்று அழைக்கிறோம். அதன் தொடர்ச்சியை இன்று நிகழ்த்திக் காட்டினால், அநேகமாக இவருடைய கவிதை செயல் போலவே அமைந்துவிட வாய்ப்பிருக்கிறது. நமது பாரம்பரிய அல்லது சாதாரண மக்களின் கலைப் பங்களிப்பு, கலை ஈடுபாடு இந்த நாட்டார் தன்மையையே அதிகம் அக்கறை கொண்டிருப்பதாகும். அவர்கள் தங்களின் பாட்டையும் பதையத்துக்களையும் எளிமையாகவும் கிண்டலாகவும், சிறு கோபங்களாகவும்

வேளிப்படுத்தினார்கள். அதைத் தொடர்வதாகவே இவருடைய கவிதைச் செயல் அமைந்திருக்கிறது”.

பிரகாசக்கவி எம்.பீ. அன்வர் தனதுரையில் “சமூகத்தில் புரையோடிப் போயுள்ள மடமைகளை, அடிமைத் தனங்களை, பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறைகளை, எமது இலங்கைத் திருநாட்டில் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக பீடித்திருந்த கொடிய யுத்தம் ஏற்படுத்திய யுத்த வடுக்களை, எளியோரை எள்ளி நகையாடும் வலியோரின் ஈனச் செயல்கள் மீதான என் அதிருப்திகளை, இந்த உலக வாழ்வின் மீதான நிலையாமையினை, சாக்கடை அரசியலை, யுத்தத்துக்கு பின்னரான இலங்கைத் தீவில் சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு (முஸ் லீம் களுக்கு) எதிரான இனவாத - மதவாத அடக்குமுறைகளைக் கண்டு சாந்தி, சமாதானம், இன ஒற்றுமை, சகவாழ்வு என்பவற்றை விரும்பும் ஒரு சராசரி மனிதனாய் என் மனம் கொண்ட ஆற்றாமை யினை, சீற்றத்தினை அவற்றின் ரணங்களை இந்த தடம் தொலைத்த தடயங்கள் என்னும் கவிதை தொகுப்பின் பிம்பமாய் செதுக்க முயற்சித்துள்ளேன்”

இனி இந்தத் தொகுதியிலுள்ள 53 கவிதைகளில் ஒரு சில கவிதைகளை இரசனைக்காக எடுத்து நோக்குவோம்.

வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலையை மிக அழகாக சுட்டிக்காட்டும் கவிதையாக நீயும் மனிதன் (பக்கம் 20) என்ற கவிதையைக் கொள்ளலாம். நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையின் மீது மனிதன் கொண்டுள்ள ஆசையானது வெறும் கற்பனையே தவிர வேறில்லை. மரணம் வந்து இதையெல்லாம் மறக்கடித்துவிட்டால் போலியாக வாழ்ந்த வாழ்க்கை மாத்திரம்தான் மிச்சமாகும். இறந்த பின் எம்மைச் சுற்றியிருந்த உறவுகள் எல்லாம் விலகிவிட, நாழும் எமது செயல்களும் தான் எம்முடன் வரும். ஒரு கறுத்த போர்வையால் மூடப்பட்டிருக்கும் உலக இன்பம் என்ற ஆசையை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு உண்மைக்காக உண்மையாக வாழ வேண்டும் என்கிறார் கவிஞர்.

நிலையில்லா - உன் வாழ்க்கையெனும் பயணத்தின் வசந்த காலத்தரிப்பிடம் இந்த உலகம்.. அதில் கடற்கரையில் கட்டப்பட்ட

மணல் வீடு மனிதா நீ..! இதை உணர்ந்தால் நீயும் மனிதன்..! அலை வந்து உடைத்துச் செல்லும் மணல் வீடாய் உன் மரணம்.. அதில் அழகிப் போகும் மாம்பழம் உன் உடல் இதை உணர்ந்தால் நீயும் மனிதன்..! தேநீரில் சேர்க்கும் சர்க்கரையாய் கரைந்து போவது உன் சொத்துக்கள்.. அதில் தேன் குடித்ததும் பறந்து செல்லும் தேனிக்களாய் உன் உறவுகள் இதை உணர்ந்தால் நீயும் மனிதன்..! இத்தனையும் புரியாத கிணற்றுத் தவளையாய் இன்பங் காணும் மானுடனே.. இத்தனைக்கும் இன்பத்தின் போர்வைகள் என்பதனை நீயும் உணர்ந்திட்டால் நீதான் என்றும் மனிதனடா..!!

தூரத்துப் பயணம் (பக்கம் 22) என்ற கவிதை தூரதேசம் சென்று தொழில் செய்பவர்களின் மனநிலையை அப்படியே பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது. வருடங்கள் பல கடந்தாலும் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றங்கள் இல்லை என்ற காரணத்தால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று உழைக்கின்றார்கள் பலர். பணம் சம்பாதிப்பதற்காக வேண்டி தாய் தந்தையை மனைவி பிள்ளைகளை உற்றார் உறவினர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு கனவுகளையும், ஏக்கங்களையும் மாத்திரம் சுமந்துகொண்டு கடல்தாண்டி வேறு தேசம் செல்கின்ற அத்தகையவர்களின் வேதனைக் குரலை காதுகளில் ஒலிக்கச் செய்கின்றது இக்கவிதை.

இலட்சியங்களின் முதுகிலேறி ஒட்டக தேசத்துக்கான பயணமிது! அம்மாவும் அப்பாவும் அழுது ஆசிகள் பல கூற.. அண்ணலும் தங்கையும் முத்தங்கள் பரிமாற.. ஏக்கத்தோடு மனைவியும் பாசத்தோடு பிள்ளைகளும் பாவமாய் பார்த்திருக்க.. விரும்பியும் விரும்பாமலும் விரைந்து செல்லும் பயணமிது.. ஓராயிரம் இலட்சியங்கள் முதுகில்.. ஒற்றை வீரனாய் பணமெனும் பள்ளத்தாக்குகளைத் தேடிய பயணமிது! ஒருவேளை அம்மாவும் அப்பாவும் செத்துப் போயிருக்கலாம்..! மனைவி பிள்ளைகள் நோயினால் நொந்து போயிருக்கலாம்..! ஏன் எனக்குக் கூட வழக்கை விழுந்துவிடலாம்..! ஆனால் நானும் என் கனவுகளும் முடிவிலியாய்.. பணமெனும் பள்ளத்தாக்குகளை நோக்கி..!!

தேர்தல் காலம் (பக்கம் 26) என்ற கவிதை சம காலத்துடன் பொருந்தி நிற்கும் ஒரு கவிதையாகும். மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக பொய் வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசும் கயவர்கள் உருவாகியிருக்கும் காலம் இது. வீடு தேடி வந்து மிகவும் பணிந்து தனது கைகளினால் வெற்றிலை தந்து சும்பிட்டவர்களே பிறகு அநியாயங்களை மேற்கொள்கின்றார்கள். பொருட்களுக்கெல்லாம் முடிந்தவரையில் விலைகளை அதிகரித்துவிட்டு தேர்தல் நெருங்கும்போது வெறும் கண்துடைப்புக்காக விலைகளில் வீழ்ச்சியைக் காட்டி மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கின்றார்கள். இவர்களின் வார்த்தைகளுக்குள் சிக்கிவிடாமல் இருப்பதற்கான கவிதை இது.

மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலிற்கும் முடிச்சப் போடும் மூடர்களும், ஓடுகின்ற மாட்டில் இறைச்சி உண்ணும் ஓநாய்களும், ஓசியில் வயிறு வளர்த்து ஏவுரை விடும் காக்காய்களும், வீர வசனம் பேசும் தேங்காய்ப்பூ சண்டியர்களும், உங்கள் வீடு தேடிவரும் காலம் இது.. என் சமூகமே தூங்கியது போதும் விழித்தெழு.. பசுத்தோல் போர்த்திய புலிகளின் பசப்பு வார்த்தைகளில் ஏமாந்து விட்டால் அரசியலில் அபிலாசைகளை மட்டுமல்ல அப்பத் துண்டுகளைக்கூட பெற முடியாது நம்மால்..!!

இன்றைய காலத்தில் எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் அது அத்தியாவசியச் செலவுகளுக்குப் போதாமலேயே இருக்கின்றது. அதிகரித்துவிட்ட விலையேற்றங்களும் அத்தியாவசியமாகிப்போன ஆடம்பரப் பொருட்களும் இதற்கு முக்கிய காரணங்கள் எனலாம். அத்துடன் புதிது புதிதாக பாவனைக்கு வருகின்ற தொழில்நுட்பக் கருவிகளும், விளம்பரங்களும் கூட உழைக்கும் பணத்தை ஏப்பம்விடும் முதலைகளாக ஆகிவிடுகின்றன. யானைப் பசியும் சோளப் பொறியும் (பக்கம் 68) என்ற கவிதை அத்தகையதொரு மனக் குழப்பத்தை எடுத்துக்காட்டும் கவிதையாகும்.

தொலைபேசி தொல்லை தரும்.. தெரு வாயில் தீ மிதிக்கும்.. மாத பட்ஜெட் மனைவி கையில் மல்லுக்கட்டும்.. மகனுக்கும் மகளுக்கும் மனசெல்லாம் மத்தாப்பு வெடி வெடிக்கும்.. ஓடி ஆடி உடலைப் பிழிந்து உறக்கம் தொலைத்தாலும் ஊனப்பட்டுத்தான் போகிறது.. ஹிரோஷிமா ஈன்றெடுக்கும்

இதயங்கள் போல.. என் முயற்சியெனும் முடிவிலிகள்.. ஓடுவது நான் ஆயினும் துரத்துவது கடன் ஆயிற்றே??

இரவு (பக்கம் 112) என்ற கவிதை உழைத்துக் களைத்த ஒருவனின் கீதமாக இருக்கின்றது. பகலில் எல்லாம் இரைச்சலில் இருந்த செவிகளை இரவில் நிம்மதியாக வைத்திருப்பது பற்றியும், சத்தம் சந்தடிக்கின்ற ஒரு நெடிய பயணத்தில் திளைத்திருக்கவும் நாடும் மனசை கவிஞர் இக்கவிதையினூடாக அழகாக கூறியிருக்கின்றார்.

இரைச்சல்களின் சாலைகளில் தினம் நடந்து இரத்தம் சொட்டிய காதுகளை ஓர் ஆமைக்குஞ்சு போல் போர்வைக்குள்ளிழுத்து ஒட்டகங்களைப் போல் ஓய்வின்றி நீண்ட நிசப்தங்களின் மேல் பயணிக்க ஒத்திகை பார்க்கிறது ஊமை மனசு.. உருளுதல் உலாத்துதல் என்று சில சரசரப்புகளினூடே விழிகள் கதவடைக்க பற்றிக்கொள்கிறது பயணம் ஏகாந்தத்தின் ஸ்பரிசங்களில்.. அமைதிக் கிண்ணங்களில் மெய் கரைந்துருக இதயம் வெடித்த இலவம் பஞ்சு போல காற்றோடு கைகோர்க்கிறது கனவு.. மற்றுமொரு பொழுதின் பிரசவம் ஒன்றிற்காய்..!!

வாழ்வியல் பற்றிய நிஜங்களோடு கைகோர்த்த சமுதாயம் குறித்த தன் ஆழமான அக்கறையை வெளிக்காட்டியிருக்கின்றார் கவிஞர் எம்.பீ. அன்வர். இந்தத் தொகுதியில் காணப்படும் அநேக கவிதைகள் வெளிநாட்டில் வசிப்பவர்களின் இதய ஏக்கங்களை புடம்போட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. எம்.பீ. அன்வருக்கு மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - தடம் தொலைத்த தடயங்கள்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - பிரகாசக்கவி எம்.பீ. அன்வர்

தொலைபேசி - 0775896700

ஈமெயில் - mbuhary@gmail.com

வெளியீடு - ஓவியா பதிப்பகம்

விலை - இந்திய விலை 120 ரூபாய்

17

அண்ணல் வருவானா?

இலங்கையின் அம்பாறை மாவட்டத்தின் நிந்தவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள். தொழில் ரீதியாக இவர் ஒரு வழக்கறிஞராக கடமையாற்றி வருகிறார். கவிதை, சிறுகதை, வானொலி நாடகம், கிராமிய இலக்கிய ஆய்வுகள் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் மிகவும் கரிசனையோடு நீண்டகாலமாக ஈடுபாடு காட்டி வருகிறார். யாப்பு மரபையும், புதுக் கவிதை மரபையும் ஒன்றிணைத்து படைப்புக்களை படைப்பது இவரது விசேட தன்மையாகும். நிந்தவூரான், லத்திபா முத்துமீரான், நிந்தன், முத்து ஆகிய புனைப் பெயர்களிலும் எழுதிவரும் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் தனது கவிதைகளைப் புணையும்போது விசேடமாக மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் மொழி வழக்கை கையாள்கிறார்.

இவர் 200 க்கு மேற்பட்ட வானொலி ஆக்கங்களையும், 100க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், 100 க்கு மேற்பட்ட உருவகக் கதைகளையும், 250 க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளதுடன் 30 க்கு மேற்பட்ட ஆய்வுகளையும் செய்துள்ளார். இந்த அடிப்படையில் பல நூல்களையும் இவர் வெளியிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. உருவகக் கதைகள் (1982), முத்துமீரான் சிறுகதைகள் (1991), கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவியமுதம் (1991), முத்துமீரான் கவிதைகள் (1993), கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் (1997), இயற்கை - உருவகக் கதை (1999), இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள் (2005), மனிதம் சாகவில்லை

- கவிதை (2005), கருவாட்டுக் கஸ்ஸா - கவிதை (2005), இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் (2007), 'கக்கக் கனிய... - சிறுகதை (2007), கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிக் கதைகள் (2011), என்னடா கொலமும் கோத்திரமும்? - சிறுகதை (2013), கிழக்கிலங்கை நாட்டுப்புற முஸ்லிம்களின் பூர்வீகமும் வாழ்வும் வாழ்வாதாரங்களும் (2013) ஆகிய 15 நூல் தொகுதிகளை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளார். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் என்ற ஆய்வு நூலுக்கு 1997 ஆம் ஆண்டிற்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண சாகித்திய மண்டலபட பரிசு கிடைத்துள்ளது.

இந்திய நாட்டின் நேர் நிரை வெளியீடு எஸ். முத்துமீரானின் அண்ணல் வருவானா? என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளது. 126 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் 62 கவிதைகள் இடம் பிடித்துள்ளன.

இந்த நூலுக்கு மதத்தினூடாக - மதங்கடந்து மானுடம் தேடி என்ற தலைப்பிட்டு தனது கருத்துரையை இன்குலாப் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார். இதில் அவர் “இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் நாட்டுப்புற வழக்காற்றுப் பாடல்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதில் திரு முத்துமீரானுக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு. சென்னை வரும் போது சந்தித்து உரையாடியதில் அவருடைய குழந்தை முகமும் மனமும் எனக்குப் பிடித்துப் போயின. போரால் அலைக்கழிக்கப்படும் ஒரு மண்ணில், ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தின் கலைஞர் இவர்” என்கிறார்.

ஒரு சொட்டுக் கண்ணீராவது என்ற தலைப்பிட்டு தனதுரையில் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் “இயற்கை அன்னையின் இனிய தாலாட்டில், இன்புறும் கிராமத்தின் சொந்தக்காரன் நான். என் கிராமத்து மக்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு, அவர்களோடு ஒன்றித்து, நகமும் சதையுமாய் வாழும், ஒரு படித்த பட்டிக்காட்டான். இந்நூலில் உள்ள கவிதைகள் எல்லாம் என் கிராமமும், அதில் வாழும் மக்களின் அவலங்களும்,

ஆசைகளும், அடக்க முடியாத வெப்புசாரங்களும், வெறுப்புகளுமேயாகும். இவை இனத்துவேசிகளையும், இரக்கமில்லா சமூகத் துரோகிகளையும், காம வெறிபிடித்த கயவர்களையும் காறி உமிழ்ந்து, கடித்துக் குதறி எறிவதை, நீங்கள் படிக்கும் போது அறியலாம். அரக்க குணம் படைத்த ஆட்சியாளர்களையும், அவர்களின் அவலங்களையும், அறிவையும் மதத்தையும் விற்புப் பிழைக்கும் வேடதாரிகளையும் முற்றாக வெறுக்கும் ஆளுமையும் துணிவுமுள்ள வழக்கறிஞன் நான். இதனால்தான் என் கவிதைகள் வீச்சாகவும், வீரியமுள்ளவையாகவும், உங்களிடம் வாதிட வந்துள்ளன” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நூலில் உள்ள 62 கவிதைகளில் ஒரு சில கவிதைகளை இனி பார்ப்போம்.

வானில் பறக்கவிடு (பக்கம் 17) என்ற கவிதை ஏழைகளின் துயரைப் பாடி நிற்கின்றது. பறவைகள் சுதந்திரமாகப் பறந்து திரிவன. மனிதர்களுக்கு போல் அவைகளுக்கு கவலை, துன்பம், குரோதம், பொறாமை போன்றவை இருப்பதில்லை. அவை கிடைத்ததை உண்கின்றன. தாய்ப் பறவைகள் தன் குஞ்சுகளுக்கும் இரை தேடி வருகின்றன. அதிகாலையில் இனிமையாக கீச்சிட்டுக்கொண்டு அதே தொழிலை செய்கின்றன. தான் ஒரு குருவியாக படைக்கப்பட்டிருந்தால்.. என்ற கற்பனையை கவிஞர் இந்தக் கவிதையினூடாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

வண்ணக் குருவியாய் என்னைப் படைத்து நீ, வானில் பறக்கவிடு - நான் கண்ணீரில் வாடிக் கதறி அழும் மக்கள் கவலையைப் போக்கி வர.. ஏழைகள் வாழ்க்கையைக் குதூகலமாக்கும் எத்தர் அழிவதற்கு - நான் வித்தைகள் கற்று விதியினை, மாற்றிட சக்தியைத் தந்துவிடு.. வையம் செழித்து வளங்கள் பெருகிட வாழ்த்தி, என்னையனுப்பு - நான் வாரிவளங்களைக் கோரியே வந்திங்கு பாரை நிரப்புதற்கு கொடிய துவேசிகள் கொடுமையழித்திட கொடுவாளைத் தந்துவிடு - நான் வெட்டியழித்து வேரோடு சாய்த்துடன் கெட்டியாய் வந்துவிட.. படைப்புகளெல்லாமே பரமனின் சொத்தென்று பறையை

அடிப்பதற்கு - நான் பாடிப் பறந்துபோய் ஓடியே வந்திட பாதையைக் காட்டிவிடு. மானிட நேசம் மனித மனங்களில் மலர்ந்து ஒளிர்வதற்கு - நான் ஆனந்தமாக அங்கு பறந்து போய் அன்பினைக் கூட்டிவர!!

அண்ணல் வருவானா? (பக்கம் 19) என்ற கவிதை நடைமுறை வாழ்வில் அரங்கேறும் அநியாயங்களையும், அசிங்கங்களையும் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. ஏழை உழைப்பில் வயிறு வளர்த்து, தம் உல்லாச ஆசைகளுக்காக ஏழைகளின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் மனித மிருகங்களை அம்பால் எய்து அழிப்பதற்கு அண்ணல் வருவானா என்று கேட்டு நிற்கும் கவிஞர், அதே வேளை சாதி வெறியைக் கிளப்பிவிட்டு மக்கள் துயரில் குளிர் காய்பவர்களையும், மதம் என்ற பெயரில் மகா தவறு புரிந்து பொது மக்களை ஏமாற்றும்பவர்களையும் அழித்து உலகத்தைக் காப்பாற்ற அண்ணல் வருவானா என்று கேட்டு நிற்கும் விதம் இதோ..

வானில் தெரியும் வளர் பிறையை, வளைத்து வில்லாய் எடுத்து வந்து, ஏழை உழைப்பை சுரண்டி வைத்து, இரவும் பகலும் கூத்தியுடன், கூடிக்குலாவி மதுவெறியில், ஆடித் திரியும் கொடியவரை, அம்பால் எய்தி அழிப்பதற்கு, அண்ணல் ஒருவன் வருவானா? சாதி வெறியால் துவேசத்தால் சண்டை குழப்பம் செய்பவரை, பொய்யைச் சொல்லி ஏமாற்றும் போலித் தலைவர் கயவர்களை மதத்தைவிற்று உடல் வளர்க்கும் மாயப் போலிச் சாமிகளை அடித்து உதைத்து அழிப்பதற்கு அண்ணல் ஒருவன் வருவானா?

பாவிகள் (பக்கம் 31) என்ற கவிதை நன்றி கெட்ட மனித வர்க்கம் பற்றி பேசியிருக்கின்றது. பாவங்களை புரிபவர்கள் மாத்திரம் பாவிகள் அல்லர். உயிரை, உடலை மட்டுமன்றி அதைப் பேணிப் பாதுகாக்க உணவையும், மானிடர்கள் சிறந்து வாழ்வதற்காக உயிரை விடவும் மேலான அண்ணல் நபி அவர்களையும் அருளித்த தந்தவன் அல்லாஹ். அவனை மறந்தும் இணை வைத்தும் வாழ்கின்றவர்கள் பாவிகளே. மனிதனை வழிகெடுக்கும் ஷைத்தானின் கூட்டாளிகளாக

வாழ்ந்து ஏழை எளியவரை இழிவாக நோக்குபவர்களும் பாவிகளே. இரு கண்களைப் போன்ற தாய் தந்தையரையும், சகோதரர்களையும், சுற்றத்தாரையும் ஒதுக்கிவிட்டு வாழ்பவர்களும் பாவிகளே என்பதை கீழுள்ள கவிதை வரிகள் உணர்த்தியிருக்கின்றன.

உடல்தந்து உயிர் தந்து உறுதியோடு உலகத்தில் வாழ்வதற்கு உணவும் தந்து, அருட்கொடையாய் அண்ணலாரை எங்களுக்கு அழகான பரிசாக ஆக்கித்தந்த, அல்லாஹ்வை மறந்துலகில் வாழுகின்ற எல்லோரும் இவ்வுலகில் பாவிகளே. வல்லவனாம் அல்லாஹ்வை வாழ்நாளிலே வணங்காது சாத்தானின் கூட்டாளியாய், அண்ணல் நபி பொன்மொழிகள் போதனைகள் அத்தனையும் புறத்தொதுக்கி, எப்பொழுதும் ஏழைகளை எளியவரை ஏய்த்து வாழும் இரக்கமில்லா எல்லோரும் பாவிகளே.. ஒழுக்கத்தை விலைபேசி விற்பவரும் உயர்பண்பை மறந்துலகில் வாழ்பவரும் பாவிகளே!!

ஆசான்கள் (பக்கம் 36) என்ற கவிதை ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கண்ணியத்தைப் பற்றி விளக்கியிருக்கின்றது. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற கூற்றிலும் தாய் தந்தைக்கு அடுத்து ஆசிரியரே நோக்கப்படுகின்றார். ஆசிரியர்களின் ஆசி, ஒரு மாணவனின் வாழ்க்கையையே உயர்த்திவிடுகின்றது. மற்றவர்களின் பிள்ளைகள் நன்றாகப் படித்து பட்டம் பெற வேண்டும் என்பதற்காக தாம் கற்ற அறிவை அள்ளி வழங்குபவர்கள் ஆசிரியர்களே. ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டாவது வீடாக பாடசாலை ஆகிவிடுகின்றது. பல மணி நேரங்களை பாடசாலையில் கழிக்க நேர்கின்றது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தாயும் தந்தையுமாக நின்று செயற்படுபவர்கள் ஆசிரியர்கள் தாம். ஆசிரியர்களின் மனதை நோவினை செய்யாமல் சிறந்த மாணவராக பெயரெடுத்தவர்கள் எல்லாம் பிற்காலத்தில் சிறந்தவர்களாக ஆகிவிட்ட சந்தர்ப்பங்கள் கண்கூடு. அத்தகைய ஆசிரியர்கள் பற்றிய கவிதை இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

கல்விக்கு வித்திட்டு காலமெல்லாம் நல்லவனாய் வாழ்வதற்கு வழியும் காட்டி.. கண்ணியத்தின் இருப்பிடமாய் வாழுகின்ற நல்லாசான் எல்லோர்க்கும் இரஞ்சுவோமே.. எத்தனையோ ஆசிரியர் இருந்திட்டாலும் சத்தியத்தின் வழிநடந்து சான்றோனாக பக்தியுடன் வாழ்ந்துலகில் சேவை செய்த பண்பாளர், நல்லவரே குருவாவார்கள்.. அடுத்தவரின் பிள்ளைகளின் தலைதடவி அன்போடு கல்வியினை ஊட்டுகின்ற ஆசிரியர் ஒருபோதும் அழிவதில்லை அவர் நாமம் எப்பொழுதும் நிலையானதே.. ஊணின்று உறக்கமின்றி உழைத்துழைத்து ஓடாகிப் போனபின்பும் மாணவர்க்காய் ஓயாது பாடுபடும் ஆசான்களை ஒருபோதும் மறவாது உலகமென்றும்!!

தண்டனைகள் போதும் (பக்கம் 64) என்ற கவிதை இன்றுகளில் மிகப் பொருந்திப் போகின்றது. சுனாமியின் கோரப் பசிக்கு மனிதர்கள் ஆளாகி பதினொரு வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. ஆனாலும் சுனாமி, இதயத்தில் தந்துவிட்டுப் போன தழும்புகள் இன்னுமே மாறவில்லை. பெற்றோரை, பிள்ளைகளை, சொந்த பந்தங்களை, சொத்து சுகங்களை எல்லாம் இழந்து நிர்க்கதியாகிவிட்ட பலர் இன்றும் தாம் நன்றாக வாழ்ந்த காலத்தை எண்ணி பெருமூச்சு விடுகின்றமை பொய்யல்ல. அது மட்டுமன்றி சுழல் காற்றும், தொடர் மழை வீழ்ச்சியும் மண் சரிவினை தோற்றவித்துள்ளது. அந்த இயற்கை அனர்த்தத்தில் பலியானவர்கள் ஏராளம். மலைகள் இடம்பெர்ந்து வீடுகளையும், வாகனங்களையும் அதில் இருந்தவர்களையும் பலியெடுத்துக்கொண்ட சோக நிகழ்வுகளை வரலாறு சொல்லும். இவை எல்லாம் இறைவனின் கோபத்தால் ஏற்பட்டதா? அல்லது மக்கள் தமக்குத் தாமே தீங்கிழைத்துக் கொண்டதால் வந்த வினையா? பூமியில் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டியவர்கள், தீய குணங்களுடன் ஒன்றிணைந்து அடுத்தவர்களை விழ வைத்துப் பார்த்து சந்தோசமடைவதால் இயற்கை அல்லது இறைவன் கொண்ட கோபத்தால் வந்த சோதனையா? எது எப்படியென்றாலும் மனிதர்கள் மனதளவிலும், உடலளவிலும் மிகவும் தளர்ந்து போய்விட்டார்கள். அவர்களுக்கு இறைவன் சக்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். இறை நம்பிக்கையற்று

வாழ்வோருக்கு பக்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். கவிதை இதை இவ்வாறு கூறியிருக்கின்றது.

எங்கள் இறைவா! ஏனுனக்கு இக்கோபம்? ஆழி அலைகளுக்கு அத்தனையும் பறிகொடுத்து கேள்விக்குறியாய் கிடக்குமெங்கள் வாழ்க்கையிலே, புயலும், மழையும், பூமி அதிர்வுகளும், தொடர்ந்து வந்து எங்களுக்கு தொல்லை தருவதென்ன? எலும்போடு தோல்ஓட்டி இருக்கின்ற எங்களிடம் கண்ணீர்தான் மிச்சம் கதியென்றும் இல்லையப்பா! கஞ்சிக்காய் நாங்கள் கதறி, அழுவதை நீ பஞ்சத்தின் ஓலமென்று வஞ்சித்து விட்டாயா? தஞ்சமென்று உன்னிடத்தில் தவித்துக் கிடக்கின்ற ஏழையெங்கள் வாழ்க்கையிலே ஏனிந்த சோதனைகள்? கருணையுள்ள ஆண்டவனே கல்லாகிப் போனாயா? நித்திரையும், நிம்மதியும் நிரமேல் எழுத்தாகப் போனதினால் நாங்கள் புழுங்கிக் கிடக்கின்றோம். சீறிச் சினத்தெங்கள் சீவியத்தை சீரழித்த 'சுனாமி' அலையும் சுழற்காற்றும் அதிர்வுகளும் இனிவேண்டாம் எங்களுக்கு இரங்கியெம்மை காத்துவிடு! தண்டனைகள் போதும் தாள் பணிந்து கேட்கின்றோம்.. நிம்மதியைத் தந்தெம்மை நித்தியனே வாழ்விடு!!

சமூக நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கூறும் இத்தகைய கவிதைகள் இத்தொகுதியில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. கவிஞர் அவற்றை அழகிய முறையில் வாசகர்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் விதம் மிகவும் சிறப்பானது. தாஜ்ல் அதீப், கலாபூஷணம், தமிழ் மணி, கவிக் குரிசில், இலக்கியத் திலகம் ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவரது இலக்கியப் பணிதொடர வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூல் - அண்ணல் வருவானா?

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - எஸ். முத்துமீரான்

#மெயில் - muthumeeranlaw@gmail.com

வெளியீடு - நேர் நிரை வெளியீடு

18

அன்புள்ள தோழியே!

கண்டியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட ஷப்ரா அக்ரம், தற்போது தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைத்துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவியாவார். இவரது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் மூலம் வெளிவந்திருக்கின்றது. 52 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் சிறியதும் பெரியதுமான 42 கவிதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன. இவர் பாடசாலை மட்ட கவிதைப் போட்டிகளிலும், மாவட்ட ரீதியான கவிதைப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி பல சான்றிதழ்களைப் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து சிறு வயது தொடக்கம் முதுமை வரை பெண்கள் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றார்கள். பருவ வயதை அடைந்துவிட்டால் அவள் படும் துன்பங்கள் ஏராளம். குடும்ப வாழ்க்கைக்குள்ளும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் தாண்டி வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போடக்கூடிய வலிமை பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே கிடைத்ததல்ல. தொடர் போராட்டங்களினால் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களாக அவை அமைந்துவிடுகின்றன. சிறந்த மகளாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, தாயாக,

பாட்டியாக ஒரு பெண் பல பரிணாமங்களைப் பெறும்போதும் தனக்கேயுரிய தனித்துவத்தில் அவள் தலைசிறந்து விளங்குகின்றாள். தலைசிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் படிக்கல்லாகத் திகழ்கின்றாள்.

பூவை இவளோடு மலரும் நாளை (பக்கம் 04) எனும் கவிதை வரிகள் இதை உணர்த்துகின்றன இவ்வாறு..

பனித்துளிகளைத் தாங்கும்
 மெல்லிய இதழ்களைப் போல
 பழிகளைத் தாங்கும் இதயம் இங்கே..
 இமைகளைக் கொஞ்சம் மூடிட்ட போதிலும்
 இதயத்தில் நாளங்கள் துடித்திடுமே
 உன் வழியில் தடைகள் தடுத்திட்ட போதும்
 உன் வலிமை தடைகளை வென்றிடுமே!

தம்மைப் பற்றிய நம்பிக்கை ஒவ்வொருவரிடமும் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். முடியும் என்ற சொல்லை முன்னோர் சொன்ன வேதவாக்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னால் முடியாது - எனக்குத் தெரியாது போன்ற எதிர்மறை எண்ணங்களை அடியோடு விட்டொழித்தால்தான் சாதனைகளை நம் தோழனாக்கலாம். சாதிப்பதற்கு உறுதியான குறிக்கோளும், விடாமுயற்சியும் இருத்தல் அவசியமாகும்.

இது நடக்குமா? என்னால் முடியுமா? போன்ற தயக்கங்களின் காரணமாக பலருக்கு எத்தனையோ வெற்றிகள் எட்டிப் பறிக்க முடியாத கனியாகவே இருக்கின்றன. வாழ்க்கையில் சாதித்துவிட்டுப் போனவர்கள் எல்லாம் போராடாமல் அதனைப் பெறவில்லை. வருடங்களை தியாகம் செய்து கண்டுபிடிப்புகளை உலகறியச் செய்த விஞ்ஞானிகள் தொடக்கம், இமய மலையில் ஏறி வெற்றியைப் பெற்றவர்கள் வரை அனைவரும் சாதனை எனும் படிக்கட்டுக்களில் தவழ்ந்துபோய் வெற்றியெனும் உச்சத்தைத் தொட்டவர்கள்தாம். எளிதில் எதுவும் கிடைத்து விடுவதில்லை. அவ்வாறு கிடைப்பவை நிலைத்துவிடுவதில்லை. நம்பிக்கை (பக்கம் 06) என்ற கவிதையினூடாக நம்பிக்கையினங்களை நம்மத்தியிலிருந்து தகர்தெறிய வேண்டும் என்கிறார் நூலாசிரியர் ஷப்ரா.

நம்பிக்கை என்ற சக்தி உள்ள
 எந்த மனிதனும்
 சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க அஞ்சுவதில்லை!

கடலைத் தாண்டி கரையைத்
 தொட்டால்தான்
 அதற்குப் பெயர் அலைகள்..
 தடைகள் தாண்டி
 வெற்றி பெற்றால்தான் சாதனைகள்!

தாயைப் பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை. தாயன்புக்கு ஈடு இணையில்லை. உலகத்தில் உள்ள அனைத்து உறவுகளிலும் நமக்காக உண்மை அன்பை உதிரக்கூடிய ஒரு உறவுகளில் தாய் முக்கியமானவர். ஒரு குழந்தையின் வளர்ப்பு தொடக்கம் அனைத்து விடயங்களிலும் கரிசனை காட்டி நல்லவனாக அவனை வளர்த்தெடுப்பதில் தாயின் பங்கே அதிக பங்களிப்புச் செய்கின்றது. ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை அமைத்துத் தருவதில் தாயின் பிரார்த்தனைகள் மிகவும் கண்ணியத்துக்குரியவை. மாதா பிதா குரு தெய்வம் என்ற கூற்றிலும் தாய்க்குத்தான் முதலிடம். தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை என்ற அடிகளிலும் தாயைப் பற்றியே முதலில் சொல்லப்படுகின்றது. தாயின் காலடியில் சுவர்க்கம் உண்டு என்ற நபி பெருமானின் கூற்றும் தாயின் சிறப்பை வலியுறுத்துவதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. அன்னையைப் பற்றிய நூலாசிரியரின் பல கவிதைகளில் தாய் (பக்கம் 07) இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உந்தன் உறவால்
 எந்தன் இரவுகள்
 பகல்போல் ஆனதே..
 உன் வழிகளில்
 என் வாழ்விற்கான வழியை
 நான் அறிந்தேன்..

நான் வல்கொண்ட போது
 உன் விழி நீர் சிந்திய வேளை
 அதுவே என் வாழ்க்கை வானத்தில்
 நீராவிடாய் சேர்ந்து
 என் திறமைகள் மழைத் துளியாக்கி

என் நிகழ்காலத்தை நிறம்பெற வைத்து
வருங்கால வானவில்லை
வசந்தமாய் வர வைத்ததே!

அமாவாசை ஆசைகள் (பக்கம் 09) என்ற அழகிய குறியீட்டுக் கவிதை தன்னகத்தே பல செய்திகளைக் கொண்டுள்ளது. நிலவு காட்டிச் சோறு ஊட்டும் நிகழ்வினூடாக வாழ்க்கையை சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார். முழு பிரபஞ்ச சோகம் இந்தக் கவிதையில் இழையோடியிருக்கின்ற பாங்கு இரசிக்கத்தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது. ஒரு வனாந்தர இருட்டுக்குள் சிக்குப்பட்ட ஜீவன் வெளியே போவதற்கு வழியற்று தவிக்கும் தவிப்பை இந்தக் கவிதை தந்துவிடுகின்றது.

அசையாத மொட்டைமாடி
தூண்களிடையே அமர்ந்து
அமாவாசையில் அழிந்துபோகும்
அம்புலியைக் காட்டி
அன்னம் அளித்தாய்
ஏனென்று இன்றுதான் புரிகிறது..

என்னுள்ளே துளிர்விடும் ஆசைகளும்
அன்பு ஏக்கங்களும்.. எண்ணங்களும்
அழிந்து அடிச்சுவடே மாறிப்போகும்
என்பதை எச்சரிப்பதற்காகவா அன்னையே..?

ம்.. நீ அன்னம் இட்ட தோரணையிலே
கூறிவிட்டாய் எனக்காக அகழிகள்
வெட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை..
அட நான்தான் புரிந்துகொள்ளவில்லை!

நட்புக்காக உயிரைக் கொடுப்பது எளிது — ஆனால் உயிரைக் கொடுக்கக் கூடிய நட்பு கிடைப்பதுதான் அரிது என்று சொல்வார்கள். நட்பு என்ற பெயரில் நடிக்கும் சில விஷமிகளால் நட்பின் கற்பே சூறையாடப்பட்டுவிட்டது. நட்பு தாயன்புக்கு

ஈடானது. அதில் மாசு இருப்பதில்லை. வாழ்க்கை எனும் பாதையில் எதிர்ப்படும் பள்ளங்களை நிவர்த்திக்கக்கூடிய சக்தி நட்புக்கு உண்டு. சந்தோசத்தை இரட்டிப்பாக்குவதும், சோகத்தை பாதியாக்குவதும் நட்புக்கு கிடைத்த வரம். தோழனின் தோள் சாய்ந்து கண்ணீர் விடும் சுகம் அதை அனுபவித்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். எதிர்பார்ப்புகள் இன்றி தொடரும் புனித நட்புபற்றி மகுடத் தலைப்பில் அமைந்த அன்புள்ள தோழியே (பக்கம் 23) கவிதை பின்வருமாறு இயம்புகின்றது.

அன்னை தந்தைபோல் - நீ
எந்தன் சொந்தமா?
இரத்த பந்தமாய்
உடன்பிறந்த சொந்தமா?

விழுகின்ற நிழலை
நிலம் தாங்குவதுபோல்
தவறி விழும்போது
தாங்கும் கைகள் உனதே!

ஷப்ராவின் கவிதைகள் மனதை வசீகரிக்கின்றன. கவிதையின் கருக்களில் பொதிந்துள்ள சமுதாயக் கருத்துக்கள் படிப்பினையாக இருக்கின்றன. கவிதை எழுதும் திறமை எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. அதை அழகாக பயன்படுத்திக்கொள்வதே நம் திறமை. இலக்கிய உலகுக்குப் புதியவரான ஷப்ராவை வரவேற்பதுடன் எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல சிறந்த படைப்புகளைத் தர வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - அன்புள்ள தோழியே
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - அக்ரம் ஷப்ரா
ஈமெயில் - akramshafra04@gmail.com
வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
விலை - 250 ரூபாய்

19

சொல்லில் உறைந்து போதல்

முல்லை முஸ்ரிபா இலங்கையின் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் தண்ணீருற்றில் பிறந்தவர். மர்கூம்களான முஹம்மது முஸ்தபா, ஸரிபா உம்மா தம்பதியின் இளைய புத்திரர். இக் கவிஞரின் மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதியாக சொல்லில் உறைந்து போதல் எனும் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்திருக்கிறது. 2002 இளம் படைப்பாளிக்கான கௌரவ

விருது, 2004 இல் தேசிய சாகித்திய விருது, 2004 இல் வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விருது, 2006 இல் வன்னிச் சான்றோர் விருது, 2010 இல் கொடகே தேசிய விருது, தேசிய சாகித்திய சான்றிதழ், வடமாகாண இலக்கிய விருது ஆகியவற்றையும், 2011 இல் யாழ் முஸ்லிம் இணையத் தளத்தின் மூத்த படைப்பாளிக்கான சிறப்பு விருது ஆகியவற்றை கவிஞர் முல்லை முஸ்ரிபா பெற்றுள்ளார்.

இவரது முதல் கவிதை நூல் இருத்தலுக்கான அழைப்பு என்பதாகும். இந்த நூல் 2003 இல் வெளிவந்தது. அதனைத்

தொடந்து தனது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியான அவாவறும் நிலம் (2009) என்ற கவிதை நூலை வெள்ளாப்பு வெளியினூடாக வெளிக் கொணர்ந்திருக்கின்றார். என் மனசின் வரைபடம், எஞ்சியிருக்கும் சிறகுகளால் பறத்தல், மண்ணிறத்தவன் கவிதை ஆகிய நூல்களை கைவசம் வெளியீடு செய்வதற்காக வைத்துள்ளார்.

மொழித்துறை விரிவுரையாளராக, முதன்மை ஆசிரியராக, இலங்கை வானொலியின் ஒலிபரப்பாளராக, பத்தி

எழுத்தாளராக, கவிதைத் திறனாய்வாளராக தனது பன்முக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் இக்கவிஞரின் முதல் தொகுதியிலுள்ள மீதம் என்ற கவிதை க.பொ.த. சாதாரணதர தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது இவரது ஆளுமையை வெளிக்காட்டுவதாய் அமைந்திருக்கின்றது.

காலமும் காலநிமித்தமுமாக உயிர்த்தெழும் கவிதைகளாகவே சொல்லில் உறைந்து போதல் கவிதை நூலில் உள்ள கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. வெள்ளாப்பு வெளியினூடாக வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் 59 கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

கவிதைகள் குறித்த இன்பத்தை, அதன் இரசனையைத் தூண்டும் விதமாக எழுதுவதில் கவிஞர் முல்லை முஸ்ரிபா தனித்துவமானவர். அவர் அடையாளப்படுத்தும் கவிதைகளின் கரு ஒவ்வொன்றும் அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் கண்டுவிட்டு ஒதுங்கிப் போகும் சின்னச் சின்ன விடயங்களே. அவ்வாறான வாழ்வியல் நடைமுறை குறித்த பார்வையை அழகியல் சார்ந்த கவிதைகளாக எழுதி சொல்லில் உறைந்து போதல் என்ற தனது முன்றாவது கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருக்கின்றார் கவிஞர் முஸ்ரிபா.

உயிர்ப்பு 1 (பக்கம் 01) என்ற கவிதை ஊர் பற்றிய தனித்துவத்தை நெஞ்சில் விதைக்கின்றது. பொதுவாக யாரும் ஊரை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். மண் வாசனை என்ற ஒரு பொதுப் பண்பு கொண்டு மனிதர்களின் குணங்கள் அளவிடப்படுகின்றன. வெவ்வேறான வாழ்க்கை முறைகள், சம்பிரதாயங்கள், கலாச்சாரங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் இடத்திற்கிடம் மாறுபடும். ஒவ்வொருவருமே தத்தம் உயிருக்கு நிகராக ஊரையும் நேசிப்பார்கள். கவிதையில் வருகின்ற உம்மம்மாவும் அப்படித்தான் என்பதை கீழுள்ள வரிகள் இயம்புகின்றன...

உம்மம்மாவின் கண்கள்

குழி விழுந்து பஞ்சையாயின

அருகிலிருக்கும் பொருளையோ குரலையோ

அடையாளம் காண முடிவதில்லை அவளால்
 ஆனாலும்
 ஆலச் சந்தடியில் தொடங்கி
 அதனது உயிர்ப்புச் சிதறாமல்
 ஊரினது வரைபடத்தை முழுதாய்
 கவ்வியிழுத்து வருகின்ற
 அவளது முகத்திலும் அகத்திலுமான
 உணர்வின் ரேகைகள்
 என் கண்களுக்குள் வெளியாயின!

வாழ்வாதாரத்தை தேடும் வழிகளில் வியாபாரத்தின் பங்கு
 மிக முக்கியமானது. விசாலமான கடைத் தொகுதியை
 வைத்திருப்பவன் தொடக்கம், பாதையில் கூவிக் கூவி
 பொருட்களை விற்பவன் வரைக்கும் பணத்தின் தேடலே
 குறிக்கோளாக இருக்கின்றது. காலத்தைக் கூவுபவன் (பக்கம்
 02) என்ற கவிதையின் தலைப்பே இரசிக்கத்தக்கதாக
 இருக்கின்றது. நாள் முழுவதும் கூவிக் கூவியே பொருட்களை
 விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் ஒரு வியாபாரி காலநிலை
 மாற்றங்களைக் கண்டுகொள்வதில்லை. மெய் வருத்தம் பார்த்துப்
 பார்த்து, உழைக்காமல் இருப்பதில்லை. அல்லது உழைக்கும்
 காசை எல்லாம் ஊதாரித்தனம் செய்து விடுவதில்லை. மாறாக
 அவனுக்கு வலியோ, வியாதியோ, களைப்போ ஏற்படும்போது
 தன் குழந்தையரை நினைத்துக்கொள்கின்றான். அவர்களது
 வதனம் அவன் நினைவுகளில் நிழலாடும் வேளைகளில் அவன்
 அயர்ந்துவிடாது தன் உழைப்பே குறியாக இருக்கின்றான்
 என்பதனால் ஆகும். அந்தக் கவிதை இப்படி விரிகிறது..

வியாபாரத்தைக் கூவுபவன்
 வியர்வையால் நிரம்பியிருக்கிறான்
 நம்பிக்கைச் சுடர் கண்களிலெரிய
 நாளைக்கான நிமிசத்தை விதைக்கிறான்
 அயர்ந்து போகும் ஜீவிதப் பிடிப்பை
 தன் மதலையரின்
 சிரிப்பொலி கொண்டு களிப்புறுகிறான்
 குழந்தையரின் ரூபம்
 தன் வரைபடத்தில் விரிய

வியாபாரத்தை உற்சாகமாய் கூவியபடி
மீண்டும் மீண்டும் அலைகிறான்
அவனது கூடையில் வழிகிறது
இல்லாமையின் உள்ளமை!

குறிப்பிட்டதொரு இனம் குறித்த ஆதாரங்கள் அடியோடு அறு(ழி)க்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலைகள் ஒரு மிகுந்திருந்த காலத்தில் கண்டல் காட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முகவரி தொலைத்த சில உள்ளங்களுக்காக எழுதப்பட்ட கவிதை மனம் கண்டல்காடு (பக்கம் 24) ஆகும். இலங்கையின் வரலாறுகளை இரத்தக் கறைபடியச் செய்த சோக நிகழ்வுகள் நிறையவே இருக்கின்றன. அதிலொரு துளியென இக்கவிதையைக் கொள்ளலாம். ஆயுததாரிகளை குரங்குகளுக்கு ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்டிருப்பதானது, அவர்கள் பற்றிய அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தும் விதமாக காணப்படுகின்றது. யாரோ இரண்டு கோஷ்டிகளின் மோதல்களுக்கு பலிக் கடாவாக ஆக்கப்படுவதெல்லாம் அப்பாவிப் பொது மக்களே என்பதற்கு வரலாறு சாட்சி. அந்த பொதுமக்கள்தான் முகாம்களிலும், குடிக்களிலும் வசிக்க உந்தப்படுகின்றனர். அடிப்படை வசதிகள் எதுவுமே அற்று வாழ்கின்ற வாழ்க்கையில் நிம்மதியற்று தவிக்கும் இவர்களை இந்த நிலைக்கு ஆளாக்கியவர்கள் சொகுசு வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்திருப்பார்கள். இம்சித்தலின் வலி இந்தக் கவிதைகளில் இப்படி வியாபித்திருக்கின்றது..

அந்திப்பொழுதொன்றில்
எங்கள் பூர்வீகத்தினுள்
புகுந்தன கருங்குரங்குகள்
வேரோடிய நம் சுவடுகளை
அழித்தலின் வெறி
குரங்கு முகங்களில் வழிந்தன

ஆதி ரத்தத்தில் புரித்த நிலத்தின் மீதென
அராஜகக் கொடூரம் படரவும்
கண்களுக்குள் முள் ஏற்றிற்று
மீளவே முடியாச் சோகம் பெருந்துயர்
தீயிட்டதில் சாம்பலானது

தம்மைப் பற்றிய சுய விமர்சனத்தை செய்யாதவர்கள் மற்றவர்களின் பிழை பற்றி தாராளமாகக் கதைப்பார்கள். தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள வழியற்றவர்கள் பிறரின் குறைகளைக் களைதல் பற்றிய நுணுக்கத்தை கற்றுக் கொடுப்பார்கள். அதே போல தத்தம் வாழ்வில் பல புதிர்கள் இருக்கையில் அதை விடுவிக்கும் முயற்சிகளைச் செய்யாமல் மற்றவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்த ஆய்வுகளைச் செய்வதில் நேரத்தை செலவழிப்பார்கள். இது பற்றி கவிதை வாழ்தல் எனும் புதிர் (பக்கம் 35) என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொருவரும் விடுகதைகளுடன் அலைகிறார்கள்
 அவரவர்களின் கதைகளை அவிழ்ப்பதற்கு
 அவரவரால் முடிவதேயில்லை
 முயன்று தோற்கிறவர்கள்
 மற்றவர்களின் புதிர்களை
 நொடிக்குள் அவிழ்த்துப் போடுகிறார்கள்
 ஆச்சரியம் இன்னும் தான் முடிவதில்லை
 தம்மை விடுகதைகளிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு

தவிப்புறுபவர்களின் மேல்
 மேலும் மேலும் வியாபிக்கின்றன விடுகதைகள்!

தன்னைப் பாதித்த விடயங்கள், சமுதாய விழிப்புணர்வுகள், மக்களின் துயர்கள், வாழ்வின் மாயத் தோற்றங்கள் பற்றிய கருக்களுடன் இன்னும் பல்கவை அம்சங்களை கருவாகக் கொண்டு அழகியல் பாங்கில் ரசிக்கத்தக்க கவிதைகளைத் தரும் கவிஞர் முல்லை முஸ்ரிபாவுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - சொல்லில் உறைந்து போதல்

நூல் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - முல்லை முஸ்ரிபா

தொலைபேசி - 0713077177

ஈமெயில் - mullaimusrifa@gmail.com

வெளியீடு - வெள்ளாப்பு வெளி

விலை - 300 ரூபாய்

20

மரண வலிகள்

ஜீவந்தியின் 40 ஆவது வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள கவிதை நூலை மரண வலிகள் தொகுதியாகும். இந்த கவிதை நூலின் ஆசிரியர் அலெக்ஸ் பரந்தாமன் ஆவார். இவர் ஏற்கனவே இதே பதிப்பகத்தினூடாக அழகைகள் நிரந்தரமில்லை என்ற சிறுகதை நூலை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறுகியகால இடைவெளிக்குள் அலெக்ஸ்

பரந்தாமனின் இவ்விரண்டு தொகுதிகளும் வெளிவந்து அவரது இலக்கிய ஆற்றலை, திறமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

76 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்தக் கவிதை நூலில் சிறியதும் பெரியதுமான 63 கவிதைகள் இடம்பிடித்துள்ளன. யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்ட துயரங்களையும், கொடுமைகளையும், யுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும், கஷ்டங்களையும் வெளிக்காட்டும் கவிதைகளே நூல் முழுவதுமாக விரவிக் காணப்படுகின்றன. போரின் முகத்தைக் காட்டி நிற்கும் கண்ணாடியாகவே இந்த நூலைப் பார்க்கலாம்.

வலிமிகுந்த வாழ்வைச் சமந்து போரினால் மண் குழிக்குள் வரலாறாகிப் போன மக்களுக்கே அலெக்ஸ் பரந்தாமன் தனது கவிதை நூலை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

அலெக்ஸ் பரந்தாமன் தனது உரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “எமை விட்டுக் கடந்துபோன போரின் உச்சத்துள், நிகழ்ந்த அவல தரிசிப்பில், என்னுள் எழுந்த மனக்கொதிப்பின் வெளிப்பாடுகளே

இத்தொகுப்புக்குள் குந்தியிருக்கும் கவிதைகளாகும். ஒரு காலம், எமக்கான சுதந்திர தனியிருப்புக்காக எனது பேனா எழுதிய கவிதைகள் ஏராளம்! போரியல் வாழ்க்கைக்குள் புரிபடாத மனம் எதிர்பாராத திருப்பங்களோடும் நடுக்கங்களோடும் போன எனது வாழ்வின் பயணம், இறுதியில் (முள்ளி வாய்க்காலில்) நிர்க்கதியாகி நின்றபோது முன்பு முனைப்போடு எழுதிய கவிதைகள் உட்பட பல படைப்புக்கள் அனைத்தும் என்முன்னே எனைப் பார்த்து கைகொட்டி நகைப்பது போன்ற உணர்வுக்குள் சிக்கிச்சிதறி... மனம் குமைந்து அழுதழுது.. அகதி முகாமில் சரணடைந்தது ஒரு வலி மிகுந்த வரலாறாகும். அதன்பின் இனி எதுவும் எழுதுவதில்லை... என்ற ஒருவித வெறுப்போடு இருந்தபோது, மறுக்கப்பட முடியாத நிகழ்வின் தரிசனங்கள் ம(ற)றக்கப்பட்டு விடும் எனும் ஒரு சிந்தனை என்னுள் உந்தவே, மீண்டும் எழுத ஆரம்பித்தேன்.”

இனி அவரது 63 கவிதைகளில் ஒரு சில கவிதைகளின் வேதனை வெளிப்பாட்டைப் பார்ப்போம்.

அவர்களும் எனது கவிதையும் (பக்கம் 01) என்ற கவிதை உயிர்களை, உடைமைகளைப் பறிகொடுத்தவர்களின் இதய வேதனையை இயம்பியிருக்கின்றது. துன்பத்தின்போது கூடவே இருந்து ஆறுதல் கூறியவர்கள் இரத்தம் சிந்தி, உடல் சிதறி இறந்துபோனதை கவிதை அழகாக சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றது.

எல்லோருக்குமான அவலம்தான்,
முடிவில் அவர்களுக்குமாயிற்று
வாழவேண்டுமென்ற துளிர்ப்பும் துடிப்பும்
அவர்களை வழிமாற்றி
இன்னோரிடத்திலிருக்க வைத்தது..
கைகொடுத்துதவியது கைவேலி நிலம்
இடறல்களிலிருந்து
எட்ட வந்துவிட்டதான மன உணர்வோடு
அவர்கள் இருந்தார்கள் ஆறுதலாக...

மரண வலிகளை உணராது
 மண்மடியில் அப்படியே
 சிதறிய உடல்களாய்..
 சிந்திய இரத்தமாய்..
 மூச்சிழுந்து முகம் மறைந்து போனதை
 இனியும் நான் எப்படி எழுதுவேன்
 எனது கவிதையில்?

யுத்தம் ஓய்ந்த பின்பும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அவல வாழ்வு, துளிர்க்குமோ? (பக்கம் 05) என்ற கவிதையில் பதிவாகியிருக்கின்றது. தமது உடமைகளை விட்டுக் கொடுத்தவர்கள், அதன் பின்னரும் தமது சொந்த வீடுகளுக்குள் குடியேற முடியாத சூழ்நிலைகள் காணப்பட்டன. பதவிகளில் இருப்பவர்கள் தமது பதவிகளுக்காகவும், பேர் புகழுக்காகவும் பொய்களைக் கூறி தமது சகல காரியங்களை சாதித்துக் கொள்கின்றார்கள். அதனால் பொதுமக்களின் வாழ்வு அந்தரப்பட்ட நிலைமையிலேயே கழிகின்றது என்று இந்தக் கவிதை கூறி நிற்கின்றது.

போர் ஓய்ந்த பின்னிலையில் - வீடு
 போய்ச்சேர வழியில்லை எங்கள்
 ஊர்மனைகள் அழிந்த பின்பும் - அங்கு
 உழ்நுழையத் தெரியவில்லை ஆள
 ஆர் வந்து நன்மையென்ன - வாழ்வு
 அவலமொரு தொடர்கதைதான் தங்கள்
 பேர் வாழ புகழோங்க - பொய்கள்
 பேசுவதும் ஒரு கலைதான்!

அஸ்தமனத்துள் ஓர் அருணோதயம் (பக்கம் 15) என்ற கவிதையும் யுத்தம் பற்றியே பேசியிருக்கின்றது. காலம் விட்டுப்போன ரணங்களில் இன்னும் கசிந்துகொண்டிருக்கின்ற வாழ்வுத் துளிகள், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நிலைமை நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. செயற்பாடுகளை எல்லாம் முடக்கிப் போட்டு, வருமானங்கள் யாவும் அடியோடு மறுக்கப்பட்டு

வலுவிழந்தவர்களாய் அவர்களை மாற்றிப்போட்டது யுத்தம். இழந்து போனவற்றின் நினைவுகளின் வலிகளைத் தாங்கியபடி மீண்டும் புதிய வாழ்க்கையைத் தேடுகின்றார்கள் என்று கவிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கவிதை வரிகள் இதோ..

பிணங்கள் விழுந்த தரைமீது படர்கிறது.. சூரிய தேவனின் பின்மாலைப்பொழுதின் ஒளி.. காலம் அள்ளிச்சென்ற சில நினைவுகளைத் தேடுகின்றேன் கழிவிரக்கத்தோடு.. கூற்றுவன் பெயரால் குறிக்கோளற்ற செயற்பாடுகள்.. வாழ்க்கையைத் தின்றுமுடித்துவிட்டு.. இப்பொழுது ஏப்பம்விட்டு நிற்கின்றன ஏதும்றியாதனவாக.. இழப்புகளின் சுமைகளைத் தாங்கியபடி.. எங்கெங்கோ பரவலாய்.. புதிய முளைகளாக விட்டெழும் முகங்கள்.. மீண்டும் வீரியத்தைத்தேடி விரைகின்றன.. தம்வழியில் விளக்கம் தெரிந்தனவாய்..

இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்களின் வாழ்க்கைக் கனவுகள் யாவும் சிதைந்து போன நிலையில் அவர்களின் வளங்களும் உடற் பலங்களும் அழிந்திருந்தன. நிஜங்களின் தரிசனங்களாக அவர்கள் கண்டவை எல்லாம் கொடுமையான போரின் தாக்கங்கள் மட்டுமேயாகும். தலைவிதிகளின் நிர்ணயிப்புக்கள் தலைகீழாக எழுதப்பட்ட அந்த நிலைமையை ஓர் அகதியின் துயரப்படல் (பக்கம் 19) என்ற கவிதை விளக்கியிருக்கின்றது.

இன்னல்கள் எத்தனை கண்டாச்சு - வாழ்வில்
இடப்பெயர்வுகள் பலவாச்சு
வண்ணக் கனவுகள் சிதைஞ்சாச்சு - பெற்ற
வளங்கள் அனைத்தும் இழந்தாச்சு!

ஊரின் முகங்கண்டு நாளாச்சு - போரால்
ஒடுங்கிய வாழ்வும் இருளாச்சு
ஏரி வயல்வளம் அழிந்தாச்சு - எந்தன்
இல்ல முற்றமெல்லாம் என்னாச்சு?

வடுக்கள் (பக்கம் 52) என்ற கவிதை உறவுக்கார பேரனின் ரூபகங்களை மீட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. பிஞ்சு விரல்களால் ஸ்பரிசித்த நினைவுகளில் கவிஞர் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து போகின்றார். மறப்போம் மன்னிப்போம் என்று சொன்னாலும் பேரனை மறக்க முடியாமல் தவிக்கும் கவிஞரின் இதயத்து வேதனை வாசகர்களிடத்திலும் ஓட்டிக்கொள்கின்றது. அந்தக் கவிதை பின்வருமாறு:

வருடமொரு நாளில் பங்குனி மாத அமாவாசைக்கு முந்திய தசமிதியில் வந்து போகிறது உன் சிரார்த்த நினைவு.. மறப்போம் மன்னிப்போம் என்று கூறுகிறார்கள்.. மன்னித்துவிட்டேன்.. ஆனால் மறக்க முடியவில்லை உன் முகத்தை.. பேரன் என்ற உறவு முறையில் உன் பிஞ்சு விரல்களால் மூன்று வயதில் என் முகத்தைத் தடவி ஸ்பரிசித்த நினைவுகள் சிலது மட்டும் இப்பொழுதும் கூட நீரில் கல்லெறியப்பட்ட அலைகள் போல ஷெல் விழுந்த ஓலைக் குடிசைக்குள் தீ திண்டு புலுண்டி உன் உடம்பு.. இப்பொழுதும் எரிகிறது உன் நினைவுகள் எனக்குள் மன்னித்துவிட்டேன் அவர்களை! ஆனால் மறக்க முடியவில்லை உன் முகத்தை.. உன் நினைவுகளை..!

போரினால் பாதிக்கப்பட்டு, அதன் வலிகளை சுமந்து, அந்த வலிகளை, மனதின் வேதனைகளை மொழிபெயர்த்து கவிதைகளாகவும், சிறுகதைகளாகவும் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் அலெக்ஸ் பரந்தாமன் பாராட்டுக்குரியவர். யுத்த காலத்தின் நிகழ்வுகளை அறிய இந்நூல் சிறந்த ஆவணமாகும். அவரது படைப்புக்களை இன்னும் எதிர்பார்த்து வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூல் - மரண வலிகள்
 நூல் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
 தொலைபேசி - 0774455254
 வெளியீடு - ஜீவந்தி பதிப்பகம்
 விலை - 300 ரூபாய்

21

தாலாட்டு

கிழக்கு மாகாணத்தின் சாய்ந்தமருதைப் பிறப்பு பிடமாகவும், ஏறாவுரை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர் மருதூர் ஜமால்தீன். இலக்கிய உலகில் மரபுக் கவிதைகள் மற்றும் உருவகக் கதைகளை எழுதுவதில் தனக்கென்று தனியிடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவர். எம்.எம். ஜமால்தீன் (முஅய்யதி) என்ற இயற்பெயரை உடைய இவர் 15 ஆண்டுகளாக வாளிப்பா ஜும்ஆப் பள்ளி வாசலில் பேஷ்

இமாமாகக் கடமையாற்றி வருபவர்.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் 10 ஆவது நூல் வெளியீடாக இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியான தடயங்கள் 2009 மே மாதத்தில் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து இதுவரை மொத்தமாக 06 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தடயங்கள், ரமழான் ஸலவாத், கிழக்கின் பெருவெள்ளக் காவியம், முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் புகழ் மாலை, இஸ்லாமிய கீதங்கள், தாலாட்டு ஆகிய ஆறு நூல்களே அவையாகும்.

இவரது இலக்கியப் பணிகளுக்காக 2008 ஆம் ஆண்டு அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியத்தினால் சாமரீ (சமூக ஜோதி) பட்டமும், 2013 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை கவிஞர்கள் சம்மேளனத்தினால் காவிய பிரதீப (கவிச்சுடர்) பட்டமும், விருதும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஒரு தாயின் தாலாட்டில் குழந்தையின் அழகை தீர்ந்துவிடுகின்றது. அடம்பிடித்து விழித்திருக்கும் குழந்தையை ஆசுவாசப்படுத்தி சுகமான தூக்கத்தை அளிப்பது தாலாட்டாகும். ஒரு குழந்தை முதன்முதலாக சங்கீதமாகக் கேட்பதும் தாலாட்டையே ஆகும். தாலாட்டுப் பாடல்களைக் கொண்டே இந்த நூலை ஆக்கியிருக்கும் கவிஞர் குழந்தைகளுக்கான நற்பண்புகள், நல்லொழுக்கங்கள் போன்றவற்றையும் தாலாட்டினூடாகவே தந்திருக்கின்றமை சிறப்பாகும்.

தாலாட்டு என்ற இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள கலாபூஷணம் எஸ். முத்துமீரான் அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வாழ்வின் தத்துவங்களையும், வரலாறுகளையும், சூட்சுமங்களையும் உலகில் சிறப்பாகவும், யதார்த்தமாகவும் எடுத்தோதிக் கொண்டிருக்கும் படைப்பிலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களே முன்னிலை வகிக்கின்றன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், கலப்பில்லாத, தூய்மையான உண்மையின் பிம்பங்களாகும். அதிலும் அன்புக் கொடைகளில் விலைமதிப்புற்ற கொடையென நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளனர். நெடிலோசை வடிவில் தாய்மார்களினால் தங்கள் சேய்களை கண்முடித் தூங்கச் செய்யும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் பல வடிவங்களில் பாடப்பட்டிருந்தாலும் இதன் உண்மையான நோக்கம் குழந்தைகள் அமைதியாகத் தூங்கச் செய்வதேயாகும்.”

தாலாட்டு என்ற இந்தத் தொகுதியில் 107 பாடலடிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

பக்கம் 02 இல் உள்ள தாலாட்டு அடிகளில் இப்புதியில் சிறப்பாக வாழ்வதற்குரிய வழிவகைகளை சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். படைத்த இறைவனின் அருளைப் பெற்று பார்போற்றும் நல்லவனாக வாழ வேண்டுமென்றும், கலங்கரை விளக்கான கல்வியை நாட்டத்துடன் கற்று உயர்ந்த தொழில்

புரிய வேண்டும் என்றும் கூறி நிற்கின்றார். அத்துடன் உயிருக்கும் மேலான ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வது அவசியம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனின் சிந்தனை அற்றவர்கள் பாவம் செய்வதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாகும். பாவம் செய்பவர்களுக்கு நல்ல விடயங்களின்பால் ஈடுபாடு இருக்காது. கல்வியும், ஒழுக்கமும் எட்டாக் கனியாகவே ஆகிவிடும். எனவே முதலில் அவற்றில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆராரோ என் மகனே
ஆராய்ந்திவ் வலகமிதில்
சீராய் இப்பூமியிலே
சிறப்பாக நீ வளர்வாய்

வல்லோனருளாலே
வந்தாய் இவ்வலகமதில்
நல்லோருதவி பெற்று
நல்லபடி நீ வளர்வாய்

கல்வியறிவைக் கற்று
கருத்தாய் ஒழுக்கமுடன்
எல்லோரும் போற்றிடவே
என் கண்ணே நீ வளர்வாய்

ஒழுக்கம் தனை மேலாய்
ஒழுகிப் பணிவுடனே
அழுக்கான தீமை விட்டு
அனுதினமும் நீ வளர்வாய்

பக்கம் 07 இல் உள்ள அடிகளில் முதியோருக்கு உதவுதல், ஆசிரியர்களை மதித்தல் ஆகிய பண்புகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நம்மைவிட வயதில் மூத்தவர்களுக்கு கண்ணியம் செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் கூறும் நல்ல உபதேசங்களைக் கேட்க வேண்டும். மரியாதையுடன்

நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அதேபோல ஆசிரியர்களின் ஆசிகளைப் பெற்று, அவர்களின் சொற்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும், அவர்கள் மகிழ்வுறும் விதமாக செயற்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முதியோருக் குதவி செய்து
முன்னோனருளைப் பெற்று
மதிக்கும் நல்லாசான்களால்
மகிழ்வுறவே நீ வளர்வாய்

பக்கம் 09 இல் உள்ள அடிகளில் யாரையும் ஏமாற்றி வாழக் கூடாதென்றும், தீய பழக்கங்களான பொய், களவு ஆகியவற்றைப் புரியக் கூடாதென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஏழையாக வாழ்ந்தாலும் அடுத்தவர்களை ஏமாற்றி பிழைப்பு நடத்துவது பெருங் குற்றமாகும். அதற்காக கோழையாகவும் வாழ்ந்துவிடக் கூடாது. ஒருவன் குட்டுப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தால் முன்னே விடமாட்டார்கள். எனவே துணிச்சலுடன் வாழ வேண்டுமென்றும், உண்மை கூறும் உத்தமனாய் வாழ வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் மருதூர் ஜமால்தீன்.

ஏழையாய் வாழ்ந்தாலும்
ஏமாற்றி சதிகள் செய்யும்
கோழையாய் வாழாமல்
குணக்குன்றாய் நீ வளர்வாய்

பொய் களவு மோசடிகள்
புரிந்த பெயர் இல்லாது
மெய்யுரைக்கும் சான்றோனாய்
மேன்மையுடன் நீ வளர்வாய்

பக்கம் 16 இல் உள்ள அடிகளில் திருக் குர்ஆனை மனமமிட்டு, படைத்த அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து வாழ வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இணைத்து முஹம்மத் நபியவர்கள் நமக்குக் காட்டித் தந்த வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி

வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்றும் தெளிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அல்குர்ஆன் மனனமிட்டு
அல்லாஹ்விடம் துஆயிறைஞ்சி
நல்ல நபி வாழ்வெடுத்து
நாநிலத்தில் நீ வளர்வாய்

இறைதூதர் போதனையே
இவ்வுலகில் இகழ்ந்து நின்றோர்
கறைபடிந்து வீழ்ந்த கதை
கற்றுணர்ந்து நீ வளர்வாய்

உலகக் கல்வி, ஆன்மீகம் சார்ந்த விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக தாலாட்டு எனும் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. உலகக் கல்வியைப் போன்றே மார்க்கக் கல்வியும் மிக முக்கியமாகும். அனைத்து மதங்களும் நல்ல விடயங்களைச் செய்யுமானே ஏவி நிற்கின்றன. ஆன்மீக உணர்வு இல்லாததன் காரணமாக பல கலாசார சீரழிவுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கு இவ்வாறான நூல்கள் மிகவும் துணை புரிகின்றன. நல்ல விடயங்களை வலியுறுத்துமுகமாக தாலாட்டு எனும் நூலை வெளியிட்ட கவிஞருக்கு என் வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - தாலாட்டு

நூல் வகை - தாலாட்டுப் பாடல்

நூலாசிரியர் - மருதூர் ஜமால்தீன்

தொலைபேசி - 0775590611

வெளியீடு - தீன் ஜோதி இலக்கிய மன்றம்

விலை - 50 ரூபாய்

22

சுட்ட பழமே சுவை அமுதே

கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸீஸ் அவர்கள் 1972 இல் இலக்கிய உலகில் கால்பதித்தவர். தேசகீர்த்தி, காவிய பிரதீப, கவிச்சுடர் போன்ற பட்டங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ள இவர், கலை இலக்கியப் போட்டி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் பிரதேச, மாவட்ட, தேசிய ரீதியில் பரிசில்களும் விருதுகளும் வென்றுள்ளார்.

தனக்கென தனியிடம் பதித்து தனது இலக்கிய ஆளுமைகளை வெளிக்காட்டி நிற்கும் இவரது ஒன்பதாவது நூலாக சுட்ட பழமே சுவை அமுதே எனும் இத்தாலாட்டுப் பாடல்கள் நூல் வெளிவந்துள்ளது. சின்னச் சின்னச் சொற்களை வைத்து சிறந்த கவிதைகளை ஆக்குவதில் வல்லவரான இவரின் நல்ல கவித்துவத்திற்கு இந்த தாலாட்டுப் பாடல் தொகுதி சான்றாக அமைந்துள்ளது.

தாலாட்டு என்பது வாய்மொழி வழியாக ஆரம்ப காலம் தொட்டு பாடப்பட்டு வரும் ஒரு உன்னதமான பாடல்களாகும். அவற்றில் ஒரு சில தாலாட்டுப் பாடல்கள் சமூகத்திற்கு சமூகம் மாறுபட்ட - வேறுபட்ட மதம் சார்ந்த சொற்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டு வந்தாலும் பெரும்பாலான தாலாட்டுப் பாடல்கள் அடிப்படையில் தாய்க்கும் சேய்க்குமான அன்பும் பரிபாஷையாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அழும் குழந்தையை ஆசுவாசப்படுத்தி தூங்க வைப்பதில் தாலாட்டுப் பாடலுக்கு தனியிடம் இருக்கிறது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் மேற்கூறியது போன்று வாய்மொழிப் பாடல்களாக பாடப்பட்டு வந்ததால் எழுத்து வடிவமின்றி தற்காலத்தில் அருகிவிட்ட சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. எனவே அதை உயிருட்டும் விதமாக பி.ரி. அஸீஸ் அவர்கள் தாலாட்டுப் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுதி ஒன்றையே வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க விடயமாகும்.

இத்தொகுதிக்கு வாழ்த்துரை வழங்கியிருக்கும் ஹில்மி மஹரூப் அவர்கள் 'இந்நூலில் அடங்கியிருக்கும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் அனைத்தும் சிறப்பானதாகவும் மகிழ்ச்சியூட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. நிச்சயமாக இது குழந்தைகளுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் சந்தோசத்தைக் கொடுத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் ஒரு ஏற்பாடாகும். கவிஞரின் இத்தகைய கிராமிய முயற்சியானது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது' என வாழ்த்தியிருக்கின்றார்.

சுட்ட பழமே சுவை அமுதே என்ற இந்தத் தாலாட்டுப் பாடல் தொகுதியில் 19 தாலாட்டுப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மல்லிகைப் பந்தல் (பக்கம் 12) என்ற தாலாட்டுப் பாடல் ஓசைநயம் மிக்க அழகியல் பொதிந்த பாடலாகும். குழந்தையின் சிரிப்பை சிதறிய முத்துக்களாக கவிஞரின் மனம் எண்ணுகின்றது. கவிஞரின் பார்வையில் எல்லாமே அற்புதமானவைதான். இதிலிருந்து சில வரிகள் இதோ..

மல்லிகைப் பந்தலில்
மணக்கும் தொட்டிலில்
அல்லிப் பூவே - நீ
ஆராரோ ஆரிவரோ..
ஆராரோ ஆரிவரோ..

நீ சிந்தும் சிரிப்பினிலே
சிதறும் முத்துக்கள் - என்

சிந்தையைக் கிளறும்
ஆராரோ ஆரிவரோ..
ஆராரோ ஆரிவரோ..

கண்ணில் நிறைந்து - என்
கல்பினில் பதிந்த
வண்ணப் பட்டே - நீ
ஆராரோ ஆரிவரோ..
ஆராரோ ஆரிவரோ..

குழந்தைகளின் உலகம் அழகானது. அவர்கள் அதில் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள். பசித்தால் அழத்தெரிந்த அவர்களின் அழுகையை நிறுத்தும் வல்லமை தாலாட்டுக்கு உண்டு. அந்தத் தாலாட்டின் இதம் சுட்ட பழமே சுவை அமுதே (பக்கம் 14) என்ற இந்தப் பாடலில் இவ்வாறு கலந்திருக்கிறது.

கண்கள் மலர்ந்த கனியமுதே
களங்கம் இல்லா ஒளிச் சுடரே
மன்னவர் குடும் மணி முடியே
மங்கை எந்தன் உயிர் முச்சே
ஆராரோ.. ஆராரோ.. ஆராரோ..

தென்றலின் சுகமே தேனமுதே
தெளிந்த ஓடை நீரழகே
புன்னகை சிந்தும் புது மலரே
புவை எந்தன் பூ முகமே
ஆராரோ.. ஆராரோ.. ஆராரோ..

பட்டுத் தளிர் பசங்கொடியே
மொட்டு விரிந்த பூவிதழே
சுட்ட பழமே சுவை அமுதே
சுகந்தமான புது மலரே
ஆராரோ.. ஆராரோ.. ஆராரோ..

பெறுமதிமிக்க பொருள்களை உவமானமாகக்கொண்டே தாலாட்டுப் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனாலும் அவற்றை விடவும் குழந்தைகள்தான் ஒரு தாய்க்கு முதல்நிலை. கொடியில் மலர்ந்த பூங்கொத்து (பக்கம் 18) என்ற தாலாட்டுப் பாடலிலும் அத்தகைய உவமானங்கள் இலாவகமாகக் கையாளப்பட்டுள்ள விதம் இரசிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதன் சில வரிகள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

செம்புக் குடமே சித்திரமே
செம்பவள வாய் அழகே
கொம்புத் தேனே குலக் கொழுந்தே
கொடியில் மலர்ந்த பூங்கொத்தே
ஆராரோ ஆரிவரோ.. ஆராரோ ஆரிவரோ..

மாணிக்க மாலை நீ தானே
மணக்கும் மல்லிகை அதில் தானே
தேனின் சுவையில் கலந்தவனே
தெவிட்டாய் இன்பம் தருபவனே
ஆராரோ ஆரிவரோ.. ஆராரோ ஆரிவரோ..

கவிதை, சிறுகதை, கிராமியக் கவி, சிறுவர் பாடல்கள், கட்டுரை என இலக்கியத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் பிரகாசித்து நிற்கும் கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸீஸ் அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் மேலும் வெற்றிபெற மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - சுட்ட பழமே சுவை அமுதே
நூல் வகை - தாலாட்டுப் பாடல்
நூலாசிரியர் - கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸீஸ்
தொலைபேசி - 0772902042
ஈமெயில் - azeesphfo@gmail.com
வெளியீடு - பாத்திமா ருஸ்தா பதிப்பகம்
விலை - 150 ரூபாய்

23

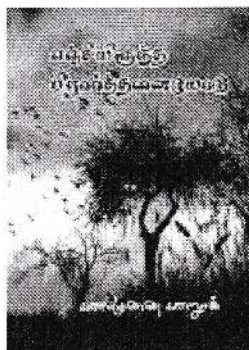
எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு

கலாபூஷணம் பாலமுனை பாறூக்கின் எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு என்ற நவீன குறுங்காவிய நூல் பர்ஹாத் வெளியீட்டகத்தின் மூலம் 88 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ளது. இவர் ஏற்கனவே பதம் (1987) கவிதைத் தொகுதி, சந்தனப் பொய்கை (2009) கவிதைத் தொகுதி, கொந்தளிப்பு (2010) குறுங்காவியம்,

தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா (2011) குறுங்காவியம் ஆகிய நான்கு புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கை அரச சாஹித்திய மண்டல சான்றிதழ் பெற்ற நூல் கொந்தளிப்பு குறுங்காவியம் ஆகும். அதுபோல் இலங்கை அரச சாஹித்திய மண்டல விருது, கொடகே சாஹித்திய மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி விருது, இலங்கை இலக்கியப் பேரவை (யாழ்ப்பாணம்) சான்றிதழ் ஆகியவற்றை தனதாக்கிக் கொண்ட நூல் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா என்ற குறுங்காவியம் ஆகும்.

இனவாதிகளின் வெறியாட்டத்தில் எதுவும் தெரியாமல் மாட்டிக்கொண்டு பலியாகிப்போன அப்பாவிக்களுக்கே எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு என்ற இந்த நூலை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இலங்கையில் நிகழ்ந்த யுத்தம் காரணமாக முஸ்லிம் தமிழ் இனங்களுக்கிடையே இருந்த உறவுநிலை, அதனால் ஏற்பட்ட விரிசல், மனமுறிவுகள், இயல்பு வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, இடர்பாடுகள், விளைவுகள், ஒற்றுமை வாழ்வுக்கான

சமாதான முயற்சி போன்றவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதாகவே இந்த நூல் அமைந்திருக்கிறது.

இந்த நூலுக்கு கனதியை சேர்க்கும் முகமாக தனது நேரத்தை ஒதுக்கி சிரமம் பாராது பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் எல்லாப் படைப்புக்களையும் முழுமையாக அவதானித்து 17 பக்கங்களில் தனது அணிந்துரை ஒன்றை முதுநிலைப் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.மான் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார். அவர் தனதுரையில்,

“பாலமுனை பாறாக் 1970 களின் தொடக்கத்தில் கவிதைத் துறையில் காலடி வைத்தவர். இலங்கை இலக்கிய உலகில் முற்போக்குச் சிந்தனை முனைப்பாக இருந்த காலகட்டம் அது. பாலமுனை பாறாக்கும் அச்சிந்தனையால் ஈர்க்கப்பட்டவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இஸ்லாமியப் பற்றும், சமூக உணர்வும் மிக்க ஓர் இடதுசாரியாக இவரை நாம் அடையாளங் காணலாம். இக்காவியத்தில் வரும் பிரதான பாத்திரத்துக்குப் பெயர் இல்லை. அவன், இவன் என்ற படர்க்கைப் பெயராலேயே அவன் குறிப்பிடப்படுகிறான்” என்கிறார்.

எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு, பாம்பை நோக்கிய பயணம், சிறகுப் பட்டை சிலுப்பிய சேவல், காலைத் தைத்த வேலிக்கு வைத்தமுள், பூட்டி இருந்த உறவினர் வீடு, எல்லை வீதி சொந்த வீதி, உறைந்து போய் இருந்த ஊர், கோழிக் காக்கா குஞ்சு முகம்மது, மாசிலா மணி மேசன், எடுபிடிகளும் கெடுபிடிகளும், வேலி போட முடியாத நட்பு, சமாதான சகவாழ்வு, விழித்துக் கொண்ட பஸ் தரிப்பு நிலையம் ஆகிய பதின்மூன்று தலைப்புக்களில் இக்காவியம் விரிவடைந்து செல்கின்றது.

பிரார்த்தனை மட்டுமே எஞ்சியிருந்தது
பேச்சு ஏனோ
அடைபட்டிருந்தது..

சொந்த வீட்டைப் பார்க்க வந்தவன்

சுற்றி வளைப்பில்
 அகப்பட்டிருந்தான்.. (பக்கம் 25)

என்று இந்தக் காவியம் தொடங்குகிறது. தனது சொந்த ஊருக்கு வரும் அவன் தன்னுடைய குடும்பத்தினரைக் காணாது அல்லாடுகின்றான். இலங்கையில் பிறந்தமையா அல்லது இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் பிறந்தமையா அவனை இவ்வாறு அல்லல்பட வைக்கிறது? சொந்தங்களும் இல்லாமல் சொந்த மண்ணும் அந்நியப்பட்டு கிடக்கும் அவனுக்கு ஆறுதல் என்ன என்ற கேள்வியை கவிஞர் முதலிலேயே நமக்குள் உருவாக்கி விடுகின்றார்.

நாலா பக்கமும்
 கடலாய்ச் சூழ்ந்துள்ள
 இலங்கைத் தீவில்
 இவனொரு பொதுமகன்

எப்பிழை செய்தான்?
 எதனைக் கேட்டான்?
 கிழக்கில் பிறந்தான்
 இது பிழை யாகுமா? (பக்கம் 34)

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சோதனைகளின்போது நாம் இறைவனிடமே முறையிடுகிறோம். அதாவது நமது துன்பத்தை, பிரச்சினைகளை நீக்கித் தருமாறு இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றோம். அந்த ஒரு பிரார்த்தனையைத் தவிர அவனிடம் இன்று எதுவுமே இல்லை. ஒரு ஐடம் போல அவனது நிலைமை ஆகிவிட்டது என்பதைக் கீழுள்ள வரிகள் உணர்த்துகின்றமையை அவதானிக்கலாம்.

எஞ்சியிருந்தது
 பிரார்த்தனை மட்டுமே
 எங்குதான் செல்வான்?

எல்லை வீதி, சொந்த வீடு
வந்து சேர்ந்தான்
நடைப் பிணமாக! (பக்கம் 40)

அவ்வாறு ஊருக்குள் வந்தவனை திடீரென கண்ணுற்று பார்வதி அக்கா அவனை எழுப்புகிறாள். அவனது நிலையறிந்து உண்ணக்கொடுத்து, ஆறுதல் படுத்துகின்றாள். அந்தப் பெண் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவள். சகோதரர்கள் போன்று பழகியவர்கள் யுத்த வெறியனின் கண்பட்டதால் இன்று திக்குத் திசை தெரியாமல் மருளுகின்றனர். பார்வதி அக்காவின் மன வேதனை இவ்வாறு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

என்னடா தம்பி இப்படிக்கீடக்க கண்ணீர் மல்கிக் கசிந்து கரைந்தாள். 'இன்னடா தம்பி ஒழும்பு ஒழும்பு' என்று அவனைப் பிடித்து எழுப்பி உண்ணக் கொடுத்தாள். கண்பட்டுப் பெய்த்திடா தம்பி என்னமா இருந்தம் ஒரு தாய் வகுத்துப் புள்ளைகள் போல.. (பக்கம் 41)

தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் ஒன்றிணைந்து ஒன்றாகவே சேர்ந்து தொழில் செய்து தமது வணக்கம் தலங்களை உருவாக்கியதையும், ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பர அன்பு காட்டி வாழ்ந்ததையும் கவிஞர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

வண்டிக்கார முஸ்லீம்கள் தமிழர் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒற்றுமையாகவே காட்டினிற் சென்று கம்புகள் வெட்டி கோயிலைப் பள்ளியைக் கட்டிக் கொண்டதை.. ஒருவருக்கொருவர் உதவி வாழ்ந்ததை இவ்வூர் கோயிற் பள்ளிக் குறிப்புகள் சொல்வதால் அப்பொழுதவரோ அடிக்கடி சொல்வார்.. (பக்கம் 42)

ஆண்களை எல்லாம் படைக்கு அழைத்துச் செல்லும் நிலைமை அன்று காணப்பட்டது. அவ்வாறு கோழிக் காக்கா குஞ்சு முகம்மதும், மேசன் மாசிலாமணியும் பலவந்தமாக ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றனர். பணயக் கைதிகளாய் அவர்கள்

பிடிப்பட்டிருக்கின்றமையை வாசகர்கள் உணரலாம். அப்பாவி மக்கள் இவ்வாறு அடிக்கடி காணாமல் போவதைக்கண்டு உள்ளங்கள் துடித்துப் போவதைக் காவியத்தில் இவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை வாசிக்கையில் வாசகர்களின் மனதும் ஒருவித அச்சத்துக்கும், வேதனைக்கும் உட்படுவதை மறுக்க முடியாது.

வடக்குத் திசையில் ஒரு கிலே மீற்றர் ஓடி முடித்தவன் வங்கி வளைவில் வாகை நிழலில் நின்று பார்த்தான். கூட்டம் இருந்தது பேச்சடிபட்டது. அந்தப் பக்கம் நேற்று கோழி வாங்கச் சென்ற முகம்மது காக்கா ஊரை வந்து சேரவில்லயாம். இந்தப் பக்கம் மேசன் வேலையாய் வந்த இருவர் பணயக் கைதியாய் பிடிப்பட்டிருப்பதாய் காற்று வந்து காதில் சொன்னது. கேட்டு மனசு துடியாய்த் துடித்தது. அப்பாவிகளும் தொழிலாளர்களும் அடிக்கடி இப்படி அமுங்கிப் போவதை அகதியாவதை எண்ணிப் பார்த்து மனசு துவண்டது.. (பக்கம் 49)

இவ்வாறு மனசை உலுக்கும் சம்பவங்களைக் கொண்டுள்ள இந்தப் புத்தகம் வாசிப்போரைக் கவரும். ஆசிரியருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூலின் பெயர் - எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு
 நூல் வகை - நவீன குறுங்காவியம்
 நூலாசிரியர் - கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்
 தொலைபேசி - 0775367712
 ஈமெயில் - farhacool123@gmail.com
 முகவரி - 14 A, Farhana Manzil, Palamunai - 03.
 வெளியீடு - பர்ஹாத் வெளியீட்டகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

24

பாலமுனை பாறூக் குறும்பாக்கள்

தான் இதுவரை எழுதிய குறும்பாக்களில் பெரும்பாலானவற்றை தெரிவுசெய்து நூறு தலைப்புக்களில் நூறு குறும்பாக்களைத் தொகுத்து 84 பக்கங்களில் கலாபூஷணம் பாலமுனை பாறூக் அவர்கள் பர்ஹாத் வெளியீட்டகத்தின் மூலம் தனது நூலை வெளியீடு செய்துள்ளார்.

இந்த நூல் குறும்பா பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வழியமைத்துத் தந்திருக்கிறது. இன்று பலராலும் பெரும்பாலும் அறிந்து வைக்கப்படாத ஒரு வடிவமாகவே குறும்பாவைக் கருதலாம். ஆனாலும் அனைவரும் கட்டாயம் இந்த வகையான வடிவத்தையும் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகின்றது. மறைந்த கவிஞர் மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களே தமிழில் குறும்பா என்ற இலக்கிய வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தியவராவார்.

குறும்பாக்கள் குறுகியவையாக இருப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் குறும்பும் செய்கின்றன. அந்த வகையில் இந்தத் தொகுதியில் உள்ள அநேகமான குறும்பாக்கள் குறும்பு,

அங்கதம், கேலி, கிண்டல், நக்கல், நையாண்டி, எள்ளல், துள்ளல் என நகைச்சுவை துறும்புவனவாக அமைந்துள்ளன. எழுத்தினூடாக நகைச்சுவை உணர்வைக் கொண்டு வருவதென்பது காட்சி அமைப்பு, உடல் அசைவு, நடிப்பு, சம்பாஷணை என்பவற்றினூடாக அதனைக் கொண்டு வருவதை விடவும் சிரமமான காரியமாகும் என்பது புலனாகின்றது. ஆனாலும்

அதனை முயற்சி செய்து பார்த்திருக்கிறார் பாலமுனை பாறாக் அவர்கள்.

இந்த நூலுக்கு தமிழ்மாமணி, செந்தமிழ்ச் செம்மல், கவிச்சுடர், கலைக்காமாமணி, பேராசிரியர், முனைவர் மு.இ. அகமது மரைக்காயர் நெய்திறும் மிக்க நெசவாளர் நெய்த நேரிய நூல் என்ற தலைப்பிட்டு தனது மதிப்புரையை பதிவு செய்துள்ளார். அதுபோல் முதுநிலைப் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, குறும்பாவில் அமைந்து சுவைதரும் அங்கதப் பாக்கள் என்ற தலைப்பிலும், கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அலி கலைப் பெறுமானம் நிறைந்த பாலமுனை பாறாக் குறும்பாக்கள் என்ற தலைப்பிலும் தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். பாலமுனை பாறாக் அவர்கள் குறும்பா விருந்து வைத்து என்ற தலைப்பில் தனதுரையை முன்வைத்துள்ளார். நவாஸ் செளபி அவர்கள் நூலுக்குரிய பிற்குறிப்பை வழங்கியுள்ளார். இந்த பல்வேறுபட்ட முத்த எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்களை வைத்தே பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் குறும்பாக்களை அவதானித்துப் பார்ப்பது மிகவும் பொருத்தமாய் அமையும் என்று கருதுகின்றேன்.

ஈழத் தமிழ்க் கவிஞர்களுள் குறிப்பிட்டுப் பெயர் சொல்லத்தக்க படைப்பாக்கத் திறனாளராக பாலமுனை பாறாக் அவர்கள் காணப்படுகிறார். தனது ஆறாவது நூலாகவே இந்த குறும்பாக்களைத் தொகுத்து முன்வைத்துள்ளார்.

காய் காய் தேமா
காய் காய் தேமா
காய் காய்
காய் காய்
காய் காய் தேமா

என்ற வகையில் 90 குறும்பாக்களை அமைத்தும், ஏனைய குறும்பாக்களை வேறு யாப்பிலும் அமைத்துள்ளார். இயைபுத் தொடையும், மோனைத் தொடையும் குறும்பாக்களை அணிசெய்கின்றன. எதுகையும் ஆங்காங்கே எட்டிப் பார்க்கின்றன. பல குறும்பாக்களில் எள்ளல் துள்ளி விளையாடுகின்றது.

குறும்பாவின் குணங்கள் என்ன? வெண்பா, குறள்வெண்பா போன்று கூரான பார்வை கொண்டது. கவிதைக்குரிய அழகும், ஆழமும், அடர்த்தியும், சுருக்கமும் கொண்டது. ஐந்தடி கொண்ட இப்பா மூலம் வாழ்வியலைப் பற்றிக் கலாபூர்வமாகப் பேசலாம். வார்த்தைக் கட்டமைப்புக்குள் வாழ்வியல் கலாச்சாரங்களை வடித்துத் தரலாம். ஈரடி எழுசீர் கொண்ட குறட்பா போலும் ஐந்தடி பதின்மூன்று சீர்களைக் கொண்ட குறும்பா மூலம் கவிஞர் தனது கருத்துக்களை அழகுபடச் சொல்லியுள்ளார். நகைச் சுவையும் எள்ளலும் நயந்து இரசிக்கத் தக்கவாறு இக்குறும்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பனுவலுக்கும் ஒவ்வொரு மகுடம் சூட்டப்பட்டுள்ளது. கவிச்சுவை கூட்டப்பட்டுள்ளது. ஐந்தடிப் பாவுக்குள் அர்த்தமும் அழகும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில் பல அறிவுரைகள் விரவிக் காணப்படுகின்றன. அநீதியான சமூகத்தோடு முரண்படுகின்ற அறிவாளிகளின் பேச்சு எப்போதும் அங்கதமாகவே இருக்கும். குறும்பாவின் இயல்பும் அங்கதம் சார்ந்ததே. மேற்கு நாடுகளில் இருந்த Edward Lear இன் Limeric (லிமறிக்) ஆங்கில கவிதை வடிவமே இங்கு குறும்பாவாக வந்தது என்பது பலரது அபிப்பிராயம். இக் குறும்பாவினை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் மகாகவி ஆவார். கேலியையும், கிண்டலையும், சமூக ஊத்தைகளையும் வெளிப்படுத்த மிகவும் பொருத்தமான வடிவமாக இந்த குறும்பாக்கள் இருந்தன. கேலியும், ஆபாசமும், நகைச் சுவையும் இதில் இருந்ததால் செம்மொழி இலக்கியத்துள் இதைப் பலர் இணைத்துக்கொள்ளவில்லை. இங்கும் அதே நிலைதான்.

1965 களில் வெளிவந்த மகாகவியின் குறும்பாக்களிலும் இக்கேலியும் கிண்டலையும் காணலாம். 2002 இல் ஒலுவில் எஸ். ஜலால்தீன் சுடுகின்ற மலர்கள் என்ற தலைப்பில் ஒரு குறும்பா நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். அதுபோல் 2010 இல் ஒலுவில் ஜே. வஹாப்தீன் வெட்டுக்கற்கள் என்ற குறும்பா நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இந்தத் தொடரில் நான்காவது

நூலாகவே பாலமுனை பாறூக்கின் இந்த நூல் 2013 டிசம்பரில் வெளிவந்துள்ளது.

இந்தத் தொகுதியில் சில குறும்பாக்களில் ஆங்கிலச் சொற்கள் இடம்பிடித்துள்ளன. கவிஞர் அதற்கு காரணமாக, அந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களுடன் கலந்து புழக்கத்தில் உள்ளதாலும், நகைச்சுவை உணர்வை அந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் கூட்டித் தருவதாலும் பொருத்தம் கருதி அவற்றை தான் சேர்த்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார்.

இனி இரசனைக்காக கவிஞர் பாலமுனை பாறூக்கின் சில குறும்பாக்களை எடுத்து நோக்குவோம்.

அழகு, குணம், அறிவு என்ற எது இருந்தபோதிலும், இன்று திருமணம் செய்வதற்கு ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம் சீதனம் ஆகும். சீதனம் கொடுக்க வழியில்லை என்றால் எத்தகைய அழகிகளும் இரண்டாம் பட்சமாகிவிடுகின்ற நிலை தற்காலத்தில் தோன்றியிருக்கின்றது. அழகுக்காக மாத்திரம் திருமணம் செய்தல் கூட அண்மைய காலங்களில் வழக்கொழிந்து போயிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதுபற்றிய விடயங்களை உள்ளடக்கியே தேவை (பக்கம் 26) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா அமைகிறது.

பக்கத்து வீட்டிலொரு பாவை
பால்நிலவு வதனத்தாள் பூவை
முப்பதையும் தாண்டிவிட்டாள்
முடியவில்லை திருமணமே
எப்படியும் சீதனமாம் தேவை!

தாய் தந்தையர் கஷ்டப்பட்டு பிள்ளைகளின் எதிர்கால நலன் கருதி சொத்து சுகங்களைத் தேடி வைப்பார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் பெரியவர்களாகி, திருமணம் முடித்த பிறகு சொத்தில் பாகப் பிரிவினை கேட்டு சண்டையிடுவார்கள். பிறகென்ன நடக்கும்? மொத்த சொத்தையும் பெரிய தொகைக்கு விற்றுவிட்டு ஆளுக்காள் பணத்தை பகிர்ந்து கொள்வார்கள்.

எதிர்காலத்தில் பிள்ளைகள் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் தாய் தந்தையர்க்கு சிதறிய போய்விடும். இறுதியில் அவர்களுக்கு வீடுமில்லை. பிள்ளைகளின் அன்பும் இல்லை என்ற பரிதாப நிலைமை உருவாகி விடுவதை இன்றுகளிலும் காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது. சொத்து (பக்கம் 29) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா அதை ஒட்டியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

பிள்ளைகளில் அவர்க்கதிகம் பற்று
பெருமளவில் சேர்த்தாராம் சொத்து
பிள்ளைகளோ சண்டையிட்டுப்
பிரிந்தனராம் தனித்தனியாய்
உள்ளதெல்லாம் வேறாக்கி, விற்று!

பெருங்குடி (பக்கம் 31) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா பின்வருமாறு அமைகிறது. இதில் குடியின் கெடுதியைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கணவன் குடியில் மூழ்கிவிட்டால் பால்மா வாங்குவதற்குக் கூட முடியாத நிலை தோன்றும். பிறகு குழந்தை பசியால் வாடி நிற்கும். குடி குடியைக் கெடுக்கும் என்பது நிதர்சனமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

தவழ்கிறது மதலையவள் மடியில்
தவழ்கின்றான் கணவனுமோ குடியில்
மதலையது பாலின்றி
மடியிலிருந் தழுக்கிறதே
குடி குடியைக் கெடுத்திடுமோ முடிவில்!

இலஞ்சம் வாங்குவதும் குற்றம், கொடுப்பதும் குற்றம். அப்படியிருக்க இன்றெல்லாம் சிறியதொரு காரியம் ஆக வேண்டும் என்றால் கூட இலஞ்சம் கொடுப்பதும், வாங்குவதும் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. வாங்குபவர்களைவிட கொடுப்பவர்கள் அதிகமாகிவிட்டார்கள். காரணம் நேரத்துக்கு முடிய வேண்டிய காரியங்கள் பொடுபோக்குத் தனத்தால் பிற்போடப்படுகின்றன. அவற்றை சீக்கிரம் செய்துகொள்வதற்காக அலுவலக பிபூன் முதல் மேலதிகாரி வரைக்கும் 'கைக்குள்

வைக்க வேண்டும். அதை உணர்த்தி (பக்கம் 33) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா பின்வருமாறு அமைகிறது.

கந்தோரில் கையூட்டுப் பெற்றான்
கடமைகளில் தவறியவன் கெட்டான்
வந்தவனை பொல்ஸாரே
வலைவீசிப் பிடித்ததனால்
இன்றவனோ கூண்டிலகப் பட்டான்!

அலுவலகங்களில் பணி புரிபவர்கள் ஒரு வகை முரட்டுத் தன்மையோடு பழகுவார்கள் என்ற கருத்து மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது. அதற்குக் காரணம் தான் கந்தோரில் வேலை செய்கிறோம் என்ற பெருமையும், அலுவலகத்தில் ஏற்படும் டென்ஷனும் ஆகும். அவற்றை எல்லாம் உதறிவிட்டு எல்லோருடனும் இயல்பாக, அன்பாகப் பழகி, தமக்குக் கீழுள்ளவர்களிடமும் பணிவாக நடந்தால் எல்லாம் அழகாக இருக்கும் என்பதை அழகு (பக்கம் 39) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா விளக்கி நிற்கின்றது.

மக்களோடு அன்பாகப் பழகு
மதித்தவர்க்குப் பணிபுரிய இளகு
கட்டிவைத்த நாயாகக்
கடமையினில் குரையாமல்
ஒத்துழைப்பாய், உத்தியோகம் அழகு!

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை எழுத்தாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மதிப்பு மிகக் குறைவு. எழுத்தறிவு வீதம் இலங்கையில் உயர் மட்டத்தில் காணப்படுகின்றபோதும், வாசிக்கும் வீதம் மிகக் குறைவு என்றே சொல்லலாம். புத்தகங்கள் கடைகளில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே அதை புரிந்து கொள்ள இயலும், தமது கற்பனைளை உட்செலுத்தி படைப்புக்களை எழுதி ஒரு நூல் வெளியிட்டால் போதும். அந்த எழுத்தாளன் இனி வாழ்நாள் முழுக்க கடனாளியாகவே இருக்க வேண்டும் என்கிற நிலையும் காணப்படுகின்றது. அதைத்தான் வாட்டம் (பக்கம் 47) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா சுட்டி நிற்கின்றது.

இலக்கியநூல் வெளியீட்டுக் கூட்டம்
 எத்தனைநாள் அதற்காக ஓட்டம்
 பலவர்ண அழைப்பினிலே
 பதவியொடு பெயர்பொறித்தும்
 வரவிலையே எழுத்தாள்வோர், வாட்டம்!

கலாநிதி என்ற பட்டம் இன்று எல்லா துறைகளுக்கும்
 வழங்கப்படுகின்றது. குறித்த ஒரு துறையில் சாதனைகளை
 நிகழ்த்துவதனாலும் இப்பட்டம் வழங்கப்படுகிறதெனலாம். படித்து
 கலாநிதி ஆனவர்களுக்கும், புகழால் கலாநிதி ஆனவர்களுக்கும்
 வித்தியாசம் காண முடியாத நிலை காணப்படுவதை
 எடுத்துக்காட்ட, க(ல்)லாநிதி (பக்கம் 51) என்ற தலைப்பில்
 அமைந்த குறும்பா பின்வருமாறு அமைகிறது.

கல்லாதான் ஆள்கம்மா வாட்டம்
 கலாநிதியாம் இன்றவனோ கொட்டம்
 பல்வேறு சங்கங்கள்
 பலரகத்தில் விற்பதனால்
 கல்லாதான் வாங்கினானாம் பட்டம்!

தேர்தல் மழைக்கு முளைக்கும் சில வேட்பாளர் காளான்களுக்கு
 போங்கையா... போங்க (பக்கம் 52) என்ற குறும்பா
 எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தேர்தல் காலத்தில் வந்து அதை
 செய்வோம், இதை செய்வோம் என்று வாக்குறுதி
 கொடுத்துவிட்டு, அதன் பிறகு யார் நீங்கள்? என்று கேள்வி
 கேட்பார்கள். வேடிக்கை என்னவென்றால் காலம் காலமாக
 இது நடைபெற்று வருவது தெரிந்தும் தமது மக்கள் இதைப்
 பற்றி பேசிப்பேசியே காலம் கழித்திருப்பதுதான். முன்னேற்றம்,
 முயற்சி, மாற்றம் என்ற எதுவுமே இல்லாமல் தேர்தல் கால
 வேட்பாளர்களைப் பற்றி பேசிப் பேசியே நமது முன்னோர்
 வாழ்க்கை முடிந்திருக்கிறது. நமது வாழ்க்கை தொடர்ந்து
 கொண்டிருக்கிறது.

தேர்தல்தான் வருகிறதா? வாங்க
 தேனாக வாக்குறுதி தாங்க

பேர்புகழ்ப் பேசிடுங்க
 பேசிஎங்க வாக்கெடுத்தா
 போயிடுங்க... வரமாட்டீர் போங்க!

அந்தம் (பக்கம் 55) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா நாட்டின் தேசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. யுத்தம் தின்ற நம் பூமியில் இப்போதுதான் சமாதான விதை நடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இன்னும் கூட இனவாதம், மொழிவாதம் பேசி மனிதர்களுக்குள் பிரிவினையை ஏற்படுத்தும் சில தீய சக்திகள் நம்முள்ளும் ஊடுறுவித்தான் இருக்கின்றன. இதை கீழுள்ள குறும்பா வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

எல்லார்க்கும் நாடுஇது சொந்தம்
 எவர்மறுப்பார் எமக்குள்ள பந்தம்
 பொல்லாத இனவாதப்
 பூசகரின் இடைமறிப்பால்
 தொல்லையடா ஒற்றுமைக்கே அந்தம்!

எமக்கான ஒரு குரல் ஒலிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்தான், மக்கள் வாக்குகளை இட்டு பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களோ மக்களின் தீயில் சுகமாக குளிர் காய்கின்றனர். அவர்களால் உருவாகி, அவர்களையே அழிக்கின்றனர். சமூகத்தின் இருப்புநிலை குறித்த அக்கறை எதுமின்றி தானும் தன் குடும்பமும் என்ற வட்டத்துக்குள் சுருங்கிக் கொள்கின்றனர். கஷ்டப்பட்ட மக்கள் தொடர்ந்தும் கஷ்டமாகவே இருக்க, எம்.பி மார்கள் சொகுசான வாழ்க்கைக்குள் தங்களை உட்பொருத்திக் கொள்கின்றனர். இதைச் சொல்கிற குரல் (பக்கம் 57) என்ற தலைப்பில் அமைந்த குறும்பா பின்வருமாறு அமைகிறது.

எம்குரலே இவரென்று நம்பி
 ஏமாந்தோம் போதுமடா தம்பி
 எம்சமூகம் அழிகிறது
 இருப்பெங்கோ தொலைகிறது
 இவரெங்கோ? பிரதிநிதி.. எம்பி?

நூலாசிரியர் அவர்கள் நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக தனது இலக்கியப் பங்களிப்புக்களைச் சிறப்பாகச் செய்துவருபவர். இவரது கொந்தளிப்பு என்ற குறுங்காவியத் தொகுதிக்கு 2010 இல் அரச சாகித்திய மண்டல சான்றிதழ் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. அத்துடன் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா என்ற குறுங்காவியத் தொகுதிக்கு 2012 கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது விழாவில் சிறந்த காவிய நூலுக்கான பண்ப்பரிசு, சான்றிதழ் ஆகியவையும், இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் (யாழ்ப்பாணம்) சிறந்த காவிய நூலுக்கான சான்றிதழும், 2011 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த சிறந்த காவிய நூலுக்கான அரச சாகித்திய விருது, பண்ப்பரிசு போன்றவை கிடைத்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அவரது குறும்பாக்கள் அடங்கிய இத்தொகுதி நகைச்சுவை கலந்த விடயங்களை சுவாரசியமாக சொல்லியிருப்பதினூடாக மக்கள் மனதில் பதிந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. புது முயற்சிகளைக் கையாண்டு, ரசிக்கத்தக்க வகையிலும், சிரிக்கத்தக்க வகையிலும் குறும்பாக்களை எழுதி வெளியிட்ட நூலாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - பாலமுனை பாறாக் குறும்பாக்கள்
 நூலாசிரியர் - பாலமுனை பாறாக்
 தொலைபேசி - 0775367712
 ஈமெயில் - farhacool123@gmail.com
 முகவரி - 14 A, Farhana Manzil, Palamunai - 03.
 வெளியீடு - பர்ஹாத் வெளியீட்டகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

25

கடைசி வேரின் ஈரம்

கடைசி வேரின் ஈரம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் கிண்ணியா எம்.எம். அலி அக்பர் அவர்கள். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் தனது பெயரை பதித்துக் கொண்டவர். கலாபூஷணம் விருதை பெற்றுள்ள எம்.எம். அலி அக்பர் அவர்கள், ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் பணியாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 112 பக்கங்களுடைய இந்தத்தொகுதியில்

12 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அணிந்துரையை வழங்கியிருக்கின்றார் கிண்ணியாவின் இன்னொரு கவிஞரும், சிறுகதைபாளருமான ஏ.எம்.எம். அலி அவர்கள்.

இறைவனின் நியதி என்ற கதை மனிதனின் அழுக்குக் குணங்களை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது எனலாம். உசனார் தொரை என்பவரிடம் வேலை செய்யும் ரகீம், தனது மகன் தஸ்லீமின் உயர்கல்விக்காக பணவுதவி கேட்கின்றார். தன்னிடம் தொழில்பார்க்கும் ஒருவனின் மகன், பட்டணத்தில் போய் உயர்படிப்பு படிப்பதா என்று இளக்காரம் உசனார் தொரைக்கு. எனவே தஸ்லீமையும் வயலில்

வேலைக்கமர்த்திக்கொண்டால் நல்லது என மனிதாபிமானம் கொஞ்சமுமின்றி ரகீமிடம் கூறுகின்றார். ரகீமுக்கு அவமானம் ஒரு புறம். ஆற்றாமை மறுபுறம். எனவே பேசாமல் வந்து விடுகிறார்கள். அதையறிந்த தஸ்லீமின் தாய், தான் இத்தனைக் காலம் சேமித்து வந்த கொஞ்சப் பணத்தைக் கொடுத்தும், இடியப்பம் விற்றும் மகனை பட்டணம் அனுப்புகின்றனர். அங்கு சென்ற தஸ்லீமுக்கு நல்லதொரு நண்பன்

கிடைக்கின்றான். நண்பனின் தந்தையின் உதவியுடன் படித்து தஸ்லீம் வக்கீல் ஆகின்றான்.

ஊரார் சொத்தை அநியாயமாக அபகரித்து வாழும் உசனாருக்கு எதிராக ஊரிலுள்ள ஒருவன் வழக்குத்தாக்கல் செய்கின்றான். அதை முறியடிக்க நல்லதொரு வக்கீலைத் தேடி பட்டணத்துக்கு வருகின்றார் உசனார். இனிமேல்தான் கதையின் உச்சகட்டம் நடைபெறுகிறது. ஒருகாலத்தில் உசனாரைத்தேடி தஸ்லீம் போனான். இப்போது தஸ்லீமைத் தேடி உசனார் வந்திருக்கிறார். இதுதான் இறைவனின் நியதி என்பதை இக்கதை உணர்த்துகிறது. இன்றும் மனிதர்கள் இப்படித்தான். மற்றவர்களை மதிக்காமல், அவர்களை இளக்காரமாக எண்ணிக்கொண்டு கண்டபடி பேசி மனதை புண்ணாக்குவார்கள். காலத்தின் கோலத்தால் அவர்களிடமே கையேந்தும் நிலையை இறைவன் ஏற்படுத்தி விடுவான் என்பதற்கு இக்கதை நல்ல உதாரணம்.

இந்துஜா என்ற கதை காலத்துக்கு பொருத்தமான அம்சத்தை கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இனத்தாலும், மதத்தாலும் வேறுபட்டு ஐக்கியம், சமாதானம் எல்லாவற்றையும் மறந்து வாழும் மனிதர்களுக்கு ஒரு படிப்பினையாகவும் இக்கதை இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

அமரதாச என்ற வக்கீலும், மஸாஹிர் என்ற வக்கீலும் நல்ல நண்பர்கள். அமரதாச மக்களுடன் மிகவும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகக்கூடியவர். அவருக்கு இரட்டைப் பெண் குழந்தைகள் கிடைக்கின்றன. மஸாஹிர் தம்பதியருக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் கிட்டவில்லை. இதை வைத்தே கதை பின்னப்பட்டுள்ளது.

ஒருநாள் சகோதரரின் மரணத்துக்காக, அமரதாச மனைவி மற்றும் ஒரு குழந்தையுடன் செல்கின்றார். வழியில் பெரியதொரு விபத்து ஏற்பட்டு கணவனும், மனைவியும் இறந்துவிட குழந்தை உயிரோடு இருக்கிறது. எதிர்பாராமல் அவ்வழியால் வந்த சுதாகரன் என்பவர் இதைக்கண்டு விடுகின்றார். அவர்

குழந்தையை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு, எதுவும் தெரியாதவர்போல் சென்றுவிடுகின்றார். ஏனெனில் அவரும் குழந்தைப் பாக்கியம் அற்றவர். மற்ற குழந்தை மஸாஹிரிடம் கையளிக்கப்படுகிறது.

நாட்கள் நகர்ந்து இரு பிள்ளைகளும் உயர்தரம் எழுதி கலைப் பிரிவில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறுகின்றனர். இருவரில் ஒருவர் மஸாஹிரின் மகள் வாஜிதா. மற்றவள் சுதாகரனின் மகள் இந்துஜா. இருவரின் உருவ அமைப்பு எல்லோருக்கும் வியப்பளிக்க, மஸாஹிருக்கு ஏதோ இடிக்கிறது. சுதாகரனை அழைத்து விசாரிக்க அவரும் உண்மையை கூறுகின்றார். எப்படியோ பௌத்த மதப்பிள்ளைகள் மற்ற இரு மதங்களிலும் வாழ்கின்றனர். சாதி மத பேதம் எதுவுமே, எதற்குமே தடையில்லை என்பது இக்கதை சொல்ல வரும் படிப்பினை எனலாம்.

அறுந்த உறவு அறுந்ததுதான் என்ற சிறுகதையும் சமூகப் பிரச்சனை பற்றியே எடுத்தியம்புகிறது. மகன் சுக்ரிக்கு வந்த திருமண அழைப்பை பார்த்த தாய் ஆபிதாவுக்கு ஆச்சரியம். மணமகள் ஆபிதாவின் அண்ணனின் மகள். அண்ணா, அண்ணி, அம்மா எல்லோரையும் காதலின் பெயரால் பிரிந்து வந்தவர் ஆபிதா.

ஆபிதாவைக் கைப்பற்றிய ரஸ்மி ஆபிதாவின் மேல் அளவு கடந்த அன்புடையவர். ஆதலால் வீட்டாரின் நினைவு ஆபிதாவுக்கு மறந்துபோய் இதோ இப்போது திருமண அழைப்பை பார்த்ததும் தான் கடந்த கால ஞாபகங்கள் நினைவு வருகின்றன.

திருமண வீட்டிற்கு வெளியே நின்று தாய் உட்பட அனைவரையும் பார்த்து வரவென புறப்படுகின்றார் ஆபிதா. மணமகனின் தோழனாக தனது மகன் சுக்ரி இருப்பதைக்கண்டு ஆபிதாவுக்கு இதயத்தில் வலி. ஒருவேளை குடும்பம் பிரியாமல் இருந்திருந்தால் உண்மையான மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில் தனது மகன் இருந்திருக்கக்கூடும் என நினைத்து வருத்தப்படுகின்றார். ஒடிச்சென்று சகோதரனிடம் பேச வேண்டும் என இதயம்

துடித்தாலும், ஆழ்மனம் எச்சரிக்கிறது. கணவன் அறிந்தால் அவர் வருத்தப்படுவார் என்று உணர்ந்த ஆபீசா தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு “அறுந்த உறவு அறுந்ததுதான்” என எண்ணுகின்றார்.

உண்மையில் உறவுகளை மறந்து, அவர்களின் சகவாசமே இல்லாமல் போய்விடின் அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதென்பது இலகுவானதல்ல. அதனால்தான் உறவினரை பகைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும், ஒருவருடன் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் கோபித் துக் கொள்ள வேண்டாம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

அவளின் விதி அப்படி என்ற கதை அழகான காதல் கதைபாகும். மலீஹா என்ற பெண்ணைக் காதலிக்கிறார் அவ்வருக்கு வந்த மாஸ்டர். அவரது பயிற்சிக் காலத்துக்காக இரண்டு வருடங்கள் பிரிந்திருக்கிறார். இடையிடையே தொடர்ந்த கடித உறவு, இடையில் தடைப்பட்டாலும் இப்போதைக்கு யாருக்கும் தெரியாமல் இருக்கட்டும் என எண்ணி தனது பயிற்சிக்காலம் முடிந்த பிறகு வந்து பார்க்கிறார் மாஸ்டர். தனது தாயாரின் மரணத்துக்குப் பின் மலீஹா சித்த சுவாதீனம் அற்றவளாக மாறியிருப்பதை அப்போதுதான் அறிகின்றார். கல்யாணத்துக்கு நாள் குறிக்க வந்த மாஸ்டருக்கு அவளைப் பார்த்ததும் கடுங் கவலை தோன்றுகிறது. என்ன செய்ய அவளின் விதி அப்படி என்றவாறு மலீஹா இருக்கும் திசை நோக்கி நகர்கிறார் மாஸ்டர்.

இவ்வாறான சமூக தளங்களில் நின்று எழுதும் கிண்ணியா எம்.எம். அலி அக்பர் அவர்கள் இன்னும் பல படைப்புக்களை இலக்கிய உலகுக்குத்தர வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

நூலின் பெயர் - கடைசி வேரின் ஈரம்
 நூலாசிரியர் - எம்.எம். அலி அக்பர்
 தொலைபேசி - 0752617513, 0263262488
 வெளியீடு - பேனா பப்ளிகேஷன்
 விலை - 300 ரூபாய்

26

குதிரைகளும் பறக்கும்

சட்டத்தரணி பதுளை சேனாதிராஜா அவர்களின் 'குதிரைகளும் பறக்கும்' என்ற கன்னிச் சிறுகதைத் தொகுதி 127 பக்கங்களில் 12 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி கொடகே பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளிவந்திருக்கிறது.

குதிரைகளும் பறக்கும், குறியீடுகள், நிலா இல்லாத பெளர்ணமிகள், கோணல்

சித்திரங்கள், அட்டைகள், முற்றுப்புள்ளி, சலனம், கனவுகளுக்கு விடுமுறை, இன்னொரு ஹிரோஷிமா, இட்லரின் இடைவேளை, பிளெக் மெஜிக், நகர்வு ஆகிய 12 கதைகள் இதில் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் கற்பனைகள் கலக்காதபடி மிகத் தத்ரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அவர்களின் வறுமை நிலையை புடம்போட்டுக் காட்டக் கூடியதாகவும் இச்சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குதிரைகளும் பறக்கும் என்ற முதல் கதை தோட்டத் தொழிலாளியின் பிள்ளைகளை தலை நகரங்களில் வீட்டு வேலைக்கு விடும் விடயம் பற்றிப் பேசுகிறது. அதில் கார்மேகம் என்பவனுடைய மகள் கோமதி அவள் வேலை செய்யும் வீட்டிலுள்ள தங்க நகையை திருடிவிட்டதாக அந்த வீட்டு எஜமானி குற்றம் சுமத்துகின்றாள். ஏழைகள் என்பதால் எதையும் பேசி மனதைப் புண்ணாக்கும் எஜமானர்களின் சுயரூபம் தெளிவாக கதையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

‘ஓ பச்சக் கொழந்தயா இவ? பச்சக் கொழந்தக்கி ஓரிஜினல் நகைய எடுத்து ஒழிச்ச வச்சிக்கிட்டு கொண்டு போக தெரயுமா?’ என்ற வீட்டு எஜமானி கேட்கும் கேள்வியில் எத்தனை இளக்காரம் இருக்கிறது என்பதை அறிய முடியும்.

‘அம்மா.. ஒங்க கதைய நிப்பாட்டுங்க. நாங்க ஏழைகள்தான். எவனையும் ஏமாத்தி பொழப்ப நடத்தல. முடிஞ்ச மட்டும் நேர்மையாக இருக்கோம். பசி பட்டினியா இருந்தாலும் எங்கயும் நாம ஓடிப் போகல’ என்று கார்மேகம் சொல்வதிலிருந்து கோமதியினதும், கார்மேகத்தினதும் மனது எந்தளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

கதை இறுதியில் தனது கணவரிடம் கொடுத்திருந்ததையும், அதை மறந்துவிட்டுத்தான் கோமதியை சந்தேகப்பட்டாள் என்றும் கதாசிரியர் உண்மையை வெளிக்காட்டுகின்றார்.

அட்டைகள் என்ற சிறுகதையானது களுத்தறை மாவட்டத்தின் மத்துகம் டவுனுக்கு அருகேயுள்ள கிராமப்புற பாடசாலையின் அவலத்தை மிகச் சரியாக சுட்டிக்காட்டுகிறதெனலாம்.

ஆப்தீனும், இமாமும் காரில் பிரயாணத்தை மேற்கொள்கின்றனர். வழியில் ஒரு மூதாட்டியிடம் விசாரித்ததும் இன்னும் கொஞ்ச தூரம் பயணிக்க வேண்டும் என மூதாட்டி சொல்கிறார். சற்று நேரத்தில் ஒரு கடைக்காரரிடம் நியுபோட் வத்த எங்கே இருக்கிறது? என்று கேட்டபோது அவன் இடத்தை கூறிவிட்டு ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் காரில் பயணிக்க முடியாது என்று சொல்கிறான்.

கொஞ்சதூரம் காரில் செல்லும்போது பாதையில் நிரம்பியிருந்த நீர்நிலைகளிலும், குழிகளிலும் காரின் சில்லுகள் தடம் புரள்கின்றன. இமாம் ஆப்தீனிடம், ‘இதுக்கு மேல போனா கார பஞ்சிகாவத்தக்கி குடுக்கோணும்’ என்று சொல்லியிருக்கும் பதில்

நகைச் சுவையாக இருப்பதுடன் பாதையின் சீரற்ற தன்மையையும் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

அதுபோல ஆப்தீன், இமாம் ஆகியோரின் பிரதேச வழக்கில் அமைந்த பேச்சை நூலாசிரியர் அழகாக சொல்லியிருக்கும் பாங்கு அவர் பல்வேறுபட்ட மக்களுடனும் பழகுகின்றார் என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது.

மழை நீர் மண்ணை பிரட்டிக் கொண்டிக்கும் நிலையை பால்தேத்தண்ணி போன்ற நிறம் என்ற உவமானத்துடன் சொல்லியிருப்பது இரசிப்புக்குரியது.

சப்பாத்துக்களில் நீர், சகதி எல்லாவற்றையும் சேகரித்துக் கொண்டு இருவரும் ஒருவாறு மலையுச்சியை அடைகின்றனர். அப்போது சாரம், பத்திக் சட்டை அணிந்து விரைவாக வரும் ஒருவரிடம் 'ஸ்கூல் எங்க இருக்கி?' எனக் கேட்டதும் அவர் இடத்தைக் காட்டிவிட்டு ஏன் என்று கேட்கின்றார். ஆப்தீனுக்கு அவரது கேள்வி வியப்பாக இருக்க 'பதிக்' சட்டைக்காரர் அதற்கான விளக்கத்தை தானே சொல்கிறார்.

அதாவது மழைக்காலம் என்றபடியால் அட்டைகள் நிறைய வருகின்றன. ஆதலால் ஸ்கூல் மூடப்பட்டுள்ளது என்றதோடு அவசரமாக விடைபெற்றுக்கொள்கின்றார். இமாமுக்கும், ஆப்தீனுக்கும் பெரிய அதிர்ச்சி. அங்கே சிறியதொரு மாரியம்மன் கோவிலும், சில மனிதர்களும் காணப்படுகின்றனர். அவர்களிடம் பாடசாலையின் நிலை பற்றி விசாரித்தபோது அவர்கள் இப்பாடசாலை குறித்த தமது அதிருப்தியை வெளியிடுகின்றனர். கல்விக் கந்தோருகள், அரசியல் வாதிகள் என்று சொன்னாலும் இதற்கொரு தீர்வில்லை எனவும், அதிபர் விரும்பிய நேரம் பாடசாலை மூடப்படும் என்றும் ஊர்வாசிகள் கூறுகின்றனர். அதிபரின் வீடு எங்கே என ஆப்தீன் கேட்டதற்கு தூரத்தில் காணப்பட்ட கெசட், சீடி போன்றவற்றை விற்கும் கடையை அதிபர் நடத்துவதாகவும், பாடசாலை பையன்களை உதவியாக வைத்துள்ளதாகவும் அறியக்கிடைக்கிறது.

என்ன அதிசயம். பதிக் சட்டை போட்டவரை காட்டி 'ஐயா அந்தா போறாரு. ஸ்கூல் பிரின்சிபலு' என்று சொல்கின்றனர். இவற்றையெல்லாம் கண்காணித்துவிட்டு ஆப்தீன் சென்று ஒரு கிழமையில் அதிபரை தற்காலிகமாக சேவை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளதாக 'மேல் மாகாண கல்வி அதிகாரி ஆப்தீன்' என கையெழுத்திட்டு அதிபருக்கு கடிதம் அனுப்புகிறார். விசாரணையின் போது அதிபர் பை நிறைய ரம்புட்டான் கொண்டு வந்து ஆப்தீனுக்குக் கொடுக்கப்போய் அதன் காரணமாக நிரந்தர சேவை நிறுத்தம் பெற்றதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டைகள் ஒரு மனிதனின் இரத்தத்தை எவ்வாறு உறிஞ்சுகிறதோ அதே போலத்தான் இந்த அதிபரைப் போன்ற சில அட்டைகளும் மாணவர்களின் நல்ல எதிர்காலத்தை உறிஞ்சி விடுகின்றன. அதிபருக்கு கிடைத்த தண்டனையானது பாடசாலைகளில் இவ்வாறு நடந்துகொள்பவர்களுக்கு ஒரு சாட்டையடியாகவும், பாடமாகவும் அமைந்துள்ளது. அதிபர்கள் பொறுப்பின்றி இவ்வாறு நடந்து கொள்வதால் மாணவர்களின் எதிர்காலம் பாதிப்படைகின்றது. சமூகத்தில் இன்று அநீதமாக நடக்கும் இது போன்ற விடயங்களை கதாசிரியர் படம் பிடித்துக்காட்டியுள்ளார்.

இடலரின் இடைவேளை என்ற கதை சமூகத்தினர் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டிய முக்கியமானதொரு விடயம் பற்றிப் பேச முனைகிறது. முத்து என்பவனே இந்தக் கதையில் வரும் இடலர் ஆவான். இடலர் எத்தனைப் பேரின் வாழ்வை சிதைத்தவன் என்பதை வரலாறுகள் இயம்பி நிற்கின்றன.

முத்து என்பவன் மலையக சமுதாயத்தில் உலாவும் ஒரு விஷக்கிருமி. என்னவென்றால் மலையகத்தில் வாழும் குடும்பத்தில் உள்ள சிறுமியர்களை வேலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் தொழில் அவனுடையது. பொய், புரட்டல்களைக் கூறி ஆசை வார்த்தைகளைக் காட்டி நகர்ப் புறங்களில் உள்ள வீடுகளுக்கு கொண்டுபோய் விடுவான். எனினும் அதன் பிறகு

அந்த வீடுகளில் சிறுமிகளுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களைக் கூட அந்த வீட்டு ஊமானிடம் இருந்து காசு பெற்றுவிட்டால் அதனை மறைத்துவிடும் பேர்வழி அவன். அப்படிப்பட்டதொரு கொள்கை உடைய அவன் தனது மகளை உயர்தரம் வரை படிக்க வைக்கின்றமை கதைப் போக்கின் வளர்ச்சிக் கட்டமாகும். எனினும் ஒருநாள் அவன் எதிர்பாராத விதமாக மகளின் உபதேசத்துக்கு ஆளாகின்றான். மகளும், மனைவியும் இந்த இழிதொழிலை விட்டுவிடுமாறு கெஞ்சுகின்றனர். அதன் காரணமாக கொஞ்ச காலத்துக்கு இந்த தொழிலை விட்டுவிட்டு பிறகு தொடரலாம் என்று முத்து எண்ணுகிறான். இதைத்தான் இட்லரின் இடைவேளை என்ற கதை சொல்லி நிற்கிறது.

இப்படியாக பல உண்மை நிகழ்வுகளை வாசகர்கள் அறியும் பொருட்டும், விழிப்புணர்வுட்டும் வகையிலும் சிறுகதைகளாக எழுதியுள்ள சேனாதிராஜா அவர்களுக்கு எனது பாட்டுக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல படைப்புக்களைத் தந்து வெற்றி பெற எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூலின் பெயர் - குதிரைகளும் பறக்கும்
 நூலாசிரியர் - பதுளை சேனாதிராஜா
 தொலைபேசி - 0777708948
 ஈமெயில் - gsenathy06@gmail.com
 வெளியீடு - கொடகே பதிப்பகம்
 விலை - 350 ரூபாய்

27

நினைவுகள் அழிவதில்லை

1957 இல் எழுத ஆரம்பித்தவர் திரு நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள். இவரது முதல் சிறுகதை பாசம் என்பதாகும். இக்கதையானது ஈழநாடு வாரப் பதிப்பில் பிரசுரமாகியுள்ளது. அதனையடுத்து மேடும் பள்ளமும் என்ற கதை கலைச் செல்வி இலக்கிய சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளது. தொடர்ந்து தமிழன், வீரகேசரி, தேசாபிமானி, வசந்தம்,

தினக்குரல் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் இவர் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார். 1957 இல் எழுத ஆரம்பித்த திரு. நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் 2012 வரையான 65 வருட காலப் பகுதிகளில் 91 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

1961 இல் வெளியிடப்பட்ட இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி மேடும் பள்ளமும் என்பதாகும். உதயம், பாதை, வேட்கை, ஜென்மம், நிமிர்வு, காலவெள்ளம் போன்ற சிறுகதைத் தொகுதிகளை இவர் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்துள்ளார்.

நினைவுகள் அழிவதில்லை என்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுதியானது இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கிய மன்றத்தினூடாக வெளிவந்துள்ள திரு நீர்வை பொன்னையன் அவர்களின் ஒன்பதாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

உழைக்கும் தொழிலாளியான விவசாய மக்களது வர்க்கப் போராட்டங்களை அடிநாதமாகக் கொண்டும், எமது தாயகத்திலுள்ள பௌத்த சிங்கள பேரினவாத அரசாங்கத்தினதும், தமிழ்ப்

போராட்டக் குழுக்களதும் பாசிச நடவடிக்கைகளையும், அழிப்புக்களையும் அம்பலப்படுத்தி எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பியும் இவரது படைப்புக்கள் யாவும் புணையப்பட்டுள்ளன. இவர்தனியல்லன். சுரண்டலையும், சூறையாடலையும் தகர்த்தெறிந்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தை நிர்மாணிப்பதற்காகப் போராடி வருகின்ற முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தின் முக்கிய மூத்த உறுப்பினர் ஆவார்.

சிறுகதைகளை நல்ல முறையில் படைக்க வேண்டும் என்றால் தலைசிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களின் கதைகளை நாம் வாசித்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு வாசித்திருந்தால்தான் இளந்தலைமுறையினர் காத்திரமான கதைகளைப் படைக்க இயலும். அவ்வாறானதொரு காத்திரமான தொகுதிகளின் ஆசிரியர் என்பதற்கு சிறந்த முன்னுதாரணமாக திரு. நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் விளங்குகின்றார்கள்.

நினைவுகள் அழிவதில்லை என்ற இத்தொகுதியில் பத்து சிறுகதைகள் இடம்பிடித்திருக்கின்றன. நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் தன் இளமை வயது தொடக்கம் தனக்கென்று தனிக் கொள்கையுடன் வாழ்ந்தவர், வாழ்ந்து வருபவர் என்பதை அவரது பல சிறுகதைகள் சுட்டி நிற்கின்றன. தலைசிறந்த ஒரு தலைவராக, மனித நேயம் மிக்க ஒரு மனிதராக அவர் இன்றும் எம்மத்தியில் காணப்படுகின்றார். அவரது கதைகளில் வரும் பாத்திரப் படைப்புக்கள் கூட, கோழைகளாக வாழாமல் துணிச்சல் மிக்க வீரர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற அச்சமின்மையை வாசகர்களிடம் தோற்றுவிக்கின்றது.

நினைவுகள் அழிவதில்லை என்ற முதல் கதையானது ஒரு ஆணிற்கும், பெண்ணிற்கும் இடையிலான உரையாடலாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கதையின் வர்ணனைகளில் அலாதி சிறப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. முதலாவது மொழிநடை. அடுத்து உவமானங்கள். மொழிநடைகள் ஏனையவர்களின் சிறுகதைகளிலிருந்து மாறுபட்டதாக காணப்படுகின்றது. அதாவது இந்திய சிறுகதைகளை வாசிக்கும் உணர்வை

இக்கதை ஏற்படுத்துகின்றது. நமஸ்கார் பாபுஜி என்ற முதல் சொல்லாடலே அக்கருத்தை வலியுறுத்திவிடுகின்றது. அதுபோல 'கடலலையாய் நீண்டு வளர்ந்த கூந்தல்' என்ற உவமானம் சற்று வித்தியாசமான இரசனையை தோற்றுவிக்கின்றது. கார்மேகக் கூந்தல் என்பதுதான் வழமையான உவமானமாக இருப்பதால் மனதில் இது பதிந்துவிட்டதெனலாம். மெல்லிய காதல் உணர்வுகள் இக்கதையில் இழியோடியபோதும் கூட, இறுதியில் தோழமை உணர்வினால் அது இல்லாமல் போவதை உணர முடிகின்றது.

குருஷேத்திரம் என்ற கதை மிகவும் நயக்கத்தக்கதாகவும், ஹாஸ்ய உணர்வு கலந்ததாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. கந்த புராணப் படிப்பு போட்டி ஒன்றிற்காக இரண்டு தரப்பினர் கலந்து கொள்கின்றனர். முதல் தரப்பினர் பல வருடங்களாக அந்தப் போட்டியில் கலந்துகொண்டு வெற்றி பெற்று வருபவர்கள். இரண்டாவது கூட்டத்தினருக்கு இந்த முறை அதில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு சந்தர்ப்ப வசத்தால் கிடைக்கின்றது. கிடாய் விசுவன் பெரிய தைரியசாலி போல போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்காக செல்கின்றார். ஏனையோருக்கு அச்சம். என்ன நடக்கப்போகிறதோ என்ற அவஸ்தையில் அவர்கள் தவித்திருக்க விசுவன் ஒரே ஒரு விடயத்தைத்தான் எதிரணியிடம் கேட்கின்றான். அதாவது, 'என்னையா? சீ இப்படியா பாட்டை வாசிக்கிறது? அந்தப் பாட்டைத் திருப்பி வாசியும்' என்கின்றார். இதுவரை காலமும் முதலிடம் பிடித்து வந்த குழுவினர் திகைக்கின்றனர். அவர்களுக்கு வியர்த்துவிடுகிறது. வெற்றிப் புன்னகையுடன் விசுவன் தன் நண்பர்களை நோக்கி வருகின்றான்.

இத்தனைக்கும் விசுவன் ஒரு எழுத்துத் தானும் படித்தவனில்லை என்பதை 'ஒருவரி கூட உனக்கு வாசிக்கத் தெரியாது. அப்படிப்பட்ட உன்னாலை இதை எப்படி சாதிக்க முடிஞ்சது?' என்று நண்பர்களின் கேள்வி மூலம் கதாசிரியர் வாசகருக்கு உணர்த்துகின்றார். வெற்றி எப்படி சாத்தியம் என்ற கேள்விக்கு விசுவன் இவ்வாறு விடையளிக்கின்றான். 'அவை கையாண்ட யுக்தியைத்தான் நான் அவையளுக்கெதிராய் பாவிச்சன்'.

இன்றைய சூழ்நிலையில் மக்கள் நீதி நேர்மை, கடமை என்ற எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அன்பு, பிணைப்பு என்பதற்கெல்லாம் இன்று சக்தியே இல்லாமல் போய்விட்டது. பணம்தான் அனைத்து தரப்பினரையும் ஆட்சி செய்கின்றது. நீதி என்ற கதையும் அநீதி இழைக்கப்பட்ட ஒரு விடயம் பற்றியே பேசுகிறது.

பேதிரிஸ் முதலாளியின் மதுக்கடைக்கும், பேரம்பலம் முதலாளியின் நகைக் கடைக்கும் இடைநடுவே ஐந்தடி நீளமும், மூன்றடி அகலமும் கொண்ட ஒரு பரப்பில் வேலு என்பவன் செருப்பு தைக்கும் தொழில் செய்து வருகின்றான். முதலாளிமார் இருவருக்கும் வேலுவை எப்படியாவது இவ்விடத்திலிருந்து அனுப்பிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம். பலவாறு முயற்சி செய்தும் அது கைகூடவில்லை. தருணம் பார்த்து அவர்கள் காத்திருக்கின்றனர். ஒருநாள் மழை பொழியும் நேரம். பேதிரிஸ் முதலாளி வேலுவை அழைத்து தனது கடையின் பெயர்ப் பலகை சரிந்துள்ளதாகவும், அதை சரிசெய்துதரும் படியும் கூறுகின்றார். அதற்கு வேலு தற்போது மழை பெய்கிறது என்பதால் கூரை ஈரலிப்பாக இருக்கும் என்பதாகவும், தான் நாளைக்கு அதை சரி செய்து விடுவதாகவும் கூறுகின்றான். அதிகார வர்க்கம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றதுதானே. இப்போதே பலகையை சரி செய்து விடுமாறும், இல்லையேல் வேறு வழியை, தான் பார்ப்பதாகவும் பேதிரிஸ் முதலாளி மிகவும் கடுப்பாக கூறியதால், வேலு வேறு வழியின்றி கூரைக்கு மேல் ஏறுகின்றான். சற்று நேரத்தில் மின்சாரம் தாக்கியதால் கதறிக்கதறி வேலு இறந்துவிடுகின்றான்.

இதை அறிந்த வேலுவின் மகன் மாதவன் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்யும் போது அவனுக்கு நஷ்டஈடு தருவதாக பொலிஸ் அதிகாரி பேதிரிஸ் முதலாளிக்கு சார்பாக பேசுகின்றார். கதையின் இறுதிக் கட்டம் மனதை சல்லடையாக்குகின்றது. நெஞ்சுக்குள் வலியெடுக்கின்றது.

'நகைக் கடையை உடைத்துத் திருட முயன்ற செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளி வேலு மின்சாரம் தாக்கி மரணம்' என பொலிஸ் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயம் செய்திப் பத்திரிகையில் வெளிவருகிறது. யதார்த்தங்கள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன என்பதை கதாசிரியர் நன்கு உணர்த்தியிருக்கின்றார்.

இன்றைய மாணவர்கள் மட்டுமல்ல அக்காலத்து மாணவர்களும் சேட்டை மிகுந்தவர்கள் என்பதை அவன் என்ற கதை சொல்கின்றது. வீரசிங்கம் என்ற மாணவன் வகுப்பில் குழப்படியாயிருந்து பின்பு பொலிஸ் அதிகாரியாக ஆன கதையை சுவாரஸ்யமாக எழுதியிருக்கின்றார் திரு. நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள். வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்றாலும் காலம் யார் யாரை எப்படி மாற்றும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. நன்றாக படித்தவர்கள் திருடர்களாக இருக்கின்றார்கள். குறும்புத்தனமாக இருந்தவர்கள் பொறுப்பான பதவியில் இருக்கின்றார்கள். எனவே யாரையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது என்பதை இக்கதை வலியுறுத்துகின்றது.

வெளிநாட்டு மோகத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கதையை அக்கரைப் பச்சை என்ற சிறுகதை விளக்குகின்றது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, கடன்பட்டு மகனை கனடாவுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றார் தேவநாயகம். பிறகு மகனின் அன்பு வற்புறுத்தலால் அவரும், மனைவியும், ஒரே மகனும் கனடாவுக்கு செல்கின்றனர். மகள் அங்குள்ள சுப்பரமார்க்கட் ஒன்றில் தொழில் புரிகின்றாள். சில காலத்தின் பின் கனடா அரசாங்கத்தில் அகதிக் காசு வாங்குவதற்காக மூவரையும் தன் காரில் அழைத்துச் செல்கின்றான் மகன். தந்தை தேவநாயகம் அந்த அகதிக் காசை பிச்சைக் காசாகவே எண்ணுகின்றார். மனம் ரணமாகின்றது. வெட்கம் அவரை பிடுங்கித் தின்கின்றது. மனைவியும், மகனும் மீண்டும் சொந்த நாட்டுக்கு வருவதில் அக்கறை காட்டாதிருக்கவே தேவநாயகம் மீண்டும் தாயகம் திரும்பி விடுகின்றார். வீட்டுத் திறப்பு முன்வீட்டு ஓடிட்டரிடம் இருக்கின்றது. அவர் வெளியில் சென்றிருப்பதால் தேவநாயகம் ஓடிட்டர் வரும் வரை காத்திருக்கின்றார். அப்போது எதிர்பாராத

விதமாக தேவநாயகத்தின் சகோதரியும், அவளது கணவனும் வருகின்றனர். அவர்கள் கூறிய கூற்றிலிருந்து, தன்னை எல்லோரும் ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்ற உண்மை தேவநாயகத்துக்கு விளங்குகின்றது.

அதாவது தேவநாயகத்தின் மனைவியின் பெயரில் இருந்த காணியை, அவள் தேவநாயகத்துக்கு தெரியாமல் ஓடிட்டருக்கு விற்றுவிட்டாள். தற்போது அவளும், மகளும் கனடாவில் மகனுடன் இருக்கின்றனர். அவர்களது வெளிநாட்டு மோகம் தேவநாயகத்தை அநாதையாக்கி விடுகின்றது. உழைப்பை நம்பி வாழும் அவரது சகோதரியும், மச்சானும் இவரை அழைக்கின்றனர். அவர்களுடன் தேவநாயகம் புறப்படுவதாக கதை நிறைவடைகின்றது.

இன்று இவ்வாறான பல சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. எல்லா விடயங்களும் இலக்கியத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவதில்லை. சமூக அலவங்கள் இவ்வாறு வெளிப்படுமானால் அதுவே சிறந்த சிறுகதைகளுக்கு உதாரணமாகும். திரு நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - நினைவுகள் அழிவதில்லை

நூல் வகை - சிறுகதை

நூலாசிரியர் - நீர்வை பொன்னையன்

தொலைபேசி - 0112505112

வெளியீடு - இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றம்

விலை - 200 ரூபாய்

28

நினைவு நல்லது வேண்டும்

ஜீவநதியின் 28 ஆவது வெளியீடாக மலர்ந்திருக்கிறது ப. விஷ்ணுவர்த்தினி எழுதிய நினைவு நல்லது வேண்டும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி. 93 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்நூலில் 12 சிறுகதைகள் இதில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. அருள் திரு இராசேந்திரம் ஸ்ரலின் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தியோடு, வி. ஜீவகுமாரனின் முன்னுரையும்

இத் தொகுதியை அலங்கரிக்கின்றன எனலாம். இது நூலாசிரியரின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். இவர் ஏற்கனவே 2010 இல் மனதில் உறுதி வேண்டும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார்.

நினைவு நல்லது வேண்டும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி போரின் கொடுமைகள், மக்கள் அதனால் பட்ட அவதிகள், யுத்தம் அழித்துச் சென்ற செல்வங்கள் போன்ற பலதரப்பட்ட விடயங்கள் சம்பந்தப்படுத்தி எழுதப்பட்டிருப்பதானது, போர் மக்களின் மனதில் எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை நன்கு உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எத்தனை ஆயிரம் உயிர்கள் இந்த போரின் போது இறந்தன? எத்தனை நபர்கள் காணாமல் போயுள்ளனர்? என்ற அடிப்படைக் கேள்விகளுக்கு விடையே இல்லாத சூழலில் இந்தத் தொகுதியானது சிலருக்கு, சிறந்த ஆறுதலாகக்கூட இருக்கலாம் என்ற

அளவுக்கு அதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் மனதைக் கவர்கின்றன.

சொந்தமில்லா பந்தங்கள் (பக்கம் 01) என்ற முதல் கதையின் தலைப்பே கதையை சொல்லிவிடுகின்றது. எந்த விதத்திலும் இரத்த சொந்தமே இல்லாத பிள்ளைகள் ஒரு பெண்மணியிடம் தஞ்சம் புகுகின்றன. அரக்கப்பரக்க அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் சாப்பிடுவதைக் கண்டு அப்பெண்ணின் இதயம் மிகவும் துன்பப்படுகின்றது. முகாமில் வாழ்ந்த அந்தப் பெண்ணுக்கு மீண்டும் தன் சொந்த இடத்தில் குடியேறுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அவளுடன் இருக்கும் இந்த மூன்று குழந்தைகளையும் அவள் அழைத்துப் போகலாம். ஆனாலும் தனக்கு ஏதாவது நடந்தால் இந்தக் குழந்தைகளின் கதி என்ன என்று சிந்திக்கும் அவள் மூன்றாவது குழந்தையை மாத்திரம் தூக்கிக் கொண்டு மற்ற பிள்ளைகளிடமிருந்து துன்பத்துடன் விடைபெறுகிறாள். மற்ற இருவரும் அந்த அம்மம்மாவை குத்திட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதுதான் கதையின் பிரதான அம்சம்.

யாரை நொந்து என்ன பயன்? எல்லாம் என் தலைவிதி.

தலைவிதி என்றால் அதை ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோருக்கும் சேர்த்துத்தான் இறைவன் எழுதுவானோ?

இந்த முட்கம்பி வேலிக்குள் சிறைப்பட்டிருக்கும் அனைவருக்குமே ஒரே தலையெழுத்து தானோ? என்று இந்தக் கதையின் தொடக்கத்தில் கதாசிரியர் எழுதியிருக்கும் வரிகள் வலியை சுமந்து நிற்கின்றன.

திருப்பம் (பக்கம் 09) என்ற கதை கணவனை இழந்த பெண்ணின் சோகத்தை சொல்லி நிற்கின்றது. சந்திரமதி என்ற பெண்ணின் கணவன் அவளது கண் முன்னிலையிலேயே இரத்த வெள்ளத்தில் துடிதுடித்து உயிரைவிட்ட பின் அவளது வாழ்வு எப்படி பிரச்சனைகளுடன் கழிகிறது என்பதை அழகாக

எழுதியுள்ளார் கதையாசிரியர். முகாமிலிருந்து வெளியேறிய பிறகு ஊறுகாய் போத்தல் விற்று தன் வருமானத்தைப் பார்க்கிறாள் அந்தப் பெண்.

ஒரு ஆண் துணையுமின்றி சைக்கிளில் அவள் போய் அவற்றை விற்றபனை செய்வதைக் கண்டு சந்திரமதியின் தாயின் உள்ளம் தவிக்கிறது. சந்திரமதிக்கு மறுமணம் செய்து வைக்க முனைகிறாள் அந்தத் தாய். ஆனாலும் சந்திரமதியின் மனது அதற்கு இடம்கொடுக்கவில்லை. அவளது கணவனோடு அவள் வாழ்ந்த நாட்களை அவள் இன்னும் மறக்கவில்லை. ஆதலால் மறுமணம் என்ற பேச்சையே பேச வேண்டாம் எனத் தாய்க்கு உறுதியுடன் கூறுகிறாள். எனினும் அவளை குறிவைத்த பல கண்களை அவள் தினமும் காண்கிறாள். அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து தன் மூன்று குழந்தைகளையும் அவள் இனி எப்படி வளர்ப்பாள்? என்ற கேள்வி வாசகருக்கு எழுகின்றது. ஆனாலும் அந்த வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளத் தயாராய் அவள் துணிவுடன் செயற்படுகிறாள் என்பது பெரும் ஆறுதலைத் தருகின்றது.

நினைவு நல்லது வேண்டும் (பக்கம் 17) என்ற மகுடக் கதையானது சாந்தினி என்ற பெண்ணுக்கு நேர்ந்த சோகத்தை எடுத்தியம்புகின்றது. அவளது கழுத்தில் பட்ட ஷெல் துண்டொன்று காலப்போக்கில் அவளுக்கு தாங்க முடியாத வலியைக் கொடுக்கின்றது. கொழும்புக்குப் போய்த்தான், அதற்குரிய அறுவை சிகிச்சையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அவளுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. அதற்காக அவளிடம் செலவுக்குப் பணமுமில்லை. போய் வருவதற்கான துணையுமில்லை. அதனால் தமக்கென்றிருக்கும் காணியை விற்று தேவையான பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு சாந்தினியும், அவளது தாயும் கொழும்புக்கு வருகின்றனர். ஆனால் மொழிப் பிரச்சனையும், ஆட்களைத் தெரியாத பயமும் அவர்களை ஆட்கொள்கிறது. இறுதியில் ஒருவாறு வைத்தியசாலையை அடைந்து சாந்தினி அங்கே அனுமதிக்கப்படுகின்றாள். அங்கு தாதியாக தொழில் புரியும் ஒரு சிங்களப் பெண் மற்றவர்களை விழுந்து விழுந்து கவனித்தாலும், சாந்தினியைக் கண்டதும்

கடுகடுப்பாகவே பேசுகிறாள். சாந்தினிக்கு இதுவொரு பெரும் மனக்குழப்பத்தைக் கொடுக்கின்றது.

அந்தத் தாதியின் கணவன் யுத்த பூமியில் இறந்துவிட்டான். அந்த கோபத்தையே அவள் சாந்தினிக்கு காட்டுகிறாள் என்று அறிந்தபோது மிகவும் வருத்தப்படுகிறாள் சாந்தினி. சாந்தினியும் தன் இரு தம்பிகளை யுத்தத்தில் இழந்தவள்தான் என்று அந்தத் தாதி பின்பு அறிகின்றாள். அதற்குப்பிறகு அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாகின்றது என்பதையும், யார் யாரோ செய்த தவறு யார் யாரையெல்லாமோ பாதிக்கின்றது என்ற உண்மையையும் இக்கதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

விழித்திரு (பக்கம் 63) என்ற கதை பிருந்தா என்ற ஒரு சிறுமிக்கு நேர்ந்த பாலியல் வல்லுறவு பற்றிச் சொல்லுகின்றது. தனது தந்தை இறந்தவுடன், தனது தாயான மாலினியை திருமணம் செய்து கொள்வதால் பிருந்தா என்ற ஒரு சிறுமிக்கு சித்தப்பாவாகின்றார் சிவநேசன். இவர் ஆரம்பத்திலேயே போரினால் ஒரு காலை இழந்தவர். அதனால் வெளியில் சென்று வேலை செய்ய முடியாது என்பதால் வீட்டிலேயே தேங்காய் வியாபாரம் செய்து வருகின்றார். மாலினியும் தூர இடத்துக்கு கூலி வேலைக்கு செல்வதால் கணவனின் பொறுப்பிலேயே பிள்ளைகளை விட்டுச் செல்வது வழக்கம். முதலில் எந்தவித சலனங்களும் இல்லாதிருந்தபோதும், பிருந்தா பதின்மூன்று வயதில் பருவமடைந்த பின்பு சிவநேசனின் நடவடிக்கைகள் மாறிப் போகின்றது. சொந்தத் தகப்பன்களே இக்காலத்தில் பிள்ளைகளை வேட்டையாடும்போது சித்தப்பா எம்மாத்திரம்? வேலியே பயிரை மேய்கின்றது.

இதுபற்றி தாயிடம் சொன்னால் கொண்டு விடுவேன் என்று மிரட்டுகின்றான் சித்தப்பன். சில நாட்களுக்குள் தனது மகள் கர்ப்பமான விடயத்தை மாலினி அறிந்து துடிக்கின்றாள். பின்பு இரவு முழுவதும் யோசித்துவிட்டு பிருந்தாவின் கருவைக் கலைப்பதற்காக மாலினி பிருந்தாவை அழைத்துச் செல்கின்றாள். தனக்கு என்ன நடந்தது? ஏன் தாய் இங்கே அழைத்து வந்தாள்

என்றுகூட தெரியாமல் பிருந்தா யோசிக்கின்றாள். அவ்விடத்தில் பப்பாசிக்குழாய், சைக்கிள் சில்லுக்கம்பி ஆகியவற்றின் மூலம் மூடத்தனமான வைத்திய முறை நடக்கின்றது. சிறிது நேரத்தில் பிருந்தா என்ற சின்னப் பூ இறந்துவிடுகின்றது.

போர் தந்துவிட்டுப் போன காயங்கள் ஏராளம். அவற்றை சொல்லில் வடிக்க முடியாது. ஆனாலும் சமூகம் எதிர்கொண்ட சோகங்களை தன் பேனாவால் கதையாக்கித் தந்திருக்கும் ப. விஷ்ணுவர்தினி பாராட்டப்பட வேண்டியவர். அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூலின் பெயர் - நினைவு நல்லது வேண்டும்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - ப. விஷ்ணுவர்தினி
 தொலைபேசி - 0775991949
 விலை - 250 ரூபாய்
 வெளியீடு - ஜீவநதி வெளியீடு

29

வடக்கே போகும் மெயில்

ஈழநாட்டுப் பத்திரிகை உலகில் பல சாதனைகளைப் படைத்தவரே சூரன் ஏகாம் பரம் ரவிவர்மா அவர்கள். தினக்குரல், இடி, மெட்ரோ நியூஸ் ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணிபுரிந்துள்ள இவர் சுடர் ஒளி ஆசிரிய பீடத்தில் பணியாற்றியவர். கவிதை, சிறுகதை போன்ற துறைகளில் தனது நாமத்தை சிறப்பாகப் பதித்துள்ள இவர், இலக்கியம்,

ஆன்மீகம், விளையாட்டு, அரசியல் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவர். பத்திரிகைத் துறையைப் பொருத்தமட்டில் துணுக்குகள், பத்தி எழுத்து, விளையாட்டு, விவரணக் கட்டுரை ஆகியவற்றுக்காக பல வீருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். ஆங்கில, சிங்கள மொழிப் பத்திரிகையாளர்களுடன் போட்டியிட்டு விவரணக் கட்டுரையில் முதலிடம் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சூரன் ஏ. ரவிவர்மாவின் கன்னிச் சிறுகதைத் தொகுதி வடக்கே போகும் மெயில் என்ற மகுடத்தில் சிறுகதைகளையும்,

குறுங்கதைகளையும் உள்ளடக்கியதாக காயத்திரி பப்ளிகேஷன் மூலம் வெளிவந்துள்ளது. இவரது சிறுகதைகள் யதார்த்தமானவை. மனிதன் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்கின்ற கஷ்டங்களையும், சோகங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் படியாக தனது சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது எழுத்துநடை வாசகர்களை வாசிக்கத் தூண்டும் வகையில் மிகவும் தெளிவாகவும், இலகுவாகவும்

அமைந்துள்ளது சிறப்பு. 80 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இந்தத் தொகுதியில் வடக்கே போகும் மெயில், போனால் போகட்டும், பொன்னுக் கிழவி, மிலேனிய அப்பா, என்னைத் தெரியுமா?, செல்லாக் காசு, தாலி பாக்கியம், திக்குத் தெரியாத..., முடிவிலும் ஒன்று தொடரலாம், குல தெய்வம், தண்ணீர் தண்ணீர், திரைகடல் ஓடியும், கொக்கு வெடி, என்று மறையும், காவியமா நெஞ்சில் ஓவியமா?, விடியலைத் தேடி ஆகிய 16 தலைப்புக்களிலேயே கதைகள் அமைந்துள்ளன.

இந்த நூலுக்கு பரம்பரையாகத் தொடரும் எழுத்தாழியம் என்ற தலைப்பிட்டு தனது ஆசியுரையை லெ. முருகபூபதி (அவுஸ்திரேலியா) வழங்கியுள்ளார். அவர் தனது ஆசியுரையில் “வடமாரட்சியில் அடிநிலை மக்களின் உரிமைக்காக குரல் கொடுத்து போராடிய குரனின் வாரிசு ரவிவர்மா என்பதனால் அந்த ஒளிவட்டத்தில் தன்னை பிரகாசித்துக்கொள்ள அவர் முயலவில்லை. இயல்பிலேயே இலக்கிய நாட்டமும், பெற்றவர்களின் கவியாற்றலின் வழிகாட்டலும் ரவிவர்மாவை செதுக்கி செப்பனிட வைத்திருக்கின்றன. ரவிவர்மாவின் மூத்த சந்ததி கவி புனைவதில் ஆற்றல் மிக்கது. அவர்கள் கவிஞர்களாக மிளிர்ந்தார்கள். ரவிவர்மா அமைதியான அதிர்ந்து பேசத் தெரியாத தன்னடக்கம் மிக்கவர். எனது நெஞ்சத்துக்கு அவர் நெருக்கமானதற்கும் அவரது இந்த இயல்புகள் காரணமாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஒருவர் இலக்கியவாதியாக சிறுகதை படைப்பதும், ஊடகவியலாளராக செய்திகளைச் செப்பனிடுவதும் எனக்கு மிகுந்த மன நிறைவைத் தருகின்றது. உள்ளார்ந்த இலக்கிய ஆற்றல் மிக்கவர்களினால் செய்தி ஊடகத்தையும் சிறப்பிக்க முடியும். ரவிவர்மாவின் பின்புலம் மனித உரிமைக்காக போராடிய முற்போக்கு சக்திகளின் பாரம்பரியத்தில் உருவானது” என்கிறார்.

அதேபோல் இந்த நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ள கனடாவைச் சேர்ந்த க. நவம் அவர்கள் தனதுரையில் “வடக்கே போகும் மெயில் திரட்டினை படித்து முடிக்கும் வாசகர்கள், இதன் ஆசிரியர் ரவிவர்மா பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைக்

கதைகளாக்கும் ஒரு கேளிக்கை எழுத்தாளரல்ல என்பதையும், பதிலாக அவர் சமூகத்தின் மீது கரிசனையும், அக்கறையும் கொண்ட ஒரு மனித நேயப் படைப்பாளி என்பதையும் சுலபமாகக் கண்டறிந்து கொள்வர். சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தமது கதைகளினூடாகப் பேசும் ரவிவர்மா, அதே மக்களின் அக வாழ்க்கையின் நெருக்கடிகளையும் கதைகளாக்கித் தந்திருக்கிறார். எனவே இலக்கியம் சமூக நோக்குடையதாக இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் ஈழத்து இலக்கியப் பரம்பரியத்தினின்றும் அவர் விலகிச் செல்லவில்லை என்பதும், அவரது இத்திரட்டு வாசகனுக்கு நுட்பமான புதிய அனுபவங்களை வழங்கி, மனித மேம்பாட்டுக்கு உரம் சேர்க்கத் தவறவில்லை என்பதும் நம்பிக்கை தரும் செய்திகளாகும்.” என்கிறார்.

இந்தத் தொகுதியிலுள்ள வடக்கே போகும் மெயில், தாலி பாக்கியம், திக்குத் தெரியாத..., குலதெய்வம், தண்ணீர் தண்ணீர், என்று மறையும், விடியலைத் தேடி ஆகிய கதைகள் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாகவேனும் யுத்த கால கெடுபிடுகள், கஷ்டங்கள், பிரச்சினைகள் போன்ற பல்வேறுபட்ட விடயங்களை ஞாபகப்படுத்தி மனதை ரணப்படுத்துகின்றன. போர்காலச் சூழலுடன் பின்னிப் பிணைந்த இக் கதைகள் நிச்சயமாக அச்சுழலைக் கடந்து வந்த மக்களின் மனதில் ஒரு உஷ்ணமான பெருமூச்சை ஏற்படுத்தும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

வடக்கே போகும் மெயில் (பக்கம் 13) என்ற சிறுகதை ரயில் பயணத்தை உணர்வு பூர்வமாக சித்திரித்திருக்கின்றது. கதாசிரியர் சொல்லும் பாங்கில் ரயிலில் வாசகர்களும் பயணம் செய்வது போன்ற ஒரு மனநிலை ஏற்படுவது மொழிநடைச் சிறப்பு என்று கூறலாம். அன்றாடம் பயணம் செய்பவர்கள் வெகு சாதாரணமாக எதிர்போக்கும் இத்தகைய நிகழ்வுகளை ஒரு சிறுகதையாக கூறியிருக்கிறார். இச்சிறுகதையில் பயணிகள் பற்றிய மனப்பதிவுகள் கூறப்படுவதோடு திடீரென ஒரு கும்பல் ரயிலுக்குள் ஏறி தமது அடாவடித் தனங்களை

மேற்கொள்வதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சொற்ப நேரத்தில் ஏற்படும் அசம்பாவிதத்தில் உயிர்களும், உடமைகளும் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. இதனுடாக இனப்பிரச்சினையின் கொடுமை பற்றியும், அது ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் காசு இருக்கும்போது மற்றவர்களை இழிவாகப் பார்த்தவர்களுக்கும், ஊனமானவர்களுக்கு பட்டப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தவர்கள் தமக்கென துன்பம் வரும்போது அதை உணர்ந்துகொள்வார்கள் போன்ற தத்துவச் சிந்தனைகளும் இச்சிறுகதையில் பொதிந்துள்ளனமை அவதானத்துக்குரியது.

என்னைத் தெரியுமா? (பக்கம் 31) என்ற சிறுகதை நகைச்சுவைப் பாங்கில் எழுதப்பட்ட ஒரு யதார்த்தமான சிறுகதையாகும். பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகக் கருதப்படும் வானொலியினால் இன்று பலரது வாழ்க்கையை சிதைத்திருக்கின்ற சம்பவங்களும் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அதில் மிக முக்கியமான அம்சம் வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும் போது, தனக்குப் பிடித்த பாடல்களைக் கேட்கும் நேரத்தில் தொலைபேசியில் பெண்கள் தங்களைப் பற்றிய எல்லா விபரங்களையும் சொல்லிவிடுவதுதான். இச்சிறுகதையில் வரும் கல்பனா என்ற பாத்திரமும் அத்தகைய இயல்பைக் கொண்டவள். கணவன் வெளிநாட்டில் இருக்கின்றார் என்ற தகவல் தொடக்கம் தனக்குப் பிடித்த நடிகர், நடிகைகள் வரை ஊருலகத்துக்கே சொல்கின்றாள். பிறகு திருடன் அவளது வீட்டுக்கு வருவதைக் கண்ட பக்கத்து வீட்டார் பொலிசுக்கு அறிவிக்கின்றனர். இதுதான் சாராம்சம். இக்கதை சொல்ல வரும் சேதி ஆழமானது. பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய பெண்கள் பக்குவமில்லாமல் இவ்வாறு நடந்துகொள்வது நடைமுறையில் இருப்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. யதார்த்தத்துக்கு புறம்பான கற்பனைக் கதைகளை மக்கள் ரசிப்பதைவிட இவ்வாறான கதைகள் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் சிறப்பான சிறுகதையாக இதைக் கொள்ளலாம்.

தாலிபாக்கியம் (பக்கம் 38) என்ற சிறுகதையின் ஆரம்பம் கற்பனைகள் பலதை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது. வாசிப்பின் இடையில் வயதான வள்ளிப்பிள்ளை - கந்தசாமி தம்பதியர் மீண்டும் திருமணம் செய்துகொள்கின்றார்கள். காரணம் இப்போது பிள்ளைகள் அனைவரும் வெளிநாட்டில் வசதியாக வாழ்வதால் காசுக்குப் பஞ்சமில்லை. எனவே வள்ளியம்மைக்கு புதுத்தாலி மற்றும் நகைகளை அணிவித்துப் பார்க்க ஆசைப்படுகின்றார் கந்தசாமி. ஊரார்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் தடல்புடல் விருந்து கொடுக்கப்படுகின்றது. கதையின் இறுதியில் மகனது கல்யாண விடயமாக தரகரைச் சந்திக்க செல்லும் கந்தசாமி டவுன் பக்கம் ஹர்த்தால் என்பது தெரியாமல் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி இறந்துவிடுகின்றார். குதூகலமாக வாசித்த சிறுகதை மனதில் ஈரத்தை கசியச் செய்கின்றது. ஒரு சின்ன சிறுகதையில் இதயத்தை உருக்கும் விடயத்தை உள்ளடக்கியிருக்கும் பாங்கு சிறப்பிற்குரியது எனலாம்.

திக்குத் தெரியாத... (பக்கம் 42) என்ற சிறுகதை யுத்த காலகட்டத்தை நினைவுபடுத்திச் செல்கின்றது. யார் குண்டு வைத்தாலும் சிறுபான்மை இனத்தவரை சந்தேகம் கொண்டு பார்த்து பொலிசுக்கு அழைத்துச் சென்று விசாரிப்பார்கள். செய்யாத குற்றத்தை செய்ததாக எழுதிவிடுவார்கள். அத்தகையதொரு பிண்ணனியை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்தக் கதையில் வரும் பிரபுவும் பொலிசாரினால் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றான். பொலிஸில் உள்ள கம்பிக் கூண்டினுள் அவனுடன் சேர்த்து ஒன்பது பேர் இருக்கின்றனர். பிரபுவுக்கு தமிழ் பத்திரிகையைக் கொடுத்து படிக்கச் சொல்லுகின்றனர். காரணம் அவன் வருவதற்கு முதல்நாள் அந்தப் பிரதேசத்தில் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. கண்டியைச் சொந்த ஊடராகக் கொண்ட அவனை அந்தத் தமிழ் பத்திரிகையை வாசிக்கச் சொல்லி அதட்ட, அவன் மறுக்கின்றான். பொலிசார் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொள்கையில், அவன் சிங்கள மொழி மூலமே கற்றுக்கொண்டிருப்பதாகவும், தனக்கு தமிழ் வாசிக்கத் தெரியாது என்றும் கூறுகின்றான். அவனுக்கு அடிக்க கையை ஒங்கிய அதிகாரி அதிர்ச்சியடைவதாக கதை நிறைவடைகின்றது.

முடிவிலும் ஒன்று தொடரலாம் (பக்கம் 47) என்ற சிறுகதை தொழிலாளர் பிரச்சனை பற்றிப் பேசுகின்றது. அன்று தொடக்கம் இன்று வரை தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்வதும், தொழிற்சாலை நிர்வாகம் வேறு தொழிலாளிகளை வேலைக்குச் சேர்ப்பதும் நடந்தேறி வரும் விடயமாகும். வறுமையில் வாடுபவர்கள் வேறு வழியில்லாமல் குறைந்த சம்பளத்துக்காக வேலைக்குச் சென்றுவிடுகின்றார். இயலுமானவர்கள் தெரிந்தவர்களின் கையைக் காலைப் பிடித்தேனும் வேறு தொழில்களுக்குச் சென்றுவிடுகின்றார்கள். முதலாளி வர்க்கத்தினர் என்றும் போல சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்வதும், தொழிலாளிகள் தொழிலாளிகளாகவே மாய்ந்து போவதும் விதி என்றால் அதை மாற்ற யாராலும் முடியாதே.

இவ்வாறாக பல யதார்த்தமான விடயங்களை கருப்பொருட்களாக வைத்தே தனது சகல கதைகளையும் நூலாசிரியர் படைத்துள்ளார். ஏகாம்பரம் ரவிவர்மா எழுதிய தமிழக அரசியல், திரைக்கு வராத சங்கதி, தடம் மாறிய தமிழ்ப் படங்கள், பாடல் பிறந்த கதை ஆகியவை வாசகர்களிடம் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. தனது ஆசிரியபீடப் பணிகளில் பல புதிய கவிஞர்களையும், எழுத்தாளர்கள் பலரையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. திரு. ரவிவர்மா இதுவரை பத்திரிகைகளில் எழுதி வெளிவந்த பல கவிதைகளையும் தொகுத்து ஒரு கவிதை நூலாக வெளியிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதுடன், இவரது இலக்கியப் பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூலின் தலைப்பு - வடக்கே போகும் மெயில்
 நூல் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - சூரன் ஏ. ரவிவர்மா
 தொலைபேசி - 0771143622
 ஈமெயில் - thadshavarmah@gmail.com
 வெளியீடு - காயத்திரி பப்ளிகேஷன்
 விலை - 250 ரூபாய்

30

காவி நரகம்

கிண்ணியா ஏ. நஸ்புல்லாஹ்வின் காவி நரகம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி பேனா பதிப்பகத்தின் மூலம் 125 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. பின் நவீனத் துவப் பாணியை கைக்கொண்டு வித்தியாசமான போக்கில் தனது சிறுகதைகளை நஸ்புள்ளாஹ் யாத்துள்ளார். பின்நவீனத்துவ பிரக்ஞை மிக்க இவர்

இதற்கு முன் துளிபூண்டு புன்னகைத்து, நதிகளைத் தேடும் சூரிய சவுக்காரம், கனவுகளுக்கு மரணம் உண்டு ஆகிய மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

காவி நரகம் என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் புத்தன் வந்த பூமியிலே, இவர்களை நடைபாதையாக உபயோகிக்காதீர்கள், முரண்களின் சாபம், கன்னத்தில் அறையும் கதை, நிலைகுலைவு, மனிதம், ஆறு கண்களால் எழுதிய மூன்று கடிதங்கள், இப்படிக்கு பூங்காற்று, காவி நரகம், வேரறுந்த விலாசங்கள், விதவைத் தேசம், சுதா சுங்கன் மீன் போல

அழகு, ஓர் எழுத்தாளனின் கதை ஆகிய தலைப்புக்களிலான ஏ. நஸ்புள்ளாஹ்வின் 13 சிறுகதைகளைக் காண முடிகின்றது. 08 கதைகள் போர்க்காலச் சூழல் சம்பந்தமானவையாகவும், ஏனைய 05 கதைகள் இன்னொரு விடயங்கள் சம்பந்தமானவையாகவும் என்று இரண்டு பகுதிகளாகவே பிரித்துப் பார்க்கும் அமைப்பில் இந்த 13 சிறுகதைகளும் அமைந்துள்ளன.

போர்க்காலச் சூழல் சம்பந்தமான கதைகள் யாவும் கடந்த மூன்று

தசாப்தங்களாக தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த துயரங்கள், கஷ்டங்கள் நிறைந்த வாழ்வியலை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன.

நிலைகுலைவு பற்றிய விமர்சனப் பார்வை என்ற தலைப்பில் கே.ஆர். டேவிட்டும், காவி நரகத்தின் கதைகள் என்ற தலைப்பில் ஜே. பிரோஸ்கானும், நஸ்புள்ளாஹ்வின் கதைகளில் நான் என்ற தலைப்பில் ஏ.எம்.எம். அலியும், நான் நேசிக்கின்ற சகோதர சமூகத்திற்காக என்ற தலைப்பில் நூலாசிரியரின் குறிப்புக்களையும் நூலில் காண முடிகின்றது.

2007 இல் முதலாவது சிறுகதை லண்டன் புதினம் சர்வதேச சிறுகதைப் போட்டியிலும், பூபாள ராகங்கள் சர்வதேச சிறுகதைப் போட்டியிலும், 2009 இல் வந்தாறு மூலை கிழக்கொளி சிறுகதைப் போட்டியிலும் (மூன்றாமிடம்) பரிசுகள் கிடைத்துள்ளதோடு, நோர்வே சர்வதேச தமிழர் கவிதை சிறப்பிதழ் போட்டியிலும் பரிசு பெற்றுள்ளதோடு, தேசிய பிரதேச மட்டங்களிலும் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பரிசுகள் பெற்றுள்ளார். இவற்றை இவரது சிறுகதைகளுக்கு கிடைத்த அங்கீகாரமாக பார்க்கலாம்.

2008 இல் திருகோணமலை நூலக அபிவிருத்திச் சங்கம் சிறந்த எழுத்தாளருக்கான விருதும், கிண்ணியா பிரதேச சாகித்திய விழாவில் இலக்கிய ஒளி பட்டமும், விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளதோடு, கிண்ணியா நகர சபையினால் கௌரவிக்கப்பட்ட சமூகம் என்னும் சிறப்பு விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பின்னணியை வைத்துக் கொண்டுதான் இவரது சிறுகதைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பது சாலப் பொருத்தம் என்று கருதுகின்றேன்.

இனி நஸ்புள்ளாஹ்வின் முதலாவது கதையான புத்தன் வந்த பூமியிலே (பக்கம் 23) என்ற சிறுகதையை நோக்குவோமேயானால் மனிதம் மரித்துப் போன தேசத்தின் வரலாற்றை அது குறித்து நிற்கின்றதெனலாம். இனவெறிகளால் ஆளப்பட்டு இன்பமான வாழ்வை தொலைத்து நிற்பவர்களுக்கு இதுவொரு சாட்டையடியாக அமைந்திருக்கின்றது. கருணையும், காருண்யமுமே வாழ்வின் ஆதாரம் என்று போதித்த புத்தன்

வாழ்ந்த இந்த பூமி இரத்த வெள்ளத்தாலும், பிரேத வாயிலாலும் மாசுபட்டுவிட்டது. வரலாற்றுக் கறையை ஏற்படுத்திய இந்த நிகழ்வுகளில் பெரும்பாலும் அப்பாவிகளே கொல்லப்பட்டமை கண்டுகூடு. இந்தக் கதையிலும் அவ்வாறானதோர் சம்பவமே கருவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. சந்திரபால என்ற சிங்கள மனிதன், மாணிக்கம் என்ற இந்து மனிதனை எதிரியாக நோக்குவதினூடாகவே கதை நகர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. கதையின் இறுதியில் மாணிக்கத்தின் மகனை சந்திரபால தன் வாகனத்தால் விபத்துக்குள் ளாக்குகின்றான். தனது அண்ணனின் சொந்த மகனையே, தான் கொன்றுவிட்டதாக சந்திரபால பின்னர் அறிகின்றான். காட்டேறி மனிதர்களின் கசந்த மனது இக்கதையில் இழையோடியிருக்கின்றது.

நிலைகுலைவு (பக்கம் 55) என்ற சிறுகதையிலும் யுத்தமே கருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் மனித நேயத்தின் சாயல்களை இனங்காட்டியிருக்கின்றார் நல்புள்ளாவ். காயத்திரி என்ற முதிர கன்னியின் வேதனைகளும், அவஸ்தைகளும் தத்ருபமாக இக்கதையில் படம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலவரம் நடந்த ஒரு பயங்கர இரவில் கருணாரட்னவின் மனைவிக்கு பிரசவம் பார்க்கிறார்கள் காயத்திரியும் அவளது நண்பி உமாவும். ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு இரவோடிரவாக கருணாரட்ன கண்டிக்குச் சென்றுவிடுகிறான். கருணாரட்ன என்ற மத வெறியன் மனதினாகிறான். சில நாட்களின் பின் நன்றி தெரிவித்து காயத்திரிக்கு கடிதம் எழுதுகின்றான். புரிந்துணர்வு வந்துவிட்டால் பூமி ஆனந்தமாக இயங்கும் என்ற உண்மை இக்கதை மூலம் உணர்த்தப்பட்டிருப்பது அவதானத்துக்குரியது.

இப்படிக்கு பூங்காற்று (பக்கம் 79) என்ற சிறுகதை மெல்லிய காதல் உணர்வினை மனதில் விதைத்துச் செல்கின்றது. ரம்மியமான முறையில் கதை சலனமில்லாமல் நகர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. அடுத்து என்ன நடக்கும் என்ற அதிகபட்ச ஆர்வத்தை இக்கதை ஏற்படுத்துகின்றது. கதையின் ஆரம்பத்தில் தாயிடம் பயணம் சொல்லிக்கொண்டு நாச்சியாதிஷ்டுக்கும் வரும் இளைஞன் என்ன செய்கிறான் என்ற எதிர்பார்ப்பே எட்டி நிற்கின்றது. எனினும் கதையின் இறுதியில்

ஏற்படும் தாயின் மரணம் மனதை துண்டாடுகின்றது. சோகம் அப்பிக்கொள்கின்றது. தாய்ப் பாசத்தையும், காதலையும், மனித நேயத்தையும் ஒருசேர உணர்த்தியிருக்கும் பாங்கு சிறப்புக்குரியதெனலாம்.

மகுடக் கதையான காவி நரகம் (பக்கம் 90) என்ற சிறுகதையிலும் யுத்தமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கர்ப்பம் தரித்து நிற்கும் குகநாயகியின் கணவன் ஒரு ஊடகவியலாளன். செய்திகளை அழுத்தந் திருத்தமாக வெளியிட்ட காரணத்தால் அவன் வெள்ளை வேனில் கடத்தப்படுகின்றான். ஐந்துமாத கர்ப்பத்துடன் அவள் வாழ்தல் பற்றிய நம்பிக்கையையே இழந்து காணப்படுகின்றாள். காலம் அதன் பாட்டுக்கு நகர்ந்து செல்கின்றது. பசி, தாகம், தூக்கம் எதிலும் பிடிமானம் இல்லாமல் சராசரி மனுசியாகக்கூட இல்லாமல் அவள் தன் வாழ்வை தொலைத்து நிற்கின்றாள். சாப்பிடுமாறு அவளது தாய் கூறியபோது தனக்கு பசிக்கவில்லை என்கின்றாள். ஆனால் வயிற்றில் வளரும் தன் குழந்தைக்காகவே சாப்பிடுகின்றாள்.

திட்டமிடப்பட்ட கொலையால் கணவனை இழந்த ஒட்டுமொத்த பெண்களின் வலி இக்கதையால் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. அது மாத்திரமல்லாமல் எவரும் இரவில் வெளியில் செல்லக்கூடாது என்ற ஆயுத்தாரிகளின் கட்டளை குகநாயகி பிரசவ வேதனையில் துடிக்கும் போதுகரையுடைகின்றது. மகளின் பிரசவ வேதனை தாங்க இயலாமல் அவளது தாய் உதவிக்கு அழைக்க அயல்வீட்டுக்குச் செல்கிறாள். அத்தருணத்தில் காவலரண் அமைத்து அதிலிருந்தவர்கள் அவளை துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஆளாக்குகின்றனர். 'கடவுளே என்ற அம்மா' என்று தன் வேதனையையும் மறந்து குகநாயகி வெளியே செல்கையில் அவளும் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றாள். அநியாயங்கள் மலிந்த.. அரக்கர்கள் நிறைந்த.. குழலுக்கு காவி நரகம் என்ற தலைப்பை நூலாசிரியர் வைத்திருப்பதிலிருந்து அவரது மன வேதனை வெளிப்படுகின்றது.

காதல் ஒன்று சேராவிட்டால் அது தரும் காயங்கள் வாழ்நாள் முழுக்க தொடரும். வருடங்கள் பல கழிந்தாலும் காதல் தந்த வடு சிறிதும் மாறாமல் அப்படியேதான் இருக்கும் என்பதை

சுதா, சுங்கன் மீன் போல அழகு (பக்கம் 110) என்ற சிறுகதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. முபாரக் என்ற இளைஞன் பள்ளிக் காலத்தில் சுமையாவின் மீது கொள்கின்ற பாசம், அவனது தாய் பள்ளிக்கூடம் மாற்றியதால் மறைந்து போகிறது. கனவுகள் வளர்த்த காதலர்கள் பிரிந்து போனாலும் வாழ்க்கை என்பது உரிய காலத்தில் அவரவர்க்கான துணையை தேடிக்கொடுக்கின்றமை நிதர்சனம். அதற்கிணங்க இருவரும் இருவேறு தருவத்தில் வாழ்தலை மேற்கொள்கின்றனர்.

காலம் கழிகிறது. முபாரக்கிற்கு இரு குழந்தைகள். அவர்களை சுற்றுலா பயணத்துக்காக அழைத்துச் செல்கின்றபோது எதிர்பாராத விதமாக சுமையாவைக் காண்கின்றான் முபாரக். நீண்ட நாட்களுக்கு பின் அவனைப் பார்க்கும் எந்தவித பரபரப்பும் இன்றி அவள் காணப்படுகின்றாள். அவளது மாற்றத்துக்கான காரணத்தை முபாரக் வினவியபோது, பிற ஆண்களுடன் பேசுவது தன் கணவனுக்கு விருப்பமில்லை என்று வெடுக்கென்று பதில் கூறுகிறாள் சுமையா. முபாரக்கிற்கு கன்னத்தில் அறைந்தது போல இருக்கின்றது. இரவெல்லாம் தூக்கமில்லாமல் தவிக்கிறான். அவனது கடந்த காலத்தை அறிந்திருந்த மனைவி அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி தேற்றுவதாக கதை நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கவிதை யாத்தலில் தன் பெயரை இலக்கிய உலகில் நிலைநிறுத்திக்கொண்டுள்ள நஸ்புள்ளாஹ் காவி நரகம் என்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுதி மூலம் தான் ஒரு சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளி என்பதையும் நிரூபித்திருக்கின்றார். நஸ்புல்லாஹ்வுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

நூல் - காவி நரகம்
 நூல் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - ஏ. நஸ்புள்ளாஹ்
 தொலைபேசி - 0776751510
 ஈமெயில் - nambiapi@gmail.com
 வெளியீடு - பேனா பதிப்பகம்
 விலை - 400 ரூபாய்

31

விதி வரைந்த பாதை

இலக்கியம் என்பது கற்பனை ஆற்றலையும், சிறந்த சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய வழியாகும். அதில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம் என பல வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

கவிதை என்பது சொல்ல வந்த விடயத்தை சொற்ப வரிகளுக்குள் உள்ளடக்கி வெளிப்படுத்துவதாகும். சிறுகதை என்பது சொல்ல வந்த விடயத்தை தெளிவாக குறிப்பிட்ட கதாபாத்திரங்களைக் கொண்டு வெளிப்படுத்துவதாகும். அல்லது கதாசிரியரே கதை சொல்லியாக இருந்தும் சொல்ல முடியும்.

ஹனீபா சஹீலாவின் விதி வரைந்த பாதை என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 67 பக்கங்களில் 10 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ளது. விதி வரைந்த பாதை, கலங்காதே கண்மணி, உன்னோடு வாழாவிட்டால், கருவோடு கருகிய தாலி, நிம்மதியாகவே வாழ்ந்திருப்பேன், பாவம் இந்தப் பாவை இவள், கறுப்பு ஜூன், தீயில் கருகிய மொட்டு, மனதைத் திறந்த மடல், அமாவாசை பெளர்ணமியாகிறது போன்ற தலைப்பில் அமைந்த சிறுகதைகளே அவையாகும். புதிய எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் தற்போது இவரும் இணைந்து கொள்கின்றார். அட்டாளைச் சேனையைப் பிறப்பிடமாகவும், கிண்ணியாவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட இவர் தர்கா நகர் தேசிய

கல்வியியற் கல்லூரியின் முதன்மொழி தமிழ் கட்டுறு ஆசிரியப் பயிலுனராகப் பயிற்சி பெற்று, தற்போது கிண்ணியா மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுவவர்.

கிண்ணியா தி/அல்ஹிநா முஸ்லிம் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவியான இவர் தனது பாடசாலைக் காலங்களில் பல்வேறு போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும், தமிழ் மொழித் திண்ப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டு தனது கலை இலக்கிய ஆற்றலை நன்கு வெளிப்படுத்தி பல பரிசில்களையும், சான்றிதழ்களையும் தனதாக்கிக் கொண்டவர். இவற்றுக்கு மேலாக கல்வியியற் கல்லூரி உள்ளகப் பயிற்சிக் காலத்தில் கவிதைத் தொகுதி ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். சிறுகதை எழுத்தாளராக அறியப்படும் இவர் தினகரன் மற்றும் மித்திரன் வார வெளியீடுகளில் தொடராக எழுதி வந்துள்ளார்.

ஹனீபா சஹீலா தனதுரையில் “வேர்கள் மண்ணுக்குள் வாழ்வது போல, நெஞ்சுக்குள் வலிகள் இருக்கும் வரை கலைப் படைப்புக்கள் வெளிவரத் துடிக்கும். சிறு சிறு வலிகள் வரிகளை வரையத் தூண்டுகின்றன. சிறகுகளை விறகுகளாக்க முனைவோருக்கு முன் விறகுகளையும் சிறகுகளாக்கத் துடிக்கிறது என் மனது. சிறு வயதில் வாசிப்பில் கொண்ட ஈடுபாடே என் விரல்களுக்குள் பேனையைச் சிக்க வைத்தது. சிக்கிய பேனா சிந்திய சில்லறைகளை சேமிக்கும் முயற்சியே இது” என்கிறார்.

வெல்ப்பன்னை ரஹ்மானிய்யா வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் அதிபர் அல்ஹாஜ் ஏ.டப்ளியூ.எம். அஸார் அவர்கள் தனது ஆசியுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சமூகப் பிராணியான மனிதனின் சிந்தனைகளை ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் மட்டும் நிறுத்திவிடாமல் பரந்தளவில் பயன்படுத்துவது இன்றைய கால கட்டத்தில் குறைவே. ஆனால், இளம் எழுத்தாளரான இவர் சமூகத்தோடு நெருக்கமாகி, சமூகத்தில் நடக்கும் உண்மைகளைத் தேடி சிறுகதைகளாகப் புனைந்து, அதை நூலுருப்படுத்தும் முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதே.

மே/மது/ வெலிப்பன்னை ரஹ்மானிய்யா மகா வித்தியாலயத்தில் கட்டுறும் பயிற்சிக்காக வந்த இவர், கற்பித்தல் நடவடிக்கையோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் சிறுகதை, கவிதை போன்ற எழுத்தாக்கங்களைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதோடு அவற்றைத் தொகுத்து நூலுருப்படுத்தும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.”

அகம் சார்ந்த அழகான கதைகளுடன், சமூகம் சார்ந்த கதைகளும் இத்தொகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஆரம்ப எழுத்தாளருக்குரிய தன்மைகளைவிட்டும் தூரமாகி பல படைப்புக்களைப் படைத்தவர் போன்று அவர் எழுதும் விதம் வாசகரின் உள்ளத்தை கொள்ளை கொள்ளச் செய்கின்றது. அவர் இடைக்கிடை பயன்படுத்துகின்ற கவி வரிகளும், பழமொழிகளும் கதையின் சுவாரஷ்யத்தை அதிகரிக்கின்றது.

முதல் சிறுகதையான விதி வரைந்த பாதை (பக்கம் 09) என்ற கதை, காதலைப் பற்றி அழகாக பேசியிருக்கின்றது. காதலன் காதலை மறந்து போனதும், அவனது நண்பன் ஒரு சகோதரனாய் இருந்து ஆறுதல் சொல்கின்றான். அந்த ஆறுதலில் சகோதரத்துவமும், நட்பும் மிக அழகாக காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இறுதியில் அந்தப் பெண் ஒரு வைத்தியரைத் திருமணம் முடிக்கின்றாள். அவளது முன்னைய காதலன் காலத்தின் கோலத்தால் விபத்துக்குள்ளாகி, ஒரு காலையும் இழந்துவிடுகின்றான். ஒரு நல்ல பெண்ணை இழந்துவிட்டதால் அவனது வாழ்க்கை விதி வரைந்த பாதை வழியே செல்கின்றது.

கலங்காதே கண்மணி (பக்கம் 19) என்ற சிறுகதையும் காதலையே கருவாக கொண்டிருக்கின்றது. அண்ணனால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு அவனது தம்பி வாழ்வு கொடுப்பதாக கதையோட்டம் காணப்படுகின்றது. இன்றைய சூழ்நிலையில் பலரும் காதலை ஒரு பொழுதுபோக்காகவே கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

உன்னோடு வாழாவிட்டால் (பக்கம் 24) என்ற சிறுகதை, ஆழமான அன்பை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கின்றது. தனது தோழியினூடாக காதலைச் சொல்கிறாள் சஜி. ஆனால் பர்ஸாத் அவளது காதலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவளது கல்யாணமும் நிச்சயமான பிறகு சஜி தனது தூய காதலை நிரூபிப்பதற்காக தண்டவாளத்தில் இறந்து கிடந்தாள். தனிமையாக கிடந்த அவளது கையை மாத்திரம் கண்டதும் பர்ஸாத் அந்த கை மீது முத்தமிடுகின்றான். அந்த சம்பவம் வாசகரின் உள்ளத்தை அப்படியே கசியச் செய்துவிடுகின்றது.

கருவோடு கருகிய தாலி (பக்கம் 29) என்ற சிறுகதை இல்லாமல் போன நமது கலாசாரத்தை பறைசாற்றுகின்றது. அதாவது ஒருவரின் மனது என்ன பாடுபடுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பலர் அடுத்தவரை புண்படுத்துகின்றனர். அவர்களை கண்டவாறு பேசி இதயத்தை துளைத்து அதில் அலாதி இன்பம் அடைகின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக குழந்தை இல்லாதவர்கள் என்றால் அதனைச் சொல்லவும் தேவையில்லை. அவ்வாறானதொரு சமூகப் பிரச்சனையை கதாசிரியர் இந்தக் கதையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். காலப்போக்கில் அவள் கருத்தரிக்கின்றாள். அந்தச் சந்தோஷமான செய்தியை கணவனுக்கு தொலைபேசி வழியாக சொல்கின்றாள். அவளைப் பார்க்க ஆவலுடன் வரும் கணவன் விபத்துக்குள்ளாகிறான். அந்தச் செய்தியை அறிந்த அவள் மயங்கி கீழே விழுந்து வயிறு அடிபடுகின்றது. அதனால் கருவும் கலைகின்றது. தற்போது இருவரும் இன்றி அவள் படும் துயரை இந்தக் கதையிலே துல்லியமாக பதிய வைத்திருக்கின்றார்.

இளம் வயதிலேயே பல திறமைகளைக் கொண்டுள்ள நூலாசிரியர் சஹீலாவை வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - விதி வரைந்த பாதை

நூல் வகை - சிறுகதை

நூலாசிரியர் - ஹனீபா சஹீலா

விலை - 200 ரூபாய்

32

தியாகம்

வெலிப்பன்னை அத்தாஸின் ஐந்தாவது நூலே தியாகம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியாகும். மொடர்ன் ஸ்டடி ஸென்ற்றர் மூலமாக 76 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் 12 சிறுகதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. தியாகம், அலிமா விமானத்தில் பறக்கிறாள், பெட்டிஷன் பிறந்தது, காய்த்த மரம், கணித பாடம், வாழ்க்கை, குழந்தை மனம் பேசுகிறது.

தாய்க்காக, அழகு இல்லாதவள் வாழ்வு, ஐம்பது ரூபா, கண் திறந்த பின், பெருநாள் பரிசு ஆகிய தலைப்புக்களிலேயே அந்த 12 சிறுகதைகளும் அமைந்துள்ளன. இந்தக் கதைகள் நவமணி, மல்லிகை, செங்கதிர், படிகள், பூங்காவனம், முஸ்லிம் குரல், முஸ்லிம் முரசு, வார உரைகல் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்கள் ஓர் ஆசிரியராக – அதிபராக (முதலாம் தர அதிபர்) கடமை புரிந்தவர். அந்த அனுபவங்களை வைத்தும் தனது ஒரு சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

முதலாந் தர அதிபராக சிறப்பாக பணிபுரிந்த இவருக்கு மேல் மாகாண கல்வித் திணைக்களம் 'வித்யா நிகேதாலங்கார' என்ற கௌரவப் பட்டத்தினை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் ஒரு சமாதான நீதவானும் கூட.

1961 இல் முதன் முதலில் தாரகை என்ற வாராந்தப் பத்திரிகையிலேயே இவரது முதலாவது ஆக்கமான 'முஸ்லிம்களுக்கு

மதக்கல்வி புகுத்துதலில் மாற்றம் வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை தேசிய பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுவர் பாடல்கள், விமர்சனங்கள் போன்றவற்றை பெரும்பாலும் வெளிப்பன்னை அத்தாஸ் என்ற பெயரிலும், இளங்கலைஞன், வெளிப்பன்னை அமுதன், ஏ.எச்.எம். அத்தாஸ் ஆகிய பெயர்களிலும் எழுதிவருகின்றார். அகில இலங்கை கவிஞர்களின் சம்மேளனம் இவருக்கு காவிய பிரதீப (கவிச்சுடர்) பட்டத்தையும், இலங்கை கலாசார அமைச்சு கலாபூஷணம் பட்டத்தையும், விருதையும் வழங்கி கௌரவித்துள்ளது. 1968 இல் உணர்வூட்டும் இஸ்லாமிய கீதங்கள், 1985 இல் அதிபர் மர்கூம் எம்.எம்.எம். யூசுப் நினைவு மலர் (தொகுப்பு நூல்), 2003 இல் சிந்தனைப் பார்வைகள், 2013 இல் பூவும் கனியும் ஆகிய நான்கு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

தியாகம் என்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கிய மன்றத்தின் மூத்த உறுப்பினர், தலைவர் திரு நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் சிறந்ததொரு முன்னுரையை வழங்கியுள்ளார். அதில் அவர் பின்வரும் கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். “கதைகள் பலவிதம். நாட்டார் கதைகள், பாட்டிக் கதைகள், பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், திகிலூட்டும் பேய்க் கதைகள், தேவதைக் கதைகள், விகடக் கதைகள், தென்னாலிராமன் கதைகள், மொக்காஷியோவின் கதைகள், முன்ஷி கதைகள், அந்திரேக் கதைகள், ஈசாப் கதைகள், சிறுகதைகள், அதி நவீன சிறுகதைகள் போன்ற பல வகையான கதைகள் உண்டு. ஆனால் சிறுகதைகள் ஏனைய கதைகளைவிட உருவம், உள்ளடக்கம், கதை கூறும் பாங்கு, கதை ஓட்டம், கதை ஆரம்பம், கதை முடிவு ஆகியன முற்றிலும் வேறுபட்டனவாக உள்ளன. சிறுகதை ஒரு நவீன வடிவமாகும். இலக்கியத்தில் முதலில் உதித்தது கவிதை. மனிதன் தனது உணர்வுகளை கவிதைகள் மூலம்தான் வெளிப்படுத்தினான். அடுத்தது நாவல். கடைக்குட்டிதான்

சிறுகதை. கடைக்குட்டி எப்பொழுதும் காரமானதாகத்தான் இருக்கும். கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது.”

முத்த எழுத்தாளர், ஆசிரியர் ப. ஆப்தீன் அவர்கள் இந்த நூலுக்கு வழங்கியுள்ள அணிந்துரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்களின் கதைகள் காத்திரமானவை. கதைக் கருவைத் தழுவின இலாவகமான மொழிநடை மூலம் செய்திகளை வாசகர்களின் சிந்தனைக்கு விட்டுவிடுகிறார். கதைக் கருவுக்கு அப்பால் அனாவசிய விடய வர்ணிப்புக்கள் இல்லை. நீண்டகால ஆசிரிய அனுபவம் பளிச்சிடுகிறது.”

வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்கள் “மனித வாழ்வின் அம்சங்களின் தொனிப்பொருளாகச் சிறுகதைகள் அமைய வேண்டும் என்பதனை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர். மனித வாழ்வின் கூறுகள், பிரச்சினைகள், தேவைகள் போன்ற வாழ்வம்சங்களையே தான் சிறுகதையாக்கியுள்ளதாக” தனதுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தியாகம் (பக்கம் 01) என்ற மகுடத் தலைப்பில் அமைந்த கதையானது ஹஸீனா என்ற பெண்ணின் ஏழ்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. குடும்ப கஷ்டத்துக்காக வெளிநாடு சென்று உழைக்கும் பெண்கள், தம் வறுமையைப் போக்குவதற்காக தமது வாழ்க்கையையே அர்ப்பணிக்கின்றார்கள். அதில் ஒரு சிலர்தான் கொஞ்சமாவது முன்னேறி நாடுகளுக்கு திரும்புகின்றார்கள். பெரும்பாலான பெண்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்கு பல்தரப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி வெளிநாடு செல்வதற்கு கட்டிய காசும் இல்லாமல், வெளிநாட்டில் உழைத்த காசும் இல்லாமல் கண்ணீரை மட்டும் சம்பாதித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்த கதையில் வருகின்ற ஹஸீனாவும் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றதில் ஒரு சிறிய காணித்துண்டும் அதில் ஒரு சிறிய வீடும் அவளது குடும்பத்துக்கு என்று மிஞ்சியிருக்கின்றது. கணவன் அஸ்ஹார் மற்றும் அவனது குடும்பத்தினர் இஸ்லாத்தை

ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். சிறிய சிறிய கூலித் தொழில்களை செய்பவன். ஒருநாள் கூலி வேலைக்காக சென்றபோது தவறி கீழே விழுந்து கால் உடைந்தது. அதன் பின்னர் பழையபடி அவனால் கூலி வேலைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. இறுதியில் 'குவைத் நட்ட ஈடு' கிடைத்தில் ஹஸீனாவுக்கும் பணம் கிடைக்கின்றது. பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருந்தபோதும் தனது கணவனின் தங்கையின் திருமணத்துக்காக அவளுக்குக் கிடைத்த பணத்தில் பாதியையே கொடுத்துவிடுகின்றாள். அவர்களுக்கு உதவியதில் அவளது உள்ளம் மிகவும் சந்தோசப்படுகின்றது. ஹஜ் பெருநாளைக்கு முதல்நாள் அவளும் தியாகத்தை செய்த திருப்தியில் இருப்பதாக கதை நிறைவடைகின்றது.

கணித பாடம் (பக்கம் 30) என்ற கதையானது மாணவர்களின் மனதை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றது. அதாவது கணித பாடம் என்றால் பொதுவாக எல்லோருடைய அபிப்பிராயம் அது கடினமான பாடம் என்பதாகும். தமது நிம்மதியையே கொண்டு போடும் பாடமாக மாணவர்கள் கருதுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் அதில் நாட்டம் கொள்ளாமையாகும். ஒருசில மாணவர்களே கணக்கில் புலியாக இருந்தபோதும் பெரும்பாலானவர்கள் சாதாரண தர பரீட்சையில் சித்தியடையத் தவறிவிடுகின்றார்கள்.

நன்றாக படிக்கின்ற மாணவர்கள் கணித பாடத்தில் கோட்டை விடுவதால் திண்டாடும் நிலையும் கண்கூடு. ஆனபோதும் 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்' என்பதற்கொப்ப கணிதம் பயில வேண்டியது அவசியமாகும். இந்தக் கதையில் கூட கணிதத்தின் அவசியமே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் மனதையறிந்து அதற்கு ஏற்றாற்போல படிப்பிக்க வேண்டும். மாறாக தனக்குத் தெரிந்தவை எல்லாம் மாணவர்களுக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கடுமையாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது. மாணவர்கள் கசப்பாக கருதுவது கணித பாடத்தைத்தான் என்றிருக்கும் போது, அதை கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களும்

கடுமையாக நடந்துகொண்டால் மாணவர் மனதளவில் பாதிக்கப்படுவது இயல்பாகும் என்பது பொதுவான கருத்தாகும்.

குழந்தை மனம் பேசுகிறது (பக்கம் 42) என்ற கதை சுமார் மூன்று, நான்கு வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு குழந்தையின் மன உணர்வை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றது. அற்புதமான கற்பனைக் கதை. குழந்தையை வீட்டில் விட்டுவிட்டு தொழிலுக்கு செல்கின்ற பெற்றோர் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய கதை இது. தனது உடம்முமாவடன் நேரத்தை கழிக்கும் குழந்தையிடம் இயல்பாகக் காணப்படும் ஏக்கங்கள் தத்ருபமாக இக்கதையில் பதியப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் சிறுபிள்ளைகள் தானே என்று சிலர் கண்டபடியெல்லாம் நடந்துகொள்வார்கள். ஆனால் பெரியவர்களைவிட சிறுவர்களுக்குத்தான் மனதில் பதியும் திறன் அதிகம் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடுகின்றார்கள். எனவே சிறுவர்கள் விடயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அவர்களுடன் அன்பாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இக்கதை வலியுறுத்துகின்றது.

அழகு இல்லாதவள் வாழ்வு (பக்கம் 50) என்ற கதை சமூகத்தில் நிலவுகின்ற கல்யாணப் பிரச்சனை பற்றி பேசியிருக்கின்றது. இதில் பரீனா என்ற பாத்திரம் கருமை நிறம் கொண்டவள். அவளுக்குத்தான் திருமணம் நிச்சயமாகியிருக்கின்றது. தனது கருமை நிறமும், அவலட்சணமாக அவளே கருத்திக் கொள்ளும் அங்க அமைப்புக்களும் அவள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்தையே இல்லாமல் செய்கின்றது. அதனால் திருமணத்தன்று அவளது கணவனிடம் நிமிர்ந்து பார்த்து பேசாமல் அழுதுகொண்டிருக்கின்றாள். அவளை அறிந்த மணமகன் ரஸ்ஸாக் அவளது மனக்குறைகளைக் களைந்து தான் அவள் மீது கொண்ட அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றான்.

கறுப்பாக பிறந்தவள், மிக உயரமாக, அல்லது பருமனாக இருப்பவள், பல்வரிசை முன்தள்ளி இருப்பவள் என்ற அங்க இலட்சணங்கள் ஒரு பெண்ணை அசிங்கமானவளாக காட்டுவது பொதுவியல்பாக பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் அதில் இல்லாத அழகு ஒரு பெண்ணின் நடத்தையிலும், ஒழுக்கத்திலும், குடும்பப்

பின்னணியிலும் இருக்கின்றது என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை என்பதை இக்கதை உணர்த்துகின்றது.

பெருநாள் பரிசு (பக்கம் 67) என்ற கதை நவாஸ் என்ற பாத்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. பி.கொம் பட்டதாரியான நவாஸ் தற்போது காமெண்டஸ் ஒன்றை நடத்துகின்றான். அத்துடன் மார்க்கத்தில் அதிக பேணுதலை உடையவன். அவன் தனக்கான இலட்சிய மனைவியே வேண்டுமென்ற கொள்கைப் பற்றுடையவன். இதை அறிந்த நவாஸின் தந்தையான ஹுஸைன் ஹாஜியார் தள்ளுவண்டி வியாபாரியான ஜெளபர் நானாவின் பட்டதாரி மகளைப் பற்றி அறிகின்றார். அவர் முஅத்தினுடன் ஜெளபர் நானாவின் வீட்டுக்கு சென்று தனது மகனுக்கு ஜெளபரின் மகளை கல்யாணம் பேசுகிறார். நவாஸுக்கு முப்பது வயது. ஜெளபரின் பட்டதாரி மகளுக்கு இருபத்தியெட்டு வயது. வயதுப் பொருத்தம் உட்பட தனது மகனின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ற மருமகள் கிடைத்தில் அவருக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. நோன்புப் பெருநாளைக்கு முதல்நாள் காரில் வரும் ஹுஸைன் நானா, மருமகள் உட்பட அவள் குடும்பத்தினருக்கும் பெருநாள் பரிசாக ஆடைகள், தீன் பண்டங்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து தமது சம்மதத்தை தெரிவிப்பதாக கதை நிறைவடைகின்றது.

சமூக விடயங்கள் உட்பட தான் ஒரு அதிபராக இருந்ததால் மாணவர்களின் நிலைப்பாடுகளையும் அறிந்து சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றார் நூலாசிரியர். இன்னும் பல காத்திரமான நூல்களை வெளியிடுமாறு வெலிப்பன்னை அத்தாஸைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் அவரது இலக்கியப் பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூல் - தியாகம்

நூல் வகை - சிறுகதை

நூலாசிரியர் - வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்

தொலைபேசி - 0777242149

வெளியீடு - மொடர்ன் ஸ்டடி ஸென்ற்றர்

விலை - 225 ரூபாய்

33

அழகைகள் நிரந்தரமில்லை

ஈழநாதம், தினமூரசு பத்திரிகைகளில் ஒப்புநோக்காளராக, உதவி ஆசிரியராக, பிரதேச செய்தியாசிரியராக பணிபுரிந்தவர் அலெக்ஸ் பரந்தாமன். எண்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் இருந்து எழுதத் தொடங்கி இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். கவிதை, சிறுகதை, நேர்காணல், பத்தி எழுத்துக்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றை பத்திரிகைகள் ஊடாக களப்படுத்தி

வந்துள்ளார். ஜீவந்தி வெளியீட்டகத்தின் 38 ஆவது தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது இவரது கன்னிச் சிறுகதைத் தொகுப்பு. 58 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் 10 சிறுகதைகள் இடம் பிடித்துள்ளன.

அனலெனவாகிய நினைவுகள் (பக்கம் 01) என்ற முதல் சிறுகதை போரின் கோரத் தாண்டவத்தால் மக்கள் படும் அல்லலை சித்திரித்துக் காட்டுகின்றதெனலாம். பிள்ளைகளுடன் கொட்டிலுக்குள் வறுமை வாழ்வு கழிக்கும் சிறியதொரு குடும்பத்தின் சோக நிகழ்வுகள் இக்கதை மூலம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதில் வயதான ஒரு மாமாவின் பாத்திரமும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் முணுமுணுக்கும் வார்த்தைகள் இதுதான்..

‘அவன் ஆமி வாறதைப் பார்த்தால் எல்லோரையும் புடிச்சிடுவாங்கள் போலக்கிடக்கு. புடிச்சு எல்லோரையும் சுட்டுவிட்டாங்கள் என்றால் உபத்திரவமில்லை...’

திரென ஷெல் வெடிக்கும் சத்தம் கேட்கின்றது. எவ்விடத்தில் விழுந்து யார் யார் இறந்து கிடக்கின்றார்களோ என்ற பரபரப்பு இந்த நூலை வாசிக்கும் வாசகர்களிடத்திலும் ஒட்டிக்கொள்கின்றது. போய்ப் பார்த்தால் மாமா உடல் கருகி இறந்து போயிருப்பதாக கதை நிறைவடைகின்றது. சொந்தங்களை இழந்து தனியாளாக நிர்க்கதியாய் நிற்பதை விட, எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் இறந்தால் பரவாயில்லை என்ற மாமாவின் கூற்று அந்த நிலைமையில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தளவில் நியாயமே. யாருமற்ற அநாதைகளாக இருப்பதைப் பார்க்கிலும் குடும்பத்தோடு இறந்து போனால் பரவாயில்லை என்று எண்ணும் பாங்கு யுத்தத்தின் கோரத்தை தெட்டத் தெளிவாக்கியிருக்கின்றது.

நாயுண்ணிகள் (பக்கம் 09) என்ற சிறுகதையும் போரின் போது இருந்த வாழ்க்கை முறையை யதார்த்தமாய் சூட்டிக்காட்டியிருக்கின்றது. தேவகி என்ற பெண் மூன்று பிள்ளைகள் இருந்த போதும் மூத்த பிள்ளை இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டதால் இரு பிள்ளைகளுடன் கணவனின் துணையில்லாமல் சீவியம் நடத்தி வருகின்றாள். கணவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரு பெண்ணைத் திருமணமுடித்து இருப்பதுவும், அவளது மூத்த மகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்து அவளைவிட்டுச் சென்றதாலும் தேவகி வாழ்க்கை கண்ணீரிலே கழிகின்றது. இரு பிள்ளைகளை கிடங்குக்குள் இருத்திவிட்டு யோசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாள். இடம்பெயர்ந்து வரும்போது இரண்டு மாதங்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களுடன்தான் அவள் வந்திருந்தாள். இப்படி காலம் கழிந்து கொண்டிருக்கையில் அவளது தூரத்து உறவுப் பெண் தன் இரு பிள்ளைகளுடன் அங்கு வந்து சேர்கின்றாள். அவள் தேவகியிடம் இவ்வாறானதொரு யோசனையை முன்வைக்கிறாள்.

‘தேவகி அக்கா! நாங்கள் ஒண்டாய் சமைச்சு சாப்பிடுவமே? விறகுச் செலவு மிச்சம். கறி, புளிகளை நான் வேண்டித் தானேன். நீங்கள் அரிசிச் சாமான்களை வேண்டிப் போடுங்கோவன்...’

இந்த யோசனை தேவகிக்கும் சரியாகவே பட்டது. ஆனால் காலப்போக்கில் அனைத்து செலவுகளும் தேவகியின் தலையில் வந்து விழுகின்றது. தேவகியும் இரு பிள்ளைகளும் பசியாறிக் கொண்டிருந்த உணவு, உறவுப் பெண்ணுக்கும் அவளது இரு பிள்ளைகளுக்கும் என அதிகமாக செலவழிந்தது. அதாவது ஆறு பேரின் சாப்பாட்டுச் செலவையும் தேவகியின் தலையில் ஏற்றிவிடுகின்றாள் உறவுக்காரப் பெண். இரண்டு மாதங்களுக்குப் போதுமான உணவு விரைவில் தீர்ந்து போகின்றது. ஒருநாள் சமைப்பதற்கு எதுவுமின்றி தேவகி கவலையுடன் படுத்திருக்க அந்த உறவுக்காரப் பெண்மணி வந்து 'இன்னும் சமைக்கவில்லையா?' என்று அதிகாரத் தொனியுடன் கேட்கின்றாள். 'இல்லை' என்று வெடுக்கென தேவகி பதில் சொல்லி சமைப்பதற்கு எதுவுமில்லை என்ற காரணத்தையும் கூறுகின்றாள். 'இல்லை என்றால் நேரத்துடன் சொல்லியிருக்கலாம் தானே?' என்று அவள் அதட்டி பதில் சொல்ல, தேவகிக்கும் கோபம் தலைக்கேறுகின்றது.

'ஏன் உனக்குத் தெரியாதா? ஒரு வீட்டுக்குள்ள ஒரு பாளைக்குள்ள சோறு காய்ச்சிச் சாப்பிடுறாய். இருக்கிறது இல்லாதது தெரிய வேணும் தானே' என்கின்றாள் தேவகி.

கோபமுற்ற உறவுப் பெண் தான் இருப்பது தேவகிக்கு பிடிக்கவில்லை என்று வீண் புரளியைக் கிளப்பிக்கொண்டு வேறொரு வீட்டில் போய்த் தஞ்சமடைகின்றாள். அவள் சாப்பாட்டுக்கு வழி இருந்தபோது தேவகியுடன் இருந்துவிட்டு, உணவு தீர்ந்ததும் வேறொரு வீட்டுக்கு சென்றுவிடுகின்றாள். நாயோடு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் உண்ணிகள் நாய் இறந்த பின் கழன்று விடுவதைப் போல அவளும் கழன்று போய்விட்டதாக கதை நகர்கின்றது.

சமூக மாறுதல்கள் (பக்கம் 51) என்ற சிறுகதையானது சாதி வெறிகளை அடியோடு ஒ(அ)ழிக்க பாடுபடும் ஒரு கதைக் கருவாக மலர்ந்துள்ளது. இந்த 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் சாதி வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. மனித சாதி என்ற ஒன்றிலிருந்து வேறுபட்டு அதற்குள்ளேயே உயர் சாதி, தாழ்ந்த

சாதி என்று பல கோத்திரங்கள், குலங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஐந்தறிவு கொண்ட யானைக்குக் கூட மதம் பிடித்தால் சீக்கிரம் அடங்கிவிடும். ஆனால் ஆற்றிவு கொண்ட மனிதன்தான் மதவெறி பிடித்து மனித இனத்தையே கொன்றுவிடுகின்ற அளவுக்கு போய்விடுகின்றான்.

கோயில் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள குருக்களின் மகனை 'பயிற்சிக்காக' அழைத்துப் போகின்றார்கள். குருக்கள் அவனைத் தேடாத இடமில்லை. ஆனாலும் மகனைப் பற்றிய செய்திகள் எதுவுமில்லாமலேயே காலம் கடந்து போகின்றது. ஒரு நாள் குருக்கள் வழக்கம் போல பூசைக்கான ஆயத்த மணியை அடித்துவிட்டு திரும்பும்போது அவரது மகன் அங்கு நிற்பதைக் காண்கின்றார். அவரது கண்களில் நீர் ததும்புகின்றது. ஓடிச்சென்று மகனைக் கட்டிக் கொள்கின்றார். சிறுவர்களுக்கு கடலை, மோதகம் என்பவற்றை அள்ளி வழங்கிவிட்டு மகனை வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். மாலை வேளையில் கோயிலின் தர்மகர்த்தா குருக்களின் வீட்டுக்கு வருகின்றார். அவர் குருக்களிடம் மகனைப் பற்றி விசாரித்துவிட்டு அடுத்ததாக என்ன செய்ய உத்தேசம் என்கின்றார். அதற்கு குருக்கள் 'ஆசாரசுத்தி' செய்துவிட்டு கோயில் பணிகளில் தனக்கு உதவியாக மகனை வைத்துக்கொள்வதாகக் கூறுகின்றார். அதைக்கேட்டு சினமடைந்த தர்மகர்த்தா 'பயிற்சிக்கு' அழைத்துப்போன மகனுக்கு சைவ உணவுகளைத்தான் சாப்பிடக் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதற்கு என்ன நிச்சயம்? எனவே அவனை கோயிலுக்குள் விட முடியாது என்கின்றார்.

தடுப்பில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்துக்காக தன்னை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள் இல்லை என்பதை அறிந்த அவரது மகன், பயணப் பொதியுடன் தாய் தந்தையை சமாதானப்படுத்திவிட்டு அங்கிருந்து விடைபெறுகின்றான். அதைத் தடுக்க திராணியற்று இருவரும் கண்கலங்கி நிற்கின்றனர். கொஞ்ச காலத்துக்குப் பிறகு மகன் பற்றிய செய்தி ஒன்று கிடைக்கின்றது. குருக்களின் மனைவி அதை அறிந்து அழுகின்றார். அதை கண்ணுற்ற குருக்கள் அவளை இப்படி சமாதானம் செய்கின்றார்.

அவன் கலியாணம் கட்டியிருக்கிறது நமக்கு உடுப்பு வெளுத்துத் தாற கட்டாடியின்ற மகள் என்டதும் எனக்குத் தெரியும். அந்தப் பிள்ளைக்கும் எங்கட மகனுக்குரிய பிரச்சினை போலத் தானாம். அந்தப் பிள்ளை கம்பசில படித்துக்கொண்டிருந்தவளாம். அனாவசியமான சிலரது செயற்பாடுகளால் அந்தப் பிள்ளையும் தடுப்பில இருந்துவிட்டு வந்திருக்கிறாள். தடுப்பில இருந்த ஒரு காரணத்துக்காக அவளினர் சமூகத்துல அவளை ஒருத்தரும் கலியாணம் கட்ட மறுக்கினம். அதால அவளும் எங்கட மகளும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவெடுத்திரிக்கினம் போலக்கிடக்கு. இது என்னைப் பொறுத்தளவில நல்லதொரு முடிவு. இதை நான் வரவேற்கிறேன். இனி அவர்களிலிருந்து ஒரு புதிய தலைமுறை உருவாகட்டும். அப்பதான் தீட்டுக்களும் மறையும். இந்த சமூகமும் திருந்தும்...

இவ்வாறு சமூக அக்கறை கொண்ட யதார்த்த விடயங்களை கதைகளாக்கியிருக்கின்றார் கதாசிரியர் அலெக்ஸ் பரந்தாமன் அவர்கள். கன்னித் தொகுப்பு என்று கூற முடியாத அளவுக்கு கதைகள் மிகவும் தத்ரூபமாகவும் காத்திரமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. சமூக அக்கறையுடன் கூடிய அவரது இலக்கிய முயற்சி தொடர்ச்சியாக செயற்படுவதற்காக வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - அழகைகள் நிரந்தரமில்லை
 நூல் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
 தொலைபேசி - 0774455254
 வெளியீடு - ஜீவந்தி பதிப்பகம்
 விலை - 250 ரூபாய்

34

ஆஷா நாயும் அவளும்

போர்காலச் சூழலில் தோன்றும் படைப்புகள் அக்காலம் சார்ந்த நிலமைகளை மிகத்துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டும். போரின் போது வெளிப்படுத்தப்படாத விடயங்கள் இன்று போரின் பின்னரான காலங்களில் படைப்புகளாக வெளிவந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அவை அக்கால சூழ்நிலையில் மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.

ஒவ்வொரு கணமும் உயிருக்காகப் போராடி, அடுத்த நிமிடம் வாழ்வோமா, சாவோமா என்ற நிலையில் இருக்கும்போதும், தாம் பட்ட துன்பங்கள் மக்களிடம் சென்றடைய வேண்டும் என்று அவற்றை தத்ருபமாகப் படைப்பாக்கும் திறமை நம்நாட்டில் பலருக்கு வாய்த்திருக்கின்றது. அந்த வகையில் வள்ளுவர்புரம் யோ. புரட்சி தான் வாழ்ந்த சூழ்நிலையை தன் எழுத்துக்கள் மூலம் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இடம்பெயர்ந்த ஊரில் இடம்பெயரா நாய் என்பது இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி. அடுத்தது எதிர்வீட்டு நாயும் ஏன் ஏழை நாயும் என்ற கவிதைத் தொகுதி. இந்தத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா கடலில் நிகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதைத் தொடர்ந்து ஆஷா நாயும் அவளும் என்ற சிறுகதை நூலினூடாக மீண்டும் வாசகரைச் சந்திக்கின்றார் யோ. புரட்சி. இந்த நூல் காட்டில் வைத்து வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றது. இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிகைகளில் அதிக ஆர்வமாக எழுதி வரும் இளம் எழுத்தாளர்களின் குறிப்பிடத்தக்கவர்

இவர். தன் எழுத்தாற்றல் மூலம் வாசகரின் இதயத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்.

‘இந்நூலில் உலாவரும் கதைகள் பத்திரிகைகளில் தவழ்ந்தபோது பாராட்டிய அநேகர்க்கு, அவற்றை எழுதி தபாலிடுவதற்கு நான் பட்ட பாடுகள் தெரிந்திட வாய்ப்பில்லை’ என குறிப்பிடும் யோ. புரட்சி தன் தாயின் ஆசிச் செய்தியை தனது எல்லா நூல்களில் சேர்த்து வருவது குறிப்பிட்டு பாராட்டக்கூடியதொரு அம்சம் எனலாம்.

இந்நூலுக்கு கருத்துரை வழங்கியிருக்கும் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்கள் ‘இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் தலைப்பு முதலில் என்னை ஒருவித மாற்றுச் சிந்தனைக்கு தள்ளியபோதும், படித்தபோதே அதன் மறுபக்கம் தெரிந்தது. ஆஷா நாயும் அவளும் என்பதும் ஒரு காலத்தின் பதிவு’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இலண்டன் மற்றும் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம் வெளியிட்டிருக்கும் இத்தொகுதி பதினொரு கதைகளை 62 பக்கங்களில் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. இதில் காணப்படும் கதைகள் எல்லாம் சமூகத்துக்கு ஒரு செய்தியை சொல்வதுடன் யுத்தகால சூழ்நிலைக்குள் வாசகரை கூட்டிச் செல்லும் அற்புதத்தையும் கொண்டிருக்கின்றன.

காதல் என்ற மந்திரச் சொல் இன்று தந்திரச் சொல்லாக உருவெடுத்திருக்கின்றது. காதல் தெய்வீகமானது என்ற நிலைமை மாறி காதல் மாயையானது என்ற நிலை தற்போது உருவாகியிருக்கின்றது. காரணம் காதல்கள் இன்று காமத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றமைதான். எவ்வளவுதான் உயிருக்குயிராக காதலித்தபோதும் கல்யாணம் ஆகும் வரைக்கும் எல்லைமீறக் கூடாது. அவ்வாறு நிகழ்ந்துவிட்டால் ஒரு பெண்ணுக்கு, சமூகத்தாலும், இயற்கையாலும் பாதிப்பு அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. வலிந்து வலிந்து காதலிக்கும் சில ஆண்கள், காரியம் கைகூடியதும் ஒளிந்துக்கொள்கின்றார்கள். அவ்வாறானதொரு கதைப் பின்னணியை வைத்து எழுதப்பட்டிருப்பதே காதல் அவசரம் (பக்கம் 01) என்ற முதல் கதையாகும். வீட்டாரிடம் பொய்சொல்லவிட்டு காதலனுடன்

‘மியூசிக் புரோகிராம்’ செல்லும் பெண், இரவானதும் காதலனுடன் லொட்ஜுக்குச் செல்கின்றாள். பஞ்சம் நெருப்பும் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. பற்றாமல் வேறென்ன செய்யும்? காதலி பொய்யாக தடுக்கின்றாள். ஆனால் காதலனின் ‘என்னை நம்பிக் கையில் லையா?’ என்று கேள்வி அவளுக்கு நம்பிக் கையைத் தர அவள் தன்னை அவனிடம் இழந்துவிடுகின்றாள். அந்த இரவில் செய்த தவறு சிலநாட்களில் வெளிச்சமாகிறது. அவன் குழந்தை, அவள் வயிற்றில் வளர்கிறது. ஆனால் அவனைக் காணோம். வெளிநாட்டுக்கு அவன் சென்றுவிடுகின்றான். அவளது வாழ்க்கை இருண்டு போகிறது. அவளோ வாழ்வதற்கு வழியின்றி தன் குழந்தையுடன் மகளிர் இல்லம் நோக்கிச் செல்வதாக கதை நிறைவடைகின்றது.

மாறுகிறாள் மனைவி (பக்கம் 14) என்ற சிறுகதை நகைச்சுவையாகவும், படிப்பினையாகவும் இருக்கின்றது. எதற்கெடுத்தாலும் கணவனை சந்தேகிக்கக் கூடாது. அவனது அன்பை ஏற்கப் பழக வேண்டும். கொஞ்ச நேரம் பிந்தி வீட்டுக்கு வந்தால் ‘எவளுடன் வலிஞ்சிக்கிட்டு இருக்காரோ?’ என்ற ஐயப்பாட்டுடன் மனைவி வாழக்கூடாது. பொதுவாகவே கணவன்மார் நேரத்துக்கு வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். காரணம் தனிமைப்பட்டு வீட்டுக்குள்ளே சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் பெண்கள் கணவனின் வருகையால்தான் சந்தோசப்படுகின்றார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்தைவிட பிந்திப்போனால் அதற்குரிய காரணத்தைக் கேட்டு அதற்கேற்றபடி மனைவி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என இருபக்க நியாயத்தையும் இக்கதை நன்கு உணர்த்தியிருக்கின்றது.

வேலைக்குப் போகும் பெண்களில் அதேநகர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினையை அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது ஆசையின் வலையில் (பக்கம் 33) என்ற சிறுகதை. மனேஜரின் தனிப்பட்ட உதவியாளர் பணிக்கு வருகின்றாள் சுபமலர் என்ற பெண். தனது தோழியின் தீய அறிவுரைக்கு இணங்க மனேஜரை வளைத்துப்போடுவதில் குறியாக இருக்கிறாள் சுபமலர். மனேஜரை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டால் நல்லதொரு பதவி உயர்வை அடைந்துவிடலாம் என்ற பேரவா அவளுக்கு. மனேஜரும் சபலப் புத்திக்காரர். பைல்களைக் கொடுக்கும்போது வேண்டுமென்றே கையை உரசுவார். அதை சுபமலர் ஒரு சிரிப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகியிருந்தாள். அவளது

சம்மதத்தைக் கண்ட மனேஜர் ஒருநாள் வெளியூருக்கு வேலை விடயமாக் போவதாகக் கூறி அவளையும் அழைத்துச் செல்கின்றார். அவரது ஆசை வார்த்தைகளுக்குக் காத்திருந்த சுபமலரும் சுலபமாகவே அவருக்கு தன்னை காணிக்கையாக்குகின்றாள். திடீரென சிலமோசடிகளின் பேரில் மனேஜர் தன் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றார். யாரை நம்பி கற்பை இழந்தாளோ இன்று அவரே வேலையில்லாமல் தவிக்கின்றார் எனும்போது தீய அறிவுரை சொன்ன நண்பி மீது கடுங்கோபம் வருகிறது சுபமலருக்கு. பேராசை கூடாது என்றும், ஆசைக்காக கற்பை இழக்கக்கூடாதென்றும், தீய நண்பர்களின் தொடர்பு கூடாது என்றும் உணர்த்தியிருக்கின்றது இந்தக்கதை.

மகுடத்தலைப்பான ஆஷா நாயும் அவளும் (பக்கம் 50) என்ற கதை சோகத்தை சுமந்திருக்கும் ஒரு கதையாகும். இந்தக்கதை வாசகரை நிச்சயம் யுத்தக்கால சூழ்நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லும். மதுவின் கணவன் உட்பட பலர் ஷெல்வீச்சால் மடிந்து போகின்றார்கள். பொத்திப் பொத்திப் பாதுகாத்த குழந்தை ஆஷாவும் இறுதியில் ஷெல்லடிக்குப் பலியாகின்றாள். கணவனதும், குழந்தையினதும் இறப்பை அடுத்தடுத்து கண்ட மது மயங்கி விழுகின்றாள். தற்போது அவளொரு அநாதை இல்லத்தில் பணிபுரிகின்றாள். தன்னையே சுற்றிச்சுற்றி வரும் ஒரு நாய்க்கு தன் மகளின் பெயரை வைத்திருப்பதுதான் மகுடத் தலைப்பாக இடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆஷா நாயும் அவளும் கதையைப் போலவே யுத்தத்தில் பெற்றோரை இழந்து குழந்தைகள் படும் அவஸ்தையை இரண்டு மொட்டுக்கள் விரிகின்றன (பக்கம் 18) என்ற கதையில் தரிசிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறு சமூகத்தில் புரையோடிப் போயுள்ள விடயங்களை தன் எழுத்துக்களால் வெளிப்படுத்தி வரும் யோ. புரட்சிக்கு வாழ்த்துக்கள்!!!

நூலின் பெயர் - ஆஷா நாயும் அவளும்

நூலாசிரியர் - யோ. புரட்சி

தொலைபேசி - 0775892351 / 0774641921

மின்னஞ்சல் - puratchi2100@gmail.com

வெளியீடு - இலண்டன் மற்றும் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவனம்

விலை - 220 ரூபாய்

நாவல்கள்

35

கொல்வதெழுதுதல் 90

மண் வாசனை மணக்கும் விதமாக படைப்புக்களை எழுதுவது எல்லோராலும் முடிந்த விடயமல்ல. அதை இயல்பான மொழிநடையாக எழுதியிருக்கின்றார் ஆர்.எம். நௌஸாத். கிழக்கு மாகாணத்தின் பள்ளிமுனைக் கிராமத்தின் சொல்லாடல்கள் நாவலின் கனதிக்கு கட்டியம் கூறுகின்றன. கொல்வதெழுதுதல் 90 என்ற நாவலை வெளியிட்டிருக்கும் இவர் ஏற்கனவே வல்லமை தாராயோ? (2000) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும், நட்டுமை (2009) என்ற நாவலையும், வெள்ளி விரல் (2011) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நட்டுமை நாவலுக்கு சுந்தர ராமசாமி 75 பவள விழா இலக்கியப் போட்டியில் முதல் பரிசு கிடைத்துள்ளது. அதேபோல் வெள்ளி விரல் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கை அரசின் உயர் இலக்கிய விருதான அரச சாகித்திய விருதும், கிழக்கு மாகாண சபையின் சாகித்திய விருதும் கிடைத்துள்ளன. 1990 காலப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற அரசியல் பின்புலத்தை மையமாகக் கொண்டே இந்த நாவலை ஆசிரியர் நகர்த்திச் செல்கின்றார் என்பது நோக்கத்தக்கது.

இந்த நாவல் பற்றி குறிப்புரை தந்திருக்கும் எம்.எம்.எம். நூறுல்ஹக் அவர்கள் “ஒரு கிராமத்தின் தேர்தல் கள நிலவரங்கள், கொலைக் கள விபரங்கள், வர்க்க முரண் நிலைகள், காதலுணர்வுகள் ஆகியன வெகு யதார்த்தமாக இதில் சித்தரிக்கப்பட்டள்ளன. அதேவேளை அப்பாவிக் கிராமத்து மனிதர்களின் மனவியல் புகள், வர்ணனைகள், பேச்சோசைகள் என்பன

கதையோட்டத்தின் ஊடே அற்புதமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன. நாவலாசிரியர் ஒரு திறமையான கதைசொல்லி என்பதை அவரது எழுத்துக்கள் நிறுவிப்பிடுக்கின்றன” என குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

அரசியல் வரலாற்றின் பின்புலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்நாவலில் அரசியல் தலைவன், தொண்டன், கட்சிப் பிரமுகர்கள், ஊர் மக்கள், தேர்தல் கால குடுகள் போன்றவை பற்றி மட்டுமல்லாமல் கிராமிய வாழ்க்கை, காதல் உணர்வு, ஏழ்மை போன்ற விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு சமூக நாவலாக எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்த நாவலின் கதாநாயகன் ஒரு அரசியல்வாதி என்பதை விட, அவரால் உருவாக்கப்படும் முத்து முஹம்மத் என்ற பாத்திரமாகும். வாழ்க்கையில் படக்கூடாத கஷ்டங்கள், அவமானங்கள் போன்ற அனைத்து தாழ்வுகளையும் சந்திக்கும் முத்து முஹம்மது, மைமுனா என்ற தன் மச்சினியைக் காதலிக்கின்றான். அவளும் முத்து முஹம்மதுவை மனதாரக் காதலிக்கின்றாள். மைமுனாவின் தாயாருக்கு இருவரது காதல் பிடிக்கவில்லை. வெறுமனே ஊர்ப் பொதுக் கூட்டங்களில் பாடல்களை பாடிக்கொண்டு திரியும் முத்து முஹம்மதுக்கு மலேசியா வாசுதேவனின் குரல் வளம் இருப்பதாக நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. பொன்மானத் தேடி நானும் பூவோடு வந்தேன் என்ற பாடலை முத்து முஹம்மத் அடிக்கடி பாடுவதாகவும், அதன்போது மைமுனா கூட்டத்தில் இருக்கிறாளா என்று அவன் கண்கள் தேடுவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ள விதத்திலிருந்து அவர்களது காதல் உணர்வு மிக மென்மையாக இழையோடுவதை அறிய முடிகின்றது.

அதே போல அவனது காதலிக்கு வலைவீசம் சப்பு சலுத்தான் என்ற பாத்திரமும் இந்த நாவலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. நாவலின் விறுவிறுப்புக்கும், அடுத்த கட்ட நகர்வுக்கும் சப்பு சலுத்தானின் நடவடிக்கைகள் சுவாரஸ்யம் சேர்க்கின்றன. இனி என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்ற ஆவல் மேலீட்டுக்கு அவனது செயல்கள் காரணம் என்பது அவதானத்துக்குரியது. ஏனெனில் இன்றைய காலத்திலும் சரி, என்றைய காலத்திலும் சரி.. சப்பு

சுலுத்தான் போன்ற விஷயிகள் நம் சமூகத்தில் இருக்கவே செய்கின்றனர். பெண்களை ஏமாற்றி வெளிநாட்டு ஆசையை வளர்த்து, பின் கொழும்புக்கு கூட்டிச் சென்று அவர்களது வாழ்வை இருட்டாக்கிவிட்டு, அந்தக் காசில் மனசாட்சியே இல்லாமல் சொகுசாக வாழ்கின்றார்கள். அதுவும் உல்லாச வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு பெண்களின் கற்பு சுலுத்தான் போன்றவர்களின் குறிக்கோளாக இருக்கின்றது என்பது நாவலின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களிலேயே ஆணித்தரமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

கன்னிவெடிபட்டு கால் முடமாகிப் போனதால் ‘முட உதுமான்’ என்ற காரணப் பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படும் ஊர்வாசியின் மனைவி, சுலுத்தானுடன் கொழும்புக்குச் சென்று அவனால் வாழ்க்கை இழக்கிறாள். அதை முத்து முஹம்மத் அடிக்கடி மைமுனாவுக்கு ஞாபகப்படுத்தி சுலுத்தானோடு பேச்சு வைக்கக்கூடாது என்று அறிவுறுத்துகின்றான். கிராமிய மணம் கமழும் சொற்றொடர்கள் இந்த நாவலில் தாராளமாகவே விரவிக் கிடக்கின்றதெனலாம். பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் வேறுபடும் சொற்களிலிருந்து அவர்களது அன்றாட வாழ்வியலை தரிசிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக கீழுள்ள உரையாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

“ஐஸ்பழம் வாங்கித்தந்த ஆரு? சப்பன் எங்க?”

“அவன் சுல்தான்! நெக்கில்ல... தம்பிக்கு வாங்கிக் கொடுத்த”

“மைமுனா! அந்த நாய்க்கிட்ட ஓண்டும் வாங்காதண்டு செல்லிரிக்கன்... ல்லா..? ஞ்சப்பாரு நான் வாங்கித்தாரன்..”

நாவலின் இடையே திடீரென முட உதுமானின் மனைவி நஞ்சு குடித்து இறந்து போகின்றாள். அவளது மையத்துக்கு வருகை தரும் தலைவர், முதல் முறையாக முத்து முஹம்மதுவுடன் பேசுகையில் அவன் பெறும் சந்தோஷம் கண்முன் தெரிகின்றது. ஒரு சாதாரண இளைஞனாக ஊருக்குள் இருக்கும் முத்து முஹம்மது தலைவர் மீது கொண்ட பற்றால் தலைவரின்

நியமிப்பின் பேரில் இளைஞர் அணித் தலைவனாக ஆகிவிடுகின்றான்.

மைமுனாவின் தாய் மைமுனாவை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப சம்மதிக்கின்றாள். முத்து முஹம்மது அதற்கு சம்மதிக்காதபோது மைமுனாவையும், அவளது தங்கைகளையும் பாரமெடுத்து வீடு வளவு வாங்குவதற்கு உன்னால் முடியுமா என்று கேட்கும் கேள்வியால் முத்து முஹம்மது சர்வாங்கமும் ஒடுங்கிப் போகின்றான். நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சைக்கிளுக்கு உதைத்துவிட்டு அவன் தரையில் உட்கார்ந்து அழுவதில் அவனது இயலாமை வெளிப்படுகின்றது.

மைமுனா வெளிநாடு போவதற்கான ஏற்பாடுகளை சப்பு சுலுத்தான் செய்து முடித்துவிட்டு கொழும்புக்கு அழைக்கின்றான். மைமுனாவையும் அவளது தம்பி யாஸீன் மற்றும் முத்து முஹம்மதுவை அழைத்துக் கொண்டு மைமுனாவின் தாய் கொழும்புக்கு பயணமாகின்றாள்.

மருதானையில் உள்ள 'யூக்கே லொஜ்' என அழைக்கப்படும் விடுதியில் அவர்களை இரண்டு வாடகை அறை எடுத்து தங்க வைக்கின்றான் சுலுத்தான். முத்து முஹம்மதுவை அழைத்து வந்தது அவனுக்கு எரிச்சலாக இருப்பதை வெளிப்படையாகவே காட்டிக்கொள்கின்றான். விமானமேறும் நாளில் எம்.பி யின் ஒப்பம் வேண்டும். அதற்கு முத்து முஹம்மது உதவி புரிய வேண்டும் என்று பொய்யைச் சொல்லி அழைத்துப்போய் இடையில் கைவிட்டு விடுகின்றான் சுலுத்தான். அவனது சூழ்ச்சியால் முத்து முஹம்மதுவும் கூடவே சென்ற யாஸீனும் கொழும்பில் வழிதெரியாமல் திக்குமுக்காடித் தவிக்கும் காட்சியில் முத்து முஹம்மது வாசகர்களின் மனதில் இடம்பிடித்து விடுகின்றான்.

அங்கிருந்த பொலிஸாரிடம் அழுது மன்றாடி எம்.பியின் பெயரைச் சொல்லி அவரது வீட்டுக்கு சென்று தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதுடன்.. சுலுத்தான் ஏமாற்றிய விதத்தைக் கூறி அவரது மேலீட்டால் யூக்கே லொஜ் செல்கின்கிறான். சுலுத்தான் மைமுனாவை வெளிநாட்டுக்கு

அனுப்பியதுடன் யாஸீனை முத்து முஹம்மது கடத்தியதாக பொய் சொல்லி மைமுனாவின் தாய் மனதையும் மாற்றுகிறான். அதனால் மைமுனாவின் தாய் முத்து முஹம்மதுவை குறை சொல்கின்றாள்.

மைமுனா வெளிநாடு போன பின்பு பள்ளிமுனைக் கிராமத்துக்கு போகவே பிடிக்கவில்லை முத்து முஹம்மதுக்கு. அவளில்லாத அந்தக் கிராமத்தை அவனால் நினைத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் “பொன் மானத் தேடி நானும் பூவோடு வந்தேன். நா வந்த நேரம் அந்ந புவங்கு இல்ல” என்ற பாடலை முத்து முஹம்மத் முணுமுணுக்கிறான். இதன் மூலம் மைமுனா மீது அவன் வைத்திருந்த உருக்கமான காதலின் வலி வாசகர் மனதிலும் கசிகிறது. எனவே எம்.பியே கதியென்று தன்னை எம்.பிக்காகவே அர்ப்பணித்துக் கொள்கின்றான் முத்து முஹம்மத். அவரது வழிகாட்டலின் கீழ் கொஞ்ச கொஞ்சமாக முன்னேறி, அரசியல் கற்று, தலைவரின் பேச்சு நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து ஒரு சராசரி நகரத்து இளைஞனாக மாறுகிறான். தலைவரைக் கொல்ல வந்த முயற்சியில் தன் உயிரைத் துச்சமென மதித்து அவரைக் காப்பாற்றியதில் முத்து முஹம்மதுவுக்கு தனது இடது கையில் மூன்று விரல்களையும் இழக்க நேரிடுகின்றது. தலைவருக்காக உயிரையும் கொடுக்கத் துணிந்த அவனை பலரும் பாராட்டுகின்றனர். இந்தக் காரணத்தால் அவன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பிரபலமாகிவிடுகிறான்.

இந்நிலையில் வயற்சேனை பிரதேசத்தின் தவிசாளராக முத்து முஹம்மதுவை கட்சி நியமிக்கிறது. இதனால் பலருக்குள் பொறாமைத்தீ கொளுந்து விட்டெரிகின்றது. இடையில் மைமுனா அனுப்புகின்ற கெஸட் முத்து முஹம்மதுக்கு கிடைக்கின்றது. சுலுத்தான் அவளது பெண்மையை சூரையாடிய சோகத்தை கெஸட் பாடி நிற்கின்றது. அந்த ஆத்திரத்தில் சுலுத்தானைக் கொலை செய்ய திட்டம் தீட்டுகின்றான் முத்து முஹம்மது.

இப்படியே நாட்கள் செல்ல முட உதுமானின் மகன் இயக்கத்தில் சேர்ந்து, தன் நண்பனொருவனுடன் வந்து சுலுத்தானை கொலை

செய்கின்றான். தன் தாயை கொழும்புக்கு அழைத்துச் சென்று அவளது வாழ்க்கையை மட்டுமல்லாமல் தனதும், தன் தந்தையினதும் வாழ்க்கையை இல்லாமலாக்கிய கலுத்தானை பலி வாங்கும் அவனது நோக்கம் அல்லது குறிக்கோள் நிறைவேறியதில் வாசகர்கள் ஆறுதலடையலாம். சுலுத்தான் போன்ற அயோக்கியர்கள் சமூகத்தில் இருக்கவே கூடாது என்ற மனநிலையில் நாவலைப் படிக்கும் வாசகர்கள் சுலுத்தானின் மறைவில் திருப்தி காணுவார்கள் என்பது நாவலின் சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் முன்னேறி எம்.பியின் மனதில் இடம்பிடித்து அவருக்கு விசுவாசமாக இருக்கின்றான் முத்து முஹம்மத். இலங்கை இஸ்லாமிய கட்சியின் பிரதித் தேசிய அமைப்பாளராகவும், பள்ளிமுனை இளைஞர் தலைவராகவும், முன்னாள் வயற்சேனை பிரதேச சபைத் தவிசாளராகவும் இருந்த முத்து முஹம்மது, தற்போதைய திகாமடுல்ல மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராக உயர்ந்துள்ளான். அவன் தன் இளம் மனைவி மைமுனா சகிதம் வருவதாக நாவல் நிறைவடைகின்றது.

வாசிக்கிறோம் என்ற உணர்வை மறந்து பள்ளிமுனையில் வசிக்கச் செய்த நாவலாக இதைக் கொள்ளலாம். பள்ளிமுனைக் கிராமத்தை சுற்றிப் பார்த்து, அங்குள்ளவர்களுடன் உரையாடி அவர்களுடன் சில நாட்கள் வாழ்ந்த ஒரு அனுபவம் நாவலை வாசித்து முடிக்கையில் உணர் முடிக்கின்றது. இவ்வாறு ஒரு நாவலின் ஊடாக வாழ்வியலை தரிசிக்கச் செய்த நாவலாசிரியர் ஆர்.எம். நௌஸாதுக்கு வாழ்த்துக்கள்!!!

நாவல் - கொல்வதெழுதுதல் 90
 நாவலாசிரியர் - ஆர்.எம். நௌஸாத்
 தொலைபேசி - 0714457593
 ஈமெயில் - rmnawshad@gmail.com
 வெளியீடு - காலச்சுவடு பதிப்பகம்
 விலை - இந்திய 150 ரூபாய்

36

வீடு

தென்னிலங்கையின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள் மிக முக்கியமான எழுத்தாளராக விளங்கும் திக்வல்லை கமால் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனது பெயரை ஆழப்பதித்தவர். சாஹித்திய விருதுகள் உட்பட பல பரிசுகளை பெற்றுள்ள இவர், சிறுகதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், வானொலி நாடகங்கள், சிறுவர் இலக்கியங்கள் போன்ற துறைகளில் முனைப்புடன் செயல்பட்டு பல நூல்களை இலக்கிய உலகுக்கு தந்துள்ளார். அதுபோல் மொழிபெயர்ப்பு துறைகளிலும் ஈடுபட்டு பல நூல்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார்.

திருமணம் என்பது ஆடம்பரத்துக்காகவும், புகழுக்காகவும் நிகழ்த்தப்படும் காலம் இது. யதார்த்தங்களைத் தொலைத்துவிட்டு மாயையகளுக்குள் ஒளிந்து கொள்ளவே பலரும் பிரியப்படுகின்றனர். சமகால நிகழ்வுகளின் ஓட்டத்தில் காக பறிக்கும் ஒரு தொழிலாகவே திருமணத்தைப் பார்க்க வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலை காணப்படுகின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் சராசரி ஆண்களில் இருந்தும் மாறுபட்டு பெண் வீட்டிலிருந்து ஒரு சதமும் சீதனம் எடுக்காமல் அல்லாஹ்வுக்காக என்ற எண்ணத்துடன் திருமணம் முடிக்கும் கரீம் மௌலவி பற்றிய கதைப் பின்னிதான் வீடு என்ற இந்த நாவல்.

வீடு என்ற ஒற்றை வார்த்தையில் ஒரு தனிமனிதனின் போராட்ட வாழ்க்கை மிக

அழகாக அற்புதமாக இந்நாவலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது சமூகத்தைப் பொறுத்தளவில் மௌலவி என்பவர்கள் வசதி வாய்ப்பற்றவர்கள்.. நன்றாக படிக்காதவர்கள் என்ற எண்ணப்பாடு அதிகமாக காணப்பட்ட போதிலும், அல்லாஹ்வின் தீனைக் கற்றவர்கள் என்ற அந்தஸ்து உரியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

மகனுக்கு பட்டமளிப்பு விழா நடக்கவிருப்பதால் மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் பெற்றோரான முஜீன் நானாவும், நஜிமுன்னிஸாவும். தமது மகன் மௌலவியாகப் போகும் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இருக்கவில்லை. மௌலவி கரீம் அவர்கள் ஊருக்குள் வருகையில் ஊரே கூடி நின்று மௌலவியையும் அவரது தந்தையான முஜீன் நானாவையும் பள்ளிவாயலுக்கு அழைத்துப்போய் பாராட்டி கௌரவிக்கின்றார்கள். வேறு ஊர்களில் இருந்தெல்லாம் வந்து தங்கள் ஊர் பள்ளியில் கரீம் மௌலவி தொழில் செய்ய வேண்டும் என வினயமாக கேட்டுக்கொள்கின்றார்கள். அப்போதெல்லாம் மௌலவியின் பெற்றோருக்கு பெருமிதமாக இருந்தது. ஆனாலும் ஊர்ப் பள்ளியை விட்டுவிட்டு வேறு பள்ளிகளில் தொழில் செய்வதை நியாயமாகக் கருதாமையினால் ஊர்ப் பள்ளியிலேயே உதவி ஹஸரத்தாக கரீம் மௌலவி இருக்கின்றார்.

இருபத்தைந்து வயதான மௌலவியைக் குறிபார்த்து பல இடங்களில் இருந்தும் திருமண அம்புகள் பாய்ந்து வந்தன. ஆறுமாத சேவையில் அவரது மதிப்பு எங்கும் பரவியிருந்தது. எனவே மௌலவிக்கு அவரது பெற்றோர் திருமணம் செய்து வைக்கின்றார்கள். மௌலவி சீதனமாக எதையும் எதிர்பார்க்காமல் திருமணம் செய்துகொண்டதை அனைவரும் பெருமையாக பேசிக்கொள்கின்றார்கள்.

முஜீன் நானாவுடைய அந்தச் சிறிய வீட்டில் தற்போது இரண்டு குடும்பங்கள் வசிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இடப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலும் பொறுத்துப்போக வேண்டிய நிலைமையில் அனைவரும் இருக்கின்றனர். வெளியில் சீதனம் தேவையில்லை

என்று சொல்லிக்கொண்டு உள்ளுக்குள் சுளைசளையாக வாங்குபவர்கள் மத்தியில் கரீம் மௌலவி உண்மையில் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து நடந்து கொள்வதை,

‘இந்த நகநட்டு எங்களயன் அம்ரிதா? அவர் வியந்து போய்தான் கேட்டார்.

‘ஏன் டதான்’ அவளுக்கு அந்தக் கேள்வியே ஆச்சரியமாகவிருந்தது.

‘ஒங்கடயென்டா?’

என்ன கேட்கிறாரென்று அவளுக்கு தெளிவாக விளங்கிவிட்டது. ‘இது கலியாணத்துக்கு எடுத்ததில்ல. நான் தையல் வேல சேஞ்சி ஒன்டொன்டா வாங்கினது’

‘மெய்யா நான் பயந்த அம்ரிதா. ஒண்டும் எடுக்கியல்லயெண்டு சொல்லிப்போட்டு..’

எனும் வரிகளினூடாக விளங்கிக்கொள்ளலாம். எல்லோருக்கும் சமைத்துப்போட வேண்டிய பொறுப்பு நஜிமுன்னிஸாவுக்கு சுமத்தப்படுகின்றது. அது அவளுக்கு பிரச்சினையே இல்லை. வீட்டில் பொருட்கள் இருந்தால் சட்டியில் வேகும். ஆனால் அதுதான் இல்லையே. மௌலவி தனியாளாக இருந்தபோது கிடைத்த வருமானம் அவர் குடும்பமான பிறகு போதவில்லை. இது தொடர்பாக மகனிடம் பேசுவதில் எந்தவித பிரச்சினையும் இல்லாதிருந்தபோதும் மருமகளுக்குத் தெரியாமல் பேசுவதில்தான் சிக்கல் இருந்தது. எனவே தருணம் பார்த்து முஜீன் நானா மௌலவியிடம் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

‘மகன் இப்ப பதினஞ்சி வருசத்துக்கு முந்தீம் ஹஸரத்துக்கு பத்தாயிரம்தான் சம்பளம் குடுத்தாங்க... ம.. இப்பேம் அதே கணக்கா.. ஜாதியாயீக்கும். சாமான் சட்டை வெளக்கி எப்பிடியன்

காலம் போற. கூட்டிக் கேக்காம சரிவராது... நான் வாய் போடியது சரில்ல...'

இதைக் கேட்ட மௌலவியும் 'நானும் யோசிச்சி யோசிச்சி நின்ட விசயம்தான் வாப்பா. நான் இன்டக்கி நாளெக்கே பெரிய மத்திச்சத்தப் பெய்த்து சந்திக்கியேன்' என்கின்றார்.

ஆனால் மௌலவியின் எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றமடைகின்றன. பெரிய மத்திச்சம் வெட்டொன்று துண்டிரண்டாக 'ஊர் வருமானம் இல்லாப் போனதுக்கு எங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யேல. சம்பளம் பத்தாயிரம்தான் தரேலும்' என்கின்றார்.

இவ்வாறு நாட்கள் நகர்ந்து செல்ல மௌலவியின் மனைவி அம்ரிதா கர்ப்பமடைகின்றாள். அவளது பெற்றோரும் மௌலவியின் பெற்றோரும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக காணப்படுகின்றனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நஜிமுன்னிஸா சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாமல் சாதாரியமாக இப்படிச் சொல்லிவிடுகின்றாள்.

'ஓ இனி அல்லா லேசாக்கி வெக்கோணும். உம்ம வாப்பாமாருதான் கிட்டேக்க நிண்டு பாக்கக் கேக்கோணும்'

இது அம்ரிதாவின் தாயான ஜனுள் மர்லியாவுக்கு சுள்ளென்று தைத்தது. மகளை மட்டுமா பார்க்க முடியும்? மருமகனையும் சேர்த்தல்லவா பார்க்க வேண்டும்?

'எங்கட புள்ளய நாங்க கையுடுகியல்ல' என்று அம்ரிதாவின் தந்தையான பக்கீர் நானாவும் விட்டுக்கொடுக்காமல் பேசுகின்றார்.

இதற்கிடையில் மௌலவியின் தங்கைக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கும் விடயமும் தொடங்கிவிட்டது. தாய் தந்தையரின் ஆசைப்படி தங்கைக்கு நல்லதொரு மணமகன் கிடைக்க வேண்டும். அதனால் மௌலவியோடு ஒன்றாக ஓதி, மத்ரஸா காலங்களில் சீதனமில்லாமல் திருமணம் முடிப்போம் என்று

முழங்கிய அவரது தோழரான தாரிக் மௌலவியை தங்கைக்கு மணமகனாக்கும் யோசனையில் தாரிக் மௌலவியை சந்தித்துப் பேசுகின்றார் கரீம் மௌலவி. 'இன்ஷா அல்லாஹ் பார்ப்போம்' என்கிறார் தாரிக். ஆனால் அவருக்கு வேறொரு இடத்தில் திருமணம் நடந்துவிடுகின்றது.

இப்படியிருக்க அம்ரிதா தாய் வீட்டுக்குச் சென்று கொஞ்ச நாட்களில் அவளுக்கு குழந்தை கிடைத்துவிடுகின்றது. உறவினர்கள் வந்து பார்ப்பதும் போவதுமாக இருந்தார்கள். மகளும் மருமகனும் தங்கள் வீட்டில் தொடர்ந்து இருந்துவிடுவார்களோ என்பது பற்றி மர்லியாவும் பக்கீர் நானாவும் குசுகுசுக்கத் தொடங்கினார்கள். அதுபற்றி அம்ரிதாவின் தலையிலும் போட்டுவிடுகின்றார்கள். சீதனம் வேண்டாம் என்று அம்ரிதாவை மணமுடித்துவிட்டு அம்ரிதா தன் பெற்றோர் வீட்டில் தங்கிவிடுதல் முறையில்லை அல்லவா?

இதுபற்றி பக்குவமாக அம்ரிதா கரீம் மௌலவியிடம் கூற, அவரும் நாற்பதாம் நாள் விருந்து முடிந்த கையோடு தங்கள் வீட்டுக்கு போய்விடலாம் என்று எதுவுமறியாமல் கூறுகின்றார். காலம் நகர்கிறது. மௌலவியின் தங்கைக்கும் திருமணம் நடக்கின்றது. அதற்காக அம்ரிதா தனது நகைகளை விற்று காசு கொடுத்து உதவுமாறு கரீம் மௌலவியிடம் கூறுவதினாடாக அவளது சிறந்த பண்பு மேலோங்குகின்றது.

மௌலவிக்கும் வருமானம் போதவில்லை. ஆதலால் காலியில் இருக்கும் ஒரு பள்ளிவாசலுக்குப் போவதாக முடிவெடுக்க அனைவரும் அதை ஆமோதிக்கின்றனர். பள்ளி நிர்வாகத்தினரிடம் பேசிப் பார்த்ததில் சம்பளம் உட்பட அவரது மனைவி பிள்ளை வந்து தங்கக் கூடிய தங்குமிட வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றது.

திடீரென நஜிமுன்னிஸாவுக்கு உடம்புக்கு முடியாமல் போகின்றது. எனவே கரீம் மௌலவியை ஊரோடேயே தங்கிவிடுமாறு அவரது தாய் கேட்டுக்கொள்கின்றாள்.

அவருக்கும் அதுவே சரியாகப்பட்டது. ஆனாலும் தங்கையின் குடும்பம் அங்கிருப்பதால் தங்குவதற்கான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டது. ஆகவே கூலிக்கு வேறொரு வீடு பார்த்துக்கொண்டு போகும் வரை தனது மாமாவான பக்கீர் நானாவின் வீட்டிலும் தகப்பனின் வீட்டிலும் மாறி மாறித் தங்குவதாக முடிவெடுக்கப்பட்டது. இதன்போது இரண்டாவது குழந்தையும் கிடைத்துவிடுகின்றது. தனது சம்பளம் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற போதவில்லை என்பதால் வியாபாரம் செய்யத் தலைப்படுகின்றார் கரீம் மௌலவி. அது ஓரளவுக்கு சுதந்திரமாகவும், வருமானம் கூடியதாகவும் இருப்பதால் அவருக்கு பிடித்துப் போகின்றது.

பக்கீர் நானா இருப்புக்கொள்ளாமல் அங்குமிங்கும் உலாவிக்கொண்டிருப்பதை ஐனுள் மர்லியா காண்கின்றாள். அவர் ஏன் அப்படி இருக்கிறார் என்று அம்ரிதாவுக்கு விளங்கவில்லை. தங்கையிடம் கேட்கிறாள். அவளுக்குத் தெரியவில்லை என்கிறாள். பிறகு தந்தை இப்படி கடுமையாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஐனுள் மர்லியா கூறும் கூற்று வாசகரை அதிர்ச்சியுறவும், சமுதாயம் பற்றி சிந்திக்கவும் வைக்கின்றது.

‘இல்ல மகள்.. ஊடு தேடிக்கொண்டு போற.. ஆங்காட்டிம் இங்கேம் அங்கேமா நிக்கியென்டேன் சென்ன. இப்ப ஒரு வருசம் பிந்தீம் ஊடு தேடல்லயாண்டு வாப்பா என்னத் தின்னப் போற...’

இதைக் கேட்ட அம்ரிதாவுக்கு மிகவும் கவலையாகின்றது. கணவனிடம் பக்குவமாகக் கூறி குறைந்த கூலிக்கு, சரியாக வேலை பூரணப்படுத்தப்படாத வீடொன்றுக்கு அவசரமாக செல்கின்றார்கள்.

வருடங்கள் கழிகின்றன. கரீம் மௌலவியின் மகள் பெரிய மனுசியாகின்றாள். இப்போது அந்த சமையும் மௌலவிக்கு கூடிவிட்டது என்றவாறு கதை முடிவடைகின்றது.

எலி வளையானாலும் தனி வளை வேண்டும் என்பது இதற்குத்தான். சொந்த பிள்ளைகளே என்றாலும் திருமணம் முடித்த பிறகு அவள் வளர்ந்த வீடு 'தாய் வீடே' தவிர தன் வீடல்ல. அதே போல ஆண் பிள்ளை என்றால் வேறொரு வீடு பார்த்துக்கொண்டு மனைவி மக்களை அழைத்துக்கொண்டு போய்விட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லா இடமும் பிரச்சினைகள் தலை தூக்கவே செய்யும்.

வீடு இல்லாவிட்டால் எப்படியெல்லாம் மற்றவர்களிடம் தலைகுனிய வேண்டி வரும் என்பதை மிக தத்ருபமாக விளக்கிக் காட்டுகின்றார் திக்குவல்லை கமால் அவர்கள். சமுதாய பிரச்சினைகள் தன் படைப்புக்களினூடாக வெளிப்படுத்தியும், ஊர் பாஷையை அழகாக உட்செருகி இலக்கியம் படைத்தும் வரும் அவரை மனமார வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூல் - வீடு

நூல் வகை - நாவல்

நூலாசிரியர் - திக்குவல்லை கமால்

தொலைபேசி - 0716386955

ஈமெயில் - dickwellekamal@gmail.com

வெளியீடு - கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

சிறுவர் இலக்கியம்

37

தென்றலே வீசி வா

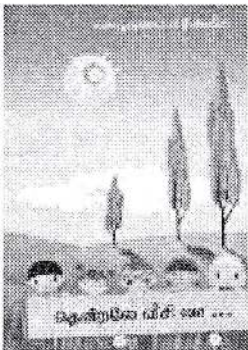

கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸீஸின் எட்டாவது நூல் வெளியீடே தென்றலே வீசி வா என்ற சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுதியாகும். பாத்திமா ருஸ்தா பதிப்பகத்தின் மூலம் 24 பக்கங்களில் 16 சிறுவர் பாடல்களை உள்ளடக்கியதாக சிறுவர்களுக்கேற்ற விதமான அழகான அட்டைப் படத்துடன் இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது. பி.ரி. அஸீஸ் அவர்கள் இலக்கியத்தின் மீது தீவிர பற்றுக் கொண்டவர். இந்த

அடிப்படையில் இவர் ஏற்கனவே கவிதை நூல்கள், சிறுவர் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், கிராமியக் கவிகள் என்று பல நூல்களை வெளியிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர் இலக்கியத் துறைக்கு பங்களிப்புச் செய்யக் கூடியவர்கள் எமது நாட்டில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவில்தான் உள்ளனர். சிறுவர் ஆக்கங்களை அதாவது சிறுவர் கதைகளையோ, பாடல்களையோ அல்லது கட்டுரைகளையோ படைக்கும் படைப்பாளிகள் முதலில் சிறுவர்களது வயது,

எண்ணங்கள், எதிர் பார்ப்புக்கள், ஆசைகளை எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு நுட்பமான முறையிலேயே தனது படைப்புக்களை முன்வைக்க வேண்டும். எந்தத் துறையில் இலக்கியம் படைத்தாலும் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் ஒரு எழுத்தாளன் அல்லது படைப்பாளி தனது பங்களிப்பைச் செய்யும் போதுதான் ஒரு முழுமையான மனநிறைவை அடைந்துகொள்ள முடியுமாக இருக்கும். அந்த வகையில் சிறுவர்களுக்கு தனது பங்களிப்பை

வழங்கும் முகமாக கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸீஸ் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள, இந்தத் தொகுதியில் உள்ள அனைத்துப் பாடல்களும் சிறுவர்களுக்குப் பயனுடையதாக அமைந்து அவர்களது வாசிப்புத் திறனை அதிகரித்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கும்.

இந்தத் தொகுதிக்கு வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள டாக்டர் ஹில்மி மகரூப் அவர்கள் தனதுரையில் “அன்று எனது பதவியேற்பு வைபவத்தின் போது வாழ்த்துக் கீதம் பாடியவர் கவிஞர் பி.ரி. அஸீஸ் அவர்கள். அதன் பின்னரான முன்றாண்டுகளில் இலக்கியத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேறிச் சென்றுவிட்டார். இவரது விடாமுயற்சியும், ஆற்றலும் என்னைப் பெரிதும் வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கைவிட்டுப் போன காலங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாது எதிர்காலத்தை நினைத்து தன்னம்பிக்கையோடு செயற்படும் கவிஞர் அஸீஸ் இலக்கியத்தில் கவிதையோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அதன் பல்வேறு பிரிவுகளையும் தொட்டு நின்று பிரகாசிக்கின்றார். குறுகியதொரு காலத்துள் தன்னை நாடறியச் செய்த இவரின் ஆளுமையை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன்.” என்று தனது வாழ்த்துப் பூக்களைத் தூவுகின்றார்.

அதுபோல் நூலுக்கான சிறந்ததொரு முன்னுரையை நிகழ்காலம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் ஜனாப் நாஸிக் மஜீத் சிறுவர்களுக்கான பாடல் ஆக்க முயற்சி என்ற தலைப்பிட்டு வழங்கியுள்ளார். அதில் பின்வருமாறு தனது கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். “இலக்கியம் என்பது எப்போதுமே உள்ளத்திற்கு இதமானது. இந்த இலக்கியத்தை இயற்றுவதற்கு இரசனை என்ற விடயம் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். சாதாரண ஒரு மனிதனின் பார்வைக்கும் இலக்கியக்காரன் ஒருவனின் பார்வைக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு இலக்கியக்காரன் தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் அன்றாட நிகழ்வுகளில் கவிதையை, சிறுகதையை, சிறுவர் பாடலை, நாவலை, கட்டுரையைக் காண்கிறான். இலக்கிய இரசனையற்ற ஒரு மனிதன் அவற்றை சாதாரண நிகழ்வுகளாகவே பார்க்கிறான்.”

சிறுவர் பாடல்கள் ஆக்கத்திற்கான தனது நோக்கத்தை பி.ரி. அஸீஸ் அவர்கள் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிறுவர் பாடல்கள் பலவற்றைக் கொண்ட இந்த நூல் நடுநிலை நின்று சிந்திப்பவர்களுக்கு நல்லதெனப்படும். சிறந்த பிரசையாக வாழவிருக்கும் இளம் பருவத்தினருக்கு பல படிப்பினைகள் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை சிறந்த சமூக உருவாக்கத்திற்கு பெரிதும் துணைபுரியும். அன்பு, அகிம்சை, ஒற்றுமை, இரக்கம் போன்ற இன்னும் பல மனித குலத்திற்குத் தேவையான நற்பண்புகள் இதில் மெருகூட்டப்பட்டு பாடல்களாக்கப்பட்டுள்ளன.”

கிண்ணியா பொது நூலகத்தின் பிரதம நூலகர் எம்.ரீ. சபருள்ளா கான் (சமாதான நீதவான்) இந்த நூலுக்கான பின்னட்டைக் குறிப்பை வழங்கியுள்ளார். இனி கலாபூஷணம் பிரி அஸீஸின் சில சிறுவர் பாடல்களை அவதானிக்கலாம்.

அணை கடந்தும் பாயுதே (பக்கம் 01) என்ற பாடல் தென்றலின் குளிர்ச்சியை மனதிலும் உடம்பிலும் உணரச் செய்கின்றது. ஓசைநயம் கொண்ட கவிதையாக இது காணப்படுவதால் வாசிக்கும் போது இன்பமாக இருப்பதுடன், சிறுவர்கள் மிகவும் விரும்பும் ஒரு தொனிப்பொருளாகவும் இருக்கின்றமை சிறப்பம்சமாகும்.

தென்றலே நீயும் மிதந்து வா.. தெருவில் எங்கும் வீசி வா.. பந்தல் மேலே மலர் இருக்கு.. பார்த்து அதிலே தங்கி வா.. இதமே இதமே உன் வரவு.. இதயம் இன்பம் கொள்ளுதே.. பதமாய் நீயும் வீசுவதில்.. பாசம் நெஞ்சில் ஊருதே.. சுகமே மலரும் தென்றல் உன்னால்.. உள்ளம் மகிழ்வில் துள்ளுதே.. அகமும் விரிந்து ஆசை வெள்ளம்.. அணையைக் கடந்தும் பாயுதே..

ஒன்றாய் வாழ்வோம் (பக்கம் 04) என்ற பாடல் ஒற்றுமையை சிறுவர் மனதில் விதைக்கும் (க)விதையாக காணப்படுகின்றது. ஒருதாய் மக்களாக வாழ்ந்து பகைகளை நீக்கி சந்தோசம் காணுவோம் என்று கவிஞர் சிறுவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றார். சிறு வயதில் மனதில் பதியும் நல்ல குணங்களே ஒரு பிள்ளையின் எதிர்கால வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கின்றது. கெட்ட புத்திகள் முதலில் வளர்ந்துவிட்டால் அந்தப்பிள்ளை சமூகத்தில் ஒரு நஞ்சு மரமாகத்தான் வளரும். நல்ல பண்புகளைக் கொண்ட

பிள்ளை மதிக்கப்படும். எனவே இவ்வாறான பாடல்கள் மூலம் குழந்தையின் மனதை நல்வழிக்கு திருப்பும் முயற்சியை கவிஞர் மேற்கொண்டிருக்கின்றார்.

பகமை வேண்டாம் பகமை வேண்டாம் ஒன்றாய் வாழுவோம்.. ஒரு தாய் மகவாய் ஒன்று பட்டு உயர்வு பேணுவோம்.. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு இதனை உணர்வோம்.. தொன்று தொட்டு இருந்து வரும் உறவைத் தொடருவோம்.. அழிவு செய்யும் எண்ணங்களை தூர வீசுவோம்.. இழிவு நீக்கி காலமெல்லாம் ஒன்றாய் வாழுவோம்..

உன் அருகிருந்து பார்ப்பேன் (பக்கம் 06) என்ற பாடல் சிறுவர்கள் விரும்பும் தும்பிப் பூச்சியை வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக தும்பியின் வாலில் நூலைக் கட்டி அதற்கு தொல்லை கொடுக்கும் சிறுவர்களின் மனதில், தும்பி பற்றிய இரக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது இப்பாடல். உயிர்களுக்கு அன்பு காட்டும் நல்ல பழக்கங்கள் குழந்தைகளுக்கு உணர்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். அந்த வகையில் கவிஞர் பி.ரி. அஸீஸ் அந்த முயற்சியிலும் தனது பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றார் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

பறந்து செல்லும் தும்பியாரே பாவை என்னைப் பாரீர்.. பயப்படாமல் துணிவு கொண்டு என்னிடத்தில் வாரீர்.. நீர் பயப்படாமல் துணிவு கொண்டு என்னிடத்தில் வாரீர்.. உலாவரும் சுகம்காண அழைத்துப் போவேன்.. என் தோளின் மீதும் வைத்து உன்னை சுமந்து செல்வேன்.. பூந்தோட்ட மத்தியில் விளையாடச் செய்வேன்.. அங்கே நீ மகிழ்ந்திருக்க நான் அதனைப் பார்த்து ரசிப்பேன்.. மகிழ்ந்திருக்க நான் அதனைப் பார்த்து ரசிப்பேன்.. உன் கூட்டத்தோடு நீ வாழும் குதூகலத்தைக் காண்பேன்.. ஆட்டம் போட்டு நீ மகிழ உன் அருகிருந்து பார்ப்பேன்.. ஆட்டம் போட்டு நீ மகிழ உன் அருகிருந்து பார்ப்பேன்..

சின்னப் பாப்பா (பக்கம் 11) என்ற பாடல் சிறுவர்களின் மாலைநேர விளையாட்டை மனக் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றது. மனதுக்கினிய மாலை வேளையில் தோழர்களோடு இணைந்து விளையாடும் கவிதையாக இது அமைந்திருக்கின்றது. பாரதியாரின் 'ஓடி விளையாடு பாப்பா'

என்ற பாடலை இக்கவிதை ஞாபமுட்டிச் செல்கின்றமை இந்தக் கவிதையின் சிறப்பாகும்.

சின்னப் பாப்பா சின்னப் பாப்பா ஓடிவா.. சிறகடித்து பாடி மகிழ்வோம் ஓடிவா.. கூடி மகிழ்வார் நம்மைப் போல சிறுவர்கள் அந்த குதூகலிப்பில் இணைந்துகொள்வோம் ஓடிவா.. மாலை நேரம் மனதுக்கினிய தோழரோடு சுற்றி வருவோம் ஓடிவா.. அன்புகொண்டு அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து வம்பு இல்லா வாழ்க்கையினை தோற்றுவிப்போம் ஓடிவா..

வண்டி வருகுது பார் (பக்கம் 16) என்ற பாடலில் வண்டியானது திருமண ஜோடியை சுமந்து வரும் காட்சியும், வீதியெங்கும் தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட காட்சியும் சிறுவர் மனதைக் கவரும் விதமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

ஓடி ஓடி வருகுது பார்.. வண்டி ஓடி வருகுது பார்.. மாட்டு வண்டி வேகத்துடன் ஓடி ஓடி வருகுது பார்.. வெள்ளை மாடு சுமந்த வண்டி.. சீக்கிரம் காட்டி வருகுது பார்.. சலங்கை ஒலியும் சங்கீதமும்.. இசைத்து வருகுது பார்.. வீதி எங்கும் தோரணங்கள் விரைந்து அதுவும் வருகுது பார்.. பாதி நிலவு வெளிச்சத்திலேயே பாய்ந்து ஓடி வருகுது பார்.. திருமண ஜோடி சுமந்த வண்ணம் வண்டி அங்கே வருகுது பார்.. பெருமையோடு வருகுது பார்.. பெருமிதத்தால் ஜொலிக்குது பார்..

சந்தக் கவிதைகளாக ஓசை நயம் மிக்கதாக எழுதப்பட்டுள்ள பி.ரி. அஸ்ஸீஸ் அவர்களின் கவிதைகள் சிறுவர்கள் மட்டுமல்லாது பெரியவர்களும் விரும்பிப் படிக்கும்விதமாக அமைந்திருக்கின்றன. அவரது முயற்சிகள் மேலும் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - தென்றலே வீசி வா
 நூல் வகை - சிறுவர் பாடல்
 நூலாசிரியர் - கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸீஸ்
 தொலைபேசி - 0772902042
 ஈமெயில் - azeesphfo@gmail.com
 வெளியீடு - பாத்திமா ரூஸ்தா பதிப்பகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

38

பூவும் கணியும்

வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்கள் ஒரு ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்தவர். பல வருடங்களாக கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுவர் பாடல்கள், விமர்சனங்கள் போன்றவற்றை தேசிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் எழுதி வருகின்றார்.

1968 இல் உணர்வூட்டும் இஸ்லாமிய கீதங்கள், 1985 இல் எம்.எம்.எம். பூசுப்

நினைவுகள் (தொகுப்பு நூல்), 2003 இல் சிந்தனைப் பார்வைகள் ஆகிய 03 நூல்கள் இவரால் எழுதி வெயிடப்பட்டுள்ளன. 2013 இல் இவர் எழுதிய பூவும் கணியும் என்ற இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது.

முதலில் புத்தகத்தை பிரித்தால் அதனுள்ளிருக்கும் வசீகரத்தன்மை மனதை ஈர்த்து விடுகிறது. வர்ணத் தாள்களில் அச்சாக்கப்பட்டிருக்கும் கவிதைகளை வாசிப்பதற்கு அது உறுதுணை புரிகிறது.

சிறுவர்களிடம் இறை அச்சத்தை, இறை பக்தியை வளர்க்க வேண்டியது பெற்றோர்கள் மாத்திரமல்ல. எழுத்தாளர்களுக்கும் அது கடமையான விடயம். விசேடமாக சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் அதனைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் தனது முதல் பாடலாக அல்லாஹ் என்ற தலைப்பிட்டு அத்தாஸ் அவர்கள் எழுதியிருப்பது, அல்லாஹ்வே

முதன் மையானவன் என்பதை குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இணையில்லா ஒருவனே அல்லாஹ்
இகம் தனைப் படைத்தவன் அல்லாஹ்
இறைவன் அவனே அல்லாஹ்
இனிதே வணங்குவோம் அல்லாஹ்

என அந்தக் கவிதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ்வுக்கு அடுத்தாக அவனது தூதர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுையே நாம் நேசிக்கின்றோம். உத்தம நபி என்ற பெயரில் அமைந்திருக்கும் இரண்டாவது கவிதை அத்தாஸ் அவர்கள், குழந்தைகளின் மனதை இஸ்லாத்தின் பால் திசை திருப்புவது பற்றி உணர்ந்தவர் என்பதை எமக்கு காட்டி நிற்கின்றது. அந்தப் பாடலின் சில வரிகள் இதோ..

அல்லாஹ் அருளிய வேதம் தனை
அகிலத்தாருக்கு சொன்ன நபி
அல்குர்ஆனில் மொழிந்தபடி
வாழ்வில் செயலில் காட்டும் நபி

அகிலத்தை படைத்த அல்லாஹ் அதில் எமக்கு உற்ற துணையாக, பாதுகாப்பு அரணாக படைத்திருப்பது நமது தாயைத்தான். அதனால்தான் தாயின் பாதத்தின் கீழ் சுவனம் உள்ளது என்று மேன்மையை எமக்கு அல்லாஹ் அறிவித்திருக்கின்றான். தூய நேசம் கொண்ட தாயின் புகழை மூன்றாவது பாடலில் பதிய வைத்திருக்கிறார் நூலாசிரியர்.

தந்தையின் நிழலில் வளரும் குழந்தைகள் தரணியில் தலை சிறந்தவர்களாக இருப்பார்கள். அவ்வாறின்றி தான்தோன்றித்தனமாக வளர்ந்தவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. ஆனால் தாயும், தந்தையும் முதுமைப் பருவத்தை அடைந்ததும் எத்தனைப் பேர் அன்பாக, ஆதரவாக அவர்களைக் கவனிக்கின்றார்கள்? இன்றைய சமுதாயம் பணம்,

பட்டம், பதவி என்பவற்றில்தான் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றதே தவிர பாசத்தில் அல்ல. தந்தையின் பாசம் என்றால் என்ன என்பதை எனது அப்பா என்ற பாடலில் நூலாசிரியர் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கின்றார்.

எங்கள் அப்பா நல்லவர்
எல்லாம் சொல்லித் தருபவர்
எங்கும் கூட்டிச் செல்பவர்
எவரும் விரும்பும் உயர்ந்தவர்

சின்ன வயதிலிருந்து இன்றுவரை ராஜா ராணி கதைகள் கேட்பது சுவையான அனுபவம். அந்த அனுபவத்தை எமக்கு குழந்தைப் பருவத்திலே ஊட்டியவர்கள் எமது பாட்டி, பாட்டன். எனவே பாட்டி பற்றிய பாடலையும் எழுத மறக்கவில்லை நூலாசிரியர்.

குடும்ப உறுப்பினர்கள் பற்றிய கவிதைக்கு அப்பால் மிருகங்கள், இயற்கைக் காட்சிகள், மாம்பழம், வெள்ளைக் கொக்கு என்று சிறுவர்கள் விரும்பும் விடயங்கள் பற்றி எழுதியிருக்கும் அத்தாஸ் அவர்கள் பாடல்களுக்குரிய சிறிய படங்களையும் தந்திருப்பது சிறப்பம்சம். எழுத்துக்களைவிட படங்கள் மனதில் பதிவதால் பாடலை சிறுவர்கள் வாசித்துணர அது வழிகோலும். காகம் என்ற பாடலில் அமைந்துள்ள சில வரிகள் பின்வருமாறு..

நாடு நகர் எங்கும் நீ
கூடி வாழ்தல் காண்கின்றோம்
குடும்ப நன்மை அதுவன்றோ
கூட மாந்தர் அறிவாரோ

இந்த வரிகளில் ஒரு குடும்பம் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பொதிந்திருக்கின்றது. இதை காகத்தின் மூலம் கவிஞர் உணர்த்தியிருக்கின்றார். ஆற்றிவு பெற்ற மனிதர்களிடம் இல்லாத பண்புகள் காகத்திடம் காணப்படுகின்றது. இயற்கை

நமக்கு பல பாடங்களை கற்பித்து தருகின்றது என்பதற்கு இதுவொரு உதாரணமாகும்.

நவமணி, தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளின் சிறுவர் பகுதியில் வெளிவந்த பாடல்களே இந்தத் தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது கவிஞரின் சிறுவர் இலக்கியப் புலமைக்கு சான்று பகர்வதாக அமைகின்றது.

சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஈடுபவர்கள் வெகு சிலரே. ஏனெனில் சிறுவர்களின் மனதைக்கவரும் படியாக, சிறுவர்களுக்கு புரியும் படியாக எழுதுவது சவாலான விடயம். தன்னாலான இலக்கியத் தொண்டுகளை புரிவதற்கு ஏற்ற மனமுடையவர்களால் தான் நல்ல படைப்புக்களைத் தர முடிகிறது. அந்த வகையில் சிறுவர் இலக்கியம் படைக்க முற்பட்டிருக்கும் வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்களின் இலக்கிய ஆளுமை மென்மேலும் சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூலின் பெயர் - பூவும் கணியும்
 நூலின் வகை - சிறுவர் பாடல்
 நூலாசிரியர் - வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்
 தொலைபேசி - 0777242149
 முகவரி - 41A, Muslim Road, Welippenna.
 வெளியீடு - மொடன் ஸ்டடி சென்டர்
 விலை - 150 ரூபாய்

ஏனையவை

39

ஓர் ஈர நெஞ்சனின் உளவியல் உலா

விசித்திரமான மனித மனதில் தோன்றி மறையும் எண்ணங்கள் மனிதனின் போக்கையே மாற்றும் சக்தி வாய்ந்தது. மந்திர தந்திரங்களால் அதற்கு தீர்வு காணப்போய் மாட்டிக் கொண்ட வரலாறுகளும் இதற்குச் சான்று. ஒரு உளவியலாளரின் ஆலோசனைகள் இதற்கு புறம்பானவை. அவை பெரும்பாலும் மனிதனின் ஆழ் மனதை சம்பந்தப்படுத்தி நடந்த விடயங்கள் பற்றி கேட்டறிந்து வைத்தியம் செய்வதால் அந்த வைத்தியம் சாத்தியப்பாடானதாக அமைகின்றது.

நாடறிந்த எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் பீ.எம். புன்னியாமீன் அவர்களால் அத்தகையதொரு உளவியலாளரைப் பற்றிய புத்தகம் வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு ஈர நெஞ்சனின் உளவியல் உலா என்ற தலைப்பிட்டு அல்ஹாஜ் யு.எல்.எம். நௌபர் அவர்களைப் பற்றியே இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

உளவியலாளர் ஆன்மீகவாதியாகவும், இறைவனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் அவர் மேற்கொள்ளும் வைத்தியங்கள் அளப்பரிய சாதனைகளை தொட்டு விடுவதும் உண்மை. அந்த அடிப்படையில் நௌபர் அவர்களும் தனக்கு அல்லாஹ் கொடுத்த மன வலிமையின் பிரகாரம் பலருக்கு தன்னால் இயன்ற அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்து வருகின்றார்.

நௌபர் அவர்களின் உளவியல் சம்பந்தமான முழு விபரங்களும் இந்தத் தொகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதோடு, அவரது வைத்தியத்தின் மூலம் குணமாகியவர்களின் கருத்துக்களும் இந்தத் தொகுதியில் உள்வாங்கப் பட்டுள்ளமை கூடுதல் சிறப்பு எனலாம்.

சிந்தனை வட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இந்நூல் 550 பக்கங்களை உள்ளடக்கி உளவியல் துறை சார்ந்த மேற்படிப்புகளில் நௌபர் அவர்கள் பெற்ற சான்றிதழ்களும் சான்றாதாரமாக இதில் அச்சாகியிருக்கின்றதுடன் முக்கியமான புகைப்படங்களும் இதில் காணப்படுகின்றன.

'உளவியல் அல்லது மனோதத்துவம் என்பது மனிதனின் மன செயற்பாடுகள் மற்றும் நடத்தைகள் பற்றி ஆய்வு செய்யும் ஓர் இயலாகும். இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோரை உளவியலாளர்கள் என அழைக்கிறோம். உளவியலாளர் சமூக அல்லது நடத்தை விஞ்ஞானிகள் என அழைக்கப்படுவர்' (பக்கம் 54) என உளவியலாளர்கள் பற்றியும், உலகில் தலை சிறந்த உளவியல் அறிஞர்கள் பற்றியும் கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் அவர்கள் தனது பரந்துபட்ட தேடல்களை எமக்கு வழங்கியிருக்கின்றார். எனவே அல்லஹாஜ் நௌபர் அவர்களின் ஆளுமைகள் பற்றி அலசுவது பொருத்தம் என எண்ணுகிறேன்.

நௌபர் அவர்கள் தனது பேணுதலான இறை பக்தியின் மூலமும், தன்னுடைய உளவியல் ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொண்டவர். சின்ன வயதிலிருந்தே பிரார்த்தனை மூலம் அல்லாஹ்விடம் எதனையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கிருந்தது. எந்தளவுக்கென்றால் தான் சிறுவனாக இருந்தபோது முதல் தவணையில் அவர் வகுப்பில் இரண்டாவது நிலை பெறுகிறார். அடுத்த தவணையில் முதல் நிலை பெற வேண்டும் என நினைப்பது சர்வ சாதாரணமான விடயம். ஆனால் இதில் பொதிந்துள்ள ஆச்சரியம் என்வென்றால் அவர் தனக்கு இன்ன இன்ன பாடங்களில் இத்தனை புள்ளிகள்

வர வேண்டும், சராசரி நிலைப் புள்ளி இத்தனைதான் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டு பிரார்த்தித்தார். என்ன ஆச்சரியம் அடுத்த தவணையில் தான் கேட்ட அதே புள்ளிகள் அச்ச அசலாக அதே அளவில் வந்திருந்ததை இறைவன் அருள் இல்லாமல் வேறென்ன என்பது?

சிலபொழுதுகளில் அவர் காணும் கனவுகள் உண்மையாகவே நிகழ்ந்திருக்கின்றன. சில நிகழ்வுகள் அவரது உள்ளத்தில் தானாகவே உதித்திருக்கின்றன. அவை பற்றிய விடயங்கள் இத்தொகுதியில் காணப்படுகின்றன. கௌரவ ரணில் அவர்கள் பிரதமராகி இரண்டு வருடங்களுக்குள் ஆட்சி கவிழ்ந்து விடும், சனாமிப் பேரலை பற்றிய எதிர்வு கூறல் போன்றவற்றை நௌபர் அவர்கள் முன்கூட்டியே கூறி இருக்கின்றார். அவை நடந்து முடிந்த விடயம் என்பதும் நாமறிந்ததே. அத்துடன் கர்ப்ப கால உபாதை, முள்ளந்தண்டு பாதிப்பு, தெளிவுற்ற கண்பார்வை, பித்தப்பைக் கல், இதயத்தில் துளை, வயிற்றுப் புண் இன்னும் பல நோய்கள் என்று வந்தவர்களுக்கு துஆ பிரார்த்தனை மூலம் சிகிச்சையளித்து குணமாக்கிய அதிசய ஆன்மீக சக்தி நௌபர் அவர்களிடம் இருக்கின்றது.

இலங்கையில் நமது இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பக்தியை மாத்திரம் கொண்டு அல்லாஹ்விடம் துஆ கேட்டு, இல்லாதவர்களுக்கு உதவி வரும் நௌபர் அவர்களை ஈருநெஞ்சன் என புன்னியாமீன் அவர்கள் விளித்திருப்பது சாலப் பொருத்தம். நௌபர் அவர்களைப் பற்றி அறியாத தந்த கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் அவர்களையும், பிறர் நலனையே தன்னலனாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் அல்ஹாஜ் நௌபர் அவர்களையும் அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வானாக என்று பிரார்த்திக்கிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - ஓர் ஈர நெஞ்சனின் உளவியல் உலா

நூலாசிரியர் - கலாபூஷணம் புன்னியாமீன்

தொலைபேசி - 0812493749

ஈமெயில் - pmpuniyameen@yahoo.com

வெளியீடு - சிந்தனை வட்டம்

விலை - 880 ரூபாய்

40 கலை இலக்கியப் பார்வைகள்

கலை இலக்கியப் பார்வைகள் என்ற இந்தத் தொகுதி மீரா பதிப்பகத்தினூடாக வெளிவரும் கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களின் பதினைந்தாவது நூலாகும். மீரா பதிப்பகத்தின் 102 ஆவது வெளியீடாக 122 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில் இலக்கிய விடயங்களுக்கு அப்பால் நாடகம், சினமா, உலக இலக்கியங்கள், தொடர்பாடல் என

பல்வேறுபட்ட விடயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. நவீன இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால செல்நெறி பற்றி அறிய முனையும் இன்றைய மூத்த இலக்கியவாதிகளுக்கும், புதியதலைமுறை இலக்கியவாதிகளுக்கும் இந்நூல் ஓர் உசாத்துணையாக திகழும் என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடியும்.

26 தலைப்புக்களில் தேசிய இலக்கியம், சர்வதேச இலக்கியம் பற்றி இந்த நூல் அலசி ஆராய்கிறது. 1989 - 2000 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் தான் பத்திரிகைகளில் எழுதி பிரசுரமான பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்களின் தொகுப்பாகவே நூலாசிரியர் இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று இசைத்துறை மிக வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. மக்கள் மனதை கொள்ளை கொள்ளும் ஒரு விடயம் என்றால் அது இசை என்று உறுதியாக கூறலாம். இசைக்கு கட்டுப்பாடாத மனங்கள் இல்லை. சினமாப் பாடல்கள் எல்லோரையும் வசியப் படுத்துபவை. சில பாடல்கள் காலத்தால்

அழியாதவை. மக்கள் மனதில் என்றும் நிலைத்திருப்பவை. அது போல் சில பாடல்கள் பொப் இசைப்பாடல் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. பொப் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை ஏன் பாவிக்கின்றோம் என்ற கேள்வியை தொடுக்கின்றார் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள். சினிமாப் பாடல்களையும் 'பொப்' என அழைக்கலாமே (பக்கம் 09) என்ற தலைப்பில் அவர் தனது கருத்துக்களைத் தெளிவாக பின்வருமாறு முன்வைத்துள்ளார்.

நமது நாட்டில் 'பொப்' இசை என்று கூறிக்கொண்டு தமிழ்மொழிப் பாடல்கள் சிலவற்றையும் நமது இளைஞர்களில் சிலர் பாடி வருகின்றார்கள். 'பொப்' என்ற வார்த்தையை இவர்கள் ஏன் உபயோகிக்க வேண்டும் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்கள் சங்கீதம் என்று தமிழில் அழைக்கலாமே. அல்லது ஜனரஞ்சகப் பாடல் என்றும் கூறலாம். 'பொப்' என்றால் 'பொப்பியூலர்' என்ற ஆங்கிலப் பதத்தின் சுருக்கம். 'பொப்பியூலர்' என்றால் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது என்று பொருள். மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமான பாடல்கள், தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சினிமாப் பாடல்களே!

கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் மணிவிழா மலரில் நூலாசிரியர் எழுதிய கட்டுரை உடனிகழ்கால பண்பாளன் ஒருவன் பற்றிய தகவற் பேழை (பக்கம் 18) என்ற தலைப்பில் வாசகர்களுக்காகத் தரப்பட்டுள்ளது.

உருவகக் கதைகளுக்கான விளக்கம் (பக்கம் 33) என்ற தலைப்பில் எம்.ஐ.எம். முஸம்மில் எழுதிய பிரதிபலன் உருவகக் கதைத் தொகுதியை மேற்கோள் காட்டி தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். இக்கட்டுரையில் உருவகக் கதைகள் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“உலகத்திலேயே திறமை மிகுந்த முதல் உருவகக் கதாசிரியர், கிரேக்க ஞானி ஈசாப் ஆவார். வெளிப்படையாகக் கூறும் கசப்பான உண்மை, உலகத்தாருக்கு எடுத்த எடுப்பில் பிறப்பதில்லை. பெரும்பாலும் 'அதற்குப் பயன் ஏற்படுவதும்

இல்லை என்பதை அறிந்தே அவன் உருவகக் கதை என்னும் இலக்கிய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கணந்தோறும் புதிது புதிதாய் மலரும் தன் கற்பனைத் திறத்தினால் அதை விதம் விதமாக அலங்கரித்து உலகத்துக்குத் தந்தான்.”

“உருவகக் கதை, உருவில் சிறியதாகவும் முடிவு அழகாகவும் அமைவதனால் மனதில் நீண்ட நாள் பதிவாகவும் இருக்கும். உருவகக் கதையில் பொழுதுபோக்கு மட்டுமன்றிச் சிந்தனையையும், உணர்ச்சியையும் தூண்டும் தன்மை கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். இழையும் படியான குறைந்த சொற்களைக் கொண்டு சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, தேர்ந்தெடுத்த அதிசயமான கற்பனைகளினால் அழகை தெளிவுபடுத்தி, இவற்றோடு கூடவே சிந்தனையையும், உணர்ச்சியையும் கலந்து உண்மையான வாழ்க்கையையும், வாழ்க்கை மதிப்புகளையும் வாசகருக்குத் தீவிரமாக உணர்த்தவல்ல இந்த உருவகக் கதை என்னும் இலக்கிய வடிவம் காவியத்துக்குச் சமமானது.” என்ற விடயங்களை வாசகருக்குச் சொல்லி நிற்கின்றார் ஆசிரியர்.

சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பத்திரிகையாளரின் பங்களிப்பு (பக்கம் 37) என்ற தலைப்பில் இதழியல் கற்கைநெறியைக் கற்கும் மாணவர்கள் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டிய கட்டுரை ஒன்றை முன்வைத்துள்ளார்.

நாம் அனைவரும் சமூகப் பிராணிகள் என்று அரிஸ்டோடில் கூறியதற்கிணங்க சமூகத்தில் நாம் தனித்து வாழ இயலாது. ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து வாழ்வதாகவே நமது வாழ்க்கைப் போக்கு அமைந்திருக்கின்றது. அத்தகைய சமூகத்தில் நிகழும் விடயங்களை எல்லோரும் அறிவதற்காக பத்திரிகை என்ற ஊடகம் பெரிதும் துணை புரிகின்றது. அத்தகைய ஊடகத்தில் பணிபுரிந்த ஒருவரான சி. குருநாதன் என்பரைப் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பத்திரிகைகள் பற்றியும் எடுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கிய நுகர்ச்சியை மீள வலியுறுத்தும் சுவையான நூல் (பக்கம் 52) என்ற தலைப்பில் அகலங்கனின் இலக்கியச் சரம் என்ற நூல் பற்றிய கண்ணோட்டத்தை முன்வைத்துள்ளார். இந்தக் கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“தான் பெற்ற அனுபவமொன்றை ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விழையும் இலக்கிய கர்த்தா அதற்கு ஏற்ற பழக்கத்தையும், வழிமுறைகளையும் தெரிந்து கையாளுகிறான். ஏற்பட்ட அனுபவத்தை அப்படியே வெளியிடுவதன் மூலம் கேட்போர் உள்ளங்களில் அவ்வனுபவத்தைக் கிளர்ந்தெழ வைத்தல் சாத்தியமன்று. எனவே பொருத்தமான அமைப்பினையும், சொல் ஒழுங்கையும், அணிகளையும் தெரிந்து கற்பனைத் திறனுடன் கையாளும் வல்லமை சிருஷ்டியாற்றல் என்று போற்றப்படுகிறது. ஆக்க இலக்கியங்கள் அனைத்துக்கும் பொருத்தமான இவ்வல்லமை கவிதைக்கு இன்றியமையாததாகும்”

அண்மைக்கால ஆக்கங்கள் எழுப்பும் சலனங்கள் (பக்கம் 67) என்ற தலைப்பில் க. சட்டநாதன் எழுதிய உலா, எஸ். அகஸ்தியர் எழுதிய எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை, மாத்தறை ஹஸீனா வஹாப் எழுதிய வதங்காத மலரொன்று, ஏ.பி.வி. கோமஸ் எழுதிய வாழ்கையே ஒரு புதிர், எஸ்.எல்.எம். ஹனீபா எழுதிய மக்கத்துச் சால்வை, செ. யோகநாதன் எழுதிய கிட்டி, கதைவாணன் எழுதிய காளை விடு தூது, சோ. ராமேஸ்வரன் எழுதிய யோகராணி கொழும்புக்குப் போகிறாள், மாத்தளை கார்த்திகேசு எழுதிய வழி பிறந்தது, மண்டுர் அசோகா எழுதிய பாதை மாறிய பயணங்கள், ஓ.கே. குணநாதன் எழுதிய ஊமை நெஞ்சின் சொந்தம், ந. பாலேஸ்வரி எழுதிய தந்தை விடு தூது, ஜமுனா ராணி எழுதிய பூவிதழின் புன்னகை ஆகிய தொகுதிகள் பற்றிய விஷேட குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஓர் எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட மலையகம் பற்றிய முதல் நாவல் தொடர்பான விடயங்கள்

ஓ.கே. குணநாதன் எழுதிய ஒரு துளி (பக்கம் 87) என்ற தலைப்பில் விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளது.

ஷாமிலாவின் இதயராகம் என்ற கதையை எழுதியிருப்பவர் ஜெக்கியா ஜுனைதீன் என்ற முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர். ஆயினும் கதைக்கான கருவை வழங்கியவர் நாவலாசிரியையின் கணவரான பேராதனை ஏ.ஏ. ஜுனைதீன் என்பவராவார் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியும், நாவலில் இலக்கிய ரசம் வெளிப்பட்டு நிற்கும் தன்மை பற்றியும் ஷாமிலாவின் இதயராகம் (பக்கம் 97) என்ற தலைப்பில் விபரங்களை நூலாசிரியர் விரிவாகத் தந்துள்ளார். ஜனரஞ்சகமாக எழுதப்பட்ட இந்நாவல் இன்றும் பேசப்படுகின்றது.

இவை தவிர இன்னும் பல விடயங்கள் இந்நூலில் உள்ளடங்கியுள்ளன. தான் வாசித்து இரசித்தவற்றை வாசகர்களுக்கு முன்வைப்பதில் மிகவும் அக்கறையுடன் செயல்பட்டு வருபவர் திரு. கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள். அந்த வகையில் அவரை ஒரு தகவல் களஞ்சியமாகவே பார்க்க வேண்டியுள்ளது. தனது எழுத்துக்களாலும், பணிவான குணத்தினாலும் பலரைக் கவர்ந்துள்ளார் இந்த நூலாசிரியர். அவரைப் பல்லாண்டு காலம் வாழப் பிரார்த்தித்து, இன்னுமின்னும் பல தரமான புத்தகங்களை இலக்கிய உலகுக்குத் தர வாழ்த்துகின்றேன்!!!

நூல் - கலை இலக்கியப் பார்வைகள்

நூல் வகை - ஆய்வு

நூலாசிரியர் - கே.எஸ். சிவகுமாரன்

தொலைபேசி - 0112587617

ஈமெயில் - sivakumaranks@yahoo.com

kssivakumaran610@yahoo.com

வெளியீடு - மீரா பதிப்பகம்

விலை - 250 ரூபாய்

41

ஒளி அரசி சஞ்சிகை 2014 பெப்ரவரி மாத இதழ்

வர்ணமயமான அட்டைகளுடன் பார்த்ததும் வாசிக்கத்தூண்டும் வகையில் இந்திய சஞ்சிகைககளே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. நம் நாட்டவர்களாலும் அப்படியானதொரு ஜனரஞ்சகமான சஞ்சிகையைக் கொண்டு வர முடியும் என்பதைப் பிரதிபலிப்பதாகவே பல வர்ணங்களுடன் கூடிய அட்டைப் படத்துடனும், வண்ணமயமான பக்கங்களிலும் பல சுவாரஷ்ய விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இல்லத்தரசிகளின் தோழியாக ஒளி அரசி சஞ்சிகையின் மூன்றாவது இதழ் (2014 பெப்ரவரி) 60 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது.

பெரியவர்களும், முன்பள்ளி மாணவர்களும், பாடசாலை மாணவர்களும் என்று பல்வேறு தரப்பினரும் வாசித்து பயனடையக் கூடிய விதத்தில் மாதாந்த இதழாக வெளிவரும் ஒளி அரசி, இதுவரை மூன்று இதழ்களைக் கொண்டுவந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

கல்வி, அறிவியல், சினிமா, குறுக்கெழுத்துப் போட்டி, மருத்துவம், இலக்கியம், விளையாட்டு, நகைச்சுவை போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி மொத்தமாக ஒரே பார்வையில் வாசிக்கக் கூடியதாக இந்தச் சஞ்சிகையை வெளிவந்திருப்பது

மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. தற்காலத்தில் பல்வேறு வகையான சஞ்சிகைகள் வெளிவருவது நாம் அறிந்ததே. ஆனால் பல்சுவை அம்சங்களைக் கொண்ட இவ்வகையான சஞ்சிகைகளை நாம் காண்பது அரிதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த வகையில் இச்சஞ்சிகை அதற்குரிய வெற்றிடத்தை சிறப்பாகப் பூரணப்படுத்துகிறது என்று துணிந்து சொல்லாம்.

இந்த இதழில் நட்சத்திர இல்லத்தரசி என்ற மகுடத்தில் யாழ் மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திருமதி ரூபினி வரதலிங்கம் அவர்களுடனான நேர்காணல் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் ஆர். ராஜலிங்கத்தின் 'காதலி தேடிக் கொடுத்த மனைவி' என்ற தொடர்கதையின் பகுதியையும் காணமுடிகிறது.

சம்மாந்துறை அல் மர்ஜான் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியின் அதிபர் ஹாஜியானி ஹபீரா சலீம் அவர்கள் பாகுபாடின்றி மாணவர் சமூகத்திற்கு உழைத்ததால் கிடைத்த கௌரவமே அதிபர் பதவி என்று தனது நேர்காணல் மூலம் மனந்திறக்கின்றார். கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவி செல்வி ரம்யா உதயகுமாரின் பாரதீ குறுந்திரைப்படம் பற்றிய விமர்சனத்தையும் காணலாம். காதலர் தின சிறப்புக் கவிதைகளும் இந்த இதழை அலங்கரித்திருக்கின்றன.

இவ்வாறாக அனைத்து தரப்பினரும் வாசித்து பயன்பெறக்கூடிய வகையில் ஒளி அரசி இதழின் பெப்ரவரி மாதத்துக்கான இதழ் வெளிவந்துள்ளது. ஒளி அரசிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

சஞ்சிகை - ஒளி அரசி

விலை - 60 ரூபாய்

முகவரி - 85, ஜயந்த மல்லிமாரச்சி மாவத்தை,

கொழும்பு 14.

தொலைபேசி - 0115738003, 0115738855

மின்னஞ்சல் - oliarazi33@gmail.com

42

திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை

பல்துறைப் படைப்பாளியான தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவின் திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை என்ற தொகுதி, ஆழ்ந்த வாசிப்பின் தேடலின் பிரதிபலனாக இலக்கிய உலகுக்கு கிடைத்ததொரு காத்திரமான - கனதியான நூலாகும். வாசகர்கள் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்ட ரிஸ்னாவின் இந்த நூல், நூலாசிரியரின் ஏழாவது நூல் என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய விடயமாகும். இதற்கு

முன்னர் புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மூலம் இன்னும் உன் குரல் கேட்கிறது (2012) என்ற கவிதை தொகுதியையும், இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கிய மன்றத்தினூடாக வைகறை (2012) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும், ரும் டு ரீட் நிறுவனத்தின் மூலம் காக்காக் குளிப்பு (2012), வீட்டிற்குள் வெளிச்சம் (2012), இதோ பஞ்சக் காய்கள் (2012), மரத்தில் முள்ளங்கி (2013) ஆகிய சிறுவர் கதை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா இலக்கியத் துறையில் அதிக முனைப்புடன் ஈடுபாடு காட்டி கடந்த ஒரு தசாப்த காலங்களுக்கும் மேலாக ஈழத்தில் வெளிவரும் பல முன்னோடிப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றிலும், தொலைக்காட்சி, வானொலிகளிலும் மட்டுல்லாமல் வலைப்பூக்கள் பலவற்றிலும் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நூல் விமர்சனங்கள், சிறுவர் கதைகள் போன்றவற்றை

எழுதிவருகிறார். அத்துடன் பூங்காவனம் கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையின் துணை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி வருகிறார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் துறையில் பட்டம் பெற்றுள்ளார் என்பது இவரது ஆளுமையின் அடையாளமாகும்.

அழகிய அட்டைப் படத்துடன் வெளிவந்துள்ள இந்நூலுக்கான பின்னட்டைக் குறிப்பை கலாபூஷணம் மாவனல்லை மன்ஸூர் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். கொடகே வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் மூலம் 248 பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ள இந்த நூலில், ரிஸ்னா பத்திரிகையில் எழுதி வெளிவந்த 40 நூல்கள் பற்றிய இரசனைக் குறிப்புக்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

08 கவிதை நூல்களையும், 11 சிறுகதை நூல்களையும், 06 நாவல்களையும், 09 சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த நூல்களையும், 06 ஏனைய நூல்களுமாக இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வசிப்பவர்களினால் எழுதி வெளியிடப்பட்டதுமான, முக்கியமான மூத்த இலக்கியவாதிகளின் நூல்கள் உட்பட மொத்தம் 40 நூல்களை இந்த நூலில் நூலாசிரியர் திறனாய்வு செய்துள்ளார். இதில் படைப்பாளிகளின் நூல்கள், அவற்றின் தன்மை, கருத்துக்கள், படைப்பாளிகள் பற்றிய விபரங்கள், நூல் பற்றிய இரசனைப் பாங்கான குறிப்புக்கள் மிகவும் தெளிவான முறையில் நூலாசிரியரினால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு வகையான நூல்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றுத்தரக் கூடிய ஒரு தகவல்களஞ்சியமாகவே இந்த நூலைப் பார்க்க முடியும். ஒவ்வொரு திறனாய்வாளரும், இலக்கியவாதியும் வாங்கி வாசிப்பது மாத்திரமல்லாமல் தன்னிடம் பாதுகாத்து வைக்கவும் தகுந்த ஒரு அருமையான பொக்கிஷமாகவும், எதிர்காலத்தில் நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுகளைச் செய்பவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாகவும் திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை ஒரு பார்வை என்ற இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

தான் வாசித்த புத்தகங்களில் காணப்படும் விடயங்களை ஆழமாகவும், அர்த்தபூர்வமாகவும் வெளிப்படுத்தும் பாங்கு வாசகரைக் கவரும். தனக்கென்ற ஒரு பாணியில் இலக்கியம் படைத்து, தெளிவான மொழிநடையில் வாசகர்களைக் கவர்வது இலக்கிய முயற்சியில் வெற்றிபெறக் காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. அந்த வகையில் ரிஸ்னாவின் பயணம் அப்படியே தொடர்ந்து செல்கிறது. அலட்டல்களில்லாத எளிமையான மொழிநடை இவருக்கு வாய்த்திருக்கின்றமை, வாசகர்களுக்கு புத்தகத்தை சிரமமில்லாமல் வாசிக்க உதவியாய் அமைகிறது.

‘இலக்கியத் திறனாய்வின் மற்றொரு பரிணாமம்’ என்ற தலைப்பில் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள். “இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற பெரியதொரு படுதாவினுள் பற்பல கூறுகள் உள்ளன. இலக்கிய வரலாறு, இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இலக்கியப் பிரகிருதிகள், தொடர்பான பிரத்தியேகப் பார்வைகள், இலக்கியக் கால கட்டங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள், பொதுவான திறனாய்வுகள், மதிப்புரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள், காரசாரமான விமர்சனங்கள், அங்கதக் கண்டனங்கள், இரசனைப் பாங்கான திறனாய்வுகள், பொழிப்புரைகள், விபரிப்புகள், விவரணங்கள் - இவை போன்றவை திறனாய்வு (Literary Studies அல்லது Literary Critisms) என்ற பெரும் துறைக்குள் அடங்கும். பழைய இலக்கியங்களுக்கான உரையாசிரியர்களின் விளக்கக் கட்டுரைகளும் ஒரு விதத்தில் திறனாய்வுகளே.

கொழும்பைப் பொறுத்தமட்டில், மா. பாலசிங்கம், தம்பு சிவா என்ற சிவசுப்பிரமணியம், வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத், வைத்திய கலாநிதி எம்.கே. முருகானந்தன், செ. முருகானந்தம், கே.எஸ். சிவகுமாரன் மற்றும் பல்வேறு இடங்களில் உமா வரதராஜன், ரஞ்ச குமார், அ. யேசுராசா, சே. யோகநாதன் போன்றவர்கள் திறனாய்வில் மற்றொரு பாங்கில் திறனாய்வு சார்ந்த இரசனைக் கட்டுரைகளை எழுதி வருபவர்கள். இவர்களைவிட மார்க்சிய, மற்றும் தலித் சார்பான விமர்சகர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் Academics எனப்படும்

பல்கலைக்கழக மட்ட விமர்சகர்களாவார். இவர்களுக்கு முன்னோடியாக இலக்கிய வரலாறுகளை மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தில் எழுதிய க. கைலாசபதியும், கா. சிவத்தம்பியும் விளக்கினார்கள். இந்தப் பின்னணியில் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னாவும், வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மதும் பின்பற்றி வரும் இரசனைப்பாங்கான திறனாய்வு முறை திறனாய்வின் மற்றொரு பரிமாணத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது” என்று கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வகையான விமர்சனங்களை ஏன் எழுதியுள்ளார் என்று கேள்விக்கு நூலாசிரியரே தனதுரையில் பின்வருமாறு காரணம் கூறுகின்றார். “சமகாலத்தில் எழுதப்படுகின்ற ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் நூல்களை வாசித்ததன் நிமித்தம் அவற்றைப் பற்றிய கருத்துக்களை, அந்த தொகுதிகளில் நான் சுவைத்த விடயங்களை ஏனையவர்களுக்கு சொல்ல நினைத்ததால் அவை பற்றிய குறிப்புகளை எழுதி வந்தேன்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இடைவெளிவிடாது இலக்கியத் தொண்டாற்றிவரும் நூலாசிரியர், ஏழு படைப்புக்களைத் தந்து இளம் படைப்பாளிகள் மத்தியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வகையில் தனக்கென்று ஒரு தனியான இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளார் என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. பல்வேறுபட்ட தளங்களில் நின்று இலக்கியப் பணி புரியும் ரிஸ்னா, எதிர்வரும் காலங்களிலும் இலக்கிய உலகம் பெருமீதமடையும் வகையில் பல்துறைப் படைப்புக்களையும் வெளியிட வாழ்த்துகிறேன்!!!

**நூலின் பெயர் - திறந்த கதவுள் தெரிந்தவை
ஒரு பார்வை**

நூல் வகை - விமர்சனம்

நூலாசிரியர் - தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

தொலைபேசி - 0775009222

ஈமெயில் - riznahalal@gmail.com

வெளியீடு - கொடகே பதிப்பகம்

விலை - 600 ரூபாய்

43

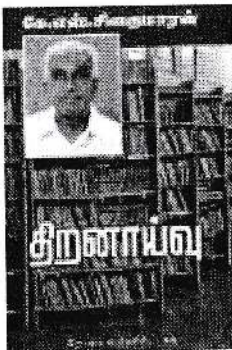
திறனாய்வு

திறனாய்வு என்றாலே கண்டன விமர்சனம் என்று பலர் எண்ணுகின்றனர். காரணம் பெரும்பாலும் அவ்வாறுதான் விமர்சனங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஆனால் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் ஒரு படைப்பின் ஆழத்தையும், அது எழுதப்பட்ட நோக்கத்தையும் சரிவர உணர்ந்து தனது கருத்துக்களை மிகக் கனிவாக விளக்கும் ஆளுமை மிக்கவர். அது மாத்திரமின்றி

காணப்படும் பிழைகளைத் திருத்தி படைப்பாளர்களை உற்சாகப்படுத்துபவர்.

அவரது திறனாய்வு என்ற புத்தகம் 234 பக்கங்களைக் கொண்டு மீரா பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மீரா பதிப்பகத்தின் 100 ஆவது வெளியீடாக இந்தத்தொகுதி வெளிவந்துள்ளமை இதன் இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும். அதிலும் மீரா பதிப்பகம் மூலம் வெளியிடப்படும் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களது 13வது நூல் இதுவாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“இந்த நூலை கொண்டு வருவதன் நோக்கம் கடந்த ஐந்து, ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன் எனது திறனாய்வுப் பார்வை எப்படியிருந்தது என்பதை வரலாற்றுச் செய்தியாக பதிவு செய்தல். அடுத்ததாக புதிய பரம்பரையினருக்கு அக்கால கலை இலக்கிய செய்திகளை நினைவுட்டுதல்” என நூலாசிரியர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

யதார்த்தவாதம் என்றால் என்ன என்ற தலைப்பில் அருமையான விடயங்களை எமக்கு விளக்கிக்கொள்ளலாம். யதார்த்தவாதம் என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் திட்டவட்டமான அர்த்தம் இல்லை என்று கூறும் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் 'ரியலிசம் என்ற பதம் மிக நுண்ணிய அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஆனால் இலக்கியத்தில் இது இடம் பெறும் பொழுது விசேட அர்த்தத்தையோ தத்துவத்திலுள்ளதுபோல் நுண்ணிய அர்த்தத்தையோ கொடுப்பதில்லை. மேலோட்டமாகக் கூறினால் யதார்த்தவாதம் என்பது பிரத்தியேட்ச நிதர்சன, உண்மைத் தோற்றமான, வெளிப்படையானது, உள்ளது உள்ளபடியானவற்றின் பிரதிபலிப்பு எனக் கூறலாம்' என்ற விளக்கத்தை மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றார். இதில் நாவலில் யதார்த்தவாதம், சமூக யதார்த்தவாதம் என்று உப தலைப்பிட்டு அது சம்பந்தமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈழத்து உடனிகழ்கால இலக்கியம் என்ற மகுடத்தில் சமகால எழுத்தின் தன்மைகள் பற்றி விரிவாக விளக்கியிருக்கின்றார் நூலாசிரியர். அன்றைய இலக்கிய வடிவம் அகம், புறம் சார்ந்த விடயங்களில் அதுவும் பெரும்பாலும் காதலை மையப்படுத்தியே எழுதப்பட்டன. ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இலக்கியத்தின் வடிவம் மாறியுள்ளது. இதிலும் தமிழர், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் என்ற அடிப்படையில் அவதானித்தால் தமிழின் வடிவமாற்றம் நமக்குப் புரியும்.

இன்றைய இலக்கியங்களில் அதுவும் விசேடமாக சிறுகதைகள், நாவல்களில் பேச்சு வழக்கைக் கையாண்டு வருகின்றார்கள். பேச்சு வழக்கிலும் பிரதேச வழக்கு என்ற ஒன்று முக்கிய ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. எழுத்து வடிவில் விவரிக்க இயலாத உணர்ச்சிகளை பேச்சு மொழியில் ஏற்ற இறக்கங்களோடு கூற விளையும்போது படைப்பின் தரம், சுவை கூடிவிடுகின்றது.

இவற்றின் அடிப்படையில் நிகழ்கால இலக்கியத்தின் போக்கு பற்றி நூலாசிரியர் தனது கருத்தாக இன்று யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் போரின் கொடுமைகள் பற்றியும், மலையகத்தார் தோட்டத்

தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை பற்றியும், மட்டக்களப்பினர் தமிழ்நாட்டுப் பாணியில் எழுதுகிறார்கள் என்ற கருத்தை எழுதியிருக்கின்றார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மறக்கவியலாத, அழியா நாமம் கொண்ட கைலாசபதி அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு ஆக்கம் பிரசுரமாகியிருக்கிறது. ஒரு பேராசிரியராக, பத்திராதிபராக, நல்ல விமர்சகராக இருந்த கைலாசபதி அவர்கள் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டவர்.

“இலக்கியத்தின் சமூகவியலுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கும் ஒரு விமர்சகராகவும், மார்க்ஸியத்தை தழுவிவராகவும் கைலாசபதி தன்னை இனம்காட்டிக் கொள்கிறார். எனவே இலக்கிய கொள்கைகள் பலவற்றில் ஒன்றாகிய சமுதாயக் கொள்கையை கைலாசபதி அனுஷ்டிக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது” என நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இத்தகைய அரும்பெரும் விடயங்களை இலக்கியவாதிகளுக்காக தொகுத்துத் தரும் திறனாய்வாளர் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் இன்னும் இலக்கியச் சேவை புரிய வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - திறனாய்வு
 நூலாசிரியர் - கே.எஸ். சிவகுமாரன்
 தொலைபேசி - 0112587617
 ஈமெயில் - sivakumaranks@yahoo.com
 kssivakumaran610@yahoo.com
 வெளியீடு - மீரா பதிப்பகம்
 விலை - 350 ரூபாய்

குறிப்புக்கள்

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் பற்றி...

அறுவடைகள்... அழகான பெயர், அரிக்கப்படுமானாலும் பெயர்! அறுவடை இன்னைப்பெயரின் உயிர் வாழ்வின் இன்னை! வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத் இலக்கிய உலகின் அரிய அறுவடை.

இவர் குறைமூலம் படைப்பாளியும், என்னு இலக்கிய அபிமானி(வை)யுமாகிய ரிம்ஸா முஹம்மத் ஒரு பத்துறை சார் இலக்கியவாதி எனில் அது மிகைப்பட்டு கூறலாக. கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம் ஆகியவற்றின் ஆழமான விமர்சனம் பார்க்கவும் கொணர்வர். வாலாலை, தொலைக்காட்சி பங்கு பற்றிக்கொள் நூல் விமர்சனம் எழுதுகதிலும் சமர்த்தம். பன்னூல் ஆசிரியரான இவர், மாநாடுகளில் மகத்தவம் சிபாரிசும், சீபகம் சூழ்காவலும் காணாண்டு சஞ்சிகையின் நிரதா ஆசிரியரும் சை. இந்த நாட்டில் உண்மையான விமர்சகர்கள் குறைவு. குற்றம் காண்பவரே மிகைத்துள்ளனர். ஒரு நூலை ஆழந்து, அனுபவித்து, நயந்து, காய்கல், உலகநிலைறி விமர்சகர்களே உண்மையான திறனாய்வாளரின் பணி. அதனைக் கச்சிதமாகச் செய்தவர்களில் ரிம்ஸா முஹம்மதும் ஒருவர் என்பது என் கணிப்பு. ஓய்வு ஒழிச்சலின்று பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்த நூல் விமர்சனங்களை ஒரு தொடர்பு நூலாகக் கந்திக்குகிறார். அறுவடைகள் என்ற இந்நூலில் 43 நூல்களைப் பற்றிய நயத்தல் கண்டுபிடிக்கின்றன. ரிம்ஸாவின் பணி சீமலும் சிறக்க என் மனப்பூர்வ வாழ்த்துப் பூக்கள்!!!

இலக்கியவாதி கலைவாதி கவி
முன்னையநான் உப பீடாதிபதி.
எழுத்தாளர் - ஓயியர்.

Aruwadaihal

Price - 600/=

Designed By - H.F. Rizna

ISBN 978-955-50020-6-6

